

The Asia Foundation

အသွင်ကူးပြောင်းမှုအားပံ့ပိုးကူညီခြင်း

၂၀၁၁ ခုနှစ်မှစ၍ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပေးပို့သော

ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအား သဘောပေါက်နှုန်းလည်ခြင်း

ဖေဖော်ဝါရီ ၂၀၁၈

အသွင်ကူးပြောင်းမှုအား ပံ့ပိုးကူညီခြင်း

၂၀၁၁ ခုနှစ်မှစ၍ မြန်မာနိုင်ငံသို့ပေးပို့သော
ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအား သဘောပေါက်နားလည်ခြင်း

သောမတ်စ်ကား

ဖေဖော်ဝါရီ ၂၀၁၈

စကားဦး

နိုင်ငံရေးနှင့်စီးပွားရေးအသွင်ကူးပြောင်းမှုများ ခြောက်နှစ်တာကာလသို့ရောက်ရှိလာပြီးနောက် မြန်မာနိုင်ငံသည် နိုင်ငံတကာ အထောက်အပံ့များ အများအပြားလက်ခံရရှိသည့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်လာသည်။ ဦးသိန်းစိန်အစိုးရအနေဖြင့် ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး အစီအစဉ်အတွက် နိုင်ငံတကာအထောက်အပံ့များကို တက်ကြွစွာရှာဖွေခဲ့ပြီး ၂၀၁၁ ခုနှစ်မှစ၍ အထောက်အပံ့ပေးသည့် အေဂျင်စီများကလည်း ထောက်ပံ့ကူညီမှုကတိကဝတ် အများအပြားပေးခြင်းနှင့် ချေးငွေလျှော်ပစ်ခြင်းများဖြင့် ပြန်လည်တုံ့ပြန်ခဲ့သည်။

ဤစီးပွားရေးနှင့်နိုင်ငံရေးအသွင်ကူးပြောင်းမှု လျင်မြန်စွာဖြစ်ပွားနေသည့်ကာလတွင် မဟာဗျူဟာမြောက် ဦးတည်ရာ လမ်းကြောင်းများအား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ရန်အတွက်နှင့် နိုင်ငံ၏ထောက်ပံ့ကူညီမှုတည်ဆောက်ပုံအား ဖော်ထုတ်ရန်အတွက် အရေးကြီးသည့် အရေးယူဆောင်ရွက်မှုများ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အသွင်ကူးပြောင်းမှုမတိုင်မီက မြန်မာနိုင်ငံတွင် အကန့်အသတ်ဖြင့်သာရှိနေသော နိုင်ငံတကာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားသည့်အခါ အစိုးရနှင့် နိုင်ငံတကာမှ ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက်များသည် လက်ရှိစနစ်အား ပုံသွင်းရာ၌ ကောင်းမွန်စွာပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပြီး ထိုအောင်မြင်မှု ရရှိလာစေရန်အတွက် နှစ်ဦးနှစ်ဘက်၏ များစွာသောအားထုတ်မှုများ လိုအပ်ခဲ့သည်။ သို့သော် မိတ်ဖက်များ ပိုမိုအားကောင်းလာရန်အတွက် အနေအထားများရှိနေသေးပြီး အရေးကြီးသည့်မူဝါဒဆိုင်ရာမေးခွန်းများလည်း ကိုင်တွယ်ရန် ကျန်ရှိနေသေးသည်။ အလှူရှင်များမှ ကတိကဝတ်များစွာ အကောင်အထည်ဖော်ရန် ကျန်ရှိနေသေးသောကြောင့် နိုင်ငံတွင်းရှိမိတ်ဖက်များ၏ လက်ခံနိုင်စွမ်းနှင့် မြန်မာပြည်သူများအပေါ် တိုက်ရိုက်အကျိုးအမြတ်ရရှိစေပြီး ဘဝများ တိုးတက်လာစေရန်အတွက် ထိုရန်ပုံငွေများနှင့် နောက်လအတွက် ထောက်ပံ့ကူညီမှုဆိုင်ရာကတိကဝတ်များအား အကောင်းဆုံးအသုံးပြုသွားနိုင်ရန်အတွက် အလားအလာများစွာရှိသည်။

The Asia Foundation အနေနှင့် ဤစာတမ်းအား ကျေနပ်အားရစွာဖြင့် တင်ပြခြင်းဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ထောက်ပံ့ကူညီမှုဆိုင်ရာ ပင်ကိုလက္ခဏာများနှင့်အဟန့်အတားများကို ဖော်ပြပေးသည်။ ၎င်းသည် ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာ နိုင်ငံတကာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု၏ နောက်ခံသမိုင်းကြောင်းအပြင် ထောက်ပံ့ကူညီမှုဖြည့်ဆည်းပေးခြင်း၏ လက်ရှိအနေအထားများအပေါ် ခြုံငုံပြီးဖော်ပြပေးသလို သီးခြားစိန်ခေါ်မှုရှိသည့် မူဝါဒဆိုင်ရာနယ်ပယ်များကိုလည်း ပိုင်းခြားစိတ်ဖြာမှု ပြုလုပ်ပေးသည်။ ဤစာတမ်းသည် ဇွန်လ ၂၀၁၆ ခုနှစ်နှင့် ဇွန်လ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တို့အကြား ပြုလုပ်ခဲ့သည့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုများနှင့် နိုဝင်ဘာ ၂၀၁၆ ခုနှစ်အထိ မြန်မာနိုင်ငံရှိ အလှူရှင်အစီအစဉ်များကိုခြုံငုံသည့် စစ်တမ်းအချက်အလက်များမှ ကောက်ယူထားခြင်းဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးဝန်ကြီးဌာနအား လတ်တလော ဖွဲ့စည်းခြင်းကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဤစာတမ်းပုံနှိပ်ထုတ်ဝေမှုသည် အချိန်ကိုက်လှသည်။ ဤစာတမ်းသည် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ထောက်ပံ့ ကူညီမှုအစီအစဉ်များအပေါ် သုံးသပ်မှုများကို ပံ့ပိုးပေးပြီး အစိုးရနှင့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး မိတ်ဖက်များအကြား အပြန်အလှန် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုများအား ပို၍ပြုလုပ်သွားခြင်းကို အားပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ မျှော်လင့်ပါသည်။

ဤစာတမ်းအား မြန်မာနိုင်ငံ၏ အတိုက်အခံဖြစ်ပွားနေသည့် ဒေသများ - နယ်မြေစိုးမိုးရေး ပဋိပက္ခ၊ ထောက်ပံ့ကူညီမှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး လေ့လာမှုစာတမ်းအတွက် ပြင်ဆင်မှု၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအဖြစ် Korean Trust Fund for Economic and Peace-building Transitions (စီးပွားရေးနှင့်ငြိမ်းချမ်းရေးတည်ဆောက်ရေး အသွင်ကူးပြောင်းမှုဆိုင်ရာ ကိုရီးယားရန်ပုံငွေ)မှ ဘဏ္ဍာငွေကို ကမ္ဘာ့ဘဏ်မှတစ်ဆင့် ပံ့ပိုးပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဤစာတမ်းတွင် ဖော်ပြထားသည့်အမြင်များသည် ရေးသားပြုစုသူဖြစ်သည့် သောမက် (စ်)ကား၏ အမြင်များသာဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာ့ဘဏ်နှင့် ၎င်းနှင့်ဆက်စပ်သည့် အဖွဲ့အစည်းများ သို့မဟုတ် The Asia Foundation တို့၏ အမြင်များအား ကိုယ်စားပြုခြင်းမရှိပါ။

Dr. Kim N.B. Ninh
ဌာနေကိုယ်စားလှယ်
The Asia Foundation Myanmar

မာတိကာ

အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်များ.....	က
နိဒါန်း.....	၁
အခန်း ၁ - မြန်မာနိုင်ငံသို့ ထောက်ပံ့ကူညီမှုပေးခြင်း သမိုင်းအကျဉ်းချုပ်.....	၄
၁.၁။ လွတ်လပ်ရေးရရှိပြီးနောက် ထောက်ပံ့ကူညီမှု.....	၄
၁.၂။ နဝတ/နယက အစိုးရလက်ထက် ထောက်ပံ့ကူညီမှု၊ ၁၉၈၈-၂၀၁၁.....	၅
၁.၃။ USDP အစိုးရလက်ထက် ထောက်ပံ့ကူညီမှု၊ ၂၀၁၁-၂၀၁၆.....	၇
၁.၄။ NLD အစိုးရလက်ထက် ထောက်ပံ့ကူညီမှု၊ ၂၀၁၆-ယခုအချိန်အထိ.....	၁၀
အခန်း ၂ - မြန်မာနိုင်ငံသို့ ယနေ့ပေးနေသည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအား သဘောပေါက်နားလည်ခြင်း ၁၁	
၂.၁။ စုစုပေါင်းထောက်ပံ့ကူညီမှုပမာဏများ.....	၁၁
၂.၂။ ထောက်ပံ့ကူညီမှု ပေးသူများ.....	၁၆
၂.၃။ အဓိကထောက်ပံ့ကူညီမှုကဏ္ဍများ.....	၁၇
၂.၄။ ထောက်ပံ့ကူညီမှုရရှိသည့်နေရာများအား ခြေရာခံခြင်း.....	၂၁
၂.၅။ အစိုးရ ချေးငွေ.....	၂၂
၂.၆။ ထောက်ပံ့ကူညီမှုဆိုင်ရာ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှု.....	၂၇
အခန်း ၃ - မြန်မာနိုင်ငံ၏အသွင်ကူးပြောင်းမှုအတွက်အဓိကထောက်ပံ့ကူညီမှုဆိုင်ရာမူဝါဒနယ်ပယ်များ ၃၁	
၃.၁။ ဦးစားပေးဖွံ့ဖြိုးရေးကဏ္ဍများ.....	၃၁
၃.၂။ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာထောက်ပံ့ကူညီမှု.....	၃၂
၃.၃။ ထောက်ပံ့ကူညီမှု၏ထိရောက်မှု.....	၄၃
၃.၄။ အိမ်နီးချင်းထောက်ပံ့ကူညီမှုဖြည့်ဆည်းပေးသူများ.....	၄၉
နိဂုံးချုပ်သုံးသပ်ချက်များ.....	၅၁
နောက်ဆက်တွဲ (က) - ထောက်ပံ့ကူညီမှုစစ်စစ်အတည်ပြုခြင်းဆိုင်ရာစစ်တမ်းအတွက် နည်းစနစ်.....	၅၃
နောက်ဆက်တွဲ (ခ) - OECD ဝေါဟာရများအား မိတ်ဆက်ပေးခြင်း.....	၅၄
ကိုးကားရင်းမြစ်များ.....	၅၉

ဇယားကွက်များ၊ မြေပုံများ၊ ဇယားများနှင့် ပုံများစာရင်း

ဇယားကွက်များ

ဇယားကွက် ၁။	“ထောက်ပံ့ကူညီမှု” အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်	၃
ဇယားကွက် ၂။	ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ဘဏ္ဍာရေးဆိုင်ရာထောက်ပံ့မှု	၁၅
ဇယားကွက် ၃။	မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဂျပန်နိုင်ငံမှ ဖွံ့ဖြိုးရေးထောက်ပံ့မှု	၁၈
ဇယားကွက် ၄။	ရပ်ရွာအခြေပြုဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ်	၂၁
ဇယားကွက် ၅။	မြန်မာနိုင်ငံရှိ အလှူရှင်ပေါင်းစုံ ယုံကြည်အပ်နှံမှုရန်ပုံငွေ	၂၇
ဇယားကွက် ၆။	ရေရှည်တည်တံ့သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးရည်မှန်းချက်များနှင့် ၂၀၃၀ ရေရှည်တည်တံ့သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေး အစီအစဉ်	၃၀
ဇယားကွက် ၇။	GPEDC စောင့်ကြည့်ခြင်းမူဘောင်၊ ထိရောက်သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအညွှန်းများ	၄၁
ဇယားကွက် ၈။	ထောက်ပံ့ကူညီမှုနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးထိရောက်မှု ကမ္ဘာ့မူဝါဒ	၄၂
ဇယားကွက် ၉။	အပြန်အလှန်တာဝန်ခံမှုအတွက် လိုအပ်ချက်များ	၄၅
ဇယားကွက် ၁၀။	မြန်မာနိုင်ငံရှိ ထောက်ပံ့ကူညီမှုဆိုင်ရာ အချက်အလက်များနှင့် ပွင့်လင်းမြင်သာမှု	၄၆
ဇယားကွက် ၁၁။	အကဲဆတ်သည့် နိုင်ငံများအား ထိတွေ့ပြီးလုပ်ကိုင်ရန်အတွက် ဆက်ဆံမှု ပုံစံအသစ် (New Deal)	၄၇

မြေပုံများ

မြေပုံ ၁။	အစိုးရ၏စုစုပေါင်းအသုံးစရိတ်တွင် ထောက်ပံ့ကူညီငွေများ၏ ပါဝင်မှုရာခိုင်နှုန်း၊ ၂၀၁၅	၁၃
-----------	--	----

ဇယားများ

ဇယား ၁။	ဒေသတွင်းနိုင်ငံများအပေါ် ကတိကဝတ်ထားရှိသည့်ပမာဏအလိုက် ကူညီထောက်ပံ့ပေးသူများအား အစဉ်လိုက်ဖော်ပြခြင်း၊ ၂၀၁၅	၁၆
ဇယား ၂။	ဒေသတွင်းနိုင်ငံအသီးသီးနိုင်ငံယှဉ်၍ ကဏ္ဍများအား အစဉ်လိုက်ဖော်ပြခြင်း၊ ၂၀၁၅	၂၀
ဇယား ၃။	မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပြည်ပကြေးမြီ၊ ၂၀၁၅/၂၀၁၆ ဘဏ္ဍာနှစ်	၂၅
ဇယား ၄။	အလှူရှင်ပေါင်းစုံရန်ပုံငွေများ၊ ဘတ်ဂျက်များနှင့် အလှူရှင်များ	၂၆
ဇယား ၅။	ကဏ္ဍစုအလိုက် ရန်ပုံငွေလိုအပ်ချက်များ၊ ၂၀၁၇	၄၁
ဇယား ၆။	မြန်မာနိုင်ငံရှိ နိုင်ငံပိုင်ဆိုင်မှု၏အညွှန်းများအား စောင့်ကြည့်ခြင်း၊ ၂၀၁၅	၄၃
ဇယား ၇။	အကဲဆတ်သည့်နိုင်ငံများအား ထိတွေ့ပြီးလုပ်ကိုင်ရန်အတွက် ဆက်ဆံမှုအသစ် (New Deal) ၏ အစိတ်အပိုင်းများ၊ ၄၈	
ဇယား ၈။	ODA ကတိကဝတ်မှ ထောက်ပံ့ကူညီမှုအမျိုးအစားများ၊ ၂၀၁၅	၅၇
ဇယား ၉။	OECD ၏ ထောက်ပံ့ကူညီမှု အမျိုးအစားသတ်မှတ်ခြင်းဆိုင်ရာ ရည်ရွယ်ချက်ဥပမာ	၅၈

ပုံများ

ပုံ ၁။	မြန်မာနိုင်ငံသို့ပေးသော ထောက်ပံ့ကူညီမှုကတိကဝတ်များ၊ ၁၉၉၆-၂၀၁၁	၆
ပုံ ၂။	မြန်မာနိုင်ငံရှိ ODA ကတိကဝတ်များနှင့်စီမံကိန်းအသစ်များ၊ ၂၀၀၆-၂၀၁၅	၇
ပုံ ၃။	ODA ကတိကဝတ်များအား အများဆုံးလက်ခံရရှိသည့် နိုင်ငံနှစ်ဆယ်၊ ၂၀၁၅	၁၁
ပုံ ၄။	အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများအတွင်းရှိ လူတစ်ဦးချင်းအတွက် ODA ကတိကဝတ်၊ ၂၀၁၀ နှင့် ၂၀၁၅	၁၂
ပုံ ၅။	အရှေ့တောင်အာရှ နိုင်ငံများအလိုက် ဆင်းရဲမွဲတေမှုသတ်မှတ်မျဉ်းအောက်ရှိ လူဦးရေရာခိုင်နှုန်း၊ ၂၀၁၀	၁၂
ပုံ ၆။	မြန်မာနိုင်ငံရှိ နိုင်ငံခြားတိုက်ရိုက်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု၊ ၂၀၀၆-၂၀၁၅	၁၄
ပုံ ၇။	ပူးပေါင်းမိတ်ဖက်များ၏ မြန်မာနိုင်ငံအပေါ်ထားရှိသည့် ခန့်မှန်း ကတိကဝတ်များ၊ ၂၀၁၆ နိုဝင်ဘာလအထိ ဆောင်ရွက်ဆဲစီမံကိန်းများ	၁၆
ပုံ ၈။	ပူးပေါင်းမိတ်ဖက်များ၏ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ခန့်မှန်းပေးအပ်ငွေ ပမာဏများ၊ ၂၀၁၆ အထိဆောင်ရွက်ဆဲ စီမံကိန်းများ	၁၇
ပုံ ၉။	ဂျပန် ODA အများဆုံးရရှိသည့်နိုင်ငံများ၊ ၂၀၁၅ (ဘယ်)၊ နှင့် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဂျပန် ODA ကဏ္ဍများ၊ ၂၀၁၆ (ညာ)	၁၉
ပုံ ၁၀။	ODA ကတိကဝတ်များနှင့်ပေးအပ်မှုများအလိုက် ထိပ်ဆုံးကဏ္ဍ ၁၅ ခု၊ နိုဝင်ဘာ ၂၀၁၆	၁၉

ပုံ ၁၁။ မြန်မာနိုင်ငံရှိ ရွေးချယ်ထားသော ODA ကဏ္ဍများအတွက် ကတိကဝတ်များ၊ ၂၀၀၆-၂၀၁၅ ၂၀

ပုံ ၁၂။ အစီရင်ခံစာပါ နေရာများအလိုက် ကတိကဝတ်များ (ဘယ်) နှင့် စီမံကိန်းအရေအတွက် (ညာ)၊ နိုဝင်ဘာ ၂၀၁၆ အထိ ဆောင်ရွက်ဆဲစီမံကိန်းများ ၂၃

ပုံ ၁၃။ မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ODA ကတိကဝတ်အတွင်းရှိ ချေးငွေများနှင့်ထောက်ပံ့ငွေများ၊ ၂၀၁၁-၂၀၁၅. ၂၃

ပုံ ၁၄။ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ODA ချေးငွေ ထောက်ပံ့ပေးသူများ၊ ၂၀၁၁-၂၀၁၅ ၂၄

ပုံ ၁၅။ ၂၀၁၁-၂၀၁၅ ခုနှစ်အတွင်း ထောက်ပံ့မှုလမ်းကြောင်းအလိုက် ကတိကဝတ်များ(ဘယ်)နှင့် စီမံကိန်း အရေအတွက်(ညာ) ၂၄

ပုံ ၁၆။ လက်ရှိအလှူရှင်နှင့် အစိုးရဖွံ့ဖြိုးရေး-ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုအဖွဲ့၏ ဖွဲ့စည်းပုံများ ၂၆

ပုံ ၁၇။ ပူးပေါင်းမိတ်ဖက်များအဖွဲ့ လုပ်ငန်းလမ်းကြောင်းများ ၂၉

ပုံ ၁၈။ ၂၀၁၇ တွင် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းမှုများ ပြုလုပ်ပြီးနောက် ကဏ္ဍဆိုင်ရာညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့များ ၂၉

ပုံ ၁၉။ စွမ်းအင်ကဏ္ဍအတွက် ထောက်ပံ့ကူညီမှုကတိကဝတ်များ၊ သုံးစွဲမှုများ (ဘယ်) နှင့် စီမံကိန်းများ (ညာ) ၃၃

ပုံ ၂၀။ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးကဏ္ဍအတွက် ထောက်ပံ့ကူညီမှုကတိကဝတ်များ၊ သုံးစွဲမှုများ (ဘယ်) နှင့် စီမံကိန်းများ (ညာ) . . . ၃၄

ပုံ ၂၁။ စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍအတွက်ထောက်ပံ့ကူညီမှုကတိကဝတ်များ၊ သုံးစွဲမှုများ(ဘယ်)နှင့် စီမံကိန်းများ(ညာ)၊ နိုဝင်ဘာ ၂၀၁၆ . ၃၆

ပုံ ၂၂။ ပဋိပက္ခဖြေရှင်းရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် လုံခြုံရေးဆိုင်ရာအတွက် ကတိကဝတ်များ၊ ၂၀၀၄-၂၀၁၅ ၃၇

ပုံ ၂၃။ ပဋိပက္ခဖြေရှင်းရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် လုံခြုံရေးဆိုင်ရာများအတွက် ထောက်ပံ့ကူညီမှုကတိကဝတ်များ၊ သုံးစွဲမှုများ (ဘယ်) နှင့် စီမံကိန်းများ (ညာ)၊ နိုဝင်ဘာ ၂၀၁၆ ၃၈

ပုံ ၂၄။ လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာ အထောက်အပံ့ ကတိကဝတ်များ၊ ၂၀၀၆-၂၀၁၅. ၃၉

ပုံ ၂၅။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာကဏ္ဍအတွက် အလှူရှင်များ. ၄၀

ပုံ ၂၆။ မြန်မာနိုင်ငံသို့ပေးသည့် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှချေးငွေများနှင့်ထောက်ပံ့ငွေများ (အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း). ၅၀

အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်များ

- 3DF** **Three Diseases Fund**
(ရောဂါသုံးမျိုးရန်ပုံငွေ)
- 3MDG** **Three Millennium Development Goals Fund**
(၃ ထောင်စု၊ ထောင်စုနှစ်ဖွံ့ဖြိုးရေးရည်မှန်းချက်ရန်ပုံငွေ)
- 3W** **Who, what, where**
(ဘယ်သူ၊ ဘယ်အရာ၊ ဘယ်နေရာ)
- ADB** **Asian Development Bank**
(အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်)
- AIMS** **Aid Information Management System**
(ထောက်ပံ့ရေးအချက်အလက်စီမံမှုစနစ်)
- ASEAN** **Association of Southeast Asian Nations**
(အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများအသင်း)
- CDD** **Community-driven development**
(ရပ်ရွာအခြေပြုဖွံ့ဖြိုးရေး)
- CPA** **Country-programmable aid**
(နိုင်ငံအတွင်း အစီအစဉ်အကောင်အထည်ဖော်နိုင်သည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှု)
- CPG** **Cooperation Partners Group**
(ပူးပေါင်းမိတ်ဖက်များအဖွဲ့)
- CRS** **Creditor Reporting System**
(ကြွေးရှင်အစီရင်ခံခြင်းစနစ်)
- DAC** **Development Assistance Committee**
(ဖွံ့ဖြိုးမှုအကူအညီများကော်မတီ)
- DACU** **Development Assistance Coordination Unit**
(ဖွံ့ဖြိုးမှုအကူအညီများညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့)
- DFID** **Department for International Development**
(နိုင်ငံတကာဖွံ့ဖြိုးရေးဌာန)
- FERD** **Foreign Economic Relations Department**
(နိုင်ငံခြားစီးပွားဆက်ဆံရေးဌာန)
- FESR** **Framework for Economic and Social Reform**
(စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုအတွက်အခြေခံမူဘောင်)
- FDI** **Foreign direct investment**
(နိုင်ငံခြားတိုက်ရိုက်ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှု)
- FFD** **Financing for Development**
(ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ဘဏ္ဍာရေးထောက်ပံ့မှု)
- GAVI** **Global Alliance on Vaccines and Immunization**
(ကူးစက်ရောဂါ ခုခံကာကွယ်ဆေးများဆိုင်ရာ ကမ္ဘာ့မဟာမိတ်အဖွဲ့)
- GPEDC** **Global Partnership for Effective Development Cooperation**
(ထိရောက်သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအတွက် ကမ္ဘာ့မိတ်ဖက်အဖွဲ့)
- IATI** **International Aid Transparency Initiative**
(နိုင်ငံတကာထောက်ပံ့ကူညီမှုများပွင့်လင်းမြင်သာရေးကြိုးပမ်းမှု)

- IDPS** **International Dialogue on Peacebuilding and Statebuilding**
(ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်နိုင်ငံတည်ဆောက်ရေးဆိုင်ရာ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဆွေးနွေးမှု)
- IFC** **International Finance Corporation**
(အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဘဏ္ဍာရေး ကော်ပိုရေးရှင်း)
- IFAD** **International Fund for Agricultural Development**
(အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စိုက်ပျိုးရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ရန်ပုံငွေအဖွဲ့)
- JICA** **Japan International Cooperation Agency**
(ဂျပန်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးအေဂျင်စီ)
- JCB** **Joint Coordinating Body for Peace Process Funding**
(ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ရန်ပုံငွေဆိုင်ရာ ပေါင်းစပ်ညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့)
- JPF** **Joint Peace Fund**
(ငြိမ်းချမ်းရေးပူးပေါင်းရန်ပုံငွေ)
- LIFT** **Livelihoods and Food Security Trust Fund**
(သက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုနှင့်စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံရေးရန်ပုံငွေ)
- NCDDP** **National Community Driven Development Project**
(အမျိုးသားရပ်ရွာအခြေပြုဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ်)
- NEDA** **Neighboring Countries Economic Development Cooperation Agency**
(အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှု ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးအေဂျင်စီ)
- NLD** **National League for Democracy**
(အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်)
- ODA** **Official development assistance**
(တရားဝင်ဖွံ့ဖြိုးရေးအကူအညီ)
- OECD** **Organisation for Economic Cooperation and Development**
(စီးပွားရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့်ဖွံ့ဖြိုးမှုအဖွဲ့အစည်း)
- PSF** **Paung Sie Facility**
(ပေါင်းစည်းလုပ်ငန်းအဖွဲ့)
- SDG** **Sustainable Development Goal**
(ရေရှည်တည်တံ့သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးရည်မှန်းချက်)
- SLORC** **State Law and Order Council**
(နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့)
- SPDC** **State Peace and Development Council**
(နိုင်ငံတော် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ)
- TICA** **Thailand International Cooperation Agency**
(ထိုင်းနိုင်ငံ နိုင်ငံတကာပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရေးအေဂျင်စီ)
- UN** **United Nations**
(ကုလသမဂ္ဂ)
- UNDP** **United Nations Development Programme**
(ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်)
- UNHCR** **United Nations High Commissioner for Refugees**
(ကုလသမဂ္ဂ ဒုက္ခသည်များဆိုင်ရာ မဟာမင်းကြီးရုံး)
- USAID** **United States Agency for International Development**
(အမေရိကန်နိုင်ငံတကာဖွံ့ဖြိုးမှု အေဂျင်စီ)
- USDP** **Union Solidarity and Development Party**
(ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးပါတီ)

နိဒါန်း

ယနေ့တွင် မြန်မာနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် “ထောက်ပံ့ကူညီမှု” ဟု အများအားဖြင့်ခေါ်ဝေါ်လေ့ရှိသော နိုင်ငံတကာ ဖွံ့ဖြိုးရေး အထောက်အကူများ အများဆုံးလက်ခံရရှိနေသည့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု လုံလောက်စွာမရှိခဲ့သည့် သမိုင်းကြောင်းကြောင့် တိုင်းပြည်သည် ဒေသတွင်း၌ ဆင်းရဲ ဗွဲတေမှုနှုန်း အမြင့်ဆုံးဖြစ်လာပြီး အခြေခံ အဆောက်အအုံနှင့် လူမှုဝန်ဆောင်မှုများ အလွန်အားနည်းသောကြောင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး အေဂျင်စီ အများအပြား၏ ဦးစားပေးခြင်းခံလာရသည်။ ၂၀၁၅ တွင် မြန်မာနိုင်ငံသည် ဒေသတွင်း၌ နိုင်ငံတကာ အထောက် အကူများ လူတစ်ဦးချင်းအနေနှင့် သတ္တမအများဆုံးလက်ခံ ရရှိသည့် နိုင်ငံဖြစ်လာပြီး ယခုအချိန်တွင် ဒေသတွင်း တစ်ဦးချင်း အနေအထားဖြင့် တတိယ အများဆုံးလက်ခံရရှိ သည့်နိုင်ငံဖြစ်ကာ - ၎င်း၏ ရှေ့တွင် လူဦးရေပို၍နည်းသည့် ကမ္ဘောဒီးယားနှင့်လာအိုနိုင်ငံတို့သာ ရှိသည်။ နိုင်ငံတကာ အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် ရေရှည်တည်တံ့စွာဖြင့် အရှိန်အဟုန်မြှင့်၍ ထိတွေ့သွားမည်ဟု မျှော်မှန်းချက်များ ရှိနေသည်။

၎င်းသည် ဦးသိန်းစိန်အစိုးရမှ ၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် စတင် ဆောင် ရွက်ခဲ့သော နိုင်ငံရေးနှင့်စီးပွားရေးအသွင်ကူးပြောင်းမှုမှ ဖြစ်ပေါ် လာသည့် ပြောင်းလဲမှုများစွာတို့ကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် လက်ရှိရှိသည့် အဆင့် ၇ နှင့် များစွာကွာခြား၍ တစ်ကမ္ဘာလုံးအနေအထားဖြင့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများလက်ခံရရှိ မှုတွင် အဆင့် ၇၉ မှာသာ ရှိခဲ့သည်။ ယခင် စစ်အစိုးရ လက် ထက်တွင် ကူညီထောက်ပံ့မှုများ၏အဆင့်များမှာ များစွာ ပို၍ နိမ့်ပြီး အဓိကအားဖြင့် ကျန်းမာရေးနှင့်လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင် ရာအစီအစဉ်များအတွက်သာ ကန့်သတ်ထားသည်။ သို့သော် အသွင်ကူးပြောင်းမှုများ စတင်ပြုလုပ်သည့်အချိန်မှစ၍ မြန်မာ နိုင်ငံသည် ၎င်း၏ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများအတွက် နိုင်ငံတကာ အထောက်အပံ့များကို တက်ကြွစွာဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပြီး နိုင်ငံတကာ ထောက်ပံ့ရေးအေဂျင်စီများသည် များစွာသော ကြေးမြီများ လျှော့ပေးခြင်းနှင့် အစီအစဉ်အသစ်များဖြင့် ပြန်လည် တုံ့ပြန် ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံအား ရန်ပုံငွေချပေးသည့် အေဂျင်စီများ အရှိန်အဟုန်နှင့် အမျိုးအစားမျိုးစုံဖြင့် ရောက်ရှိ လာကြပြီး ယခုအခါတွင် ၎င်းတို့အနေနှင့် လုပ်ငန်းမျိုးစုံတို့အား ပို၍ကျယ်ပြန့်စွာထောက်ပံ့ပေးလာကြပြီး အကြီးဆုံး အလှူရှင် အများအပြားမှာ စွမ်းအင်၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနှင့် ကျေးလက် ဖွံ့ဖြိုးရေးတို့အပေါ် အာရုံစိုက်လာကြသည်။ ထောက်ပံ့ကူညီမှု များပေးပို့သည့်နည်းလမ်းများသည်လည်း ပြောင်းလဲလာပြီး - ရန်ပုံငွေထောက်ပံ့မှုအသစ်အများစုသည် အစိုးရမှတစ်ဆင့် ခွဲဝေပေးသကဲ့သို့ ချေးငွေများမှတစ်ဆင့်လည်း ဘဏ္ဍာရေး ထောက်ပံ့မှုများပြုလုပ်လာသည်။

မတ်လ ၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် NLD အစိုးရတက်လာပြီးသည့်နောက် မြန်မာနိုင်ငံသို့ပေးသည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအား စာရင်းပြုစုရန်နှင့် မူဝါဒများ မည်ကဲ့သို့ပြောင်းလဲလာသည်ကို သုံးသပ်ရန်အတွက် အချိန်ရောက်လာ ပြီဖြစ်သည်။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်မှစ၍ ထိုထောက်ပံ့မှုများအား ကြပ်မတ်သည့် မူဝါဒများနှင့် အစီအစဉ်များ များစွာပေါ် ထွက်လာသော်လည်း အများအပြား မှာ မရေရာလျက်ရှိပြီး အပြုသဘောဆောင်သည့်ပြုပြင်ပြောင်း လဲမှုများစွာ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် အလားအလာများရှိနေ သေးသည်။ အလှူရှင်များ၏ကတိကဝတ်အများအပြားအား စီစဉ်ချမှတ်ရန် သို့မဟုတ် အသုံးပြုရန်ကျန်ရှိသေးပြီး နိုင်ငံ၏ ထောက်ပံ့ကူညီမှုဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲမှုတည်ဆောက်ပုံ အသစ်တွင် အရေးကြီးသည့်မူဝါဒဆိုင်ရာမေးခွန်းများ ဖြေရှင်းရန် ကျန်ရှိနေ သေးသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းပြည်၏ ဖွံ့ဖြိုးရေးရည်မှန်းချက် များအား ထောက်ပံ့ရန်အတွက် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအား သုံးစွဲခြင်းနှင့် ထိန်းချုပ်ခြင်းကို ပိုမိုကောင်းမွန်အောင်ပြုလုပ်သွား ရန်အတွက် အခွင့်အလမ်းများစွာရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ထိရောက်သည့်ထောက်ပံ့ကူညီမှုအစီအစဉ် အတွက် စိန်ခေါ်မှုများရှိသည့် ထူးခြားသောပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုရှိသောကြောင့် ထိုကဲ့သို့သောပြန်လည်သုံးသပ်မှုများ ပြုလုပ်ရန် လိုအပ်သည်။ နိုင်ငံရေးနှင့်စီးပွားရေး ပြောင်းလဲမှု များသည် အရှိန်အဟုန်မြင့်စွာဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိပြီး နိုင်ငံတကာထောက်ပံ့မှုများအတွက် ဦးစားပေးမှုများ အပြိုင် အဆိုင်ပေါ်ထွက်လာလျက်ရှိသည်။ နိုင်ငံသည် ထူးခြားသည့် လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာ အကျပ်အတည်းမျိုးစုံတို့အား ရင်ဆိုင်နေရလျက်ရှိပြီး - အချို့မှာ ကာလကြာပဋိပက္ခများမှ ပေါ်ထွက်လာသကဲ့သို့၊ အချို့မှာ ရံဖန်ရံခါဖြစ် ပွားလေ့ရှိသည့် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များကြောင့်ဖြစ်ကာ၊ လုပ်ဆောင်ဆဲ ငြိမ်းချမ်းရေး လုပ်ငန်းစဉ်လည်း ရှိနေသည်။ တိုင်းပြည်၏ ရှုပ်ထွေးလှသော လုံခြုံရေးအခြေအနေများသည်လည်း စိန်ခေါ်မှုများစွာအား ပေါ် ထွက်လာစေပြီး အစိုးရမဟုတ်သည့် လက်နက်ကိုင်အုပ်စုများသည် နိုင်ငံအနှံ့တွင် လှုပ်ရှားလျက်ရှိသကဲ့သို့ ကချင်ပြည်နယ်နှင့်ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းတို့တွင် ပဋိပက္ခများ ဆက်လက်ဖြစ်ပွားလျက် ရှိသည်။ ထို့ပြင် နိုင်ငံအတွင်း၌ များပြားပြီးကွဲပြားခြားနားသည့် ထောက်ပံ့ရေး အေဂျင်စီများအား ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရာတွင် လည်း စိန်ခေါ်မှုများစွာရှိသည်။ ဤအနေအထားတွင် ထိခိုက်မှုဖြစ်စေမည့် အန္တရာယ်အား အနည်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်၍ အဓိပ္ပာယ်ပြည့်ဝသည့်အထောက်အပံ့များ ဖြည့်ဆည်း ပေးနိုင်ခြင်းသည် ထောက်ပံ့ကူညီမှုဆောင်ရွက်သူများအတွက် ကြီးမားသည့် စိန်ခေါ်မှုတစ်ခုဖြစ်သည်။

ဤအနေအထားအောက်တွင် ထောက်ပံ့ကူညီမှုသည် ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် စုစုပေါင်းအသုံးစရိတ်၏ သေးငယ်သည့်အစိတ်အပိုင်းသာရှိသောကြောင့် ၎င်း၏လွှမ်းမိုးမှုသည် အကန့်အသတ်ဖြင့်သာရှိခြင်းကို အသိအမှတ်ပြုရန် အရေးကြီးသည်။ မြန်မာအစိုးရသည်လည်း ပြည်တွင်းဝင်ငွေများစွာ ဖော်ထုတ်နေနိုင်ပြီဖြစ်သောကြောင့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုသည် နိုင်ငံဘတ်ဂျက်နှင့်ယှဉ်လျှင် အနည်းအကျဉ်းသာရှိပြီး - ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် ခန့်မှန်းခြေအားဖြင့် ၄% သာရှိခဲ့သည်။ ထို့ပြင် လွန်ခဲ့သောနှစ်များတွင် လွှဲပြောင်းပေးငွေများ (remittances) သည်လည်း ထောက်ပံ့ကူညီမှုနှင့် မတိမ်းမယိမ်းအဆင့်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး ၂၀၁၁ ခုနှစ်မှစ၍ နိုင်ငံခြားတိုက်ရိုက်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုထက် ထောက်ပံ့ကူညီမှုနည်းတူ နှစ်ဆတိုးမြှင့်လာသည်။ ကုန်သွယ်မှုသည်လည်း နိုင်ငံ၏နိုင်ငံရေးနှင့်စီးပွားရေးအသွင်ကူးပြောင်း ချိန်မှစ၍ များစွာတိုးချဲ့လာသည်။ ဤသို့ သော အခြေအနေတွင် ထောက်ပံ့ကူညီမှုမူဝါဒရေးဆွဲသူများ၏တာဝန်မှာ ဤထောက်ပံ့မှုများအနေနှင့် ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်သော မတူထူးခြားသည့်ပါဝင်ပံ့ပိုးမှုကို ဖော်ထုတ်ရန်ဖြစ်ပြီး - ယင်းသည် များသောအားဖြင့် ၎င်း၏ပြုလွယ်ပြင်လွယ်ဖြစ်မှုနှင့် ကမ္ဘာတစ်လွှားမှကျွမ်းကျင်မှုများအား အသုံးပြုနိုင်စွမ်းတို့အပေါ် မူတည်ပြီး - နိုင်ငံ၏ ဖွံ့ဖြိုးရေးကိုတွန်းအားပေးနေသည့် အခြားအကြောင်းရင်းများနှင့်တွဲ၍ ဖြည့်ဆည်းပေးပြီး လုပ်ဆောင်သွားစေနိုင်ရန်ဖြစ်သည်။

ထောက်ပံ့ကူညီမှုအစီအစဉ်အား ပြန်လည်သုံးသပ်ခြင်းကို ပံ့ပိုးသည့်အနေနှင့် ဤစာတမ်းသည် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ထောက်ပံ့ကူညီမှုအား မိတ်ဆက်ပေးခြင်းဖြစ်ပြီး ၎င်းထဲတွင် နောက်ခံသမိုင်းနှင့် အလှူရှင်များ၏ လတ်တလော ဦးစားပေးမှုများနှင့် ပတ်သက်သည့် အရေအတွက်ပြအချက်အလက်အသစ်များနှင့် အခက်အခဲများရှိသည့် သီးခြားမူဝါဒနယ်ပယ်အချို့ကိုလည်း ပိုင်းခြားစိတ်ဖြာပေးထားသည်။ နိုင်ငံတကာဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအတွေ့အကြုံ အကန့်အသတ်သာ ရှိသောအနေအထားတွင် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများပေးပို့ခြင်း၏ ထူးခြား သည့်စိန်ခေါ်မှုကို အသိအမှတ်ပြုရင်း ဤစာတမ်းသည် အဓိကဝေါဟာရများအား ရှင်းလင်းစွာအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခြင်းနှင့် နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်း၏ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ဆက်ဆံမှုကို လမ်းညွှန်ချက်ပေးသည့် မူဝါဒမူဘောင်များအား ရှင်းလင်းပြပေးခြင်းတို့ကို အထူးအလေးပေးသည်။ ပထမအခန်းတွင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ထောက်ပံ့ကူညီမှုများ ပေးပို့ခြင်း၏အသိုင်းအဝိုင်းကို အဓိက တင်ပြထားသည်။ ဒုတိယအခန်းတွင် လက်ရှိအထောက်

အပံ့များ၏အဓိက လားရာလမ်းကြောင်းများကို ပိုင်းခြားစိတ်ဖြာထားသည်။ တတိယအခန်းတွင် မြန်မာနိုင်ငံအနေနှင့် ရှေ့ဆက်သွားသည့်အခါတွင် ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအတွက် ထွေထွေသော ဦးစားပေးမှုဝါဒဆိုင်ရာ မေးခွန်းများကို ဆွေးနွေးထားသည်။ နောက်ဆက်တွဲတွင် အသုံးဝင်သည့် ဝေါဟာရများအား အသေးစိတ်သိရှိနိုင်ရန်အတွက် အဓိကအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်များ ဖော်ပြပေးထားသည်။

ဤစာတမ်းအတွက် အချက်အလက်ကောက်ယူခြင်းများကို ၂၀၁၆ ဇွန်လမှ ၂၀၁၇ ဇူလိုင်လအတွင်း ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုများ၊ ဒုတိယရင်းမြစ်များအသုံးပြုခြင်းနှင့် အရေအတွက်ပြ ပိုင်းခြားစိတ်ဖြာမှုများဖြင့် ဤစာတမ်းအား ပြုစုထားခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုအထဲတွင် နိုဝင်ဘာလ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၌ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖော်ထုတ်ခဲ့သော အလှူရှင်များ၏ အစီအစဉ်များဆိုင်ရာ သီးခြားလွတ်လပ်သည့် အရေအတွက်ပြ အချက်အလက်များ ပါဝင်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အလှူရှင် ဦးစားပေးမှုများအား ပိုမိုနားလည်လာနိုင်စေရန်အတွက် ၂၀၁၆ ခုနှစ် ဇွန်လ နှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ် ဇွန်လများအကြားတွင် တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှု ၄၀ ကျော်ကို ရန်ကုန်မြို့၌ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အရေအတွက်ပြအချက်အလက်များအတွက် မြန်မာနိုင်ငံရှိ အလှူရှင်အစီအစဉ်များ၏ စာရင်းဇယားများကို ပြည့်စုံစွာ ဖော်ထုတ်နိုင်ရန်အတွက် စစ်တမ်းတစ်ခုကောက်ယူခဲ့သည်။ နိုင်ငံတကာအထောက်အပံ့များ၏ ယခင် ခန့်မှန်းချက်များကို အခြေပြု၍ ဦးတည်အလှူရှင် (၂၅) ဦးစာရင်းအား ပြုစုခဲ့ပြီး ၎င်းမှ ၂၁ ဦးသည် လိုအပ်သော အချက်အလက်များအား ထောက်ပံ့ကူညီပေးကြသည်။ ၎င်းတို့အား စုစည်းရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ ထောက်ပံ့ရေး အချက်အလက်စီမံမှုစနစ် (Aid Information Management System) အတွက် အသုံးပြုသည့်စံနှုန်းများနှင့် အညီ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထောက်ပံ့ကူညီမှုနှင့်ပတ်သက်သည့် နောက်ထပ် အချက်အလက်များအား စီးပွား ရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးမှုအဖွဲ့အစည်း၏ ကြွေးရှင်အစီရင်ခံခြင်းစနစ် ထောက်ပံ့ကူညီမှုလုပ်ငန်းများ ဆိုင်ရာ database (Organization for Economic Cooperation and Development's Creditor Reporting System Aid Activity Database) နှင့် မြန်မာသတင်းအချက်အလက် စီမံခန့်ခွဲမှုဌာန (Myanmar Information Management Unit) ၏ Who, What, Where dataset တို့မှ ယူထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဇယားကွက် ၁ “ထောက်ပံ့ကူညီမှု” အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်

ထောက်ပံ့ကူညီမှုပေးသူအားလုံးနှင့် လက်ခံရရှိသူအားလုံး အသုံးပြုသည့် နိုင်ငံခြားထောက်ပံ့ကူညီမှု စံအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက် မရှိပါ။ ဤစာတမ်းသည် “ထောက်ပံ့ကူညီမှု (aid)” ဟူသောစကားရပ်ကို ကျယ်ပြန့်သည့်သဘောတရားတစ်မျိုးဖြင့် အသုံးပြု သည်ဖြစ်ပြီး နိုင်ငံတစ်ခုမှ အခြားနိုင်ငံတစ်ခုသို့ ဘဏ္ဍာရေး၊ အလားတူတစ်ခုခု (in-kind) သို့မဟုတ် နည်းပညာ အထောက် အကူပေးခြင်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ အစိုးရများသည် နိုင်ငံခြားထောက်ပံ့ကူညီမှုကို အကြောင်းမျိုးမျိုးကြောင့်ပေးခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုအထဲတွင် ဆင်းရဲမွဲတေမှု သို့မဟုတ် လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာအကျပ်အတည်းများကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဆင်းရဲဒုက္ခ များအား လျော့ပါးစေရန်နှင့် လက်ခံသည့်နိုင်ငံအပေါ် ဩဇာသက်ရောက်မှု သို့မဟုတ် ထိုနိုင်ငံနှင့် စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ဆက်ဆံ ရေးတို့ တိုးမြှင့်လာစေရန်အတွက် ပါဝင်ပါသည်။^၁

စီးပွားရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့်ဖွံ့ဖြိုးမှုအဖွဲ့အစည်း (OECD) သည် တရားဝင်ဖွံ့ဖြိုးရေးအကူအညီ (ODA) ဟု ခေါ်သော ထောက်ပံ့ကူညီမှုတိုင်းတာသည့်စံနှုန်းတစ်ခုအား အသုံးပြုသည်။ ODA အား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရာတွင် အောက်ပါအချက် များနှင့်ကိုက်ညီသည့် ODA လက်ခံသူများ သို့မဟုတ် ဘက်ပေါင်းစုံအဖွဲ့အစည်းများ၏စာရင်းတွင်ပါဝင်သော နိုင်ငံများထံသို့ သွားသည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများ ဖြစ်သည် -

- (၁) တရားဝင်အေဂျင်စီများမှ ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်း၊
- (၂) ၎င်း၏အဓိကဦးတည်ချက်အနေနှင့် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုအား မြှင့်တင်ရန်အတွက် ပေးခြင်းနှင့်
- (၃) လိုက်လျောညီထွေအနေအထားဖြင့် ထောက်ပံ့ငွေအရခိုင်နှုန်းတစ်ခုအား ပြန်ပေးချေရန်မလိုအပ်ဘဲ ပေးခြင်း။^၂

၎င်းသည် ကျယ်ပြန့်သောအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်တစ်ခုဖြစ်နေသေးသော်လည်း နိုင်ငံများအကြား ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု ပုံစံအမျိုးအစား ဖယ်ရှားထားသည်။ ODA သည် “တရားဝင်” ဇာစ်မြစ်တစ်ခုမှ လာရမည် - နိုင်ငံတစ်ခုခု၏ အစိုးရသို့မဟုတ် ဘက်ပေါင်းစုံဖွံ့ဖြိုးရေးအင်စတီကျူးရှင်း - ထိုအထဲတွင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်းမှပေးသည့် ပုဂ္ဂလိက အလှူဒါနများ မပါဝင်ပါ။ ထို့ပြင် စစ်ရေးဆိုင်ရာအထောက်အပံ့၊ တင်ပို့မှုဆိုင်ရာချေးငွေများနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ ဖလှယ်မှုများကဲ့သို့သော အခြေအနေတစ်ခု အတွက်ရည်ရွယ်သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက်အထောက်အပံ့များလည်း မပါဝင်ပါ။ ODA အပေါ် ပိုမိုပြည့်စုံသည့်ရှင်းလင်းချက်အ တွက် နောက်ဆက်တွဲ (က) တွင် ရှုပါ။

အရေးအတွက်ပို၍တိုးလာသော နိုင်ငံအများအပြားတွင် အစီရင်ခံစာမခံရသေးသော သို့မဟုတ် OECD စနစ်၏ အနေအထား အောက်၌ အလွယ်တကူအမျိုးအစားခွဲခြားသတ်မှတ်နိုင်ခြင်းမရှိသော ထောက်ပံ့ကူညီပေးရေးအစီအစဉ်များစွာရှိသည်။ ဘရာဇီး၊ ရုရှား၊ အိန္ဒိယ၊ တရုတ်နှင့် တောင်အာဖရိကနိုင်ငံအားလုံးတို့သည် သူတို့၏ထောက်ပံ့ ကူညီပေးရေးအစီအစဉ်များအား တိုးချဲ့ခဲ့ပြီး ဘုံဖွံ့ဖြိုးရေးဘက်တစ်ခုအား ထူထောင်ခဲ့သည်။^၃ ထို့ပြင် ဆော်ဒီအာရေးဗီးယား၊ ကူဝိတ်နှင့် အာရပ်ဇော်ဘွားများ ပြည်ထောင်စုတို့ကဲ့သို့သော နိုင်ငံများမှလည်း ထောက်ပံ့ကူညီပေး ရေးအစီအစဉ်များစွာရှိသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ထိုနိုင်ငံသုံးနိုင်ငံတို့သည် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၂.၅ ဘီလီယံရှိသော Lives and Livelihoods Fund အတွက် အဓိက ထောက်ပံ့ပေးသူများဖြစ်ပြီး ထိုရန်ပုံငွေအား အရှေ့အလယ်ပိုင်း အနံ့ရှိ လူနေမှုဘဝအစီအစဉ်များထောက်ပံ့ပေးသည့် ဒေသတွင်းရှိအလှူရှင်များက အဓိကအားဖြင့် ထောက်ပံ့ခြင်းဖြစ်သည်။^၄ အခြားအကူအညီများသည် ‘South-South Cooperation (တောင်မှတောင်သို့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု)’ ၏ မူဘောင်အတွင်းမှ ထောက်ပံ့ပေးသည်။^၅ ထောက်ပံ့ ကူညီပေးသည့် အဖွဲ့အစည်းများအကြား အပြန်အလှန်နားလည်မှုအား ပိုမိုကောင်းမွန်လာအောင်ပြုလုပ်ခြင်းသည် တစ်ကမ္ဘာလုံးအနေအထားနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု တိုးတက်ကောင်းမွန်လာစေရန်အတွက် အရေးကြီးသည့် ဦးစားပေးမှုဖြစ်သည်။

အခန်း ၁

မြန်မာနိုင်ငံသို့ ထောက်ပံ့ကူညီမှုပေးခြင်း သမိုင်းအကျဉ်းချုပ်

အတိတ်တွင် ဆယ်စုနှစ်ပေါင်းများစွာ နိုင်ငံတကာ၏ ဘေးဖယ်ထားခြင်းကို ခံခဲ့ရခြင်းကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံအနေနှင့် ထူးခြားသည့်ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုသမိုင်းတစ်ခုရှိခဲ့သည်။ ယနေ့တွင် ထိုသမိုင်း၏ ရှင်းလင်းသည့် အကျိုးဆက်များ ဆက်လက် ခံစားနေရသည်ဖြစ်ပြီး ၎င်းထဲတွင် ထိုင်းနိုင်ငံအတွင်း၌ အခြေပြုသော တက်ကြွလှုပ်ရှားသည့်အုပ်စုများ ရှိနေခြင်း၊ အစိုးရတွင် ဖွံ့ဖြိုးရေးအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအတွေ့အကြုံနည်းခြင်းနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းဒေသကြီးအများအပြားတွင်ရှိသော ဖွံ့ဖြိုးမှုနိုင်ငံရေးကို အလှူရှင်အနေနှင့် အကန့်အသတ်ဖြင့်သာ နားလည်ခြင်းတို့ ပါဝင်သည်။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်မှစ၍ များစွာ ပြောင်းလဲလာခဲ့ သော်လည်း ထိရောက်သည့်ဖွံ့ဖြိုးရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအား ယနေ့ပြုလုပ်နိုင်ရန်အတွက် ထိုသမိုင်းအား နားလည်ရန် အဓိကကျလျက်ရှိနေသေးသည်။

အောက်ပါအခန်းများသည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ထောက်ပံ့ကူညီမှုများပေးပို့ခြင်း၏သမိုင်းအား လွတ်လပ်ရေးရပြီး အလွန်ကာလလေးခုအနေနှင့်ခွဲပြီးဖော်ပြထားသည်။ ပထမဆုံးကာလမှာ လွတ်လပ်ရေးရသည့်အချိန် ၁၉၄၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၈ ခုနှစ်အထိ ကာလဖြစ်ပြီး ထိုကာလတွင် နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်း၏ ရံဖန်ရံခါထိတွေ့မှုကို တွေ့ရှိ ရကာ ၎င်းတို့အနေနှင့် အစိုးရအဖွဲ့အတွင်း ပြောင်းလဲမှုများနှင့် ချေးငွေများပြန်လည်ပေးချေရန် ငြင်းဆန်မှုများအား မည်ကဲ့သို့ တုံ့ပြန်ရမည်ကို မရေမရာ ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်ပြီးနောက်တွင် တိုင်းပြည်သည် ပို၍အထီးကျန်ဖြစ်လာပြီး ထိုကာလတွင် ထောက်ပံ့ကူညီမှုပေးသူအများစုသည် ၎င်းတို့၏ အစီအစဉ်များအား ရပ်ဆိုင်းခဲ့ကြပြီး အဓိကအားဖြင့် ကျန်းမာရေးနှင့်လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာများအတွက်သာ ကန့်သတ်ထောက်ပံ့မှုများ ပေးခဲ့ကြသည်။ ဦးသိန်းစိန်အစိုးရ၏ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများနှင့် နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်း၏ ပို၍ကျယ် ပြန့်စွာထိတွေ့လာမှုများဖြင့် ၎င်းသည် တတိယကာလတွင် ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။ စတုတ္ထကာလသည် NLD အစိုးရအာဏာရရှိချိန်မှစ၍ စတင်ခဲ့သော်လည်း အစိုးရအသစ်၏ထောက်ပံ့ကူညီမှုဆိုင်ရာမူဝါဒများအပေါ် ပြုလုပ် သည့်ပြောင်းလဲမှုများသည် နိုင်ငံအတွင်း ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု၏ပုံသဏ္ဍာန်ကို မည်မျှ ပြောင်းလဲနိုင်မည်ဆိုသည်အား စောင့်ကြည့်ရဦးမည်ဖြစ်သည်။

၁.၁။ လွတ်လပ်ရေးရရှိပြီးနောက် ထောက်ပံ့ကူညီမှု

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးပြီးနောက် လွတ်လပ်ရေးရပြီးစဖြစ်သည့် မြန်မာနိုင်ငံသည် နိုင်ငံခြားအစိုးရအချို့ထံမှ ထောက်ပံ့မှုများရရှိခဲ့သည်။ အများဆုံးမှာ ဂျပန်နိုင်ငံမှဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် ၁၉၅၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူညီချက်တစ်ခု လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကာ ထိုသဘောတူညီချက်အရ သံတမန်ဆက်ဆံရေးကို ပုံမှန်ပြန်လည်ဖြစ်စေရန်နှင့် ဂျပန်နိုင်ငံအနေနှင့် စစ်လျော်ကြေးအနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအား အမေရိကန် ဒေါ်လာသန်း (၂၅၀) ပေးရန်ပါဝင်ပြီး ၁၉၅၅ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၆၅ ခုနှစ်များအကြားတွင် ပေးချေခဲ့သည်။^၆ ထိုပမာဏမှ အမေရိကန်ဒေါ်လာသန်း (၂၀၀) အား ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးကိစ္စရပ်များအတွက် ဂျပန်နိုင်ငံမှ ကုန်ပစ္စည်းများနှင့် ဝန်ဆောင်မှုများဝယ်ယူရာတွင် အသုံးပြုခဲ့ပြီး ကျန်အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း (၅၀) အား နည်းပညာ ဆိုင်ရာအထောက်အကူနှင့် မြန်မာ-ဂျပန် ဖက်စပ် ရင်းနှီးမှုများအတွက် အသုံးပြုခဲ့သည်။^၇ ထိုအချိန်တွင် အခြားအလှူရှင်များသည် အသေးစားအစီအစဉ်များ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ထိုအထဲတွင် ဩစတေးလျနိုင်ငံနှင့်^၈ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတို့မှ နည်းပညာဆိုင်ရာ ထောက်ပံ့မှု များလည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် စစ်အစိုးရ တက်လာသည့်အခါ နိုင်ငံခြားထောက်ပံ့ကူညီမှုပေးသူအချို့သည် မြန်မာအစိုးရနှင့် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခြင်းကို ရပ်ဆိုင်းခဲ့သော်လည်း ဂျပန်နိုင်ငံသည် ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုနှင့် ဩစတေးလျနိုင်ငံစလုံးတို့သည် ၎င်းတို့၏ထောက်ပံ့ကူညီမှုအစီအစဉ်များအား ၁၉၆၂ ခုနှစ် တွင် ရပ်ဆိုင်းခဲ့ပြီး^၉ တရုတ်နိုင်ငံနှင့်ဆက်ဆံရေးသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏အရှေ့မြောက်ဘက်ရှိ ကူမင်တန်ကျူးကျော်မှုကြောင့် ပို၍တင်းမာခဲ့သလို^{၁၀} ဂျပန်နိုင်ငံအနေနှင့် မြန်မာနိုင်ငံထံသို့ပေးသည့် စစ်လျော်ကြေးများသည် အခြား အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများထံပေးသည့်ပမာဏနှင့်ယှဉ်လျှင် လုံလောက်မှုမရှိသောကြောင့် ၎င်း၏ထောက်ပံ့မှုကို အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း (၁၄၀) နောက်ထပ်တိုးပေးခဲ့ပြီး ၁၉၆၅ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၇၂ ခုနှစ်များအကြား ပေးခဲ့သည်။^{၁၁} ထိုကာလအတွင်း၌ စီမံကိန်းကြီးများ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိခဲ့ရပြီး ထိုအထဲတွင် ကယားပြည်နယ်ရှိ ဘီလူးချောင်း

ရေအားလျှပ်စစ်စီမံကိန်းပါဝင်ပြီး ၎င်းသည် ထိုအချိန်တွင် တိုင်းပြည်၏စုစုပေါင်းလျှပ်စစ် ဓာတ်အား၏ (၄၀) ရာခိုင်နှုန်းကို ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် 'စက်မှုစီမံကိန်းလေးခု' ရှိခဲ့ပြီး အသေးစားမော်တော်ယာဉ် များ၊ အကြီးစားမော်တော်ယာဉ်များ၊ စိုက်ပျိုးရေးစက်ယန္တရားများနှင့်လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်ရန်အတွက် ထောက်ပံ့ခဲ့သည်။^{၁၇} ၁၉၈၀ ခုနှစ်များတွင် ဂျပန်နိုင်ငံမှထောက်ပံ့ကူညီမှုများသည် ဆက်လက်၍ များစွာ တိုးမြှင့်လာသည်။ ၁၉၈၇ ခုနှစ်တွင် ဂျပန်နိုင်ငံမှ ထောက်ပံ့ ကူညီမှုသည် လက်ခံရရှိသည့် နိုင်ငံခြားထောက်ပံ့ကူညီမှု အားလုံး၏ (၇၁.၅) ရာခိုင်နှုန်းရှိလာပြီး ၎င်းသည် နိုင်ငံတော် ဘတ်ဂျက်၏ (၂၀) ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်သည်။^{၁၈}

တနည်းအားဖြင့် ၁၉၇၀ ခုနှစ်များနှင့် ၁၉၈၀ ခုနှစ်များတွင် ထိတွေ့ဆောင်ရွက်မှုသည် အကန့်အသတ်ဖြင့်သာရှိသည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ် (would bank-WB)နှင့်အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ် (Asia Development Bank - ADB)ကဲ့သို့သော ဒေသတွင်းရှိ အဓိက ဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်များသည် ကနဦးထုတ်ချေးသူများ ဖြစ်သော် လည်း ၁၉၈၀ ခုနှစ်များတွင် ၎င်းတို့အနေနှင့် ၎င်းတို့၏ အစီအစဉ်များအား မဖြစ်မနေ ရပ်တန့်ထားရသည်။ ရထားလမ်းနှင့် ရေလမ်းသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအား ခေတ်မီလာ စေရန်အတွက် ကမ္ဘာ့ဘဏ် သည် ၎င်း၏ပထမဆုံးချေးငွေကို ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင်ပေးခဲ့ပြီး မြန်မာအစိုးရအနေနှင့် အကြွေးများ ပြန်လည်ပေးချေခြင်းကို ရပ်လိုက်သောကြောင့် ၎င်း၏ လုပ်ငန်းများကိုလည်း ရပ်တန့်လိုက်ရသည့် ၁၉၈၇ ခုနှစ်မတိုင်မီ ကမ္ဘာ့ဘဏ်သည် စီမံကိန်း (၃၅) ခုအား အကောင်အထည်ဖော် ခဲ့သည်။^{၁၉} ADB သည် နောက်ပိုင်းမှ နိုင်ငံနှင့် စတင်ထိတွေ့ခဲ့ပြီး မြန်မာနိုင်ငံသည် ၁၉၇၃ ခုနှစ်မှသာ ၎င်း၏ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာ ခဲ့သည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၈၈ ခုနှစ်များအကြားတွင် ADB သည် စုစုပေါင်းအမေရိကန်ဒေါ်လာ (၅၃၁) သန်း ရှိသည့် ထုတ်ချေးမှု (၃၂) ခုနှင့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၁) သန်းရှိ နည်းပညာဆိုင်ရာအထောက်အပံ့များ (၃၈) ခုအား မြန်မာနိုင်ငံ သို့ပေးရန် ခွင့်ပြုခဲ့သည်။^{၂၀} ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် မြန်မာ အစိုးရက ပေးချေမှုများရပ်ဆိုင်းသည့်အခါ၌ ADB သည် နိုင်ငံမှ ထွက်ခွာ သွားခဲ့သည်။^{၂၁} နိုင်ငံရေးဖြစ်ရပ်များသည် နိုင်ငံတကာ အသိုင်း အဝိုင်းနှင့် ထိတွေ့မှုအပေါ် အခြေခံကျသောပြောင်းလဲမှု ဖြစ်ပေါ်စေသည့် ၁၉၈၈ ခုနှစ်မတိုင်မီကပင် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုသည် ထပ်တလဲလဲ ဖြစ်ပွားနေသော နိုင်ငံရေးစိန်ခေါ်မှုများကြောင့် တစ်ပိုင်းတစ်စစ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

၁.၂။ နဝတ/နယက အစိုးရလက်ထက် ထောက်ပံ့ကူညီမှု၊ ၁၉၈၈-၂၀၁၁

၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံရေးဆန္ဒဖော်ထုတ်မှုများအား ကြမ်းတမ်း စွာဖိနှိပ်ခဲ့ခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံခြားစီးပွားရေး ဆက်ဆံမှု များကို များစွာထိခိုက်စေခဲ့ပြီး ၎င်းထဲတွင် နိုင်ငံခြားအစိုးရများက

ရန်ကုန်ရှိ ၎င်းတို့၏သံရုံးများအား ပိတ်ပြီး ဝန်ထမ်းများကို ပြောင်းရွှေ့စွန့်ခွာစေခဲ့သည့်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံသို့ပေးသည့် နိုင်ငံခြားအထောက်အပံ့ အားလုံး ယာယီရပ်ဆိုင်းသွားခြင်း လည်း ပါဝင်သည်။ တချိန်တည်းတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ဂျပန်၊ အနောက်ဂျာမနီ၊ အင်္ဂလန်နှင့် အခြားဥရောပနိုင်ငံ အားလုံးတို့သည် ၎င်းတို့၏အထောက်အပံ့ပေးမှုများအားလည်း ဆိုင်းငံ့ခဲ့ကြသည်။^{၂၂} ဤဆိုင်းငံ့ခြင်း၏နိုင်ငံရေးအနေအထား သည် အခြားနေရာများထက် ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ပို၍များစွာခံစား ခဲ့ရသည်။ ၎င်း၏အရေးကြီးသည့်မဟာမိတ်ဖြစ်သော အမေ ရိကန်ပြည်ထောင်စုအပါအဝင် နိုင်ငံခြားအလှူရှင်အသိုင်းအဝိုင်း အများစုအနေနှင့် မြန်မာနိုင်ငံထံသို့ပို့သည့် နိုင်ငံခြားထောက်ပံ့ ကူညီမှုအားလုံးကို ဖြတ်တောက်ရန် လိုလားကြသည်။^{၂၃} သို့သော် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများ ဆက်လက်ဆိုင်းငံ့ထားပါက ODA စီမံကိန်းများတွင် ပါဝင်လုပ်ဆောင်နေသည့် ဂျပန် ကုမ္ပဏီ များအနေနှင့် ကြီးမားသည့်ဘဏ္ဍာရေးဆုံးရှုံးမှုများ ခံစား ရမည်ဖြစ်ခြင်းနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံမှ နောက်ဆုတ်ခွဲပါက ကွက်လပ် တစ်ခု ပေါ်ထွက်လာမည်ဖြစ်ပြီး စင်္ကာပူနှင့် တောင်ကိုရီးယား နိုင်ငံများကဲ့သို့သော ဒေသတွင်းရှိ အခြားနိုင်ငံများက မြန်မာ ဈေးကွက်ကို ကြီးစိုးလာနိုင်ခြင်း အကြောင်းများကိုပြု၍ ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် ဂျပန်-မြန်မာ အသင်း (Japan-Burma Association) သည် ဆက်ဆံရေးများ ပြန်လည်ထားရှိရန်နှင့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လည်စီးဆင်းစေရန် အသနားခံစာ တင်ခဲ့သည်။^{၂၄} ရလဒ်အနေနှင့် ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ဂျပန်ထောက်ပံ့ကူညီမှုများသည် ပြန်လည် စီးဆင်းလာသော်လည်း ပမာဏအားဖြင့် အနည်းအကျဉ်း သာဖြစ်သည်။ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ မြန်မာနိုင်ငံထံသို့ပေးသည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုမှာ ကျဆင်းသွားပြီး နှစ်စဉ်ပျမ်းမျှ အမေရိကန် ဒေါ်လာ (၁၅၄.၈) သန်း မှ ယခင်အစိုးရ၏နောက်ဆုံးဆယ်စုနှစ် တွင် ၁၉၈၉-၁၉၉၅ ခုနှစ်၌ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၈၆.၆) သန်းနှင့် ၁၉၉၆-၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၃၆.၇) သန်းသာ ရှိတော့သည်။^{၂၅}

ထိုကာလအတွင်းတွင် အစိုးရသည် တရုတ်နိုင်ငံနှင့် ပို၍ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန် အားထုတ်ခဲ့ပြီး ဒေသတွင်း ကုန်သွယ်ရေး ပူးပေါင်းမှုကိုလည်း ပို၍ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ တရုတ်နိုင်ငံသည် အစိုးရအသစ်ဖြစ်သည့် နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ် ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ (SLORC) အား အသိအမှတ် ပြုသည့် ပထမဦးဆုံးနိုင်ငံဖြစ်ပြီး ထိုအစိုးရ လက်ထက်တွင် အေ ရေးကြီးသည့်ထောက်ပံ့ကူညီမှုဆောင်ရွက်သူတစ်ဦးဖြစ်လာကာ ၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် ဒေါ်လာ (၈.၉) သန်းရှိသော ပထမဆုံးအကြီးစားထောက်ပံ့ငွေကို မြန်မာနိုင်ငံသို့ပေးခဲ့ပြီး ၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် နောက်ထပ် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၈.၆) သန်းအား အတိုးပေးချေးငွေအဖြစ် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ကတိကဝတ် ပြုခဲ့သည်။^{၂၆} ၁၉၉၇ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၀၆ ခုနှစ်များအကြားတွင် တရုတ်နိုင်ငံသည် ထောက်ပံ့ငွေအနေနှင့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၂၄.၂) သန်းအားလည်းကောင်း၊ အမေတော်ကြေးအနေနှင့်

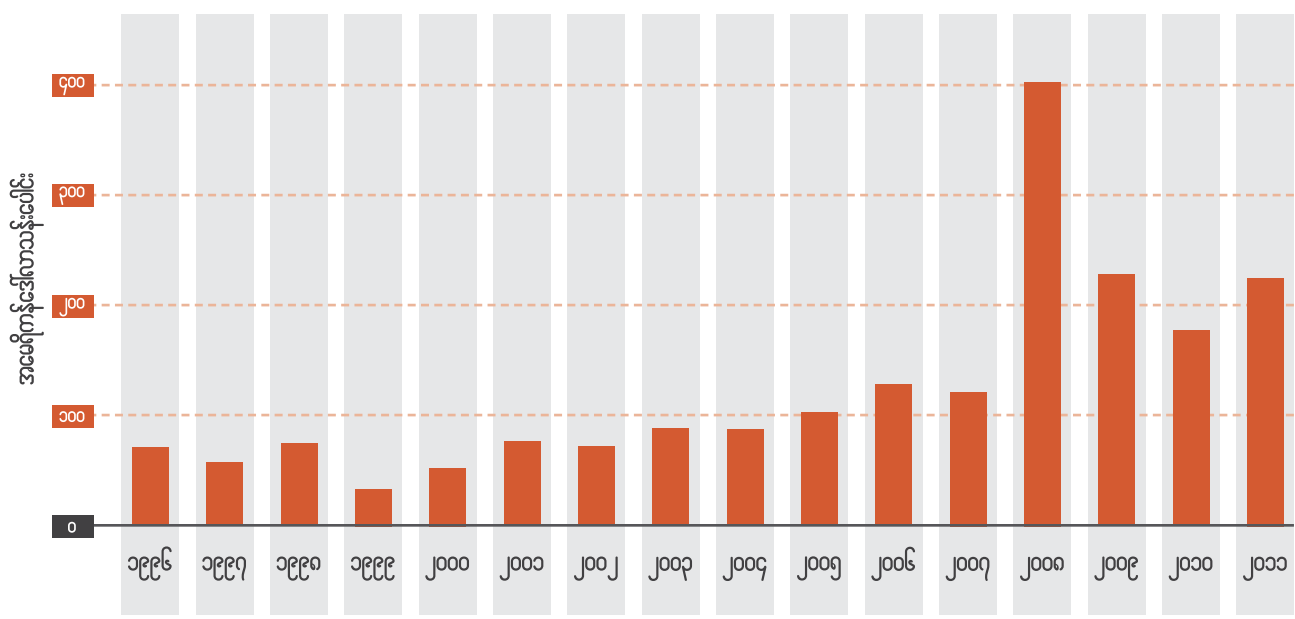
အကြွေး အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၄၈၂.၇) သန်းအားလည်းကောင်း၊ အကြွေးသက်သာခွင့်ပေးခြင်းအနေနှင့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁.၂) သန်းအားလည်းကောင်း မြန်မာနိုင်ငံ သို့ ပေးခဲ့သည်။^{၂၄} တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် SLORC သည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုအား တိုင်းပြည်အတွင်းသို့ ဖွင့်ပေးသည့် မြန်မာနိုင်ငံ၏စီးပွားရေးမူဝါဒအား ပြောင်းလဲ ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။^{၂၅} ၎င်းသည် အရှေ့တောင်အာရှအတွင်း ပိုမိုကျယ်ပြန့်သည့် မဟာဗျူဟာ မြောက်သော စီးပွားရေး ပေါင်းစည်းမှုပြုလုပ်သည့်ကာလနှင့် သွား၍တိုက်ဆိုင်နေပြီး ၎င်းတွင် ထိုင်း၊ စင်္ကာပူနှင့် မလေးရှား နိုင်ငံ တို့သည် မြန်မာနိုင်ငံ တွင် ကြီးမားသည့်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများ ပြုလုပ်လာကြသည်။^{၂၆}

အင်္ဂလန်၊ ဩစတေးလျနှင့် ဥရောပသမဂ္ဂကဲ့သို့သောနိုင်ငံများမှ အစိုးရများသည် ပြန်လည်ထိတွေ့မှုကို အားပေးလာသောအခါ OECD ထောက်ပံ့ကူညီမှုအသိုင်းအဝိုင်း၏ မြန်မာနိုင်ငံဆီသို့ ထောက်ပံ့ရေးများ ကန့်သတ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သည့် အများ သဘောထားသည် ၂၀၀၀ ခုနှစ်များအစောပိုင်းတွင် စတင် ပြောင်းလဲလာသည်။ ပုံ (၁) တွင် ပြထားသည့်အတိုင်း ၂၀၀၁ ခုနှစ်မှစ၍ မြန်မာနိုင်ငံသို့ပေးသည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများသည် သိပ်မများသော် လည်း ပုံမှန်မြင့်တက်လာသည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် UK သည် ရန်ကုန်ရှိ ၎င်း၏သံရုံး၌ ထောက်ပံ့ကူညီရေး အရာရှိတစ်ဦးအား ခန့်အပ်ထားရှိခဲ့ပြီး၊ ၎င်းအား ခန့်အပ်သည့် အချိန်မှစ၍ နှိုင်းယှဉ်လျှင် အဆင့်များနိမ့်သည့် လူတစ်ဦးချင်း အလိုက် အထောက်အပံ့များအား နိုင်ငံကရရှိနေကြောင်းကို မဟာဗျူဟာနှင့်သက်ဆိုင်သည့် စာရွက်စာတမ်းများက ညွှန်ပြလျက်ရှိသည်။^{၂၇} ဩစတေးလျနိုင်ငံသည်လည်း

အလားတူလုပ်ငန်းစဉ်တစ်ခုအား ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။^{၂၈} ထိုအချိန်တွင် EU သည် လူသားချင်းစာနာသည့်ဘက်မှသာ လုပ်ကိုင်နေသော်လည်း ၎င်းတို့သည် ထိတွေ့ဆောင်ရွက်မှုကို အားပေးသည့်ရပ်တည်မှုအား အဆက်မပြတ်ကျင့်သုံးခဲ့ပြီး ၎င်းတို့၏ ၂၀၀၇-၂၀၁၃ မဟာဗျူဟာထဲတွင် နီးကပ်စွာထိတွေ့ ဆောင်ရွက်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးများကို ဖော်ပြထားသည်။^{၂၉}

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအနေနှင့် စစ်အစိုးရအား ဘေးဖယ် ထားခြင်းကို ဆက်လက်လိုလားသော်လည်း ၎င်းသည် စိန်ခေါ်မှု အချို့ကိုဖြစ်ပေါ်စေပြီး၊ အကောင်းဆုံး ဥပမာတစ်ခုမှာ Global Fund အနေနှင့် AIDS ၊ တီဘီရောဂါနှင့် ငှက်ဖျားရောဂါတို့အား တိုက်ဖျက်ရာတွင် တွေ့ရှိသည့် အတွေ့အကြုံဖြစ်သည်။ Global Fund သည် ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ပထမဆုံးထောက်ပံ့ငွေသဘော တူညီချက်အား မြန်မာအစိုးရနှင့် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ပြီး ငါးနှစ် ကာလအတွင်းတွင် အမေရိကန် ဒေါ်လာ (၉၈) သန်းအား ပေးရန်အတွက် ဘတ်ဂျက်ရေးဆွဲ ခဲ့သော်လည်း ဝါရှင်တန် အခြေစိုက်-တက်ကြွလှုပ်ရှားသူများနှင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှ အရာရှိများ၏ ပြင်းထန်သည့် ဖိအားများကြောင့် ရုပ်သိမ်းခဲ့ရသည်။^{၃၀} ၎င်းအား တုံ့ပြန်သည့် အနေနှင့် ဥရောပ နိုင်ငံအချို့သည် ဩစတေးလျနိုင်ငံနှင့်အတူ မြန်မာနိုင်ငံအနွံ ကျန်းမာရေးအစီအစဉ်များ ဆောင်ရွက်ခြင်းတွင် Global Fund အား အစားထိုးရန် Three Diseases Fund (3DF) အား တူထောင်ခဲ့သည်။ ထိုရန်ပုံငွေသည် ခြောက်နှစ်ကြာ လည်ပတ် ခဲ့ပြီး မြန်မာနိုင်ငံရှိ HIV/AIDS၊ တီဘီရောဂါနှင့်ငှက်ဖျား တိုက်ဖျက်ရေးများကို ထောက်ပံ့ရန်အတွက် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၃၈) သန်း သုံးစွဲခဲ့သည်။^{၃၁}

ပုံ-၁
မြန်မာနိုင်ငံသို့ပေးသောထောက်ပံ့ကူညီမှုကတိကဝတ်များ၊ ၁၉၉၆ - ၂၀၁၁

ရင်းမြစ်: OECD Creditor Reporting System Aid Activity Database

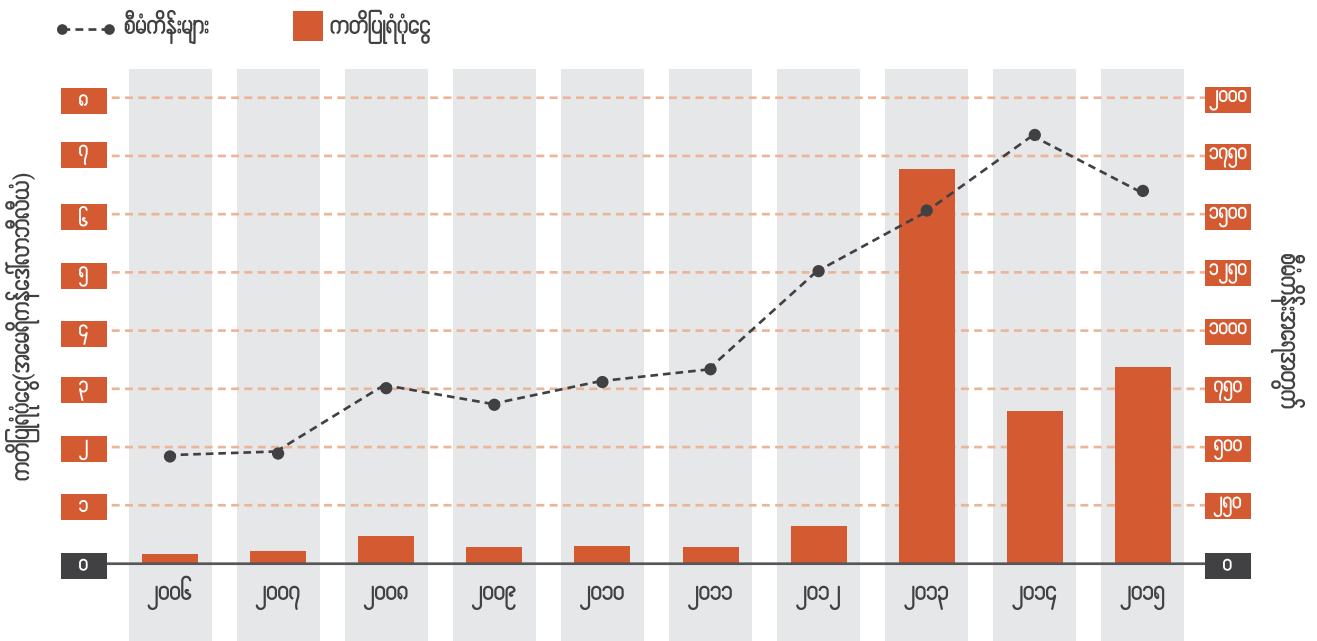
မြန်မာနိုင်ငံနှင့် နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်းတို့ နောက်ထပ် တိုးတက်ပြောင်းလဲလာသော ထိတွေ့ဆက်ဆံမှုသည် ၂၀၀၈ ခုနှစ် မေလတွင် လူပေါင်း ၁၃၀,၀၀၀ ခန့် သေစေခဲ့သည့် မြန်မာနိုင်ငံအား တိုက်ခတ်ခဲ့သော နာဂစ်ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်း ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသည့် လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာ အကျပ်အတည်းနှင့်အတူ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ကနဦးတွင် အစိုးရသည် နိုင်ငံအတွင်း အဖွဲ့အစည်းအများအပြား ဝင်ရောက်လာခြင်းကို ငြင်းဆန်ခဲ့သော်လည်း လူသားချင်း စာနာမှုဆိုင်ရာ အကူအညီလိုအပ်ချက် အတိုင်းအတာကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ အဖွဲ့အစည်းအသစ်များ ရောက်ရှိလာ ကြသည်။ အရေးပေါ်ကယ်ဆယ်ရေးတွင် အဓိကဆောင်ရွက်သူ များမှာ ဒေသခံအရပ်ဘက်လူ့အဖွဲ့အစည်းများဖြစ်သော်လည်း INGO အများအပြား ဝင်ရောက်လာကြပြီး ဆိုင်ကလုန်း မတိုင်မီတွင် နိုင်ငံအတွင်း၌ INGO (၄၀) သာရှိခဲ့သည်။ နောက်တစ်နှစ်အကြာတွင် အရေအတွက်မှာ (၁၀၀) ကျော် တိုးလာသော်လည်း ၂၀၁၁ ခုနှစ်သို့ရောက်သည့် အခါတွင် (၆၅) ခု ခန့်သို့ ပြန်လည်လျော့နည်းသွားသည်။^{၃၁} ထိုအချိန်တွင် ပေးသည့် နိုင်ငံတကာအထောက်အပံ့ပမာဏသည်လည်း အလားတူ ပုံစံရှိခဲ့ပြီး ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင် ရာကယ်ဆယ်ရေးများနှင့် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းများ တိုးမြှင့်လာသော်လည်း ၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် နာဂစ်မတိုက်ခတ်မီ ကာလတွင်ရှိသော အနေအထားသို့ ပြန်လည်ကျဆင်း သွားသည်။

၁.၃။ USDP အစိုးရလက်ထက် ထောက်ပံ့ကူညီမှု၊ ၂၀၁၁-၂၀၁၆

သမ္မတဦးသိန်းစိန်၏အစိုးရက ပဏာမခြေလှမ်းပြုလုပ်ခဲ့သည့် နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေးအသွင်ကူးပြောင်းမှုသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ထောက်ပံ့ကူညီမှုအခင်းအကျင်းကို များစွာပြောင်းလဲစေခဲ့သည်။ ယခင်အစိုးရ၏ ပိတ်နေသော သဘာဝနှင့် လုံးဝကွာခြား၍ အစိုးရအသစ်သည် ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် နိုင်ငံ တကာအသိုင်းအဝိုင်း၏ ထောက်ပံ့မှုအား ကြိုဆိုခဲ့သည်။^{၃၂} အစိုးရ၏ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုအစီအစဉ်၏ အတိုင်းအတာနှင့် စစ်မှန်မှုတို့အပေါ် ယုံကြည်မှုတိုးမြှင့်လာသည်နှင့်အညီ နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်းသည် ထောက်ပံ့ကူညီမှု ဆက်ဆံရေး များ ပုံမှန်ပြန်လည်ဖြစ်လာစေရန်အတွက် ခြေလှမ်းများလှမ်းခဲ့ပြီး ထိုအထဲတွင် ကြွေးမြီများစွာလျှော့ပစ်ခြင်း၊ အကြီးစား ဘက်ပေါင်းစုံ ရန်ပုံငွေအဖွဲ့အစည်းများ ပြန်လည်ဝင်ရောက် လာခြင်းနှင့် အပြန်အလှန်ထောက်ပံ့ကူညီမှုအစီအစဉ်များ ပါဝင်သည်။ ထိုကဲ့သို့ အစိုးရနှင့်ပို၍ထိတွေ့မှုသည် အစပိုင်း တွင် အငြင်းပွားစရာများ ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ပြီး အစိုးရ၏ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု အစီအစဉ်၏စစ်မှန်မှုကို အများအပြားက သံသယရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။^{၃၃} ၎င်းနှင့်ဆန့်ကျင်၍ ထိုအချိန်၌ ထောက်ပံ့အားပေးသူများသည် အရှေ့တောင် အာရှရှိ ဆင်းရဲမွဲတေမှုအမြင့်ဆုံးဖြစ်သောနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံတွင် ဖွံ့ဖြိုးရေးအထောက်အပံ့၏ အပြုသဘောဆောင်သော အလားအလာနှင့်^{၃၄} ဒီမိုကရက်တစ်အသွင်ကူးပြောင်းမှု

ပုံ-၂ မြန်မာနိုင်ငံရှိ ODA ကတိကဝတ်များနှင့်စီမံကိန်းအသစ်များ၊ ၂၀၀၆ - ၂၀၁၅

ရင်းမြစ်: OECD Creditor Reporting System Aid Activity Database

လုပ်ငန်းစဉ်အား ထောက်ပံ့ရန်လိုအပ်ချက်^{၉၅} တို့အား အလေးပေးပြောကြားခဲ့သည်။

၂၀၁၂ နှင့် ၂၀၁၃ ခုနှစ်များတွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ကြွေးမြီလျှော့ပစ်ခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ထောက်ပံ့ကူညီမှု ဆက်ဆံရေး ပြန်လည်တည်ဆောက်ခြင်းအတွက် အဓိက ကျသည့် အခြေခံတစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ငွေချေးမှုများ ပြန်လည်စတင်ပြုလုပ်နိုင်ရန်အတွက် တိုင်းပြည်၌ ဖြေရှင်းရန် နိုင်ငံတကာအကြွေး ခန့်မှန်းခြေ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၀.၆) ဘီလီယံရှိသည်။^{၉၆} ဤလုပ်ငန်းစဉ်တွင် ဂျပန်နိုင်ငံသည် အဓိကအခန်းကဏ္ဍမှပါဝင်ပြီး ၂၀၁၂ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် သမ္မတဦးသိန်းစိန် တို့ကျိုမြို့သို့ အလည်အပတ် ခရီးသွား သည့်အခါတွင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၃.၇) ဘီလီယံ လျှော်ပေးခဲ့ပြီး နောက်ထပ် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁.၇၄) ဘီလီယံအား ၂၀၁၃ ခုနှစ် မေလတွင် ဂျပန် ဝန်ကြီးချုပ် Shinzo Abe မြန်မာနိုင်ငံသို့သွားသည့်ခရီးစဉ်၌ လျှော်ပေးခဲ့သည်။^{၉၇} ကမ္ဘာ့ဘဏ်နှင့် အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်တို့ထံ ပေးရန်ရှိသည့် မြန်မာနိုင်ငံ၏အကြွေးစုစုပေါင်း အကြမ်းအားဖြင့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း (၉၀၀) အား ၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် ဂျပန်နိုင်ငံမှ ကြားခံပေးသည့်ချေးငွေအား အသုံးပြု၍ ရှင်းခဲ့သည်။^{၉၈} ထိုအချိန်မှာပင် နော်ဝေနိုင်ငံသည် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၅၃၄) သန်းရှိသောအကြွေးကို ချေဖျက် ပေးခဲ့သည်။^{၉၉} ၎င်းနှင့်အ တူ မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရ၏ ကျန်ရှိ နေသောအကြွေးများ၏ ခန့်မှန်းခြေ (၅၀) % ကို ချေဖျက်ရန်နှင့် ကျန်ရှိနေသော ပေးချေမှုများကို နောက် (၁၅) နှစ်အတွင်း ပေးချေရန် အချိန်ဇယား ပြန်လည်ပြောင်းပေးရန် နိုင်ငံတကာ အလှူရှင်နိုင်ငံများအဖွဲ့တစ်ခုဖြစ်သည့် Paris Club နှင့် သဘော တူညီချက်ရရှိခဲ့သည်။^{၉၁၀} ထို့ကြောင့် လိုက်လျောမှုများပါဝင် သည့် ချေးငွေအသစ်များကို မြန်ဆန်စွာရရှိနိုင်ခဲ့ပြီး ဂျပန် နိုင်ငံသည် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၂.၂) ဘီလီယံပေးခဲ့သည်။^{၉၁၁} ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် အစီအစဉ်အသစ်များအတွက် ကမ္ဘာ့ဘဏ် သည်လည်း အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၅၂၀) သန်းပေးခဲ့သည်။^{၉၁၂} အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်သည် လုပ်ငန်းအသစ်များအား အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၅၇၂) သန်းဖြင့် စတင်ခဲ့သည်။^{၉၁၃}

၎င်းနှင့်အတူ နှစ်ဖက်သဘောတူအလှူရှင်များနှင့် နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းများ၏ လာရောက်မှုသည် များစွာတိုးတက်လာ သည်။ ဘန်ကောက်မြို့ကဲ့သို့သောနေရာများရှိ ဒေသတွင်း ရုံးများမှတစ်ဆင့် မြန်မာနှင့် ယခင်က ထိတွေ့ ဆောင်ရွက်ခဲ့ သော နိုင်ငံခြားအစိုးရအဖွဲ့အစည်းများသည် ရန်ကုန်တွင် ရုံးအသစ်များ ဖွင့်လာကြသည်။ ထိုအထဲတွင် ယခုအချိန်၌ တိုင်းပြည်အတွင်း အကြီးမားဆုံး နှစ်ဖက်သဘောတူ ထောက်ပံ့ကူညီမှု အစီအစဉ်များရှိသည့် အလှူရှင်အချို့ ပါဝင်ပြီး - ဥရောပသမဂ္ဂသည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံသို့ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ရုံး လာရောက်ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး^{၉၁၄} USAID သည် ၂၀၁၂ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံထံသို့ ၎င်း၏မစ်ရှင်အား

ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။^{၉၁၅} အခြားအသေးစား အလှူရှင်များသည်လည်း ရုံးအသစ်များ ဖွင့်လှစ်လာကြပြီး ထိုအထဲတွင် ၂၀၁၄ ခုနှစ် ၌ ဆွီဒင်နိုင်ငံအတွက် ဆက်ရှင်ရုံး၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၌ ဒိန်းမတ်နိုင်ငံအတွက် သံရုံးအသစ်^{၉၁၆} နှင့် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၌ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံအတွက် သံရုံးတို့ပါဝင်သည်။^{၉၁၇} အလှူရှင်အများအပြားသည် ရုံးအသစ်များဖွင့်ပြီး ထောက်ပံ့မှုများ တိုးမြှင့်ပေးလာသည့်အချိန်တွင် အများစုမှာ ယခင်ကပင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ အစီအစဉ်များရှိခဲ့ပြီး - OECD အချက်အလက်များက ပြသသည်မှာ ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံအနေနှင့် တိုင်းပြည်အတွင်း လုပ်ဆောင်နေသည့် အလှူရှင် (၃၉) ခု ရှိပြီး ၎င်းမှာ ၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင်ရှိသည့် (၂၉) ခုမှ မြှင့်တက်လာခြင်းဖြစ်ပြီး ဗီယက်နမ်နှင့် ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံတို့ ကဲ့သို့သော နှိုင်းယှဉ်လို့ရသည့် ဒေသတွင်း ထောက်ပံ့ကူညီမှု လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံများနှင့် အလားတူ ဖြစ်သည်။ ထိုကိန်းဂဏန်းများသည် နိုင်ငံအတွင်းရှိ OECD မဟုတ်သည့် အလှူရှင်များစွာတို့ကို ထည့်တွက်ထားခြင်းမရှိပါ။

ထောက်ပံ့ငွေများ ပို၍တိုးလာသည်မှာ မှန်သော်လည်း ပုံ (၂) တွင် ဖော်ပြထားသကဲ့သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်နောက် ပိုင်းတွင်မှ သိသိသာသာ ထောက်ပံ့ကူညီမှုများ မြင့်တက်လာသည်။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် အခြေခံအားဖြင့် အမေရိကန် ဒေါ်လာ (၃၅၇) သန်း ရှိရာမှ ၂၀၁၂ ခုနှစ်တွင် ကတိကဝတ်များသည် နှစ်ဆတိုးလာပြီး ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် ဂျပန်နိုင်ငံမှ အဓိကအားဖြင့်ပေးသည့် အကြွေးလျှော်ပေးမှုများနှင့် ချေးငွေအသစ်များ စတင် သက်ရောက်သည့် အချိန်မှစ၍ တစ်နှစ်ထိုးတိုးလာသည်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၏ အမြင့်ဆုံးအနေအထားမှ ပြန်လည်ကျဆင်းလာပြီး ၂၀၁၅ ခုနှစ်အတွက် ကတိကဝတ်များသည် အမေရိကန် ဒေါ်လာ (၃.၄) ဘီလီယံရှိပြီး ၎င်းသည် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၏အနေ အထားထက် ဆယ်ဆနီးပါး တိုးမြှင့်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ထောက်ပံ့ကူညီမှုအဖွဲ့ အစည်းအသစ်များ ပေါ်ထွက် လာသည်ကို အသွင်ကူးပြောင်းမှုတွင် တွေ့ရှိရသည်။ ထိုအထဲတွင် ကမ္ဘာ့ဖွံ့ဖြိုးရေးယုံကြည်အပ်နှံမှုရန်ပုံငွေများပါဝင်ပြီး ၎င်းသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရုံးခန်းများ မထားရှိသော်လည်း အခြားနိုင်ငံအဆင့် အကောင်အထည်ဖော်ရေး မိတ်ဖက်များမှ တစ်ဆင့် ထောက်ပံ့ကူညီမှု ကတိကဝတ်များစွာကို လမ်းကြောင်းချပေးခဲ့သည်။ အချို့သော ထိုရန်ပုံငွေ စီဆင်းမှု များသည် အထင်ကရ နှစ်ဖက်သဘောတူအလှူရှင် အများအပြားထက်ပင် ပို၍များသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ကူးစက်ရောဂါ ခုခံကာကွယ်ဆေးဆိုင်ရာ ကမ္ဘာ့မဟာမိတ်အဖွဲ့ (GAVI) သည် ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် တစ်နှစ်လျှင် အမေရိကန် ဒေါ်လာ (၁.၆) သန်းပမာဏမှ ၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် တစ်နှစ်လျှင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၂၈) သန်းအထိ တိုးလာသည်။^{၉၁၈} ၂၀၀၄ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၀ ခုနှစ်များအကြားတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ အမေ ရိကန်ဒေါ်လာ (၄၇) သန်း ထောက်ပံ့ပေးခဲ့ပြီးနောက် Global Fund သည် AIDS ၊ တီဘီရောဂါနှင့်ငှက်ဖျားရောဂါတို့အား တိုက်ဖျက်ရန်အတွက် နောက်ထပ်အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၃၈၁)

သန်းအား ၂၀၁၁ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၆ ခုနှစ်အထိ နောက်ခြောက်နှစ် အတွင်း ထပ်မံအသုံးပြုခဲ့ပါသည်။^{၉၆} Global Environmental Facility သည် နိုင်ငံအဆင့်နှင့်ဒေသအဆင့် ကနဦးအားထုတ် မှုနှစ်မျိုးစလုံးမှတစ်ဆင့် မြန်မာ နိုင်ငံအတွင်းသို့ ငွေများ ပေးအပ်ခဲ့ပြီး ၎င်း၏မြန်မာနိုင်ငံအတွက်သီးခြားအစီအစဉ်တွင် အမေရိကန် ဒေါ်လာ (၅၆) သန်း ကျော်တန်ဖိုးရှိသည့် လက်ရှိ တွင်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသောစီမံကိန်းများ ရှိသည်။^{၉၇}

ဦးသိန်းစိန်အစိုးရ၏သက်တမ်းအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း၌ ထောက်ပံ့ကူညီမှုစီမံခန့်ခွဲရေး တည်ဆောက်ပုံအသစ်များ ပေါ်ထွက်လာသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ အမျိုးသား စီမံကိန်းနှင့် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုဝန်ကြီးဌာန (ယခု စီမံကိန်းနှင့်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန) အောက်ရှိ နိုင်ငံခြား စီးပွားဆက်ဆံရေးဌာန (FERD) သည် ထောက်ပံ့ကူညီမှု ဆောင်ရွက်သူများနှင့် ထိတွေ့ရာတွင် အစိုးရအတွက် တာဝန်ခံပြီးဆောင်ရွက်ပေးသည့် အဓိကဌာနဖြစ်သည်။ အဓိကဝန်ကြီးဌာနများနှင့် ပိုမိုနီးကပ်သည့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု အား တည်ဆောက်ရန်အတွက် အလှူရှင်နှင့်အစိုးရတို့ ပူးတွဲပါဝင်သည့် ကဏ္ဍအလိုက်အလုပ်အဖွဲ့ ၁၇ ဖွဲ့ကိုလည်း ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။^{၉၈} ထိုကာလ အတွင်းတွင် အစိုးရအနေနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးမူဝါဒအများအပြားကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။ ဖော်ထုတ် ခဲ့သည့်မူဝါဒများထဲမှ မူဝါဒသုံးခုသည် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများနှင့် ပတ်သက်သည့်အသိုင်းအဝိုင်းအတွက် အထူးသဖြင့် အရေးကြီးသည် -

- ၁။ ထိရောက်သည့်ဖွံ့ဖြိုးရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဆိုင်ရာ နေပြည်တော်သဘောတူညီချက် (၂၀၁၃) - ခြုံငုံသည့် ကတိကဝတ် ၁၁ ခုပါဝင်သည့်မူဘောင်ဖြစ်ပြီး အစိုးရနှင့် အလှူရှင်များအကြား ပြုလုပ်ကာ မြန်မာနိုင်ငံအတွက် နိုင်ငံတကာဖွံ့ဖြိုးရေး ထိရောက်မှုအညွှန်းများကို ကိုးကား ထည့်သွင်းထားသည်။^{၉၉}
- ၂။ မြန်မာနိုင်ငံရှိ နိုင်ငံတကာအထောက်အပံ့လမ်းညွှန် (၂၀၁၄) - ၎င်းသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက်များ ၏ထိတွေ့မှုအတွက် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များ အပေါ် အသေးစိတ်လမ်းညွှန်မှုပေးရန်အတွက် နေပြည်တော်သဘောတူညီချက်တွင် ဖြည့်စွက်ထည့်သွင်း ထားမှုဖြစ်သည်။^{၁၀၀}
- ၃။ စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများအတွက် မူဘောင် (၂၀၁၃) - သမ္မတရုံးနှင့် အမျိုးသားစီမံကိန်းနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးဝန်ကြီးဌာနတို့၏ တောင်းဆိုမှုကြောင့် ဖော်ထုတ် ထားခြင်းဖြစ်ပြီး ဤစာရွက်စာတမ်းသည် ၂၀၁၅ ခုနှစ်အထိ ဖွံ့ဖြိုးရေးမူဝါဒဦးစားပေးမှုများအား ဖော်ပြပေးထား၍ လက်ရှိအစိုးရ၏လုပ်ငန်းစဉ်များကို ထိုအချိန်တွင် ဖော်ထုတ်လျက်ရှိသော ကာလရှည် စီမံကိန်း ရေးဆွဲရေး စာရွက်စာတမ်းများဖြစ်သည့် အမျိုးသား ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးရေး စီမံကိန်းနှင့် ချိတ်ဆက်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သည်။ ထိုကာလတွင်

စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေး ပြုပြင် ပြောင်းလဲမှု မူဘောင်သည် အလှူရှင်များအနေနှင့် အစိုးရ၏ဖွံ့ဖြိုးရေးဦးစားပေးမှုများကို နားလည်ရန်အတွက် အဓိကစာရွက်စာတမ်းဖြစ်သည်။^{၁၀၁}

ထိုအချိန်တွင် FERD သည် နောက်ထပ်ကနဦးကြိုးပမ်းမှုများဆီ သို့ ဦးတည်စေခဲ့သည် - မြန်မာနိုင်ငံသည် ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတကာ ထောက်ပံ့ကူညီမှုများ ပွင့်လင်းမြင်သာရေး ကြိုးပမ်းမှု (IATI) ၏ တရားဝင်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာပြီး^{၁၀၂} ထိရောက် သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအတွက် ကမ္ဘာ့မိတ်ဖက်အဖွဲ့ (GPEDC) ထဲသို့ ဝင်ရောက်ကာ ၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ဖွံ့ဖြိုးရေးထိရောက်မှုဆိုင်ရာ ပထမဆုံးစောင့်ကြည့်လေ့လာမှုကို တင်သွင်းခဲ့သည်။^{၁၀၃} ထို့ပြင် FERD သည် ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် စတင်ဖော်ထုတ်ခဲ့သော ထောက်ပံ့ရေး အချက်အလက် စီမံမှုစနစ် (AIMS) အား စီမံခန့်ခွဲသည်။ AIMS သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အလှူရှင်များ အနေနှင့် အကောင်အထည်ဖော်ပြီးသည့် အကောင်အထည် ဖော်ဆဲ သို့မဟုတ် အကောင်အထည်ဖော်မည့် ထောက်ပံ့ ကူညီမှု စီမံကိန်းအားလုံး၏ အများပြည်သူကြည့်ရှုနိုင်သည့် ဗဟို database ဖြစ်သော်လည်း ၎င်း၏ပြည့်စုံမှုသည် အလှူရှင်များ သူတို့၏ကိုယ်ပိုင်အချက်အလက်များအား ခေတ်မီအောင်ထည့် သွင်းပေးခြင်းအပေါ် အခြေခံသည်။^{၁၀၄}

အလှူရှင်များသည်လည်း ဦးသိန်းစိန်အစိုးရအောက်တွင် ၎င်းတို့အကြား ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုများကို ပိုမိုကောင်း မွန်စွာပြုလုပ်လာကြသည်။ ၎င်းမတိုင်မီတွင် အချို့သော ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုများသည် ထောက်ပံ့ကူညီမှုထိရောက်မှု ဆိုင်ရာ မိတ်ဖက်အဖွဲ့ (Partnership Group on Aid Effectiveness) မှတစ်ဆင့် ပြုလုပ်ခဲ့ကြပြီး ၎င်းသည် နာဂစ် ဆိုင်ကလုန်းမှန်တိုင်းအလွန်တွင် နှစ်ဘက်သဘောတူအလှူရှင် များသည် အလွတ်သဘောတူ ဆုံကြသည့် အုပ်စုတစ်ခုအဖြစ် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။^{၁၀၅} ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက်များအဖွဲ့ (Development Partners Group) အား ထူထောင်ခြင်းဖြင့် တည်ဆောက်ပုံများသည် ပိုမိုတရားဝင်ဖြစ်လာပြီး ၎င်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ နှစ်ဘက် သဘောတူနှင့် ဘက်ပေါင်းစုံအလှူရှင်အားလုံး ပါဝင်နိုင်ပြီး တစ်နှစ်လျှင် ခန့်မှန်းခြေ (၆) ကြိမ်ခန့် တွေ့ဆုံကြသည်။^{၁၀၆} ၎င်းအား အစိုးရနှင့် တစ်လနှစ်ကြိမ် တွေ့ဆုံသည့် ပိုမိုသေးငယ်သော အမှုဆောင်အဖွဲ့ တစ်ခုဖြစ်သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေး မိတ်ဖက်များလုပ်ငန်းကော်မတီ (Development Partners Working Committee) က ပံ့ပိုးပေးသည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ် NLD အစိုးရလက်ထက်တွင် ပြုလုပ်သည့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများ မတိုင်မီတွင် ထိုအလှူရှင်နှင့်အစိုးရ ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်မှုများသည် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ထောက်ပံ့ ကူညီမှုများအား စီမံခန့်ခွဲခြင်းကို ကြီးကြပ်ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့သည် အတူတကွဖြင့် ၂၀၁၁ နှင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်များအကြားတွင်

စုစုပေါင်းအမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၃.၇) ဘီလီယံရှိသော ကတိကဝတ်များပါဝင်သည့် ODA အစီအစဉ်အား စီမံခန့်ခွဲခဲ့ကြပြီး ထိုအထဲမှ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၀.၃) ဘီလီယံအား သုံးစွဲခဲ့သည်။ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁.၅) ဘီလီယံရှိသည့် ကတိကဝတ်များနှင့်သုံးစွဲမှု များသာရှိခဲ့သော ယခင်ငါးနှစ်ကာလနှင့်ယှဉ်လျှင် ၎င်းသည် များစွာတိုးလာခြင်းဖြစ်သည်။^{၆၀} မူဝါဒနှင့်အစီအစဉ် အကောင်အထည်ဖော်ထုတ်မှုနှစ်ခုစလုံးတွင် အစိုးရနှင့်နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်းတို့၏ အားထုတ်မှုများ၏ ရလဒ် ဖြစ်သည့် ဤအသွင်ကူးပြောင်းမှုသည် မြန်မာနိုင်ငံအား အထီးကျန်ဖြစ်နေစေရာမှ ယနေ့ခေတ်နိုင်ငံတကာဖွံ့ဖြိုးရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု၏ကမ္ဘာထဲသို့ ရောက်ရှိလာစေသည်။

၁.၄။ NLD အစိုးရလက်ထက် ထောက်ပံ့ကူညီမှု ၂၀၁၆ မှ ယနေ့အထိ

၂၀၁၅ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် NLD က ရွေးကောက်ပွဲအနိုင်ရခဲ့ပြီးနောက် ဤဖြစ်စဉ်များ၏အရှိန်အဟုန်သည် တိုးမြှင့်လာမည်ဟု အများအပြားက မှန်းဆကြသော်လည်း ပြောင်းလဲမှုအစား ပုံမှန်လုပ်ဆောင်ချက်အနေအထားအတိုင်း ဆက်လက်ရှိနေသည်။ အဓိကကျသည့် ထောက်ပံ့မှု အသစ်များအား ကြေညာခဲ့သော်လည်း အချို့မျှော်မှန်းထားသည့် တရိုက်ထိုးတိုးတက်မှုမျိုး မဟုတ်ပါ။^{၆၁} ထိုအထဲမှ အရာရောက်ဆုံးမှာ ၂၀၁၆ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ တွင် လာအိုနိုင်ငံ၌ကျင်းပသည့် အာဆီယံအစည်းအဝေးတွင် ဂျပန်နိုင်ငံမှကြေညာသည့် လာမည့်ငါးနှစ်အတွင်း ပေးမည့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၇.၇၃) ဘီလီယံဖြစ်သည်။^{၆၂} ၎င်းသည် ပမာဏအားဖြင့် များပြားသော်လည်း အတိုင်းအတာမည်မျှသည် အမှန်တကယ်ထောက်ပံ့မှုအသစ်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်နှင့် အတိုင်းအတာမည်မျှသည် လက်ရှိတည်ရှိနေသော ကတိကဝတ်များကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်ဆိုတာ မရှင်းလင်းသေးပါ။ ၎င်းအပြင် အကြီးမားဆုံးကတိကဝတ်အသစ်မှာ ပြင်သစ်နိုင်ငံမှကြေညာခဲ့သည့် ယူရို သန်း(၂၀၀) ပင်ဖြစ်သည်။^{၆၃} ဥရောပ သမဂ္ဂသည်လည်း မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာ မဟာဗျူဟာအသစ်ကို ထုတ်ပြန်ခဲ့ပြီး အစိုးရအား ပို၍ ထောက်ပံ့သွားရန် အလားအလာကို ဦးတည်ထားသည်။^{၆၄} ခြုံငုံ၍

ကြည့်လျှင် အတည်ပြုမှုအတွက် OECD ကိန်းဂဏန်းများ ထုတ်ပြန်ခြင်းကို စောင့်ရှန်လိုအပ်သော်လည်း USDP အစိုးရ၏ နောက်ဆုံးနှစ်နှင့်ယှဉ်လျှင် ကတိကဝတ်အများအပြား တိုးမြှင့်လာခြင်း ရှိပုံမပေါ်ပါ။

အပြောင်းအလဲအနေဖြင့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုအား စီမံခန့်ခွဲခြင်းအတွက် အစိုးရအတွင်းနှင့်အလှူရှင်ဖွဲ့စည်းပုံများအကြား ပို၍မြင်သာသည်။ အစိုးရသည် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ခြင်း၊ မူဝါဒဖော်ထုတ်ခြင်းနှင့် ထောက်ပံ့ရေးစီမံကိန်းများဆိုင်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်း၊ ဖွံ့ဖြိုးမှုအကူအညီများ ညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့ (DACU) အပြင် ပူးတွဲအလှူရှင်-အစိုးရဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ရေးအဖွဲ့များအတွက် အဆင့်မြင့်လမ်းကြောင်းအသစ်တစ်ခု ချမှတ်ပေးခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဖွံ့ဖြိုးမှုအကူအညီမူဝါဒအသစ်ကိုလည်း ရေးဆွဲလျက်ရှိပြီး ကဏ္ဍဆိုင်ရာလုပ်ငန်းအဖွဲ့များအား ပိုမိုပြေပြစ်အောင်ပြုလုပ် ပြီး အမည်လည်းပြောင်းခဲ့သည်။ အလှူရှင်များသည် ၎င်းတို့၏ ညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့အား ပြုပြင်ပြောင်းလဲခဲ့ပြီး Development Partners Group နှင့် Development Partners Working Committee တို့အား ပူးပေါင်းဆောင် ရွက်မှုဆိုင်ရာ မိတ်ဖက်များအဖွဲ့ (Cooperation Partners Group-CPG) အသစ်ဖြင့် အစားထိုးပြီး အကူအညီမှုများ ထောက်ပံ့မှုပေးရာတွင် ရင်ဆိုင်နေရသော အဓိကစိန်ခေါ်မှုများအား ကိုင်တွယ်ရန်အတွက် စူးစိုက်နှစ်မြှုပ်ထားသည့် "လုပ်ငန်းစဉ် များ" အား ချမှတ်ထားသည်။ ထိုဖွဲ့စည်းပုံအသစ်များ ချမှတ်ပြီး မူဝါဒအသစ်များလည်း ဖော်ထုတ်ပြီးနောက် NLD အစိုးရလက်ထက်တွင် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများသည် ယခင် USDP အစိုးရလက်ထက်နှင့် ယှဉ်လျှင် ပို၍သိသာထင်ရှားသည့်လမ်းကြောင်းဖြင့် သွားခြင်း ရှိမရှိကို ကြည့်ရဦးမည်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံသည် ယနေ့ မည်သည့် အနေအထားတွင်ရောက်ရှိနေသည်နှင့် အစိုးရနှင့် နိုင်ငံတကာ ဖွံ့ဖြိုးရေး အသိုင်းအဝိုင်းတို့အနေနှင့် ရှေ့ဆက်သွားရန်အတွက် ရွေးချယ်စရာလမ်းများ စသည်တို့ကို ပိုမိုနားလည်နိုင်ရန်အတွက် နောက်လာမည့်အခန်းသည် NLD အစိုးရလက်ထက်တွင် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများ မည်သည့်အနေအထားတွင်ရှိနေသည်ကို လည်းကောင်း၊ မည်ကဲ့သို့ စီးဆင်းနေသည်ကိုလည်းကောင်း နှိုင်းယှဉ်ပြီး ပိုမိုစုံလင်စွာသုံးသပ်ထားသည်။

အခန်း (၂)

မြန်မာနိုင်ငံသို့ ယနေ့ပေးနေသည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုအား ဘဏ္ဍာပေါက်နားလည်ခြင်း

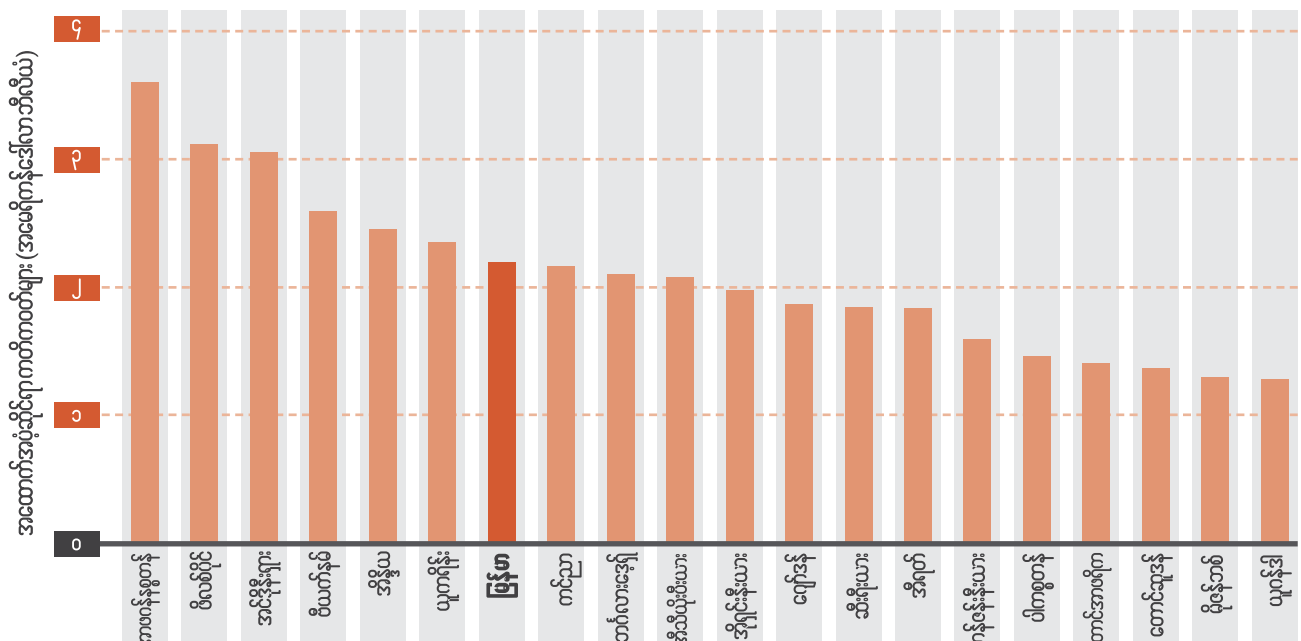
၂၀၁၁ ခုနှစ်မှစ၍ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံသည် ၎င်း၏အိမ်နီးချင်းများနှင့် အလားတူစွာ ကမ္ဘာ့ အလေ့အထစံနှုန်းများနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဆီသို့ တိုးမြှင့်၍သွားလျက်ရှိသည်။ ဤအခန်းသည် ဤစနစ်အတွင်းရှိ ထောက်ပံ့ကူညီမှုဆိုင်ရာ အဓိကအင်္ဂါရပ်ခြောက်ခုအား ပိုင်းခြား စိတ်ဖြာထားသည် - ၎င်း၏ပမာဏ၊ ဖြည့်ဆည်းပေးသူများ၊ ကဏ္ဍများ၊ တည်နေရာများ၊ ဘဏ္ဍာရေးထောက်ပံ့မှုများနှင့် ညှိနှိုင်း ဆောင်ရွက်မှုတို့ဖြစ်သည်။

ထိုနယ်ပယ်ခြောက်ခုအတွင်း၌ ထောက်ပံ့ကူညီမှုသည် ၂၀၁၁ ခုနှစ်မှစ၍ နှိုင်းယှဉ်ရာတွင် မျှော်လင့်ထားသည့်အနေအထားသို့ ပို၍နီးစပ်လာပြီဖြစ်သည်။ အောက်ဖော်ပြပါအခန်းခွဲ များသည် ထိုနယ်ပယ်ခြောက်ခုအား တစ်ခုချင်းစီ ပို၍နက်ရှိုင်းစွာစူးစမ်းပြီး တစ်ခုချင်းစီတွင်ဖြစ်ပေါ်သည့် အဓိက စိန်ခေါ်မှုများကိုလည်း ဖော်ထုတ်ပေးထားသည်။

၂.၁။ စုစုပေါင်းထောက်ပံ့ကူညီမှုပမာဏများ

မြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံတကာဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့် ပြန်လည်ထိတွေ့ခြင်းကြောင့် ထောက်ပံ့ကူညီမှု ပမာဏများစွာ တိုးမြှင့်လာသည်ကို တွေ့ရှိရပြီး နိုင်ငံသည် ယခုအချိန်တွင် ကမ္ဘာ့စံချိန်နှင့်ကြည့်လျှင် ထောက်ပံ့ ကူညီမှုအများဆုံး ရရှိသည့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်လာနေသည်။ ၂၀၁၁ နှင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်များ အကြားတွင် မြန်မာနိုင်ငံထံသို့ စုစုပေါင်းအမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၃.၇) ဘီလီယံ ကတိကဝတ်ပြုထားပြီး အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၀.၃) ဘီလီယံအား သုံးစွဲပြီးဖြစ်ကာ ထိုကာလအတွက် မြန်မာ နိုင်ငံသည် တစ်ကမ္ဘာလုံးအတိုင်းအတာဖြင့် ၁၃ နိုင်ငံမြောက် ထောက်ပံ့ကူညီမှုကတိကဝတ် အများဆုံး ရရှိသည့်နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ နှစ်စဉ်ကိန်းဂဏန်းများအရ အမြင့်ဆုံးဖြစ်သည့် ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံသည် တစ်ကမ္ဘာလုံးအနေအထား

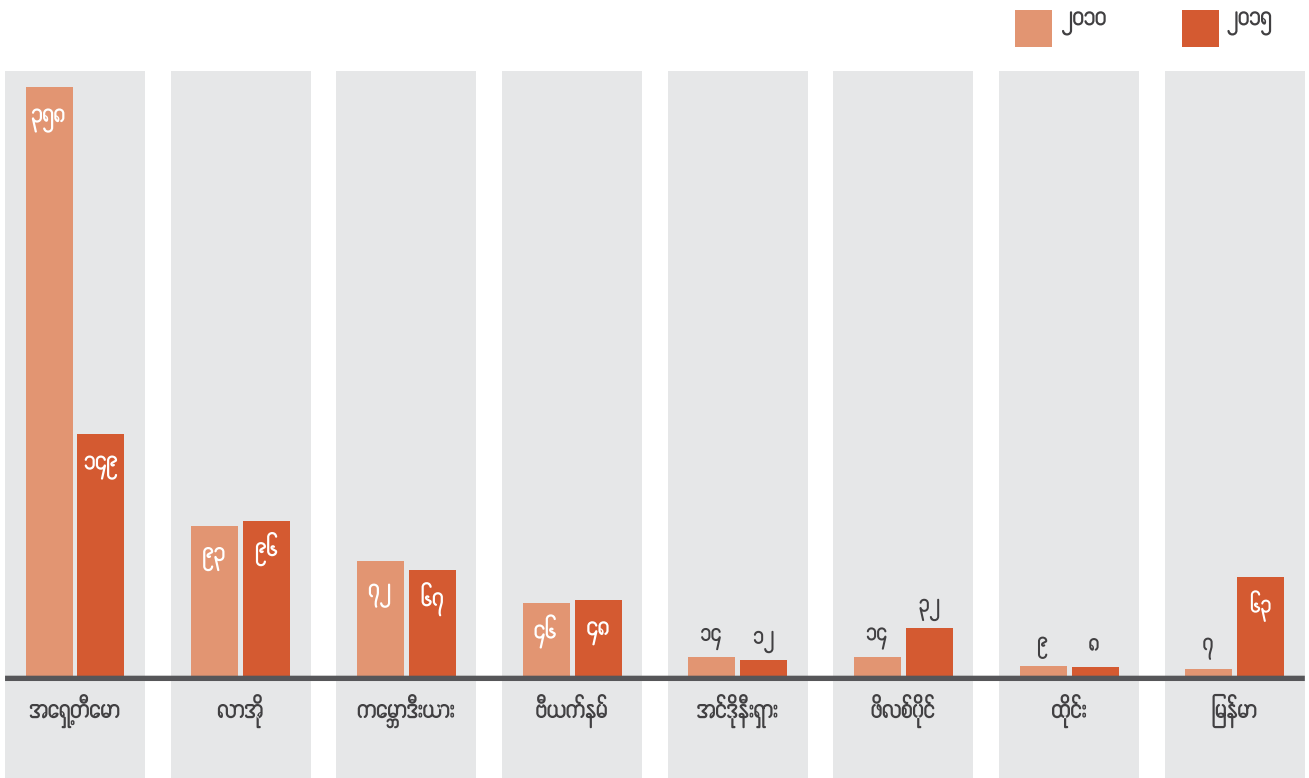
ပုံ-၃ ODA ကတိကဝတ်များအား အများဆုံးလက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံနှစ်သစ်၊ ၂၀၁၅

ရင်းမြစ်: OECD Creditor Reporting System Aid Activity Database

ပုံ-၄

အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများအတွင်းရှိလူတစ်ဦးချင်းအတွက် ODA ကတိကဝတ်၊ ၂၀၁၀ နှင့် ၂၀၁၅

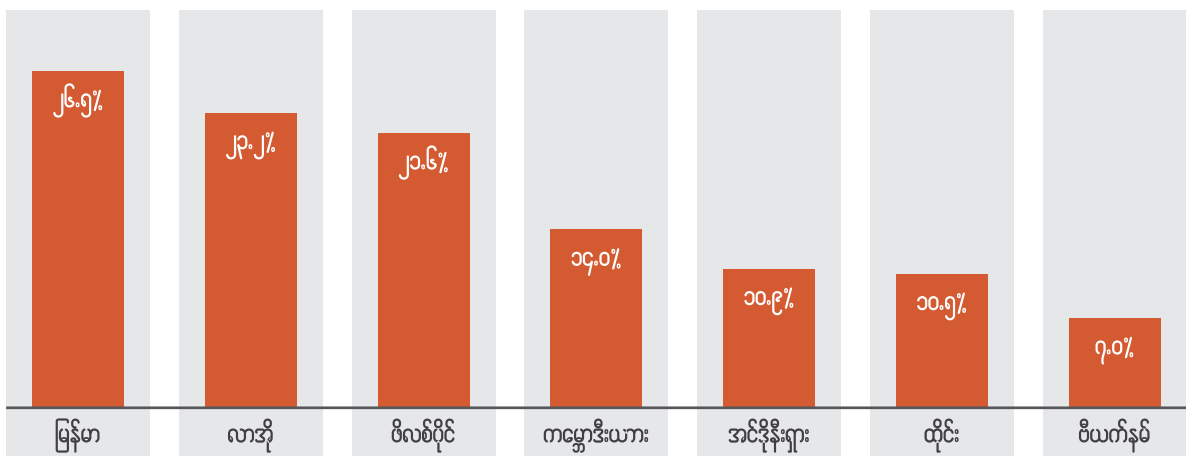
ရင်းမြစ် - OECD Creditor Reporting System Aid Activity Database

ဖြင့်ကြည့်လျှင် ထိုနှစ်တွင် ထောက်ပံ့ကူညီမှုတတ်ယ အများဆုံး ရရှိသည့်နိုင်ငံဖြစ်ပြီး ပမာဏအားဖြင့်နည်းသည့် ၂၀၁၄ နှင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်တို့တွင်ပင် မြန်မာနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အဆင့် ၅ နှင့် အဆင့် ၇ အသီးသီးရှိသည် (ပုံ ၃)။ မြန်မာနိုင်ငံသည် လူတစ်ဦးချင်းအနေဖြင့်လည်း ထောက်ပံ့ကူညီမှုများစွာ လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ပုံ ၄ တွင် ပြထားသည့်အတိုင်း ၂၀၁၀ နှင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်များ

အကြားတွင် လူတစ်ဦးချင်းအတွက် ကတိကဝတ်များသည် အကြမ်းအားဖြင့် ဆယ်ဆတိုးမြှင့်လာပြီး ဒေသတွင်းတွင် ဒုတိယအများဆုံးလက်ခံရရှိသည့် ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံအနေနှင့် လူတစ်ဦးချင်းအထောက်အပံ့ နှစ်ဆသာတိုးမြှင့်လာသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် လာအိုနှင့်ကမ္ဘောဒီးယား နိုင်ငံတို့ထက် တစ်ဦးချင်းထောက်ပံ့ကူညီမှုအဆင့် ပို၍နည်းသေးသော်လည်း ထိုနိုင်ငံများတွင် လူဦးရေအနည်း အကျဉ်းသာရှိသောကြောင့်

ပုံ-၅

အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများအလိုက်ဆင်းရဲမွဲတေမှုသတ်မှတ်ချဉ်းအောက်ရှိလူဦးရေရာခိုင်နှုန်း၊ ၂၀၁၀

ရင်းမြစ် - အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်၊ ၂၀၁၄။ Country Diagnostic Study - မြန်မာ - အလားအလာများအားလမ်းဖွင့်ခြင်း။ ADB - မနီလာမြို့။

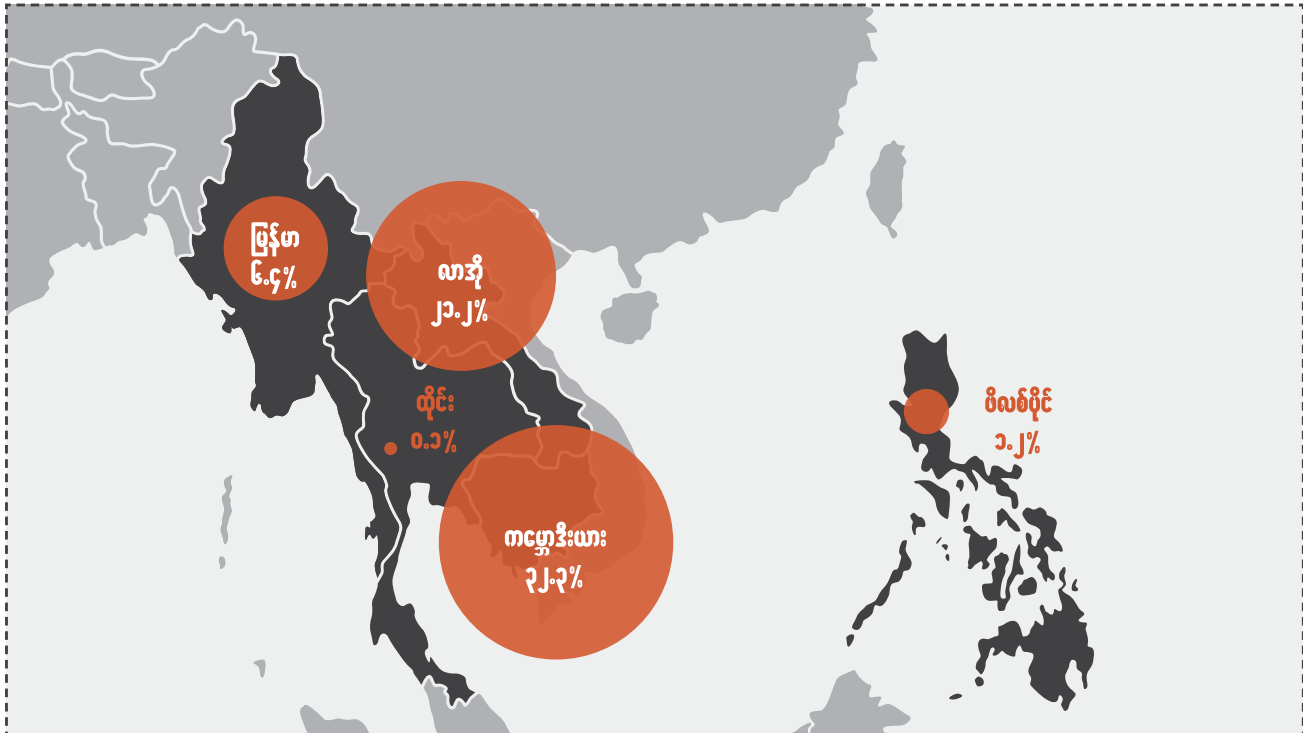
အံ့ဩစရာမဟုတ်ကာ - စကေးဖြင့်တွက်ချက်ခြင်းသည် အကျိုးမဝင်တော့ဘဲ (diseconomies of scale)၊ လူတစ်ဦးချင်း အတွက် ထောက်ပံ့ကူညီမှုသည် နိုင်ငံငယ်များအတွက် ပုံမှန်ပို၍များသည်။^{၆၅}

ထိုမြင့်တက်လာမှုများ၏ရလဒ်အနေနှင့် ယနေ့တွင် အကောင်အထည်ဖော်လျက်ရှိသော စီမံကိန်းများစွာရှိသည်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ဤစာတမ်းအတွက်ပြုလုပ်သည့် လေ့လာမှု ပြီးဆုံးသွားသည့်အခါ၌ စီမံကိန်းပေါင်း (၅၂၂) ခု ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြောင်းကို အလှူရှင်များက အစီအရင်ခံ ခွဲပြီး စုစုပေါင်းဘတ်ဂျက်မှာ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၈.၆) ဘီလီယံဖြစ်ကာ ထိုမှ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၂.၃) ဘီလီယံအား သုံးစွဲပြီးဖြစ်သည်။^{၆၆} ထိုကိန်းဂဏန်းများသည် အကန့်အသတ် မရှိသောကတိကဝတ်များအား လျော့တွက်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့ထဲတွင် နိုဝင်ဘာလ နောက်ပိုင်း ကြေညာသည့်အရာများ မပါသကဲ့သို့ အလှူရှင်များ၏တရားဝင်စီမံကိန်း မှတ်တမ်းများ ထဲသို့ မထည့်သွင်းနိုင်သေးသော လတ်တလောပြုလုပ်သည့် အရာများလည်း မပါဝင်ပါ။ ထို့ကြောင့် အနာဂတ်အစီအစဉ် ရေးဆွဲရာ၌ ထည့်သွင်းနိုင်သည့် ရရှိမည့်ထောက်ပံ့ကူညီမှုအသုံး စရိတ်သည် အနည်းဆုံး အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၆.၃) ဘီလီယံ ရှိသည်။ အစိုးရဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် အလှူရှင်အေဂျင်စီများက ဖြစ်စေ ထိုထောက်ပံ့ငွေများအား ပိုမို ကောင်းမွန်စွာ စီမံခန့်ခွဲ ခြင်းဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ဖွံ့ဖြိုးမှုအပေါ် ၎င်းတို့၏သက်ရောက်မှုကို ပိုမိုတိုးတက်လာအောင် လုပ်နိုင်သေးသည်။

ထိုကတိကဝတ်များသည် မြင့်မားသော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံ၏ မြင့်မားသည့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအဆင့်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်သည့် အခါတွင် ညီညွတ်လျက်ရှိသည်။ ပုံ (၅) တွင် ပြထားသည့် အတိုင်း မြန်မာနိုင်ငံ၏ (၂၅.၆%) ဖြစ်သည့် ဆင်းရဲမွဲတေမှုနှုန်း သည် ၎င်း၏အရှေ့တောင်အာရှအိမ်နီးချင်းအားလုံးထဲတွင် အမြင့်ဆုံးဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာ့ဘဏ်၏ အဆိုအရ (၃၇.၅%) အထိ မြင့်နိုင်သည်။^{၆၇} ၎င်းသည် ဖိလစ်ပိုင် သို့မဟုတ် လာအိုနိုင်ငံ တို့ထက် အနည်းအကျဉ်း သာ ပို၍မြင့်သော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံ အတွက် တစ်ဦးချင်းထောက်ပံ့ကူညီမှုပမာဏ အလားတူ ရရှိသည့် ကမ္ဘောဒီးယားနှင့် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံတို့ထက် သိသိသာသာပို၍များပြားသည်။^{၆၈} ထိုနှိုင်းယှဉ်မှုအားဖြင့် ပို၍ မြင့်သည့် ဆင်းရဲ မွဲတေမှုအဆင့်များအား အလှူရှင် အများအပြားအနေနှင့် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ပြန်လည်ထိတွေ့ပြီး နောက်ပိုင်း သူတို့ ၏ အစောပိုင်းမဟာဗျူဟာစာရွက်စာတမ်း များထဲတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြထားသည်။^{၆၉}

ထို့ပြင် အစိုးရဘတ်ဂျက်နှင့် နှိုင်းယှဉ်သည့်အခါ သိပ်မနည်း သော်လည်း စီးပွားရေးတစ်ခုနှင့်ယှဉ်လျှင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပေးပို့သောထောက်ပံ့ကူညီမှုများသည် နည်းနေသေးသည်ကို သတိပြုရန်အရေးကြီးသည်။ ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် သုံးစွဲခဲ့သည့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁.၂) ဘီလီယံသည် ထိုနှစ်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံ၏စုစုပေါင်းဝင်ငွေ၏ ၂% ခန့် ဖြင့်သာ ညီမျှ သော်လည်း အကြမ်းအားဖြင့် ပြည်ထောင်စုဘတ်ဂျက် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၈.၅) ဘီလီယံ၏ (၆.၄%) ရှိသည်။^{၇၀}

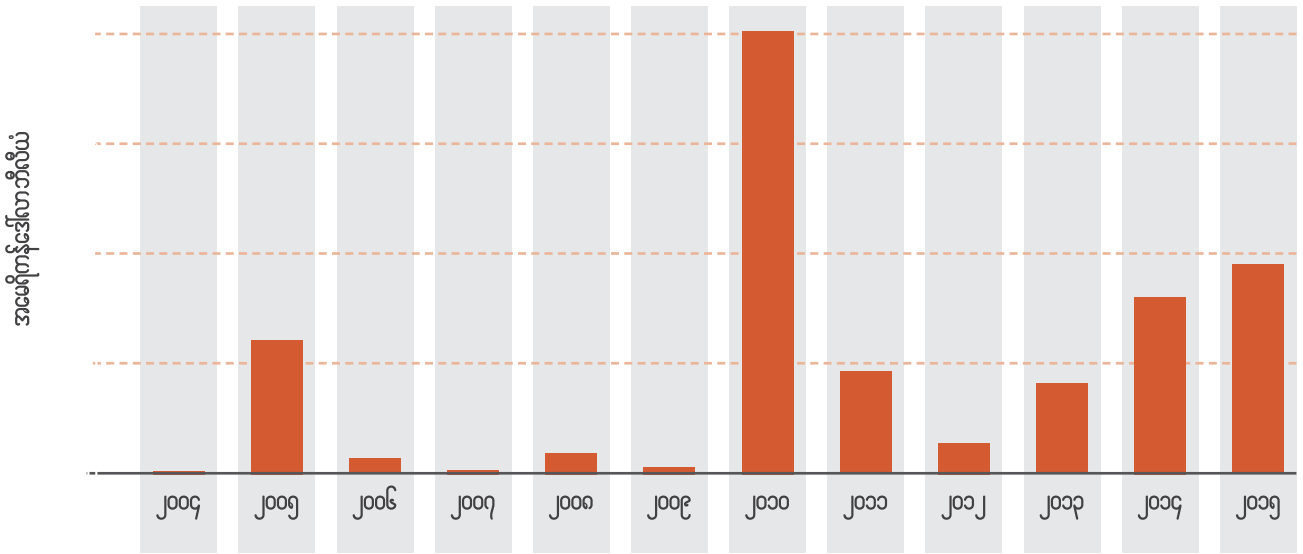
ဇယား-၁
အစိုးရ၏ငွေလုံးငွေရှင်းအသုံးစရိတ်တွင် ထောက်ပံ့ကူညီငွေများ၏ပါဝင်မှုကုန်ပိုင်နှုန်း၊ ၂၀၁၅^{၇၁}

ရင်းမြစ် - Figures for Cambodia, Laos, and the Philippines drawn from the World Bank. <https://data.worldbank.org/indicator/DT.ODA.ODAT.XP.ZS>

ပုံ-၆

မြန်မာနိုင်ငံရှိ နိုင်ငံခြားတိုက်ရိုက်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု၊ ၂၀၀၄ - ၂၀၁၅^{၁၂}

ရင်းမြှုပ် - http://www.dica.gov.mm/sites/dica.gov.mm/files/document-files/year_sector.pdf
သတိပြုရမည်မှာ ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် များစွာမြင့်တက်လာခြင်းသည် တရုတ်နိုင်ငံ၏ အကြီးစား ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများကြောင့် ဖြစ်သည်။

မြေပုံ (၁) တွင် တွေ့ရှိရသည့်အတိုင်း ၎င်းသည် ဒေသတွင်း နိုင်ငံများဖြစ်သည့် ကမ္ဘောဒီးယားနှင့် လာအိုနိုင်ငံတို့ထက် များစွာနည်းသော်လည်း ဖိလစ်ပိုင်နှင့်ထိုင်းနိုင်ငံတို့ကဲ့သို့သော ရှည်လျားသည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးပေး ပေါင်းဆောင်ရွက်မှုသမိုင်းရှိသော နိုင်ငံများထက် များစွာမြင့်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပေးပို့သည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအား ကုန်သွယ်မှု၊ လွှဲပြောင်းပေးငွေများနှင့် နိုင်ငံခြားတိုက်ရိုက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု (FDI) တို့ အပါအဝင် အခြားဖွံ့ဖြိုးရေး ထောက်ပံ့ငွေ ရင်းမြစ်များနှင့်ယှဉ်၍ ထည့်သွင်းစဉ်းစားသွားရန် လိုအပ်မည်ဖြစ်သည်။ ကုန်သွယ်မှုသည် အသွင်ကူးပြောင်းမှု စတင်သည့်အချိန်မှစ၍ သိသိသာသာကြီးထွားလာပြီး တင်သွင်းမှုနှင့်တင်ပို့မှု စုစုပေါင်းတန်ဖိုးသည် ၂၀၁၂-၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၈) ဘီလီယံရှိရာမှ ၂၀၁၆-၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၂၉) ဘီလီယံအထိ မြင့်တက်လာသည်။^{၇၃} လွှဲပြောင်းပေးငွေများနှင့်ပတ်သက်သည့် အချက်အလက်များ စုံလင်စွာမရှိသော်လည်း ကမ္ဘာ့ဘဏ်က ခန့်မှန်းသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံ သည် ၂၀၁၄ ခုနှစ်မှစ၍ တစ်နှစ် လျှင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၃) ဘီလီယံရရှိလျက်ရှိပြီး ၎င်းသည် ခန့်မှန်းခြေ အားဖြင့် ၂၀၁၄ နှင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်များရှိ ထောက်ပံ့ ကူညီမှုကတိကဝတ်များနှင့် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။^{၇၄} နိုင်ငံခြား

တိုက်ရိုက်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုသည်လည်း ၂၀၁၁ ခုနှစ်မှစ၍ ပိုမြင့် တက်လာပြီး ၂၀၁၁-၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် ထောက်ပံ့ကူညီမှု ကတိကဝတ်များသည် စုစုပေါင်း အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၃.၇) ဘီလီယံရှိကာ ထိုကာလအတွင်း၌ FDI သည် ခန့်မှန်းခြေ အားဖြင့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၂၇.၆) ဘီလီယံရှိသည်။^{၇၅} ၎င်းသည် အခြားနိုင်ငံများနှင့် အလားတူဖြစ်ပြီး အကြောင်းမှာ ကမ္ဘာ့ပုဂ္ဂလိကအရင်းအနှီးစီးဆင်းမှုသည် နှစ်စဉ်ဖွံ့ဖြိုးရေး အထောက်အပံ့များထက် များစွာကျော် လွန်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။^{၇၆}

ခြုံငုံ၍ကြည့်လျှင် လက်ရှိအချိန်၌ မြန်မာနိုင်ငံသို့ပေးပို့သော ထောက်ပံ့ကူညီမှုများသည် မြင့်သည့်အနေအထား တွင်ရှိပြီး အခွင့်အလမ်းများစွာတို့ကိုပြသသော်လည်း ထိုအဆင့်များသည် တိုင်းပြည်၏ဖွံ့ဖြိုးမှုအဆင့်နှင့် ကိုက်ညီရန်လိုအပ်မည်ဖြစ်ပြီး ၎င်းအကြောင်းကြောင့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုအား မြန်မာနိုင်ငံ ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အဓိကတွန်းအားအနေနှင့် မသတ်မှတ်နိုင် သေးပါ။ ထောက်ပံ့ကူညီမှုများ၏ လက်ရှိမြင့်မားသည့် ပမာဏကပေးသည့် အခွင့်အလမ်းအတွက် စိတ်အားထက်သန် မှုအား ၎င်းကို တိုင်းပြည်၏ဖွံ့ဖြိုးရေးဦးတည်ချက်များအတွက် ဘဏ္ဍာ ရေး ရင်းမြစ်တစ်ခု၏ သီးခြားအခန်းကဏ္ဍအနေနှင့် သတ်မှတ်ခြင်းဖြင့် ပေါင်းစပ်ရန် လိုအပ်မည်။^{၇၇}

ဂယားကွက် (၂)

ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ဘဏ္ဍာရေးထောက်ပံ့မှု

ယနေ့ခေတ်ဖွံ့ဖြိုးရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုသည် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ဖွံ့ဖြိုးရေးဦးတည်ချက်များအား ရရှိရန်အတွက် ဘဏ္ဍာရေး ရင်းမြစ် များစွာတို့၏အခန်းကဏ္ဍကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားသည်။ ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ဘဏ္ဍာရေး ထောက်ပံ့မှု (FFD) အစီအစဉ်သည် ထိုဘဏ္ဍာရေးစီးဆင်းမှုမျိုးစုံတို့အား ပေါင်းစပ်ပြီးအသုံးပြုခြင်းကို မြှင့်တင်ရန် ပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ Monterrey Consensus သည် ၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင် ပြုလုပ်သည့် ပထမဦးဆုံး FFD ဆိုင်ရာ ကမ္ဘာ့အဆင့်အစည်းအဝေးမှ အဓိကရလဒ်စာရွက်စာတမ်းဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာ ဘဏ္ဍာရေးအပေါ် ပိုင်းခြားစိတ်ဖြာမှုကို ကျယ်ပြန့်စေခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းရင်းသုံးခုကို ဖော်ထုတ်ပေးထားသည် -

- ၁။ နိုင်ငံတကာဖွံ့ဖြိုးရေးဦးတည်ချက်များကို ရရှိရန်ကြိုးပမ်းနေသည့် ထောက်ပံ့ရေးအေဂျင်စီများ ရင်ဆိုင်နေရသော ကြီးမားသည့် ဘဏ္ဍာရေးမပြည့်မီမှုများ၊
- ၂။ ထိုဦးတည်ချက်များအား ရရှိရန်ကြိုးပမ်းရာတွင် ရနိုင်သည့် ရင်းမြစ်အားလုံးအား အသုံးပြုသွားရန် လိုအပ်ခြင်း၊
- ၃။ နိုင်ငံတကာထောက်ပံ့ကူညီမှု၊ ကုန်သွယ်မှုနှင့် ဘဏ္ဍာရေးအင်စတီကျူးရှင်းများအကြား ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှု ပိုမိုပါဝင်သည့်တုံ့ပြန်မှု လိုအပ်ခြင်း။^{၇၀}

၎င်းအပေါ်အခြေခံ၍ Monterrey Consensus သည် ထောက်ပံ့ကူညီမှုပြင်ပ ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာဘဏ္ဍာရေး ထောက်ပံ့မှု၏ အဓိကရင်းမြစ်ငါးခုကို ဖော်ထုတ်သည် -

- ၁။ ပြည်တွင်းဘဏ္ဍာရေးရင်းမြစ်များ
- ၂။ ပုဂ္ဂလိကနိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု
- ၃။ နိုင်ငံတကာကုန်သွယ်မှု
- ၄။ ပြင်ပကြွေးမြီ
- ၅။ ငွေကြေး၊ ဘဏ္ဍာရေးနှင့် ကုန်သွယ်မှုမူဝါဒများထဲရှိ စနစ်ပိုင်းဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များအား ကိုင်တွယ်ခြင်း

၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် Doha မြို့၌ ပြုလုပ်သည့် ဒုတိယကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာညီလာခံနှင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် Addis Ababa မြို့၌ ပြုလုပ်သည့် တတိယညီလာခံတို့တွင် ဤနယ်ပယ်အတွင်း မူဝါဒဆိုင်ရာပြောဆိုဆွေးနွေးမှုများ ဆက်လက်ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ထိုမူဘောင်သည် ၂၀၁၅ ခုနှစ်အလွန် ဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ်ဆီသို့ ရှင်းလင်းစွာဖောင်းပေးထားပြီး ၎င်းထဲတွင် ရေရှည် တည်တံ့သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးရည်မှန်းချက်များ ပါဝင်သည်။ "မည်သူ့ကိုမှ ချန်ထားခဲ့ခြင်းမရှိစေရ" အား ရှင်းလင်းစွာ ကတိကဝတ်ပြုပြီး အားအနည်းဆုံးဖြစ်သူတို့၏လိုအပ်ချက်များကို ထိတွေ့ ရင်း တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သိပ္ပံနှင့်နည်းပညာနှင့် တစ်ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ထောက်ပံ့ငွေအခြေခံအဆောက်အအုံတို့အတွက် ကနဦးဆောင်ရွက်မှုများကို သီးခြားကတိကဝတ် ပြုမှုများ ပြုလုပ်ခြင်းအတွက် အစီအစဉ်အပေါ် ချီးမွမ်းခံရလျက်ရှိသည်။^{၇၁} တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အစီအစဉ်၏နိုင်ငံတကာ အခွန်ကောက်ယူမှုအား ထိတွေ့မှုမရှိခြင်း သို့မဟုတ် ကျား-မရေးရာဆိုင်ရာတန်းတူညီမျှမှုကို ဟန့်တားသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ ကိစ္စရပ်များအား လုံလောက်စွာထိတွေ့ခြင်းမရှိသည့်အတွက် ဝေဖန်မှုများစွာလည်း ထွက်ပေါ်လျက်ရှိသည်။^{၇၂}

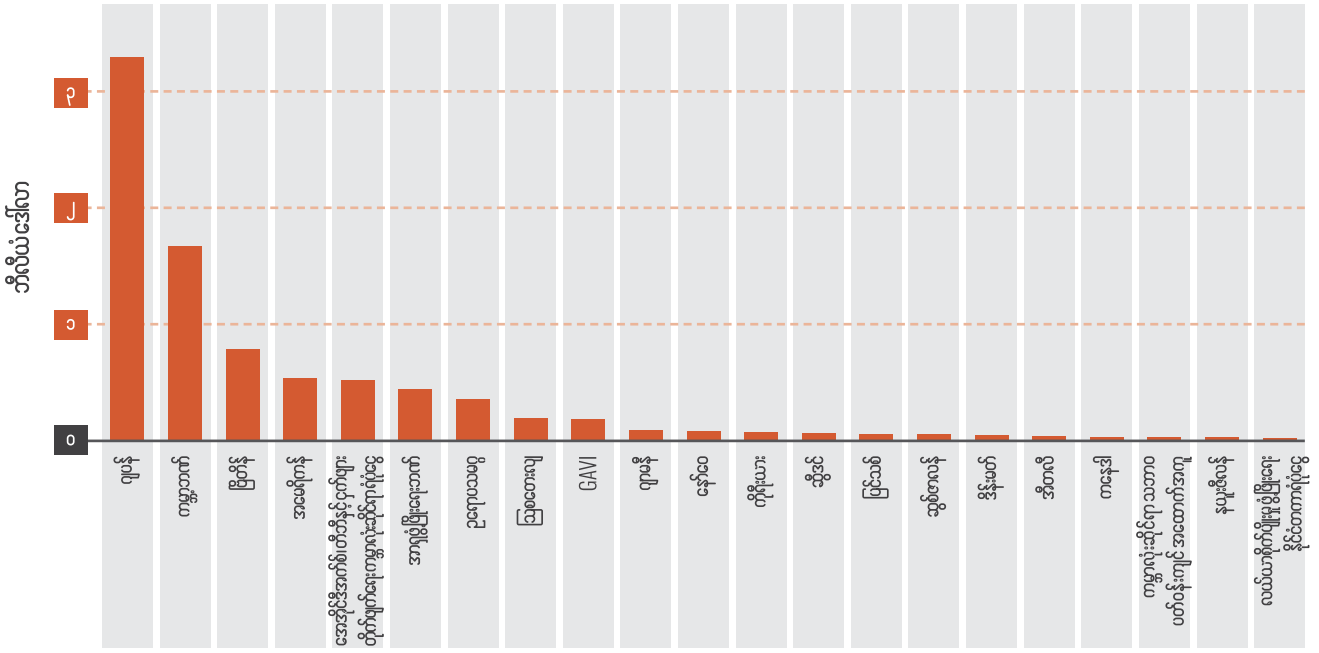
မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကျယ်ပြန့်သည့် FFD အစီအစဉ်သည် နိုင်ငံအတွက် ဘဏ္ဍာရေးအကဲဖြတ်မှုဖော်ထုတ်ခြင်းအား ပံ့ပိုးရာတွင် ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ် (UNDP) ၏ အစပျိုးထားသည့်အလုပ်များအား ဖော်ပြနေပြီး ၎င်းသည် နိုင်ငံ၏ဖွံ့ဖြိုးမှုဦးတည်ချက် များရရှိရန် ကြိုးပမ်းရာတွင် ရရှိနိုင်သည့်ငွေကြေးနည်းလမ်းအားလုံးကို လေ့လာသုံးသပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအကဲဖြတ်မှုများသည် အစိုးရအစီအစဉ်ရေးဆွဲရေးလုပ်ငန်းစဉ်အား ပံ့ပိုးရန် အတွက် UNDP မှ ပေးအပ်သည့် စံကိရိယာတစ်ခုဖြစ်သည်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလမှစ၍ နိုင်ငံ ၁၂ နိုင်ငံတွင် စတင်ခဲ့ခြင်း သို့မဟုတ် အပြီးသတ်ဆောင်ရွက်ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပြီး နောက်ထပ် (၁၂) နိုင်ငံတွင် ပြုလုပ်ရန်အတွက် စီစဉ်ထားလျက်ရှိသည်။^{၇၃} မြန်မာနိုင်ငံတွင် အချက်အလက်များ၏အရည်အသွေးထိန်းချုပ်မှု သည် ကာလတိုအတွင်း၌ အကဲဖြတ်မှုအား ထိရောက်စွာအပြီးသတ်ပြုလုပ်နိုင်ခြင်းကို နှောင့်နှေးစေနိုင်မည် ဖြစ်သော်လည်း UNDP က ရည်ရွယ်သည်မှာ သိပ်မဝေးသည့်အနာဂတ်တွင် စမ်းသပ်အကဲဖြတ်မှုတစ်ခုအား စတင်ပြုလုပ်သွားရန်ဖြစ်ပြီး ပြည်နယ်တစ်ခု သို့မဟုတ် တိုင်းဒေသကြီးတစ်ခုကို ဦးတည်၍ပြုလုပ်သွားနိုင်ခြေရှိသည်။^{၇၄}

၂.၂။ ထောက်ပံ့ကူညီမှု ပေးသူများ

အသွင်ကူးပြောင်းမှုများ စတင်ဆောင်ရွက်သည့်အချိန်ထက် ယခုအချိန်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ ထောက်ပံ့ကူညီမှုပေးသူများ ပို၍များပြားလာသည်။ ၂၀၁၁ နှင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်များအကြားတွင် OECD စနစ်အရ အလှူရှင်များ၏အရေအတွက်သည် ၂၉ မှ ၃၉ အထိ မြင့်တက်လာသော်လည်း၊ ၈၃ ၎င်းမှာ မယုတ်မလွန် ခန့်မှန်းချက်သာဖြစ်ပြီး အကြောင်းမှာ အကောင်အထည်ဖော်ရေး အဖွဲ့အစည်းအများအပြားသည် ပိုမိုသေးငယ်သည့် အဓိက ထောက်ပံ့ငွေများအား နိုင်ငံအတွင်းသို့ သယ်ယူလာကြသည် ဖြစ်ပြီး၊ ထို့ပြင် OECD အနေနှင့် ခြေရာကောက်နိုင်ခြင်းမရှိသည့် အလှူရှင်များလည်း ရှိသည်။ ပိုမိုသည့်ခန့်မှန်းချက်တစ်ခုမှာ အစိုးရ၏ ထောက်ပံ့ရေးအချက်အလက်စီမံမှုစနစ်မှတစ်ဆင့် ခြေရာခံပြီးတွေ့ရှိသည့် သီးခြားဖွံ့ဖြိုးရေး မိတ်ဖက် (၈၅) ခုတို့

ဖြစ်နိုင်သော်လည်း ထိုအထဲတွင် အကောင်အထည်ဖော်ရေး အဖွဲ့အစည်းအချို့ပါဝင်နေပြီး ထိုအထဲမှ မည်မျှသည် ကိုယ်ပိုင်ထောက်ပံ့မှုများ ပြုလုပ်နေသည်မှာ မရှင်းလင်းလှပါ။ ၈၄ ရန်ပုံငွေအများစုမှာ ထိုအလှူရှင်အေဂျင်စီများအောက်ရှိ အဖွဲ့ခွဲများမှလာသည်ဖြစ်ပြီး ပုံ (၇) တွင် ပြထားသည့်အတိုင်း ထောက်ပံ့ကူညီမှုပေးကမ်းရာ၌ "အမြီးရှည်" သဘောမျိုး ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် ထိပ်ဆုံး အလှူရှင်သုံးဦးကသာ မြန်မာနိုင်ငံသို့ အကန့်အသတ်မရှိသော ကတိကဝတ်များ၏ (၅၄%) ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုကိန်း ကန်းများတွင် ဒေသအတွင်းရှိ OECD ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက်များ ဖြစ်သော တရုတ်၊ အိန္ဒိယနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံတို့ မပါဝင်သည်။ OECD စံနှုန်းများအသုံးပြု၍ အများပြည်သူထံသို့ ပေးပို့သော အစီရင်ခံစာများထဲတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြခွင့်မပြုသောကြောင့် ထိုနိုင်ငံများ၏သုံးစွဲမှုကို ခန့်မှန်းရန်ခက်ခဲသော်လည်း

ပုံ-၇ ပူးပေါင်းမိတ်ဖက်များ၏ဖြန့်ဖြူးပေးနိုင်စွမ်းရှိသည့် ခန့်မှန်းကတိကဝတ်များ၊ ၂၀၁၆ နိုဝင်ဘာလအထိအောင်ရွက်ခဲ့စီမံကိန်းများ

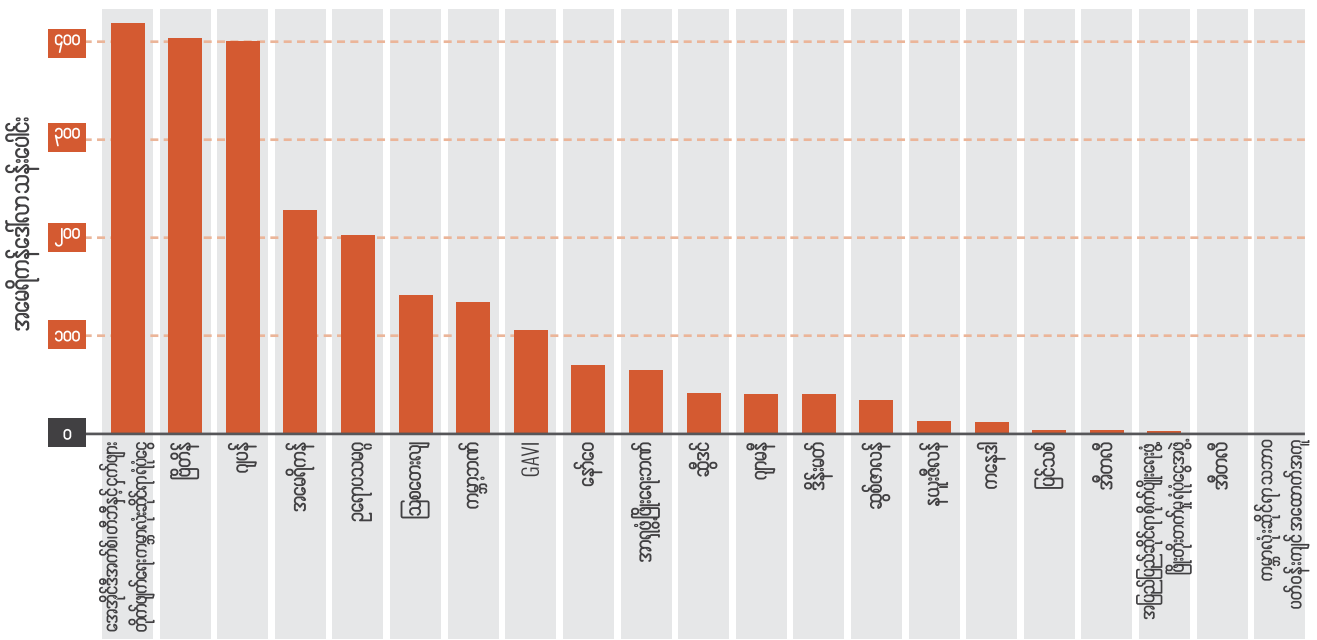
ရင်းမြစ် - The Asia Foundation Aid Data Verification Survey 2017. နောက်ဆက်တွဲ(က)တွင်ရှု

ဇယား - ၁ ဒေသတွင်းနိုင်ငံများအပေါ်ကတိကဝတ်ထားရှိသည့်ပမာဏအလိုက်ကူညီထောက်ပံ့ပေးသူများအား အစဉ်လိုက်ဖော်ပြခြင်း၊ ၂၀၁၅

အင်ဒိုနီးရှား	ဗီယက်နမ်	လာအို	ကမ္ဘောဒီးယား	ဖိလစ်ပိုင်
၁. ရူပန်	၁. ရူပန်	၁. ကိုရီးယား	၁. ရူပန်	၁. ရူပန်
၂. ဂျာမနီ	၂. ကမ္ဘာ့ဘဏ်	၂. အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်	၂. ပြင်သစ်	၂. အမေရိကန်
၃. ဩစတေးလျ	၃. အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်	၃. ကမ္ဘာ့ဘဏ်	၃. အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်	၃. ကိုရီးယား
၄. ပြင်သစ်	၄. ကိုရီးယား	၄. ရူပန်	၄. ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာရုံးပုံငွေ	၄. ပြင်သစ်
၅. အမေရိကန်	၅. ဂျာမနီ	၅. ဥရောပသမဂ္ဂ	၅. အမေရိကန်	၅. ဩစတေးလျ

ပုံ - ၈

ပူးပေါင်းပံ့ပိုးမှုများ၏ မြန်မာနိုင်ငံအတွက် သင့်မှန်းပေးအပ်ငွေပမာဏများ၊ ၂၀၁၆ နိုဝင်ဘာလအထိ ဘဏ်သိမ်းဆည်းမှုများ

ရင်းမြစ် - The Asia Foundation Aid Data Verification Survey 2017 | နောက်ဆက်တွဲ(က) တွင်ရှိ

အောက်ပါအခန်း (၃.၄) တွင် ၎င်းတို့၏ မြန်မာနိုင်ငံ အစီအစဉ်များ၏ အရည်အသွေးဆိုင်ရာပိုင်းခြားစိတ်ဖြာမှုကို ဖော်ပြထားသည်။ မှတ်သားသင့်သည်မှာ အဓိကနှစ်ဘက်သဘောတူအလှူရှင်များနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်များပြင်ပတွင် အပြောင်းအလဲအဖြစ် GAVI၊ Global Fund နှင့် Global Environmental Facility များကဲ့သို့သော အထူးပြုအေဂျင်စီများ ပို၍ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရှိနိုင်သည်။ ပုံ (၇) တွင်ပြထားသည့်အတိုင်း ထိုရန်ပုံငွေများသည် နှစ်ဖက်သဘောတူ အလှူရှင်အများအပြား ထံမှ ရရှိသည့်ကတိကဝတ်များထက် ကျော်လွန်သော အရင်းအမြစ်များကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။

ဒေသတွင်း နိုင်ငံများကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် ထိုအလှူရှင်များသည် အခြားနိုင်ငံအများအပြား၏ အကြီးမားဆုံးထောက်ပံ့မှုပေးသူအချို့လည်း ဖြစ်နေသည်။ ဇယား ၂ တွင် ပြထားသည့်အတိုင်း ဂျပန်၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်တို့သည် အရှေ့တောင်အာရှအတွင်း ထောက်ပံ့မှုပေးသည့် ထိပ်ဆုံးငါးဦးထဲတွင် မကြာခဏဆိုသလိုပါဝင်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံအနေနှင့် ကွာခြားသည်မှာ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၏အနေအထားဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် ဒေသတွင်းရှိ အခြားနိုင်ငံများထက် ပို၍အကူအညီပိုများကာ နိုင်ငံ၏သမိုင်းကြောင်းအရ နိုင်ငံရေးထိတွေ့မှု များခြင်းကြောင့် ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည်။

ထောက်ပံ့မှုပေးသူများအား သုံးစွဲမှုအပေါ်အခြေခံ၍ အဆင့်သတ်မှတ်ခြင်း (ပုံ ၈) သည် ၎င်းတို့၏ကတိကဝတ်

များအပေါ်အခြေခံ၍ အဆင့်သတ်မှတ်ခြင်းနှင့် မတူညီပါ။ အဓိကအလှူရှင်များအကြား မတူညီမှုများ အနည်းငယ် ရှိကြပြီး ပေါ်လွင်စေသည်မှာ အကြီးမားဆုံးကတိကဝတ်ပေးသူများအနေနှင့် ထိုပမာဏများအား မြန်ဆန်စွာသုံးစွဲနိုင်ခြင်းမရှိပါ။ ၎င်းမှာ အခြေခံအဆောက်အအုံကဏ္ဍတွင် ၎င်းတို့ပြုလုပ်သော အကြီးစားကတိကဝတ်များ ကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပြီး၊ အကြောင်းမှာ ဂျပန်၊ ကမ္ဘာ့ဘဏ်နှင့် အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်တို့ကဲ့သို့သော အဓိကအခြေခံ အဆောက်အအုံရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူအားလုံးသည် ၎င်းတို့၏ကတိကဝတ်များနှင့်သုံးစွဲမှုများအကြား ကြီးမားသည့် ကွာဟမှုများရှိသည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပညာရေး သို့မဟုတ် အရပ်ဘက်လူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့် အဓိကလုပ်ကိုင်နေသော ကဏ္ဍများတွင် ဆောင်ရွက်နေသည့် နှစ်ဖက်သဘောတူ အလှူရှင်များသည် ယနေ့အထိ ၎င်းတို့၏ကတိကဝတ်များ၏ ကြီးမားသည့်အစိတ်အပိုင်းကို သုံးစွဲပြီးဖြစ်သည်။

၂.၃။ အဓိကထောက်ပံ့မှုကဏ္ဍများ

ထောက်ပံ့မှုဆောင်ရွက်သူများ ဦးတည်သည့် ကဏ္ဍများသည်လည်း အသွင်ကူးပြောင်းမှု ကာလအတွင်း ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးနည်းတူ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပေးသည့် ထောက်ပံ့မှုအများစုသည် ကဏ္ဍအနည်းငယ်ကိုသာ ပစ်မှတ်ထားပြီး၊ ထောက်ပံ့မှုကတိကဝတ်အားလုံး၏ ခန့်မှန်းခြေ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းသည် စွမ်းအင်၊ ကျန်းမာရေးနှင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ကဏ္ဍများအတွက် ခွဲဝေထားသည်။^{၁၆} သို့သော် ထိုကဏ္ဍများသည် အကြီး

ဇယားကွက် (၃)

မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဂျပန်ဖွံ့ဖြိုးရေးထောက်ပံ့မှု

ဂျပန်နိုင်ငံသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏အကြီးမားဆုံးအလှူရှင်ဖြစ်ပြီး ၂၀၁၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၃.၇) ဘီလီယံကျော်ရှိသည့်စီမံကိန်းများအား အကောင်အထည်ဖော်လျှောက်ရှိသည်။ အခန်း (၁) တွင် အသေးစိတ် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ၎င်းသည် နိုင်ငံနှင့် ကြာမြင့်စွာကပင်ထိတွေ့ခဲ့သည့်သမိုင်းမှ တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ် သည်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် အကြီးစားထောက်ပံ့ကူညီမှုအစီအစဉ်တစ်ခုအား ကြေညာခဲ့ပြီး လာမည့် ငါးနှစ်ကျော်အတွက် စုစုပေါင်းအမေရိကန်ဒေါ်လာ (၇.၇၃) ဘီလီယံထားရှိပြီး ဤနိုင်ငံသို့ ထောက်ပံ့ကူညီမှုများ အဓိကပေးသူအနေနှင့် ဆက်လက်ရှိသွားရန် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို ပြသသည်။ ၎င်းသည် ဒေသတွင်းတွင် ပိုမိုကျယ်ပြန့်စွာဖြင့် ဂျပန်၏ထိတွေ့မှုအတိုင်းအတာကို ဖော်ပြနေပြီး - ၎င်းသည် ဗီယက်နမ်၊ ဖိလစ်ပိုင်၊ ထိုင်းနှင့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတို့၏ အကြီးဆုံးထောက်ပံ့ကူညီမှုပေးသူ ဖြစ်သည်။^{၁၅} သို့သော် ထိုလက်ခံရရှိသူများ အတွင်းတွင်ပင် မြန်မာနိုင်ငံသည် များစွာဦးစားပေးခံရပြီး၊ ပုံ (၉) တွင် ပြသထားသည့်အတိုင်း ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံနှင့်ဗီယက်နမ်နိုင်ငံတို့ပြီးလျှင် ဂျပန်၏ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအား တတိယအများဆုံးလက်ခံရရှိ သည့်နိုင်ငံဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ပုံ (၉) က ပြသသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံသို့ပေးသည့် ဂျပန်ထောက်ပံ့မှုအများစုမှာ အခြေခံအဆောက်အအုံ အတွက်ဖြစ်ပြီး အထူးသဖြင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနှင့်စွမ်းအင်ကဏ္ဍများအတွက် ဖြစ်သည်။ ၎င်းအား သိသာ ထင်ရှားစေသည်မှာ ရန်ကုန်တွင် ဖြစ်ပြီး ထိုနေရာတွင် ဂျပန်နိုင်ငံသည် တံတားအသစ်များ၊ရေပေးဝေမှုနှင့် လျှပ်စစ်ဓာတ်အားတို့အား စီစဉ်ခြင်းနှင့် ဆောက်လုပ် ခြင်းတို့တွင် ငွေကြေးထောက်ပံ့ခဲ့သည်။ ထိုအထဲတွင် ပါဝင်သည်မှာ ရန်ကုန်မြို့စွန်တွင်ရှိသော သီလဝါ အထူး စီးပွားရေးဇုန် အတွက် ဂျပန်နိုင်ငံသည် အဓိကငွေကြေးပံ့ပိုးပေးသူအဖြစ် များစွာထောက်ပံ့လျှောက်ရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏အရှေ့တောင်ဘက်ရှိ ကရင်ပြည်နယ် နှင့်မွန်ပြည်နယ်တို့အားလည်း ဆက်လက်အာရုံစိုက်လျှောက်ရှိပြီး ထိုနေရာများတွင် အရှေ့-အနောက်စီးပွားရေး စင်္ကြံအား တည်ဆောက်ခြင်း၌ ထောက်ပံ့ပေးလျှက်ရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသို့ ဂျပန်ထောက်ပံ့ကူညီမှုအား အများဆုံးအနေနှင့် ဂျပန်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး အေဂျင်စီ (JICA) မှတစ်ဆင့် အစိုးရဝန်ကြီးဌာနများ၏ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဖြင့် အကောင်အထည်ဖော် လျှောက်ရှိသည်။ ကျန်ရှိနေ သေးသောရန်ပုံငွေများသည် ဂျပန် NGO များ သို့မဟုတ် ကုလသမဂ္ဂ ဒုက္ခသည်များ ဆိုင်ရာ မဟာမင်းကြီးရုံး (UNHCR) နှင့် ကုလသမဂ္ဂစားနပ်ရိက္ခာအစီအစဉ် (World Food Programme) တို့ အပါအဝင် နိုင်ငံတကာလူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာအေဂျင် စီများဆီသို့ သွားသည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်အတွက် ဂျပန်ထောက်ပံ့မှုထဲတွင် Nippon Foundation အတွက် ရန်ပုံငွေ ပါဝင်ပြီး၊ ၎င်း၏ဥက္ကဋ္ဌမှာ Yohei Sasagawa ဖြစ်ကာ သူသည် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးအတွက် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အထူးကိုယ်စား လှယ်အနေနှင့် ခန့်အပ်ခြင်းခံထားရသူဖြစ်သည်။ အဖွဲ့အစည်းအနေနှင့် ယုံကြည်မှုတည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်း မျိုးစုံတို့အတွက် ဂျပန်နိုင်ငံ၏နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနမှ အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း (၁၀၀) လက်ခံရရှိခဲ့ပြီး ထို အထဲတွင် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အစည်းများ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲများတွင် ပါဝင်နိုင်စေခြင်းနှင့် ပဋိပက္ခသက်ရောက်မှု ရှိသည့်နေရာများမှ လူများအား အသေးစားအတိုင်းအတာဖြင့် ထောက်ပံ့ပေးခြင်းတို့အား ပြုလုပ်နိုင်ရန် ပံ့ပိုးမှုလည်း ပါဝင်ပါသည်။

မားဆုံး သုံးစွဲမှုရှိသည့်ကဏ္ဍများဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ဘဲ စွမ်းအင်နှင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးကဏ္ဍတို့တွင် သုံးစွဲမှုနှင့် နှိုင်း ယှဉ်လျှင် နည်းနေသေးသည် (ပုံ ၁၀)။ ဤဖြစ်ရပ်များတွင် အကြီးဆုံးကတိကဝတ်များအား လွန်ခဲ့သောနှစ် အနည်းငယ်မှ ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုရှုပ်ထွေးသည့်စီမံကိန်းများအနေနှင့် လုပ်ငန်းလည်ပတ်လာနိုင်ရန် အတွက် အချိန်များစွာလိုအပ် ဦးမည်ဖြစ်သည်။ သုံးစွဲမှုအများဆုံးမှာ ကျန်းမာရေးနှင့် ပညာရေး ကဏ္ဍများတွင် ဖြစ်ပြီး ထိုအရာများတွက် ကာလရှည်လျားသည့် ပံ့ပိုးမှုအစဉ်အလာမှတ်တမ်းရှိသည်။^{၁၇}

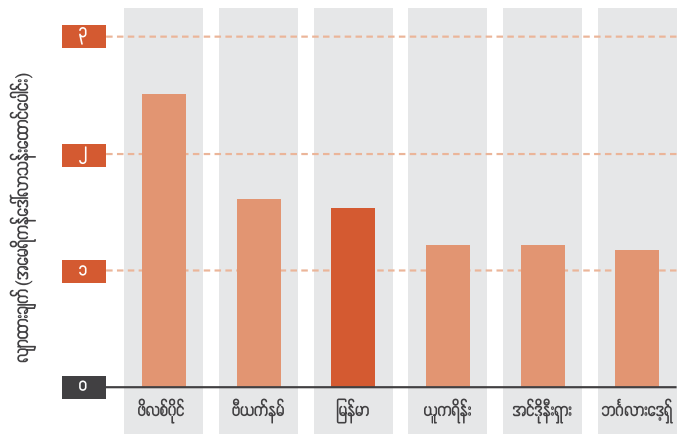
ဇယား (၃) တွင် ပြထားသည့်အတိုင်း မြန်မာနိုင်ငံသည် ဒေသတွင်းရှိ အခြားနိုင်ငံများနှင့် ဆင်တူသည့်ကဏ္ဍများကို အာရုံစိုက်သည်။ အစီအစဉ်သတ်မှတ်မှုမှာ ကွာခြားသော်လည်း နိုင်ငံအားလုံးတွင် ထိပ်ဆုံးကဏ္ဍငါးနေရာအတွက် အဓိက ကဏ္ဍ ခုနစ်ခုအား နည်းလမ်းမျိုးစုံဖြင့်ပေါင်း၍ထည့်သွင်းလေ့ရှိသည်။ ထိုထိပ်ဆုံးစာရင်းထဲတွင် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနှင့် စွမ်းအင် ကဏ္ဍတို့၏ ပါဝင်မှုအကြိမ်အရေအတွက်သည် ပို၍ထူးခြားပြီး ၎င်းသည် ထိုကဏ္ဍများအတွင်း အခြေခံ အဆောက်အအုံ တည်ဆောက်ရန်အတွက် လိုအပ်သောရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု အတိုင်း

အတာကို ဖော်ပြနေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ထိပ်ဆုံးကဏ္ဍရှစ်ခုထဲတွင် ထိုကဏ္ဍခုနစ်ခုအပြင် "အခြားကဏ္ဍပေါင်းစုံ" အမျိုးအစား ပါဝင်ပြီး ၎င်းသည် ၂၀၁၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ပြုလုပ်သည့် စစ်တမ်းအရ စတုတ္ထမြောက်အကြီးဆုံးကဏ္ဍဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဤကဏ္ဍအား ကမ္ဘာ့ဘဏ်၏ အမျိုးသားရပ်ရွာ အခြေပြုဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ် (NCDDP) က လွှမ်းမိုးပြီး ၎င်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏တစ်ခုတည်းသော အကြီးဆုံးထောက်ပံ့ကူညီမှုစီမံ

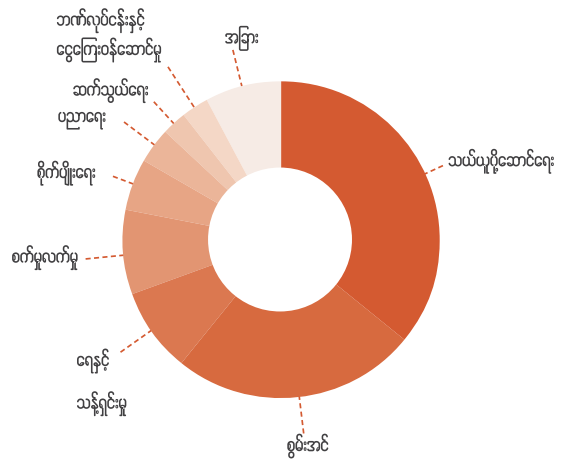
ကိန်းဖြစ်သည်။ ဇယားကွက် (၃) တွင် အသေးစိတ် ရှင်းပြထားသည့်အတိုင်း ထိုစီမံကိန်းသည် အသေးစားအခြေခံ အဆောက်အအုံ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုကို အာရုံစိုက်သော်လည်း ၎င်းအား ကဏ္ဍတစ်ခုတည်းသို့ တာဝန်ပေးရန်ခက်ခဲပြီး၊ အကြောင်းမှာ ထောက်ပံ့ငွေများ အား မည်ကဲ့သို့ အသုံးပြုမည်နှင့်ပတ်သက်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်းကို ဒေသအဆင့်တွင် လွှဲပြောင်းကျ ရောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

ပုံ - ၉

ဂျပန် ODA အများဆုံးရရှိသည့် နိုင်ငံများ၊ ၂၀၁၅ (ဘယ်) နှင့် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဂျပန် ODA ကဏ္ဍများ၊ ၂၀၁၆ (ညာ)

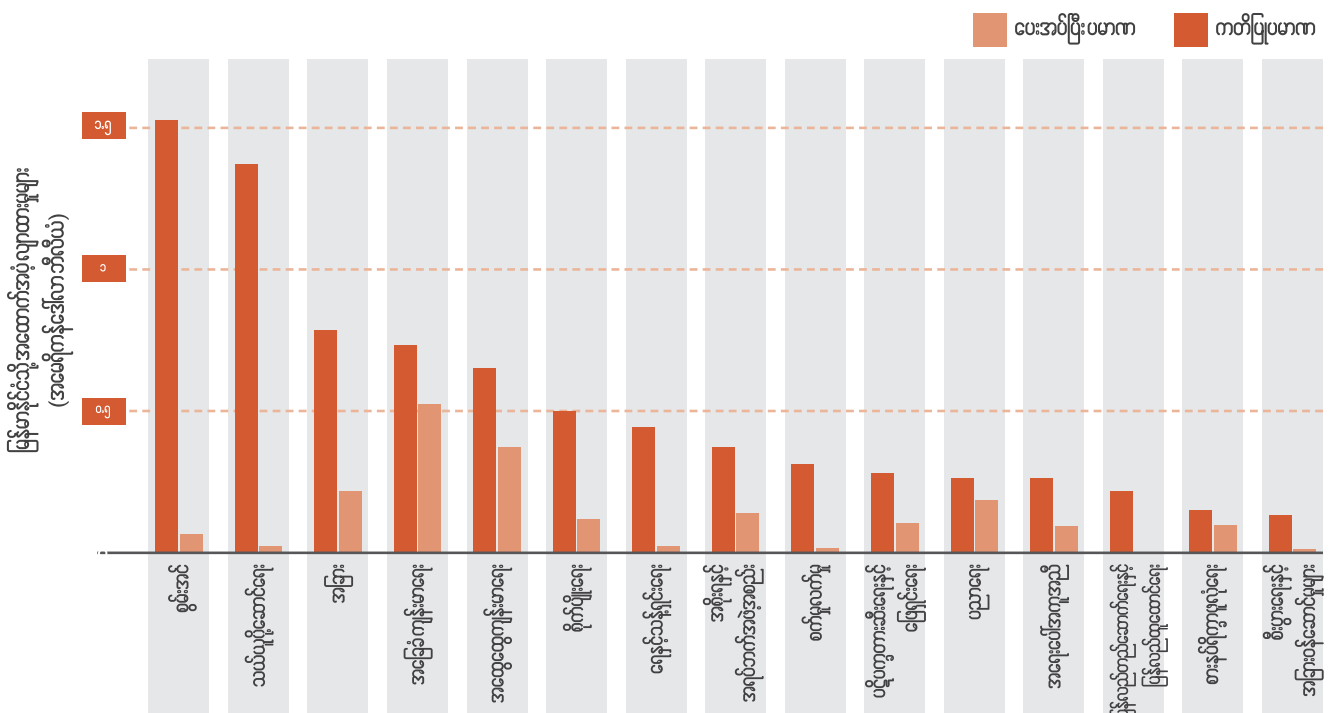
ရင်းမြစ် - OECD Creditor Reporting System Aid Activity Database

ရင်းမြစ် - The Asia Foundation Aid Verification Survey 2017

ပုံ - ၁၀

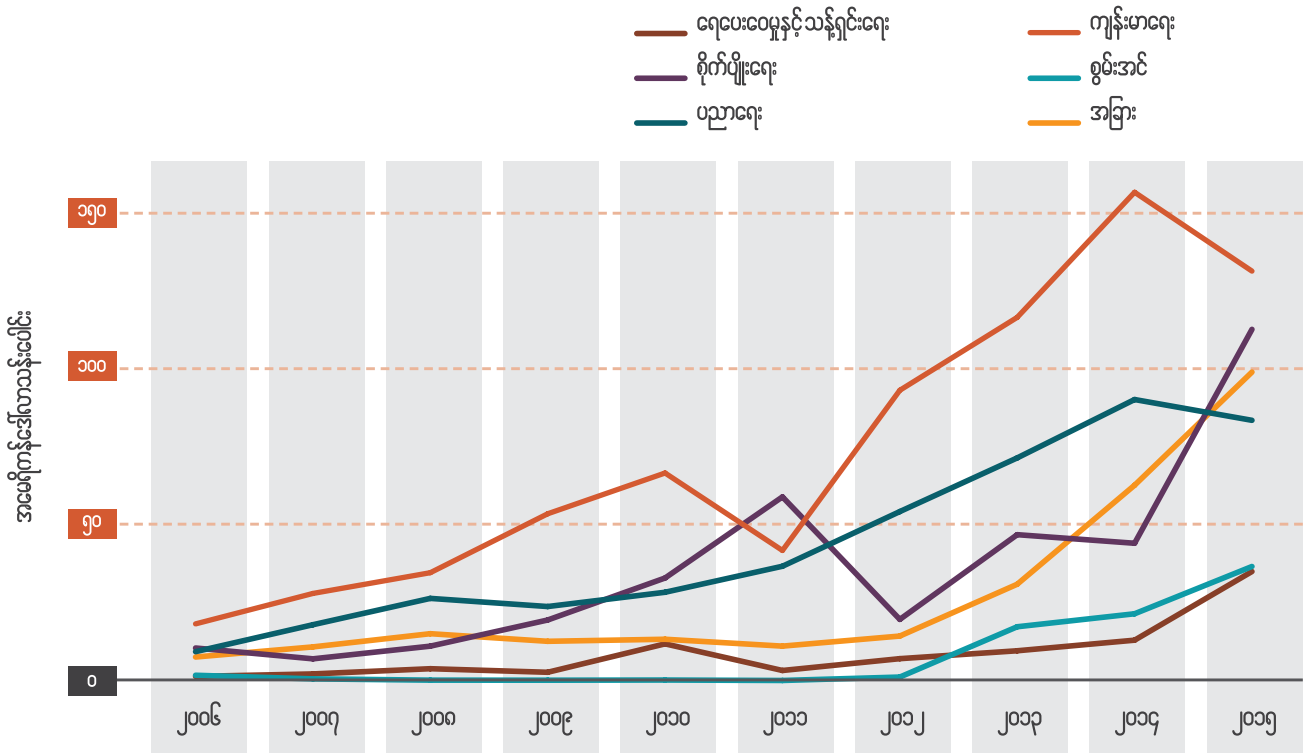
ODA ကတိကဝတ်များနှင့် ပေးအပ်မှုများအလိုက် ထိပ်ဆုံးကဏ္ဍ ၁၅ ခု၊ နိုဝင်ဘာ ၂၀၁၆

ရင်းမြစ် - The Asia Foundation Aid Data Verification Survey 2017

ပုံ - ၁၁

မြန်မာနိုင်ငံရှိရွေးထုတ်ထားသည့် ODA ကဏ္ဍများအတွက်ကတိကဝတ်များ၊ ၂၀၀၆ - ၂၀၁၇

ရင်းမြစ် - OECD Creditor Reporting System Aid Activity Database

ဇယား - ၂

ဒေသတွင်း နိုင်ငံအသီးသီးရှိ ယှဉ်ပြိုင်ကဏ္ဍများအား အစဉ်လိုက်ဖော်ပြခြင်း၊ ၂၀၁၅

အင်ဒိုနီးရှား	ဗီယက်နမ်	လာအို	ကမ္ဘောဒီးယား	ဖိလစ်ပိုင်
၁. စွမ်းအင်	၁. ပို့ဆောင်ရေး	၁. စွမ်းအင်	၁. ပို့ဆောင်ရေး	၁. ပို့ဆောင်ရေး
၂. ပို့ဆောင်ရေး	၂. စိုက်ပျိုးရေး	၂. ကျန်းမာရေး	၂. ကျန်းမာရေး	၂. ပညာရေး
၃. ပညာရေး	၃. စွမ်းအင်	၃. ရေပေးဝေမှုနှင့်သန့်ရှင်းရေး	၃. အစိုးရနှင့် အရပ်ဘက်အဖွဲ့အစည်း	၃. အစိုးရနှင့် အရပ်ဘက်အဖွဲ့အစည်း
၄. အစိုးရနှင့် အရပ်ဘက်အဖွဲ့အစည်း	၄. ရေပေးဝေမှုနှင့်သန့်ရှင်းရေး	၄. စိုက်ပျိုးရေး	၄. စွမ်းအင်	၄. စိုက်ပျိုးရေး
၅. ကျန်းမာရေး	၅. ကျန်းမာရေး	၅. အစိုးရနှင့်အရပ်ဘက် အဖွဲ့အစည်း	၅. ရေပေးဝေမှုနှင့်သန့်ရှင်းရေး	၅. ကျန်းမာရေး

ကဏ္ဍအနှံ့တွင် ကတိကဝတ်များ၏ လက်ရှိသုံးစွဲမှုသည် အသွင်ကူးပြောင်းမှုမတိုင်မီနှင့် များစွာကွာခြားသည်။ ကျန်းမာရေးအတွက်သုံးစွဲမှုသည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ပေးပို့သည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုအတွက် ကြာမြင့်စွာကပင် ဦးစားပေးမှု တစ်ခုဖြစ်သော်လည်း စွမ်းအင်နှင့်သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးကဏ္ဍ များ၏ကြီးစိုးမှုသည် မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ထောက်ပံ့ကူညီမှု ဆိုင်ရာ ဦးစားပေးမှုများ သိသိသာသာပြောင်းလဲလာခြင်းကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ ပုံ (၁၁) တွင် ပြထားသည့်အတိုင်း ကျန်းမာရေးကဏ္ဍအတွက် မြင့်မားသောကတိကဝတ်များသည် ကြာမြင့်စွာကပင် အခြားနောက်ကဏ္ဍများစွာ၏ ကတိကဝတ်များ အား လွှမ်းမိုးလျက်ရှိသည်။ စွမ်းအင်နှင့်သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ကဏ္ဍအတွက် အဓိကကတိကဝတ်များမှာ မကြာသော အချိန်

ကာလမှသာ စတင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး အခြေခံအဆောက်အအုံ စီမံကိန်း အယူအဆတစ်ခုသည် ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့သည်။ ၎င်းမှာ နှိုင်းယှဉ်လျှင် အရေအတွက် အနည်းငယ်သာရှိသည့် အကြီးစား စီမံကိန်းများ၏ရလဒ်ဖြစ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံရှိ လက်ရှိ ဆောင်ရွက်နေသောစီမံကိန်း (၅၂၂) ခုအနက် ထိုကဏ္ဍ နှစ်ခုအတွင်းရှိ စီမံကိန်း (၃၁) ခုတို့သည် နိုင်ငံအတွက် ကတိကဝတ်အားလုံး၏ (၃၅) ရာခိုင်နှုန်း ရှိသည်။^{၁၀} ၎င်းတွင် ဂျပန်နိုင်ငံသည် ကြီးမားသည့်အခန်းကဏ္ဍတစ်ခုမှပါဝင်ပြီး ထိုစီမံကိန်း (၃၁) ခုအနက် ဂျပန်မှ ထောက်ပံ့သော (၁၅) ခု သည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ပေးသည့် ကတိကဝတ် အားလုံး၏ (၂၃) ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်။

၈၂။ ကျွန်ုပ်တို့ (၄) ရပ်ရွာအခြေပြုဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ်

အမျိုးသားရပ်ရွာအခြေပြုဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ် (NCDDP) သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် လက်ရှိအကောင်အထည်ဖော်ထားသည့် တစ်ခုတည်းသော အကြီးဆုံးထောက်ပံ့ကူညီမှုအစီအစဉ်ဖြစ်သည်။ အဆောက်အဦများ၊ တံတားများ၊ လမ်းများနှင့် ရေရင်းမြစ် ဖော်ထုတ်ခြင်းများ ကဲ့သို့သော အသေးစားအခြေခံအဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ်မှုများအား ငွေကြေး ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့် ကျေးလက်ရပ်ရွာလူထုအား ထောက်ပံ့ရန်အတွက် ၎င်းအား ဒီဇိုင်းဆွဲထားခြင်းဖြစ်သည်။ ကျေးရွာအုပ်စု အဆင့်တွင် သုံးစွဲ မှုအပေါ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်းကိုလွှဲပြောင်းခြင်းဖြင့် ဦးသိန်းစိန်အစိုးရ၏ ကတိကဝတ်ဖြစ်သည့် “ပြည်သူ့ပတ်ဝန်းကျင် ဖွံ့ဖြိုးရေးနှင့်အညီ အစီအစဉ်အား ဒီဇိုင်းဆွဲထားခြင်း ဖြစ်သည်။

စီမံကိန်းအား ကမ္ဘာ့ဘဏ်မှထောက်ပံ့ငွေ အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း(၈၀) ဖြင့် ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့ပြီး ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာ့ဘဏ်မှချေးငွေ အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း(၄၀၀)၊ အစိုးရ၏ဘဏ္ဍာရေးတိုးမြှင့်ခြင်းနှင့် အိတ်အိတ်အစိုးရမှ ချေးငွေ အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း (၂၀) တို့ဖြင့် တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၎င်းအား အစိုးရ၏ စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးနှင့် ဆည်မြောင်း ဝန်ကြီးဌာနအောက်ရှိ ကျေးလက်ဖွံ့ဖြိုးရေးဦးစီးဌာနမှ အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံအနှံ့တွင် တဖြည်းဖြည်း ဆောင်ရွက် ခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတည်ချက်မှာ မြို့နယ် (၆၃) မြို့နယ်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံလူဦးရေ၏ ၁၃ ရာခိုင်နှုန်းခန့်ဖြစ်သည့် ခန့်မှန်းခြေ လူ (၇) သန်း တို့ထံ ရောက်ရှိရန် ရည်ရွယ်သည်။

အမျိုးသားရပ်ရွာ အခြေပြုဖွံ့ဖြိုးရေး အစီအစဉ် (NCDDP) သည် ရှုပ်ထွေးသော ပဋိပက္ခဝန်းကျင်မျိုးတွင် လိုက်လျောညီထွေ လုပ်ဆောင်နိုင်ရန် အချိန်ကြာမြင့်စွာ ယူရသည်။ ထိုကဲ့သို့ လိုက်လျောညီထွေ လုပ်ဆောင်ခြင်းတို့တွင် ပဋိပက္ခ ဆန်းစစ်လေ့လာခြင်း၊ အစိုးရ အရာရှိများအား ပဋိပက္ခသဘောအား သိကျွမ်းနားလည်မှု ဆိုင်ရာ သင်တန်းပေးခြင်းနှင့် လမ်းညွှန်စာစောင်များ ပြုစုခြင်း၊ ပဋိပက္ခအကြောင်းအရာများနှင့် ပတ်သက်၍ ပဋိပက္ခအတွင်း ပါဝင်သူများနှင့် အစိုးရအကြား တိုင်ပင်ဆွေးနွေးမှု ခံယူခြင်း၊ သက်ဆိုင်ရပ်ရွာများနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးမှုခံယူခြင်း စသည်တို့ ပါဝင်ပါသည်။ အစိုးရနှင့် တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ အစည်းများ ရောနှောထိန်းချုပ်မှုရှိသော ဒေသများ၌ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်မှ ထွက်ရှိလာသော အနေအထားသည် ပဋိပက္ခဝန်းကျင်မျိုးတွင် လုပ်ငန်းလုပ်ဆောင်နိုင်သည့် နည်းလမ်းများကိုပါ တပါတည်း လေ့လာနိုင်ခွင့် ရှိသည်။ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်နှင့် တပါတည်းပါလာသော စိန်ခေါ်မှုတစ်ခုမှာ အစိုးရ၊ ရပ်ရွာနှင့် လက်နက်ကိုင် တို့အကြား ယုံကြည်မှုနည်းပါးနေသည့် ပဋိပက္ခနယ်မြေများတွင် အစိုးရမှဦးဆောင်ကာ လုပ်ဆောင်သည့် လုပ်ငန်းအစီအစဉ်မျိုးကြောင့် ဖြစ်သည်။ အစီအစဉ်ကို ပဋိပက္ခနယ်မြေများတွင် လုပ်ဆောင်ခြင်းကြောင့် မတူညီသော စိန်ခေါ်မှုများ ကြုံတွေ့ရမည် ဖြစ်သော်လည်း၊ ပဋိပက္ခကို ရှောင်ကွင်းသည့် ချဉ်းကပ်မှုမျိုးကို အသုံးပြုသော အခြားဖွံ့ဖြိုးမှု အစီအစဉ်များသည် ရေရှည်တွင် ရပ်ရွာအတွင်း ဖွံ့ဖြိုးမှု မညီမျှခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်း (သို့မဟုတ်) နိုင်ငံတကာ ထောက်ပံ့မှုကို မည်သူ့တွေက ရရှိနေသည် ဆိုခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော အငြင်းပွား တင်းမာမှုမျိုးကို ကြုံတွေ့ရမည့် စိန်ခေါ်မှုရှိနေသည်။

ရပ်ရွာအခြေပြုဖွံ့ဖြိုးရေး (CDD) ၏ ပုံစံနမူနာမျိုးစုံတို့အား ကမ္ဘာ့ဘဏ်အနေနှင့် နေရာမျိုးစုံတို့တွင် ကျင့်သုံးခဲ့ပြီး ထိုအထဲတွင် နိုင်ဂျီးရီးယား၊ မက္ကဆီကိုနှင့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတို့ ပါဝင်သည်။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်တွင်ပြုလုပ်သည့် ပြန်လည်လေ့လာသုံးသပ်မှုမှ တွေ့ရှိသည်မှာ ၂၀၀၂ ခုနှစ်မှစ၍ ကမ္ဘာ့ဘဏ်သည် နိုင်ငံပေါင်း (၉၄) နိုင်ငံတွင် စုစုပေါင်းတန်ဖိုး အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၃၀) ဘီလီယံရှိသည့် ခန့်မှန်းခြေ CDD စီမံကိန်း (၄၀၀) အား ထောက်ပံ့ခဲ့သည်။^{၈၅} ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်းအား ရပ်ရွာလူထု အဆင့်ထံ လွှဲပြောင်းခြင်းကို ၎င်းတို့၏နေရာများတွင် ဖြစ်ပေါ်မည့်အရာများအပေါ် နိုင်ငံသားများ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်ခွင့် ကို လေးစားသည့်နည်းလမ်းတစ်ခုအနေနှင့် သတ်မှတ်ပြီး ၎င်းသည် ငွေကြေးထောက်ပံ့သည့်စီမံကိန်းများနှင့် ရပ်ရွာလူထု၏ လိုအပ်ချက်များအား ပို၍တိုက်ညီမှုရှိစေနိုင်သည်။ ထိုချဉ်းကပ်ပုံသည် အုပ်ချုပ်မှုအားနည်းသည့် သို့မဟုတ် အကြမ်းဖက်သည့် ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားနေသည့် အနေအထားများအတွက် အထူးသဖြင့်သင့်တော်ပြီး ထိုနေရာများတွင် အစိုးရအပြည့်အဝဦးဆောင် သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးဆောင်ရွက်မှုများထက် ရပ်ရွာလူထုနှင့် ပို၍နီးကပ်စွာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်းအား ပို၍နှစ်သက်နိုင်ခြေရှိသည်။^{၈၆}

၂.၄။ ထောက်ပံ့ကူညီမှုရရှိသည့်နေရာများအား စာရင်းပြုစုခြင်း

ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအား မည်သည့်နေရာတွင်သုံးစွဲနေသည်ကို ဖော်ထုတ်ခြင်းသည် အချက်အလက်များ စုဆောင်းမှု၏ ပုံမှန်ဦးတည်ချက်ဖြစ်သော်လည်း ၎င်းအား တိတိကျကျစွာ ရယူရန်မှာ အလွန်ခက်ခဲသည်။ မည်သည့်နိုင်ငံအတွက် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအား ရည်ရွယ်ထားသည်ဆိုသည်ကို သိရှိရန် များသောအားဖြင့် ပြုလုပ်နိုင်သော်လည်း

ထောက်ပံ့ကူညီမှုများသည် ဒေသတွင်းကြီးပမ်းမှု လမ်းကြောင်း များမှတစ်ဆင့် သွားသည့်အခါတွင် အခက်အခဲများရှိနိုင်ပြီး ထောက်ပံ့ကူညီမှုသည် နိုင်ငံအဆင့်အောက်တွင် မည်သည့် နေရာသို့ ရောက်ရှိသွားသည်ကို မြေရာကောက်ရန် များသော အားဖြင့် လွယ်ကူလေ့မရှိပါ။ အလှူရှင်အစီအစဉ်အများစုမှာ နိုင်ငံအဆင့်အတွက် ဒီဇိုင်း ဆွဲထားခြင်းဖြစ်ပြီး ထောက်ပံ့မှု များကို ပိုမိုညွှန်နေရာများအား အကောင်အထည်ဖော်သည့် ကာလအတွင်းနှင့် နောက်မှတွေ့ရှိသည့်လိုအပ်ချက်များအား တုံ့ပြန်သည့်အခါမှသာ သတ်မှတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထောက်ပံ့ပေးမှုများကို အသုံးပြုမည့်တည်နေရာများအား မဆုံးဖြတ်မီ ဘက်ပေါင်းစုံအကောင်အထည်ဖော်ရေးအဖွဲ့ အစည်းများနှင့် တစ်ဆင့်ခံကန်ထရိုက်သဘောတူညီချက်တို့မှ တစ်ဆင့် ရောက်သွားသောကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအား အတည်ပြုရန်အတွက် အချက်အလက်များအား စုစည်းရာတွင် အထောက်အပံ့၏ အများစုမှာ မည်သည့်ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းဒေသကြီးအား ပစ်မှတ်ထားပြီးရွေးချယ်ထားခြင်းမရှိသည့် အစီအစဉ်များမှ တစ်ဆင့် ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ခန့်မှန်းခြေအားဖြင့် စုစုပေါင်းရန်ပုံငွေအားလုံး၏ (၅၄) ရာခိုင်နှုန်းနှင့် စီမံကိန်း အားလုံး၏ (၅၅) ရာခိုင်နှုန်းအတွက် မှန်ကန်သည်။ သီးခြားဦးတည်ရာနေရာကို သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိသည့် စီမံကိန်းများသည် အမျိုးသားလျှပ်စစ်ဓာတ်အားပေးရေး အစီအစဉ်ကဲ့သို့သော တစ်နိုင်လုံးအန့် ဆက်လုပ်သွားရန် ရည်ရွယ်သည့်အချိုးဖြစ်စေ၊ မူဝါဒပေးတောသန သို့မဟုတ် ထောက်ခံအားပေးမှုတစ်ခုအတွက် ထောက်ပံ့သည့် မည်သည့်လူတစ်စုတည်းကိုသာ အကျိုးအမြတ် ရရှိစေခြင်း မရှိသည့် ပျံ့နှံ့သောသက်ရောက်မှုရှိသည့်အစီအစဉ်များ ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံအဆင့် စီမံကိန်းများနောက်တွင် ရန်ကုန်တိုင်း ဒေသကြီးသည် နိုင်ငံအတွင်းရှိ အခြားပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းဒေသကြီးများနှင့်ယှဉ်လျှင် ထောက်ပံ့ကူညီမှု အများဆုံး ရရှိသည့် ဒေသတစ်ခု ဖြစ်သည် (ပုံ ၁၂)။ အလှူရှင်များ ဦးစားပေးမှုရှိသည့် ထိုဒေသအတွင်းရှိ ဧရိယာများသည် ရန်ကုန်မြို့အတွက် ဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ်များဖော်ထုတ်နေသည့် အေဂျင်စီအချို့တွင် တွေ့ရပြီး သတင်းရင်းမြစ်တစ်ခုတွင် ဂျပန်၊ ကိုရီးယား၊ ပြင်သစ်နှင့် ဗြိတိသျှဖွံ့ဖြိုးရေး အေဂျင်စီအားလုံးက သီးခြားကြိုးပမ်းမှုများဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ပြအစီအစဉ်ကို ထောက်ပံ့ လျှက်ရှိကြသည်။^{၆၁} ယခုအချိန်အထိ တိုင်းဒေသကြီးသို့ ပေးသည့် ကတိကဝတ်များအား အဓိကအားဖြင့် ဂျပန်နိုင်ငံက ဦးဆောင်လျက်ရှိပြီး ၎င်းသည် စီမံကိန်း (၁၄) ခုအတွက် စုစုပေါင်းအမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁.၄) ဘီလီယံ ကတိကဝတ် ပြုထားပြီး ထိုအထဲတွင် သီလဝါအထူးစီးပွားရေးဇုန်အား ဖော်ဆောင်ရန်အတွက် အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း (၆၀၀) ကျော် ပါဝင်သည်။ ရန်ကုန်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအား ဦးစားပေးမှု နှင့် အလှူရှင်များကပေးသည့်ရန်ပုံငွေများ၏အနေအထားအရ ရန်ကုန် ဖွံ့ဖြိုးမှုသည် အစိုးရ၏ ဖွံ့ဖြိုးမှုအကူအညီများညှိနှိုင်းရေး အဖွဲ့နှင့် အလှူရှင်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဆိုင်ရာ မိတ်ဖက် အဖွဲ့တို့အကြား ပြည်နယ်နှင့်တိုင်းဒေသကြီးအဆင့် ညှိနှိုင်း ဆောင်ရွက်မှုအတွက် နမူနာလုပ်ဆောင်မှု တစ်ခုအနေနှင့် ထည့်သွင်းစဉ်းစားနိုင်သည်။^{၆၂}

မြန်မာနိုင်ငံအရှေ့တောင်ဘက်ရှိ နယ်စပ်အခြေပြုသည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှု အစီအစဉ်များ၏သမိုင်းနှင့် ယခုကာလ

အတွင်း နှိုင်းယှဉ်လျှင် တည်ငြိမ်သည့် ပစ်ခတ်ရပ်စဲမှုများ ရှိနေခြင်းတို့ကြောင့် ဤဒေသတွင် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများ ပို၍စုစည်းမှု ရှိမရှိကို စူးစမ်းသင့်သည်။^{၆၃} အချက်အလက် များအရ ထိုတိုင်းဒေသကြီးအပေါ် ဘက်လိုက်မှုအနည်းငယ်ရှိပုံ ပေါ်ပြီး ၎င်းသည် သီးခြားပြည်နယ်နှင့်တိုင်းဒေသကြီးများအား ပစ်မှတ်ထားသည့်ထောက်ပံ့ကူညီမှု၏ (၁၇) ရာခိုင်နှုန်းအား လက်ခံရရှိသော်လည်း နိုင်ငံလူဦးရေ၏ (၅) ရာခိုင်နှုန်းသာ ရှိသည်။ သို့သော် နိုင်ငံအဆင့်စီမံကိန်းများမှတစ်ဆင့် ရန်ပုံငွေများဖြန့်ဖြူးခြင်းကို ပစ်မှတ်ထားခြင်း၏ မရေရာမှုကြောင့် ဤကိန်းဂဏန်းများသည် သဘောသာဖြစ်သည်။

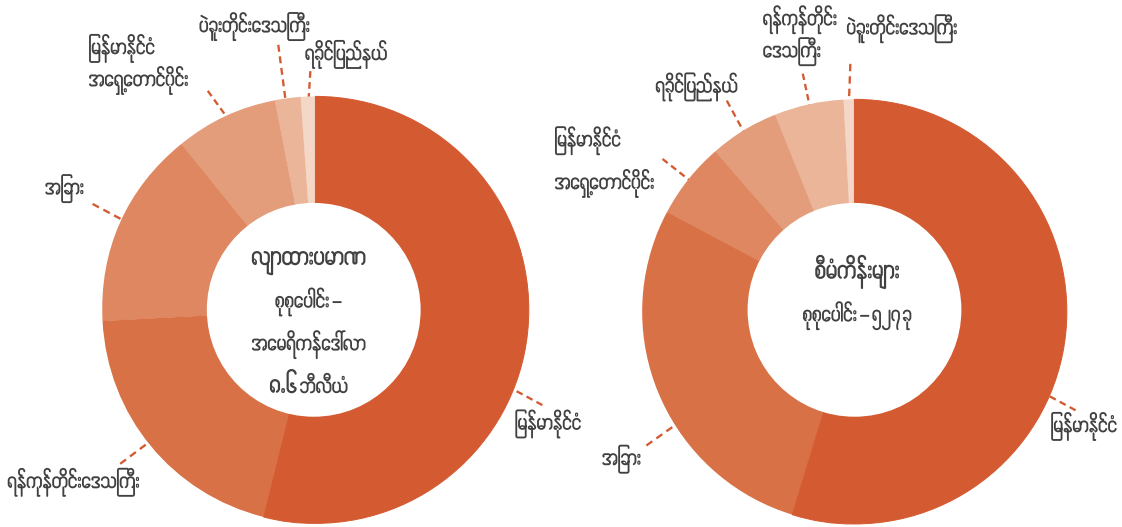
ထောက်ပံ့ကူညီမှုပမာဏများစွာမရရှိသော်လည်း ရခိုင်ပြည်နယ် သည် စီမံကိန်းများ၏အရေအတွက်အရ ဒုတိယအမြင့်ဆုံး ဦးစားပေးခံရသည်ဖြစ်ပြီး ထိုပြည်နယ်အတွင်းရှိ စီမံကိန်း အများစုမှာ လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာစီမံကိန်းများ သို့မဟုတ် ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်ပဋိပက္ခဖြေရှင်းရေးကို အာရုံစိုက်သည့်စီမံကိန်း များဖြစ်သည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်အတွက် ပုံကျအောင်ဖော်ထုတ် ထားသည့်တုံ့ပြန်မှုများသည် ထိုပြည်နယ်၏ နိုင်ငံရေးနှင့် လူသားချင်းစာနာမှု ဆိုင်ရာအနေအထား၏ ထူးခြားစွာ စိန်ခေါ်မှုရှိသည့်သဘာဝကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်အနေနှင့် ရှည်လျားသည့်ပြဿနာများအား ရင်ဆိုင်နေရသောကြောင့် ထောက်ပံ့ရေးအေဂျင်စီများအနေနှင့် ထိုပြည်နယ်အတွက် သီးခြားစီမံကိန်းများဖော်ထုတ်ရန် လိုအပ်ခြင်းကို အသိအမှတ်ပြုကြပြီး ၎င်းတို့အနေနှင့် မြေပြင် ပေါ်ရှိ အခြေအနေများအပေါ် တုံ့ပြန်လျက်ရှိသည့်ပုံပေါ်စေရန် ၎င်းတို့၏ရုံးချုပ်များမှ ဖိအားများကိုလည်း ရင်ဆိုင်ရဖွယ်ရှိသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုပြည်နယ်အတွင်း လုပ်ကိုင်ခြင်း၏ နိုင်ငံရေး အရရှုပ်ထွေးမှုများနှင့် အကျိုး ဆက်အနေနှင့် အကြီးစား အစီအစဉ်များ အကောင်အထည်ဖော်ရန်ခက်ခဲမှုတို့ကြောင့် ထောက်ပံ့မှုပမာဏသည် ဆက်လက်၍ အကန့်အသတ်ဖြင့်သာ ရှိနေသည်။ ဤစာတမ်းရေးသားရန်အတွက် အချက်အလက်များ စုစည်းခဲ့သည့် အချိန်မှစ၍ ပြည်နယ်အတွင်း အကြမ်းဖက်မှုများ ပို၍ကျယ်ပြန့်စွာဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် ထိုစိန်ခေါ်မှုများသည် ပို၍သာတိုးမြင့်လာသည်။

၂.၅။ အစိုးရချေးငွေ

အသွင်ကူးပြောင်းမှုများ စတင်ဆောင်ရွက်ချိန်မှစ၍ ချေးငွေသည် ထောက်ပံ့ကူညီမှု၏အရေးကြီးသည့် အစိတ်အပိုင်း အနေနှင့် ပို၍ဖြစ်လာပြီး၊ အကြောင်းမှာ ကြွေးမြီဟောင်းများအား လျှော့ပစ်ခဲ့ပြီး အဓိကဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်များ သည် နိုင်ငံအတွင်းသို့ ပြန်ရောက်လာကြကာ နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်းအနေဖြင့် အစိုးရနှင့် ပို၍နီးကပ်စွာ စတင်လုပ်ကိုင်လာကြသည်။ ဆယ်စုနှစ်ပေါင်းများစွာ မည်သည့်ချေးငွေအသစ်မှ လက်မှတ် ထိုးခြင်းမရှိသည့်အနေအထားမှ ယခုအချိန်တွင် ၎င်းတို့သည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်မှစ၍ မြန်မာနိုင်ငံသို့ပေးပို့သည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှု

ပုံ-၁၂

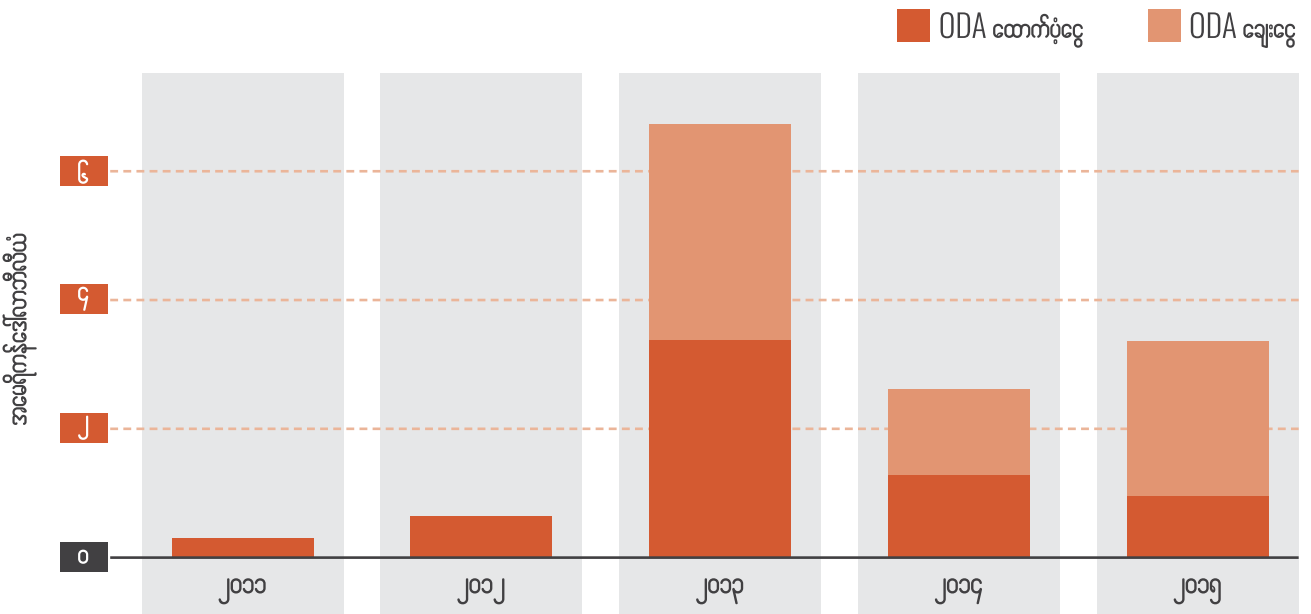
အစီရင်ခံစာပါငွေထုတ်ပေးမှုများအလိုက်ကတိကဝတ်များ (ဘယ်) နှင့် စီမံကိန်းအခြေအနေအထား (ညာ)၊ နိုဝင်ဘာ ၂၀၁၆ အထိအောင်ရွက်ခဲ့သည့်စီမံကိန်းများ

ရင်းမြစ် - The Asia Foundation Aid Data Verification Survey 2017

ပုံ-၁၃

မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ODA ကတိကဝတ်အတွင်းရှိ ချေးငွေများနှင့် ထောက်ပံ့ငွေများ၊ ၂၀၁၁ - ၂၀၁၅

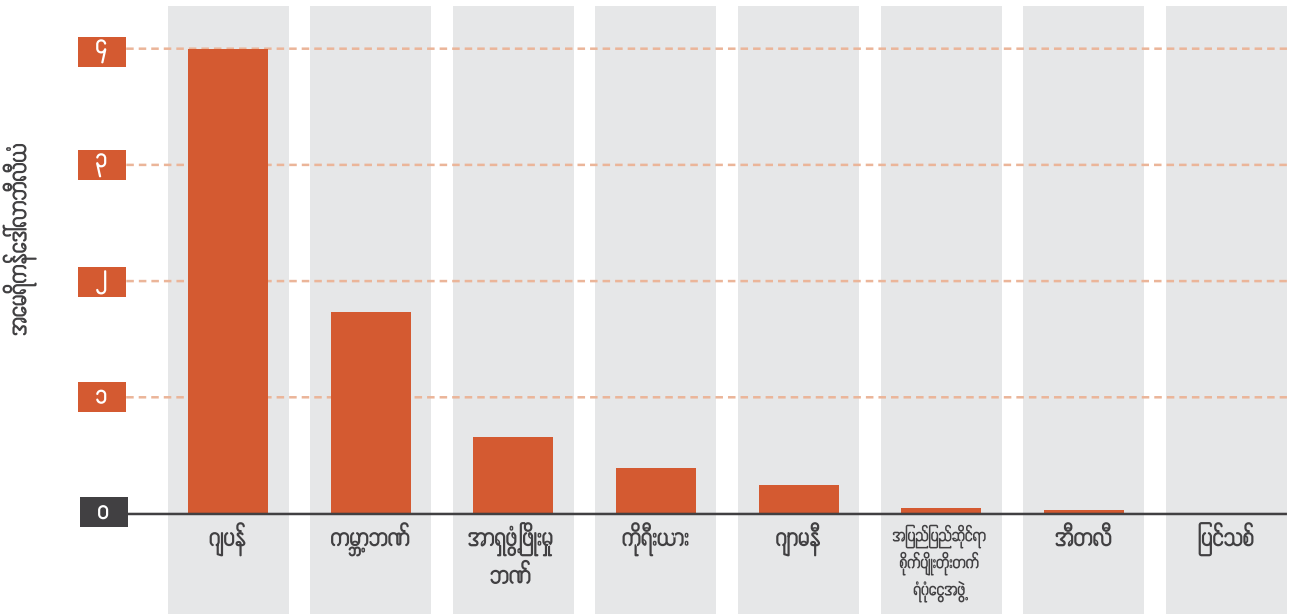
ရင်းမြစ် - OECD Creditor Reporting System Aid Activity Database

အသစ်များ၏ အများစုအနေနှင့် ပါဝင်လာသည်။ ပုံ (၁၃) တွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ၂၀၁၃၊ ၂၀၁၄ နှင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်များတွင် ရှိသော ODA အသစ်အားလုံး၏ (၅၀) ရာခိုင်နှုန်း၊ (၅၁) ရာခိုင်နှုန်းနှင့် (၇၁) ရာခိုင်နှုန်းအသီးသီးတို့သည် ချေးငွေများ ဖြစ်သည်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် ပြုလုပ်သည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှု အတည်ပြုခြင်းစစ်တမ်းတွင် တွေ့ရှိသည့်

အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၈.၅) ဘီလီယံတန်ဖိုးရှိသော ထောက်ပံ့မှုများမှ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၄.၄) ဘီလီယံမှာ ချေးငွေဖြင့် ငွေကြေးထောက်ပံ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပုံ (၁၄) တွင် ပြထားသည့် အတိုင်း ထိုချေးငွေများကိုပေးနေသည့် အေဂျင်စီအုပ်စု အနည်းငယ်သာ ရှိသည်။ ၂၀၁၁ နှင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်များအကြားတွင် အဓိကငွေချေးသူများမှာ ဂျပန်နိုင်ငံနှင့် ကမ္ဘာ့ဘဏ်တို့

ပုံ - ၁၄

မြန်မာနိုင်ငံသို့ ODA ချေးငွေထောက်ပံ့ပေးသူများ၊ ၂၀၁၁ - ၂၀၁၅

ရင်းမြစ် - OECD Creditor Reporting System Aid Activity Database

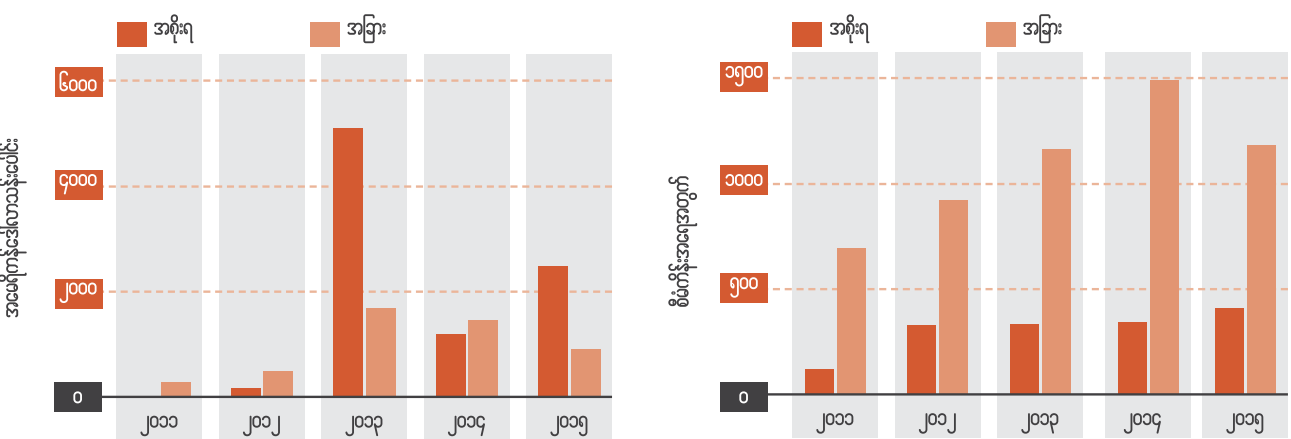
ဖြစ်ပြီး အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်၊ ကိုရီးယားနှင့် ဂျာမနီနိုင်ငံတို့ထံမှ အသေးစားချေးငွေများ ရရှိသည်။

ငွေချေးမှုများ တိုးချဲ့၍ပေးခြင်းသည် ထောက်ပံ့ရေးအေဂျင်စီများ မြန်မာအစိုးရနှင့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု တိုးမြှင့်၍ လုပ်ဆောင်ခြင်းနှင့် နီးကပ်စွာချိတ်ဆက်နေသည်။ ပုံ (၁၄) တွင် ပြထားသည့်အတိုင်း စီမံကိန်းအများစုမှာ အခြား လမ်းကြောင်းများဖြင့် အကောင်အထည်ဖော်လျက်ရှိသော်လည်း ၂၀၁၃ ခုနှစ်မှစ၍ ထောက်ပံ့မှုအများစုသည် အစိုးရမှတစ်ဆင့် ဝင်ရောက်လာ

သည်။ သတိပြုရမည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံသို့ပေးသည့်ထောက်ပံ့မှုကူညီမှုအများစုအား စီမံကိန်းပုံစံရှိသည့် ကြားဝင်ဆောင်ရွက်မှုများမှတစ်ဆင့် ပေးခြင်းဖြစ်ပြီး သုံးစွဲမှုအပေါ် ထိန်းချုပ်မှုတွင် အစိုးရ အနေနှင့် ပိုမိုလွတ်လပ်မှုရရှိမည့် ပျော့ပျောင်းမှုရှိသော ဘတ်ဂျက်ထောက်ပံ့မှုမှတစ်ဆင့် ပေးခြင်းမဟုတ်ပါ။ အမှန်တကယ်ပင် USDP အစိုးရလက်ထက်တွင် ထင်ရှားသည့် ဘတ်ဂျက်ထောက်ပံ့ရေး စီမံကိန်းနှစ်ခုသာရှိပြီး ၎င်းတို့မှာ ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် ဂျပန်နိုင်ငံနှင့်ပြင်သစ်နိုင်ငံတို့ကပေးသော ထောက်ပံ့မှုများ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ၎င်းသည် စတင် ပြောင်းလဲလာနိုင်ပြီး

ပုံ - ၁၅

ထောက်ပံ့မှုလမ်းကြောင်းအလိုက် ကတိကဝတ်များ (ဘယ်) နှင့် စီမံကိန်းအရေအတွက် (ညာ)၊ ၂၀၁၁ - ၂၀၁၅

ရင်းမြစ် - OECD Creditor Reporting System Aid Activity Database

- ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာ့ဘဏ်သည် ဘတ်ဂျက်ထောက်ပံ့သည့် လုပ်ငန်းအတွက် အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း (၂၀၀) အား ကြေညာခဲ့ပြီး၊^{၆၄} ဥရောပသမဂ္ဂအနေနှင့်လည်း လေ့လာမှုများ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိ ကာ ၎င်းတို့၏နောက်ဆုံးမြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာ မဟာဗျူဟာတွင် ဘတ်ဂျက်ပံ့ပိုးမှုအား ရွေးချယ်စရာနည်းလမ်း တစ်ခုအနေနှင့် ဖော်ပြထားသည်။^{၆၅}

ထိုချေးငွေများသည် မြန်မာ့လွှတ်တော်၏ စိတ်ဝင်စားမှုကို များစွာစွဲဆောင်နေပြီး ၎င်းသည် တိုင်းပြည်အတွက် ကောင်းခြင်းဟုတ်၊မဟုတ်အပေါ် သဘောထားကွဲလွဲမှုများရှိသည်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံသည် အသေးစားစိုက်ပျိုးရေး ချေးငွေများအား ထောက်ပံ့ရန်အတွက် တရုတ်နိုင်ငံထံမှ အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း(၁၀၀) အား ပထမဦးဆုံး အကြိမ် လက်ခံခဲ့သည့်အခါ ဆန်းစစ်ဝေဖန်သည့် ဆွေးနွေးမှုများ ပေါ်ထွက်လာသည်။^{၆၆} တရုတ်နိုင်ငံ Exim Bank မှ ချေးငွေ အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း(၃၀၀) နှင့်ပတ်သက်၍လည်း ဆင်တူရိုးများအငြင်းပွားမှုများ ရှိခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတွင် ၂၀၁၅ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် လွှတ်တော်က ခွင့်ပြုခဲ့သည်။^{၆၇} ၂၀၁၆ ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင် ချေးငွေနှင့် ပတ်သက်သည့် သဘောတူညီချက်များသည် သင့်လျော်ခြင်းမရှိသောကြောင့် အစိုးရအနေနှင့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း(၃၀၀) အစီအစဉ်အား ပယ်ချရန် စဉ်းစားနေသည်ဟူသော ထင်မြင်ယူဆချက်များ ထွက်ပေါ်လာသော်လည်း နောက်ဆုံးဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ထားခြင်းရှိပုံမပေါ်ပါ။^{၆၈} ထိုပြဿနာများသည် ပို၍သေးသည့် ပမာဏတွင် လည်း အငြင်းပွားများဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ပြီး၊ ဥပမာ အနေနှင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် မြန်မာရဲဥြာနသို့ မော်တော်ယာဉ်များ တရုတ်နိုင်ငံကပံ့ပိုးပေးရန်အတွက် ချေးငွေအမေရိကန်ဒေါ်လာ (၃၉) သန်းအား USDP လွှတ်တော်က ခွင့်ပြုရာတွင် အတိုးနှုန်းများအား ဂျပန်ကဲ့သို့သောနိုင်ငံများမှ ရရှိနိုင်သည့် ထောက်ပံ့ငွေများနှင့်ယှဉ်၍ NLD က မေးခွန်းများ ထုတ်ခဲ့သည်။^{၆၉} နိုင်ငံရေးသမားများအနေနှင့် ချေးငွေများ၏အတိုးနှုန်းမြင့်မှုတစ်ခုတည်းကိုသာ စဉ်းစားခြင်း မဟုတ်ပါ။ ၂၀၁၅ ခုနှစ်

ဩဂုတ်လတွင် ကမ္ဘာ့ဘဏ်မှရရှိသော လိုက်လျောမှု ချေးငွေ အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း (၁၀၀) အား ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန အနေနှင့် မည်ကဲ့သို့အသုံးပြုပြီး မည်ကဲ့သို့ပြန်ဆပ်မည်ကို လွှတ်တော်အမတ်များက ဖြေရှင်းချက်တောင်းဆိုခဲ့သည်။^{၇၀} လွှတ်တော်သည် ADB မှ ချေးငွေအမေရိကန်ဒေါ်လာ (၄၅) သန်းအားလည်း အမှန်တကယ်ပယ်ချခဲ့သည်ဖြစ်ပြီး ၎င်းအား ဟိုတယ်နှင့် ခရီးဝန်ကြီးဌာနသို့ကမ်းလှမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သော်လည်း အခြေခံအဆောက်အအုံကို အာရုံစိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အခြေခံအဆောက်အအုံဆိုင်ရာထောက်ပံ့မှုသည် ဝန်ကြီးဌာန၏ ဦးတည်ချက်များနှင့် သင့်တော်ခြင်းမရှိဟု ဝန်ကြီးဌာနရှိ အမြဲတမ်းအတွင်းဝန်က ပြောသော်လည်း ချေးငွေနှင့်အတူ ကမ်းလှမ်းသည့် နည်းပညာဆိုင်ရာထောက်ပံ့မှုကိုတော့ လက်ခံခဲ့သည်။^{၇၁}

သို့သော် နိုင်ငံတကာဘဏ္ဍာရေးအင်စတီကျူးရှင်းများသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ လက်ရှိချေးငွေများယူခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ စိုးရိမ်မှုဖော်ပြခြင်း သိပ်မရှိခဲ့ပါ။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ငွေကြေးရန်ပုံငွေအဖွဲ့ (International Monetary Fund) ၏ မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ၂၀၁၆ ကြွေးမြီ ရေရှည်တည်တံ့နိုင်မှုအား ပိုင်းခြားစိတ်ဖြာမှုက သတ်မှတ်သည်မှာ နိုင်ငံအနေနှင့် ကြွေးမြီပြဿနာ အန္တရာယ် အနည်းငယ်သာရှိသည်။^{၇၂} ဇယား (၃) တွင် ပြထားသည့်အတိုင်း ပြင်ပအစိုးရကြွေးမြီ (ဆိုလို သည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံပြင်ပရှိ အဖွဲ့အစည်းများအပေါ် အစိုးရက ပေးရန်ရှိသည့်ကြွေးမြီများဖြစ်သည်) သည် စုစုပေါင်း အစိုးရကြွေးမြီ၏ (၃၈.၄) ရာခိုင်နှုန်းသာရှိပြီး အကြောင်းမှာ မြန်မာအစိုးရအနေနှင့် ကာလ တိုပြည်တွင်းချေးငွေများမှ ရန်ပုံငွေများစွာဖော်ထုတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် GDP နှင့်ယှဉ်လျှင် (၁၅.၉) ရာခိုင်နှုန်းသာရှိသောကြောင့် ရာခိုင်နှုန်းသိပ်မများသကဲ့သို့ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ဝင်ငွေနည်းသည့်နိုင်ငံများနှင့်ဝင်ငွေအလယ်အလတ်ရှိသည့်နိုင်ငံများ၏ပျမ်းမျှဖြစ်သည့် (၂၅.၆) ရာခိုင်နှုန်းထက်လည်း များစွာနည်းသည်။^{၇၃} ထို့ပြင် ၎င်းသည် လက်ရှိ အသွင်ကူးပြောင်းမှုကာလမတိုင်မီ ကြွေးမြီအဆင့်များထက်

ဇယား - ၃
မြန်မာနိုင်ငံ၏ပြည်ပကြွေးမြီ၊ ၂၀၁၅ / ၂၀၁၆ ဘဏ္ဍာနှစ်

	အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း	ပြည်သူ့ကြွေးမြီ %	ဂျီဒီပီ %
စုစုပေါင်းကြွေးမြီ	၉၅၂၈.၂	၃၈.၄	၁၅.၉
နိုင်ငံစုံ	၁၃၈၆.၁	၅.၆	၂.၃
နှစ်နိုင်ငံတရားဝင်	၄၀၀၆.၈	၁၆.၂	၆.၇
ငွေကြေးဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ	၄၀၆၀.၆	၁၆.၄	၆.၈

ရင်းမြစ် - International Monetary Fund (IMF) and International Development Association, Staff Report for the 2016. Article IV Consultations—Debt Sustainability Analysis, IMF Country Report No. 17/30 (Washington, DC: IMF, 2016)

များစွာတိုးတက်လာပြီး ထိုအချိန်တွင် ၂၀၀၇/၂၀၀၈ ဘဏ္ဍာရေး နှစ်၌ စုစုပေါင်းအစိုးရကြွေးမြီသည် GDP ၏ (၇၇) ရာခိုင်နှုန်း ရှိသည်။^{၁၀၄}

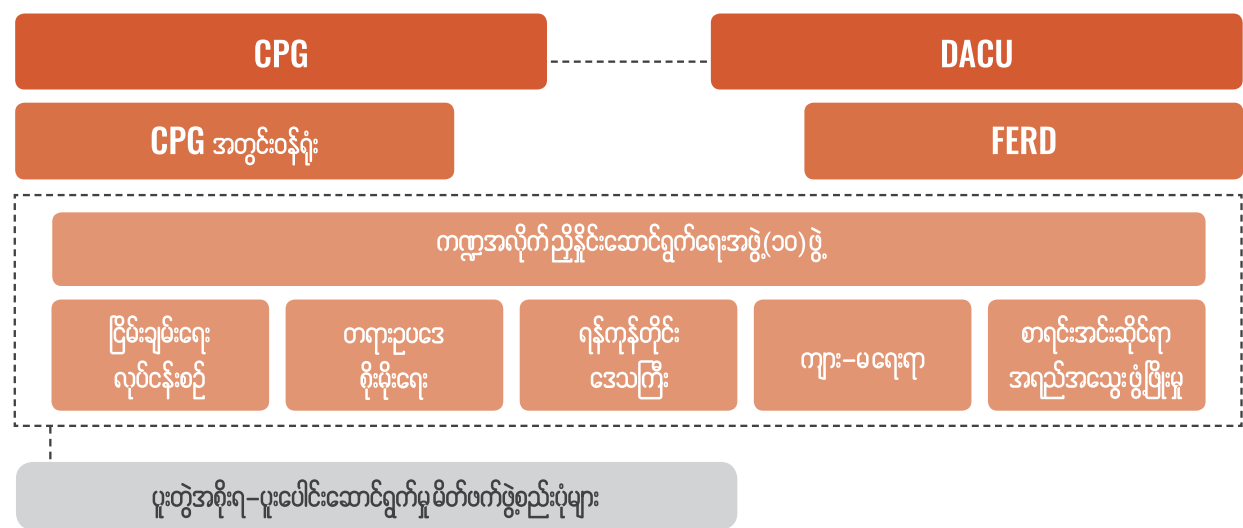
အခြားနိုင်ငံတကာဘဏ္ဍာရေးအင်စတီကျူးရှင်များသည်လည်း ဆင်တူရိုးမှားရပ်တည်ချက်များထားရှိပြီး နောက်ထပ် ကြွေးမြီ များနှင့်ပတ်သက်၍ ချင့်မြော်သည့်ချဉ်းကပ်ပုံကို မြှင့်တင် သော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံ၏လက်ရှိအဆင့်နှင့် ပတ်သက်၍ လတ်တလောစိုးရိမ်မှုမရှိပါ။ ဥပမာအားဖြင့် အလှူရှင်များ အနေနှင့် ထောက်ပံ့ငွေများ သို့မဟုတ် အတိုးနှုန်းအလွန်နည်း

သည့်ချေးငွေများဖြင့် တတ်နိုင်သမျှ ဖြည့်ဆည်းပေးရန် အားပေးသင့်ကြောင်းကို ၂၀၁၅ မူဝါဒရင်းလင်းချက်တွင် ADB က အကြံပြုခဲ့သည်။^{၁၀၅} ထိုနည်းတူ ကမ္ဘာ့ဘဏ်၏ ၂၀၁၅ ခုနှစ် အစိုးရအသုံးစရိတ်များအား ပြန်လည်သုံးသပ်ချက်က တွေ့ရှိ သည်မှာ အစိုးရ၏စုစုပေါင်းကြွေးမြီသည် ထိန်းသိမ်းနိုင်သည့် အဆင့်များတွင် ရှိသော်လည်း ကြွေးမြီတွင် ပါဝင်မှုများကို ပို၍နီးကပ်စွာကြည့်ရန်လိုအပ်ပြီး အကြောင်းမှာ ကာလတို ပြည် တွင်းငွေကြေးထောက်ပံ့မှုများနှင့် လိုက်လျောမှုမရှိသည့် ပြင်ပကြွေးမြီများအပေါ် အားကိုးနေမှုများလွန်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။^{၁၀၆}

ဇယား - ၄
အလှူရှင်ပေါင်းစုံရန်ပုံငွေ၊ ဘတ်ဂျက်များနှင့် အလှူရှင်များ၊ ၂၀၁၆

ရန်ပုံငွေ	ဘတ်ဂျက်	အလှူရှင်များ
Livelihoods and Food Security Fund	> အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၄၄၅) သန်း	ဩစတေးလျ၊ ဒိန်းမတ်၊ ဥရောပသမဂ္ဂ၊ ပြင်သစ်၊ အိုင်ယာလန်၊ အီတလီ၊ လူဇင်ဘတ်၊ နယ်သာလန်၊ နယူးဇီလန်၊ ဆွီဒင်၊ ဆွစ်ဇာန်၊ အင်္ဂလန်၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ မစ်ဆူဘီဂီကော်ပိုရေးရှင်း။
3 Millennium Development Goals Fund	> အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၂၇၁) သန်း	ဩစတေးလျ၊ ဒိန်းမတ်၊ ဆွီဒင်၊ ဥရောပသမဂ္ဂ၊ ဆွစ်ဇာန်၊ အင်္ဂလန်၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
Multi-Donor Education Fund Stage II	အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၈၂) သန်း	ဩစတေးလျ၊ ဥရောပသမဂ္ဂ၊ ဒိန်းမတ်၊ နော်ဝေ၊ အင်္ဂလန်
Myanmar Partnership Multi-Donor Trust Fund	အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၅၉.၃) သန်း	ကမ္ဘာ့ဘဏ်၊ ဩစတေးလျ၊ ဒိန်းမတ်
Joint Peace Fund	> အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း (၁၀၀)	ဩစတေးလျ၊ ဒိန်းမတ်၊ ကနေဒါ၊ ဥရောပသမဂ္ဂ၊ ဖင်လန်၊ နော်ဝေ၊ ဆွစ်ဇာန်၊ အီတလီ၊ ဂျပန်၊ အင်္ဂလန်၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
Paung Sie Facility	တစ်နှစ်လျှင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၆) သန်း	ဆွီဒင်၊ ဩစတေးလျ၊ အင်္ဂလန်

ပုံ ၁၆
လက်ရှိအလှူရှင်နှင့် အစိုးရပုံစံခြားခြား - ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုဖွဲ့စည်းပုံများ

ဂယားကွက် (၅)

မြန်မာနိုင်ငံရှိ အလှူရှင်ပေါင်းစုံ ယုံကြည်အပ်နှံမှုရန်ပုံငွေ

အလှူရှင်ပေါင်းစုံ ယုံကြည်အပ်နှံမှုရန်ပုံငွေသည် ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုထက်ကျော်လွန်၍ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ဖွံ့ဖြိုးရေး ထောက်ပံ့ကူညီမှု ပေးပို့ခြင်းတွင် အရေးကြီးသည့်အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်ခဲ့သည်။ ကြီးမားသည့်ထောက်ပံ့ကူညီမှု ပမာဏများအား ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရန်၊ အစီအစဉ်များရေးဆွဲခြင်းကို တိုးတက်ကောင်းမွန်လာစေရန်အတွက် နည်းပညာကျွမ်းကျင်သူများအား ဝေငှခြင်းကိုမြှင့်တင်ရန်နှင့် အချို့သောကြိုးပမ်းမှုများအား ထောက်ပံ့ရာတွင် အလှူရှင်များ ရင်ဆိုင်ရနိုင်သည့် နိုင်ငံရေးအန္တရာယ်များအား ပေါင်းပြီးကျခံရန်တို့အတွက် ၎င်းတို့သည် အားကောင်းသည့်ကိရိယာများဟု မြင်ကြသည်။^{၁၀၇} မြန်မာနိုင်ငံတွင် လက်ရှိလည်ပတ်နေသော အဓိကယုံကြည် အပ်နှံမှုရန်ပုံငွေ အနည်းဆုံးခြောက်ခုရှိသည်။ ပထမဦးဆုံး စတင်ခဲ့သည်မှာ 3 Diseases Fund ဖြစ်ပြီး ၎င်း သည် Global Fund ၏ မြန်မာနိုင်ငံတွင်လုပ်ကိုင်မှုအား ကန့်သတ်ခြင်းအပေါ် တုံ့ပြန်ခြင်းဖြစ်ပြီး နောက်ထပ် ခြောက်ခုအား ဇယား (၄) တွင် မှတ်တမ်းတင်ဖော်ပြပေးထားသည်။ နိုင်ငံအဆင့် အလှူရှင်ပေါင်းစုံ ယုံကြည်အပ်နှံမှုရန်ပုံငွေများအား ထူထောင်ခြင်းသည် နိုင်ငံတကာဖွံ့ဖြိုးရေးအလေ့အထ၏ အရေးကြီးသည့် အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုဖြစ်လာသည်။ အစိုးရကိုယ်တိုင် ကြီးမားသည့်ရန်ပုံငွေပမာဏများအား ကိုင်တွယ်နိုင်စွမ်းမရှိသည့် အနေအထားများတွင် ၎င်းတို့သည် ပို၍အရေးကြီးသည်။

အစိုးရနှင့်ပို၍ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဆီသို့ သွားနေသောကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အလှူရှင်ပေါင်းစုံ ယုံကြည် အပ်နှံမှု ရန်ပုံငွေများ၏အနာဂတ်မှာ မရှင်းလင်းပါ။ ဥပမာအားဖြင့် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာဖြစ်ရပ်တွင် 3MDG Fund အနေနှင့် ၎င်း၏ အခန်းကဏ္ဍအား ကျန်းမာရေးနှင့်အားကစားဝန်ကြီးဌာနသို့ပေးနေသည့် ၎င်းတို့၏ပံ့ပိုးမှုများ ကို မြှင့်တင်လျက်ရှိသော Global Fund နှင့် GAVI တို့ကဲ့သို့သောအေဂျင်စီများကဲ့သို့ လိုက်လျောညီထွေ အောင် ပြုလုပ်ရန်လိုအပ်မည်။ သို့သော် ကာလလတ်အတွင်း ၎င်းတို့၏အခန်းကဏ္ဍကို ဆက်လက်ပြုလုပ်သွား ရန် အကြောင်းရှိနေသေးသည်ဖြစ်ပြီး ဝန်ကြီးဌာနများ ထိရောက်စွာ စီမံနိုင်သည်ထက် ပို၍မြန်ကာ ထောက်ပံ့ ငွေများအားတိုးချဲ့ရန် အရေးကြီးသလို ရန်ပုံငွေများသည် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်နိုင် ရန်အတွက် မူဝါဒအသိပညာ၏ပြင်ပ ရင်းမြစ်တစ်ခုအနေနှင့် အရေးကြီးသည့်ကဏ္ဍမှ ဆက်၍ ပါနိုင်ပြီး ရန်ပုံငွေများသည် ကျန်းမာရေးကဏ္ဍရှင်သန်ရန်အတွက် လိုအပ်သည့် အစိုးရမဟုတ်သောအဖွဲ့အစည်းများနှင့်အရပ် ဘက်လူအဖွဲ့အစည်းမျိုးစုံတို့နှင့် မြှင့်တင်ပြီးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန် ကောင်းမွန်သည့်အနေအထားတွင် ရှိသည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်အတွက် ထောက်ပံ့မှုများကဲ့သို့သော အခြားနယ်ပယ်များတွင် ရန်ပုံငွေများအား စုရန်အတွက် အစိုးရမဟုတ်သည့် စင်မြင့်တစ်ခုသည်လည်း နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်း၏ထောက်ပံ့မှု၏ ဘက်မလိုက်မှုနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဘက်အားလုံး၏ ယုံကြည်မှုကိုထိန်းသိမ်းရာတွင် အရေးကြီးသည့်အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်နိုင်သည်။ ရန်ပုံငွေတစ်ခုချင်းစီ၏ သီးခြားထပ်ဖြည့်သည့်တန်ဖိုးကို ဖော်ထုတ်ခြင်းနှင့် မည်ကဲ့သို့ဆီလျော်အောင်ပြုလုပ်ရန် လိုအပ်သည်ကို ဖော်ထုတ်ခြင်း တို့သည် လာမည့်ဝါးနှစ်ကျော်အတွင်း အလှူရှင်များအတွက် အရေးကြီးသည့်ကိစ္စရပ်များဖြစ်သည်။

၂.၆။ ထောက်ပံ့ကူညီမှုဆိုင်ရာ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှု

၂၀၁၁ ခုနှစ်မှစ၍ မြန်မာအစိုးရနှင့်ထောက်ပံ့ရေးအေဂျင်စီများ သည် တိုင်းပြည်အား ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအား ပိုမို ကောင်းမွန်စွာ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံများ ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။ NLD သည် ထိုလုပ်ငန်းစဉ် အား ဆက်လက်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပြီး ဦးသိန်းစိန်အစိုးရ လက်ထက်တွင် ထူထောင်ခဲ့သောဖွဲ့စည်းပုံများအား များစွာပြင်ဆင်လျက်ရှိသည်။ ပုံ (၁၆) တွင် ပြသထားသည့် အတိုင်း လက်ရှိစနစ်တွင် အလှူရှင်နှင့်အစိုးရ နှစ်ဘက်စလုံး အတွက် ဖွဲ့စည်းပုံများအပြင် ၎င်းတို့အား အပြန်အလှန်

ချိတ်ဆက်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် ယန္တရားများလည်း ရှိသည်။ အလှူရှင်ဘက်တွင် Development Partners Group အား Cooperation Partners Group ဖြင့် အစားထိုးခဲ့သည်။ အစိုးရဘက်တွင် FERD သည် ယခုအချိန်၌ အဆင့်မြင့် ဖွံ့ဖြိုးမှုအကူအညီများ ညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့အား ပံ့ပိုးလျက်ရှိပြီး ၎င်းသည် ထောက်ပံ့ကူညီမှုနှင့်ပတ်သက်၍ အဓိက ဆုံးဖြတ်ချက်ချသော အဖွဲ့အစည်းဖြစ်လာသည်။ အဓိက ဖွံ့ဖြိုးရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဖွဲ့စည်းပုံများအား ကျော်လွန်၍ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာထောက်ပံ့မှုများအား ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရန်အတွက် သီးခြားယန္တရားများလည်း ရှိသည်။ အောက်ဖော်ပြပါအခန်းခွဲများသည် ထိုဖွဲ့စည်းပုံ များအား ပြန်လည် သုံးသပ်ထားသည်။

အလှူရှင်-ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးဖွဲ့စည်းပုံများ

အလှူရှင်များအတွက် အဓိကညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့အစည်းမှာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဆိုင်ရာ မိတ်ဖက်များအဖွဲ့ (CPG) ဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် ၂၀၁၆ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် လုပ်ငန်းများစတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ပို၍အားလုံး ပါဝင်သည့်ပုံစံနမူနာဆီသို့သွားရာတွင် Development Partners Group နှင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်ခွင့် အာဏာရှိသည့် Development Partners Working Committee တို့အား ဖွဲ့စည်းပုံတစ်ခုအောက်သို့ လျှော့ချခဲ့သည်။ CPG တွင် အစည်းအဝေးများအား ကမကထပြုရန်နှင့် အုပ်စု၏လမ်းကြောင်းအား ချမှတ်ပေးရန်အတွက် ဖြည့်ဆည်းပေးသူများ၏ တာဝန်လေးခုရှိပြီး - တစ်ခုမှာ နိုင်ငံတကာ ဘဏ္ဍာရေးအင်စတီကျူးရှင်းများအား ကိုယ်စားပြုရန်၊ တစ်ခုမှာ UN အေဂျင်စီများ၊ တစ်ခုမှာ OECD နှစ်ဘက်သဘောတူ အလှူရှင်များနှင့် နောက်တစ်ခုမှာ OECD မဟုတ်သည့် နှစ်ဘက်သဘောတူအလှူရှင်များဖြစ်သော်လည်း မည်သည့်အဖွဲ့အစည်းကမှ ရှေ့ထွက်ပြီး နောက်ဆုံးဖြည့် ဆည်းပေးသူ နေရာကို ယူခြင်းမရှိပါ။ အဖွဲ့၏တစ်နေ့တာ ထောက်ပံ့ပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းများကို ပံ့ပိုးသည့် အသေးစားရုံးတစ်ခု ဖွင့်ထားပြီး UNDP ထဲတွင် ထားရှိကာ EU ၊ UK နှင့် ဩစတေးလျနိုင်ငံတို့က ထောက်ပံ့ သည်။ CPG အနေနှင့် ကဏ္ဍဆိုင်ရာ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေး အဖွဲ့ များမှတစ်ဆင့် ကိုင်တွယ်ခြင်း ရှိမည် မဟုတ်သည့် ပူးပေါင်းမိတ်ဖက်များ ရင်ဆိုင်နေရသော စိန်ခေါ်မှုများနှင့်ပတ်သက်၍ စဉ်းစားပုံကို ပိုမို ကောင်းမွန်အောင် ပြင်ဆင်ရန်နှင့် အရပ်ဘက်လူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့် NGO များ ကဲ့သို့သော အခြားအကျိုးသက် ရောက်မှုရှိသူများနှင့် ညှိနှိုင်း ဆောင်ရွက်မှုပိုမိုကောင်းမွန်စေရန်တို့အတွက် "လုပ်ငန်း လမ်းကြောင်း" (ပုံ ၁၆) အချို့ကိုလည်း ဖော်ထုတ်ထားသည်။ ဤလုပ်ငန်းလမ်းကြောင်းများထဲတွင် ပါဝင်ရန်အတွက် CPG အဖွဲ့ဝင်ထဲမှ ရွေးချယ်ပြီး ၎င်းတို့ ရွေးချယ်ထားသည့် နယ်ပယ်တွင် အလေ့အထများ ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေရန် လိုအပ်မည့် လက်တွေ့ကျသောခြေလှမ်းများကို ဆွေးနွေးရန်အတွက် ပုံမှန်အနေအထားဖြင့် တွေ့ဆုံကြသည်။

CPG ဖွဲ့စည်းပုံပြင်ပ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအတွက် နှစ်မြှုပ်ထားသည်စီရင်များလည်း ရှိသည်။ အလှူရှင်များ အကြား ၎င်းတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်အတွက် ပံ့ပိုးမှုအား ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ခြင်းအား နော်ဝေးအစိုးရကို ပထမဆုံး ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဖိတ်ခေါ်လုပ်ဆောင်စေခဲ့သည့် သမ္မတ ဦးသိန်းစိန်မှ မူလဖွဲ့စည်းပေးခဲ့သော Peace Support Group မှ စီမံလုပ်ဆောင်ခြင်း ဖြစ်သည်။^{၁၀၀} ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံက သဘာပတိနေရာအား ဆက် ယူပြီးနောက် ယခုအချိန်တွင် နယူးဇီလန်နိုင်ငံသို့ လွှဲပြောင်းပေးခဲ့သည်။ လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာထောက်ပံ့မှု အား ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ပို၍ရှုပ်ထွေးပြီး Humanitarian Country Team တစ်ခုရှိကာ ကုလသမဂ္ဂ ဌာနညှိနှိုင်းရေးမှူး/လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာ

ညှိနှိုင်းရေးမှူးက ဦးဆောင်၍ ကုလသမဂ္ဂအေဂျင်စီများနှင့် INGO များပါဝင်၍ လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာထောက်ပံ့ရေးအတွက် အုပ်စု (၁၁) ခုတွင် လုပ်ကိုင်နေသည့်အဖွဲ့အစည်းများအား မဟာဗျူဟာမြောက်သည့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုပေးကာ ပြည်နယ်နှင့်တိုင်းဒေသကြီးအလိုက် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေး ဖွဲ့စည်းပုံများနှင့် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သည်။^{၁၀၁}

အစိုးရဖွဲ့စည်းပုံများနှင့်မူဝါဒ

အစိုးရထောက်ပံ့မှုတည်ဆောက်ပုံအတွင်း အဓိကပြောင်းလဲမှုမှာ ဖွံ့ဖြိုးမှုအကူအညီများ ညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့ (DACU) အား ထူထောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ FERD သည် DACU အတွက် ရုံးအားဖြည့်ဆည်းပေးသော်လည်း DACU မှာ ယခုအချိန်တွင် ထောက်ပံ့မှုတည်ဆောက်ပုံများနှင့်ပတ်သက်၍ အဓိကဆုံးဖြတ်ချက်များအတွက် ထိပ်ဆုံးအစိုးရ အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည်။ ထောက်ပံ့မှု ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့၏ ထိတွေ့နိုင်စွမ်းကို တိုးတက်ကောင်းမွန်လာစေ ရန်အတွက် အဆင့်မြင့်အစိုးရကိုယ်စားပြုမှု လိုအပ်သည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သောကြောင့် ၎င်းအား နိုင်ငံတော်အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က ကမကထပြုပြီး သင့်တော်သည့်အခါတွင် အလှူရှင်ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် သက်ဆိုင်သည့် အစိုးရဝန်ကြီးဌာနများ၏ အဆင့်မြင့် ကိုယ်စားလှယ်များအား ညွှန်ကြားမှုများပြုလုပ်သည်။ DACU ၏လုပ်ငန်းအတွက် ဦးစားပေးနေရာဝါးနေရာအား ဖော်ထုတ်ထားသည် -

- ၁။ ဖွံ့ဖြိုးရေးထောက်ပံ့မှုဦးစားပေးမှုများအား ဖော်ထုတ်ခြင်း
- ၂။ ဖွံ့ဖြိုးရေးထောက်ပံ့မှုမူဝါဒအား ရေးဆွဲခြင်း
- ၃။ အကြောင်းအရာအလိုက်/ကဏ္ဍအလိုက် အလုပ်အဖွဲ့များအား အသစ်ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခြင်း
- ၄။ အကောင်အထည်ဖော်ခြင်း၏အဓိကအဟန့်အတားများအား ကိုယ်တွယ်ခြင်း
- ၅။ ထိရောက်သည့်စီမံကိန်းစီစစ်ခြင်း၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် ခွင့်ပြုခြင်းယန္တရားများအား ထူထောင်ခြင်း^{၁၀၂}

ထိုနယ်ပယ်တစ်ခုချင်းစီတွင် တိုးတက်မှု အတိုင်းအတာ အသီးသီးဖြင့် ရရှိနိုင်ခဲ့သည်။ အကောင်အထည်ဖော်ခြင်း၏အဟန့်အတားများနှင့်ပတ်သက်၍ ထိရောက်သည့်အစီအစဉ် အကောင်အထည်ဖော်ရေး၏ ပို၍လက်တွေ့ကျသည့် အတားအဆီးများအတွက် အလှူရှင်များဖြင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုများပြုလုပ်လျက်ရှိသည်။ DACU ၏စီစစ်ခြင်းနှင့် ခွင့်ပြုခြင်းယန္တရားတို့အပေါ် အာရုံစိုက်မှုများရှိလာသည်။ ဤလေ့လာမှုအတွက်ပြုလုပ်ခဲ့သည့် တွေ့ဆုံ မေးမြန်းမှုများက ဖော်ပြသည်မှာ ပိုမိုအားကောင်းသည့်အစိုးရညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုကြောင့် အလှူရှင်များမှ ၎င်းတို့ ၏ထောက်ပံ့မှုအစီအစဉ်များအား ထိရောက်စွာ စီမံနိုင်ခြင်းကို ဟန့်တားစေနိုင်မှုအပေါ် အချို့က စိုးရိမ်လျက်ရှိပြီး^{၁၀၃} အထူးသဖြင့် ၎င်းတို့အနေနှင့် လူသားချင်းစာနာမှု သို့မဟုတ် ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ကိစ္စရပ်

များကဲ့သို့ သော မူဝါဒချဉ်းကပ်မှုများ မတူညီသည့်အခါမျိုးတွင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် သတိပြုရမည်မှာ တွေ့ဆုံမေးမြန်းခံရသူ အချို့ကလည်း ပြောသည်မှာ သူတို့၏အတွေ့အကြုံအရ ကမ္ဘာ့စံချိန်နှင့်ယှဉ်လျှင် မြန်မာနိုင်ငံသည် ထိန်းညှိမှု မရှိသည့် အနေအထားတွင်ရှိပြီး ထို့ကြောင့် ထိရောက်မှုအားနည်းမှုများစွာ ဖြစ်ပေါ်စေသည်။

ပူးတွဲညှိနှိုင်းရေးဖွဲ့စည်းပုံများ

ကဏ္ဍဆိုင်ရာညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့ (SCGs) ဆယ်ခုအား ပိုမိုလွယ်ကူရှင်းလင်းစေရန်အတွက် ယခင်ကဏ္ဍဆိုင်ရာ အလုပ်အဖွဲ့များအား အစိုးရအသစ်က ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ အုပ်စုများ၏ အရေအတွက်ကိုလျှော့ချခြင်းမှ အစိုးရအနေနှင့် အဖွဲ့တစ်စု၏လုပ်ငန်းများကို ထိရောက်စွာ ကြပ်မတ် သွားနိုင်ရန်အတွက် အရေးကြီးသည်။ ထို့ပြင် အုပ်စုတစ်ခုချင်းစီအား ပိုမိုများပြားသည့်ထောက်ပံ့ကူညီမှုအစီအစဉ်၏ပမာဏများကို ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ယခုအချိန်တွင် ရည်ရွယ်ထားကာ — အနည်းဆုံး တစ်နှစ်လျှင် အမေရိကန်

ဒေါ်လာသန်း (၁၀၀) ဖြစ်သည်။ SCGs အတွက် မူကြမ်းလမ်းညွှန်မှုများအား ဖြန့်ဝေပြီးဖြစ်၍ အစိုးရ၏ လာမည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးထောက်ပံ့မှုမူဝါဒ ထဲတွင် အပြီးသတ်တစ်စုံအား ထည့်သွင်းဖော်ပြထားမည်ဖြစ်သည်။

ကဏ္ဍဆိုင်ရာညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအုပ်စုများအပြင် ထောက်ပံ့ကူညီမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ပူးတွဲအစီအစဉ်ရေးဆွဲရေး နှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ရေးအတွက် နောက်ထပ်ဖွဲ့စည်းပုံငါးခုအား ဖော်ထုတ်ထားသည် -

- ၁။ စာရင်းအင်းဆိုင်ရာအရည်အသွေးဖွံ့ဖြိုးမှု ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့
- ၂။ ရန်ကုန်မြို့ပြဖွံ့ဖြိုးမှု ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့
- ၃။ ကျား-မရေးရာတန်းတူညီမျှမှုနှင့် အမျိုးသမီးများ ပူးပေါင်းပါဝင်မှု ညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့
- ၄။ တရားဥပဒေစိုးမိုးမှုနှင့်တရားမျှတမှုဆိုင်ရာ ပူးတွဲ ညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့
- ၅။ ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ထောက်ပံ့ရေးဆိုင်ရာ ပူးတွဲ ညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့

ပုံ ၁၇

ပူးပေါင်းပိတ်ပတ်ဖျားအဖွဲ့လိုက်လုပ်ငန်းလမ်းကြောင်းများ

ပုံ ၁၈

၂၀၁၇တွင် ပြန်လည်ပေါင်းစည်းမှုများ ပြုလုပ်ပြီးနောက် ကဏ္ဍဆိုင်ရာ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေး အဖွဲ့များ

ဂယားကွက် (၆)

ရေရှည်တည်တံ့သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးရည်မှန်းချက်များနှင့် ၂၀၃၀ ရေရှည်တည်တံ့သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေး အစီအစဉ်

နိုင်ငံအဆင့်ထောက်ပံ့ကူညီမှုအစီအစဉ်ရေးဆွဲခြင်းအား အသိပေးရန်အတွက် ရည်ရွယ်ထားသော အရေးကြီးသည့် ကမ္ဘာ့အဆင့်မူဝါဒမူဘောင်တစ်ခုမှာ ၂၀၃၀ ရေရှည်တည်တံ့သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ်ဖြစ်ပြီး ၎င်း၏ အလယ်ဗဟိုတွင် ရေရှည်တည်တံ့သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးဦးတည်ချက် (SDGs) ၁၇ ခု ရှိသည်။ ထိုဦးတည်ချက်များ သည် ၂၀၀၀ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည့် UN Millennium Summit တွင် စတင်ကျင့်သုံးခဲ့သော ထောင်စုနှစ်ဖွံ့ဖြိုးရေးရည်မှန်းချက်များနှင့် ပထမဆုံး စတင်ဖော်ထုတ်ခဲ့သည့် ကမ္ဘာ့အဆင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးဦးတည် ချက်များ၏ စနစ်တကျဖွဲ့စည်းထားသည့်စနစ်အပေါ် တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲမွဲတေမှုပ ပျောက်ခြင်းမှ မိခင်ကျန်းမာရေးတိုးတက်ကောင်းမွန်လာစေခြင်းနှင့် ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေးအား မြှင့်တင်ခြင်း အစရှိသော ထိုမူရင်းဦးတည်ချက်ရှစ်ခုတို့သည် ဆင်းရဲမွဲတေမှုလျော့ချခြင်းအတွက် အရေးအတွက်နှင့် အချိန်ကန့်သတ်၍ ဦးတည်ချက်များအား ဖြည့်ဆည်းပေးသည်။

ရေရှည်တည်တံ့သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးဦးတည်ချက် (၁၇) ခုတို့သည် သီးခြားအညွှန်းစုစုပေါင်း (၁၆၉) ခုနှင့် ချိတ်ဆက်ထားသည်။ ၎င်းတို့သည် ထောင်စုနှစ်ဖွံ့ဖြိုးရေးရည်မှန်းချက်များထက် ပို၍ကျယ်ပြန့်ပြီး ကျား-မရေးရာတန်းတူ ညီမျှမှုအား မြှင့်တင်ခြင်းနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး၊ တရားမျှတရေးနှင့် အင်စတီကျူးရှင်းများ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာ စေရေးတို့နှင့်ဆက်စပ်သည့် ဦးတည်ချက်လည်း ပါဝင်သည်။ အတိတ်၏အတွေ့အကြုံအပေါ်အခြေခံပြီး တည်ဆောက်ခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့အား ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် စုံလင်ပြီး အခွင့်အရေးများအား အခြေပြုသည့်နည်းလမ်းကို အသုံးပြုခြင်း၊ ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံများနှင့်ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများအကြား ပိုမိုညီမျှသည့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဆက်ဆံရေးအား မြှင့်တင်ခြင်းနှင့် အားလုံးပါဝင်မှုနှင့် မမျှတမှုများလျော့ချရေးတို့အပေါ် ရှင်းလင်းသည့်ကတိကဝတ်များ ထည့်သွင်းထားခြင်းတို့ကြောင့် ချီးမွမ်းခြင်းခံရသည်။^{၁၁၂} တစ်ချိန်တည်းမှာပင် SDG များ၏ကျယ်ပြန့်မှုအပေါ် ဝေဖန်မှုများစွာရှိပြီး မူဘောင်သည် ပျံ့နှံ့နေပြီး စီမံနိုင်မည်မဟုတ်ဟု အချို့က ဆိုသည်။^{၁၁၃}

SDGs ဆွေးနွေးမှုများသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အစောပိုင်းအဆင့်တွင်သာ ရှိသေးသည်။ အစိုးရ၏အစီအစဉ်ရေး ဆွဲခြင်းထဲသို့ စနစ်တကျထည့်သွင်းထားခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ လက္ခဏာအနည်းငယ်မျှသာရှိပြီး မူဝါဒအတွက် ၎င်းတို့၏သက်ရောက်မှုများကို သိရှိရန်အတွက် ရှင်းလင်းစွာလုပ်ကိုင်နေသော မည်သည့်နိုင်ငံအဆင့်အဖွဲ့အစည်း သို့မဟုတ် နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းမှ မရှိပါ။ အချို့သောကနဦးခြေလှမ်းများအား ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှု အစီအစဉ် (UNDP) က ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပြီး၊ ၎င်းအနေနှင့် ဦးတည်ချက်များဆီသို့ တိုးတက်မှုလမ်းကြောင်း အတွက် ရရှိနိုင်သည့်အချက်အလက်ဇာစ်မြစ်များအပေါ် အကဲဖြတ် လေ့လာမှု တစ်ခု ဆောင်ရွက်ပြီးဖြစ် သည်။^{၁၁၄} စီမံကိန်းနှင့်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန၏ အစိုးရဝန်ထမ်းများသည် ထောက်ပံ့ကူညီမှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးမူဝါဒ အား ဆက်လက်ဖော်ထုတ်လျက်ရှိပြီး မြန်မာနိုင်ငံ၏ ၂၀၃၀ ရေရှည်တည်တံ့သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ်အပေါ် ထားရှိသည့် ကတိကဝတ်သည် ၎င်းတို့လုပ်ငန်း၏ ပိုမိုအဓိကကျသည့်အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်လာနိုင်ခြေရှိသည်။

အခန်း (၃)

မြန်မာနိုင်ငံ၏ အသွင်ကူးပြောင်းမှုအတွက် အဓိက ထောက်ပံ့ကူညီမှုဆိုင်ရာ မူဝါဒနယ်ပယ်များ

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့် ပတ်သက်သည့် တိုးတက်မှုများရှိသည်နှင့်အညီ ကဏ္ဍအများအပြားတွင်လည်း အစိုးရနှင့် အလှူရှင်များအနေနှင့် မူဝါဒများအား ဆက်လက်မွမ်းမံသွားရန် လိုအပ်မည်။ အောက်ပါ အခန်းများသည် ထိုနယ်ပယ်များအနက် နယ်ပယ်လေးခုအပေါ် ခြုံငုံသုံးသပ်ပြီးဖော်ပြပေးထားကာ၊ ၎င်းတို့မှာ - ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ဦးစားပေးနယ်ပယ်များအား သတ်မှတ်ခြင်း၊ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာ အထောက်အပံ့များအပေါ် ဆွေ့နှေးညှိနှိုင်းခြင်း၊ နိုင်ငံတကာထောက်ပံ့ကူညီမှု၏ထိရောက်မှုစုံများအား ကျင့်သုံးခြင်းနှင့် ပြည်တွင်းအနေအထားနှင့် ကိုက်ညီအောင် ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် အိမ်နီးချင်းပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု မိတ်ဖက်များနှင့် ထိတွေ့ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ ထိုနယ်ပယ်များတွင် ယနေ့အထိ တိုးတက်မှုအား အသေးစိတ်အကဲဖြတ်မှုတစ်ခု ဖြည့်ဆည်းပေးရန် သို့မဟုတ် အနာဂတ်အတွက် အသေးစိတ်လမ်းကြောင်းများချပေးရန်အတွက် ၎င်းတို့အား ရည်ရွယ်ထားခြင်းမဟုတ်ကာ၊ အကြောင်းမှာ တစ်ခုချင်းအတွက် သီးခြားသုတေသန စီမံကိန်းများ ပြုလုပ်သွားရန် လိုအပ်မည်။ ၎င်းအစား အဓိကအကြောင်းအရာများကို မိတ်ဆက်ပေးခြင်းနှင့် ဆက်လက်ဆွေးနွေးမှုများအတွက် လှုံ့ဆော်ပေးခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

၃.၁။ ဦးစားပေးဖွံ့ဖြိုးရေးကဏ္ဍများ

နိုင်ငံများအနေနှင့် ၎င်းတို့၏ဦးစားပေးမှုများကိုသတ်မှတ်ရန်နှင့် ကိုယ်ပိုင်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု လုပ်ငန်းစဉ်များအတွက် အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ်များအား အသုံးပြုပြီး ၎င်းတို့သည် ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအတွက် အသုံးဝင်သည့်လမ်းညွှန်မှုဆိုင်ရာ အထောက်အပံ့ ဖြစ်စေသည်။ ထိုဦးတည်ချက်များအား ဖော်ထုတ်ရန် တာဝန်မှာ နောက်ဆုံးတွင် နိုင်ငံ၏ အစိုးရတွင်သာ ရှိပြီး၊ ၎င်းသည် နိုင်ငံတကာထောက်ပံ့ကူညီမှု ဆောင်ရွက်သူများအား လက်ခံသဖြင့်သော်လည်း နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်းအနေနှင့်လည်း သတ်မှတ်ထားသည့်လုပ်ငန်းစဉ်အတိုင်း ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရန်အခန်းကဏ္ဍတစ်ခုရှိသည်။

ဖွံ့ဖြိုးရေးဦးစားပေးမှုများအား ထောက်ပံ့ကူညီမှုများကို လက်ခံသည့် နိုင်ငံက သတ်မှတ်ရမည်ဖြစ်ပြီး ၎င်းအတွက် သီးခြားဖြစ်ရမည်။ ထောက်ပံ့ကူညီမှုပေးသူများအနေနှင့် နိုင်ငံ၏ အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးရေးမဟာဗျူဟာများနှင့်မကိုက်ညီသော စွမ်းဆောင်ရည်အညွှန်းများအား မိတ်ဆက်ပြီးအသုံးပြုခြင်းကို ရှောင်ရှားသင့်သည်။^{၁၁၅}

မြန်မာနိုင်ငံတွင် လက်ရှိအစိုးရသည် တိုင်းပြည်၏ ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အားလုံးခြုံငုံသည့်မူဘောင်အား မကျင့်သုံးဘဲ ကဏ္ဍအဆင့်မဟာဗျူဟာချမှတ်ရန်ကိုသာ အာရုံစိုက်သည်။ ယခင်အစိုးရလက်ထက်တွင် အဓိကလမ်းညွှန်မှုမှာ စီးပွားရေးနှင့် လူမှုရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုအတွက် အခြေခံမူဘောင် (FESR) ဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် စီးပွားရေးတစ်ခုလုံးအနှံ့ ဦးသိန်းစိန်အစိုးရ၏ ဦးစားပေးမှုများအား သတ်မှတ်ပေးကာ ၎င်းအား အလှူရှင်များကလည်း ချီးမွမ်းကြသည်။^{၁၁၆} အမျိုးသားဘက်စုံ ဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်းသည် FESR နှင့်အညီ လျှောက်လှမ်းရန်ရည်ရွယ်ပြီး ၂၀၁၁ ခုနှစ်မှ ၂၀၃၁ ခုနှစ်ကာလကို လွှမ်းမိုးကာ အပြီးသတ်ခဲ့သော်လည်း တရားဝင်ကျင့်သုံးခဲ့ခြင်းမရှိပါ။^{၁၁၇} NLD အစိုးရသည် ကဏ္ဍအတွင်း မဟာဗျူဟာသတ်မှတ်ရန်အတွက် ရှင်းလင်းစွာကတိကဝတ်ပြုထားပြီး ထိုတပြေးညီသွားနေသည့် လုပ်ငန်းနယ်ပယ်များအကြား ဦးစားပေးမှု သတ်မှတ်ရန် မလိုအပ်ဟု မြင်သည်။ အစိုးရသည် ကဏ္ဍအလိုက်အစီအစဉ်များဖော်ထုတ်ခြင်းအတွက် အားထုတ်မှုများ ရှိခဲ့ပြီး၊ ဥပမာများမှာ အမျိုးသား ကျန်းမာရေး အစီအစဉ်နှင့်^{၁၁၈} အမျိုးသားပညာရေးမဟာဗျူဟာအစီအစဉ်^{၁၁၉} တို့ဖြစ်သည်။ ၎င်းမှာ ယခုအချိန် တွင် မြန်မာနိုင်ငံအတွက် အကောင်းဆုံးနည်းလမ်း ဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ နိုင်ငံတကာဖွံ့ဖြိုးရေးထိရောက်မှုမှတ်တမ်းများ သည် အမျိုးသားနှင့်နိုင်ငံတကာ ဖွံ့ဖြိုးရေးမူဘောင်များအကြား ဆက်ဆံရေးအပေါ် နက်ရှိုင်းစွာ ခြုံငုံဖော်ပြသော် လည်း အမျိုးသားအစိုးရများအနေနှင့် ၎င်းတို့၏ အစီအစဉ်များအား မည်ကဲ့သို့ပြုလုပ်သင့်သည်နှင့်ပတ်သက်၍ အဖြေများစွာပေးနိုင်ခြင်းမရှိပါ။

သို့သော်လည်း အစိုးရနှင့်အလှူရှင်များအနေနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် မည်သည့်ကဏ္ဍများက အဓိက ကျသည်ဟု မြင်သည်ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် လိုအပ်သည်။ အချို့သောကောက်ချက်များကို အစိုးရ ကိုယ်စားလှယ်များ၏ အများပြည်သူရှေ့ထုတ်ဖော်ပြောဆိုချက်များမှ ကောက်ယူ နိုင်သည်ဖြစ်ပြီး - ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်သည် သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေးနှင့် လျှပ်စစ်ဓာတ်အားကဏ္ဍတို့အား ဦးစား ပေးမှုများအနေနှင့် မကြာခင်က သတ်မှတ်လျှက်ရှိသည်။^{၂၀} အခြားအညွှန်းများမှာ နိုင်ငံခြားမှခေါင်းဆောင်များနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးမှုများမှ လာ နိုင်ပြီး ဥပမာတစ်ခုမှာ ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ် Shinzo Abe နှင့်ပြုလုပ်သည့် အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းများ ဖန်တီးခြင်းနှင့် လူသားအရင်းအမြစ်ဖွံ့ဖြိုးမှုတို့နှင့် ပတ်သက်သည့် ဆွေးနွေးမှုဖြစ်သည်။^{၂၁} ၎င်းတို့သည် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း လုပ်ကိုင်နေသည့် အဓိကအလှူရှင်များ၏မဟာဗျူဟာများတွင် သတ်မှတ်ထားသောဦးစားပေးမှုများနှင့် ထပ်နေသည်။ ADB ၏ ၂၀၁၇-၂၀၂၁ နိုင်ငံမဟာဗျူဟာတွင် အဓိကဖွံ့ဖြိုးရေးဦးစားပေး မှုကဏ္ဍသုံးခုအား သတ်မှတ်ခဲ့ပြီး ၎င်းတို့မှာ အခြေခံ အဆောက် အအုံ (စွမ်းအင်၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနှင့် မြို့ပြအခြေခံ အဆောက်အအုံနှင့် ဝန်ဆောင်မှုများအပါအဝင်)၊ ကျေးလက် ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးနှင့် ပညာရေးနှင့်သင်တန်းပို့ချရေးတို့ ဖြစ်သည်။^{၂၂} ထို နည်းတူ ကမ္ဘာ့ဘဏ်၏ Country Partnership Framework တွင် ဦးစားပေးမှုသုံးခုရှိပြီး ၎င်းတို့မှာ - ကျေးလက် ဆင်းရဲခဲတေမှုလျော့ချခြင်း၊ ပြည်သူနှင့်ထိရောက်သည့်အင်စတီ ကျူးရှင်းများတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်းနှင့် တက်ကြွ လှုပ်ရှားသည့် ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍအား ပံ့ပိုးပေးခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။^{၂၃} ဂျပန်နိုင်ငံ အနေနှင့် ပိုမိုကျယ်ပြန့်သည့်မဟာဗျူဟာရှိပြီး ၎င်းသည် ထောက်ပံ့မှုများအတွက် ဦးစားပေးနယ်ပယ်ကိုးခုသတ်မှတ်ကာ မြို့ပြနှင့်ကျေးလက်နှစ်ခုစလုံး ၏ဖွံ့ဖြိုးရေးတွင် အပြန်အလှန်အ ကျိုးသက်ရောက်ခြင်းအပေါ် အလေးပေးသည်။^{၂၄} အောက်တွင် ဖော်ပြထား သော အခန်းခွဲများတွင် မူဝါဒအတွင်း အမြဲ ပေါ်ထွက်လာလေ့ရှိသော အမြင့်ဆုံးဦးစားပေးဖွံ့ဖြိုးရေးကဏ္ဍသုံး ခုအား ဖော်ထုတ်ပေးပြီး၊ ၎င်းတို့မှာ - စွမ်းအင်၊ သယ်ယူပို့ ဆောင်ရေးနှင့် ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးတို့ ဖြစ်သည်။

စွမ်းအင်

မြန်မာနိုင်ငံ၏စွမ်းအင်ကဏ္ဍအတွက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရန် အနေ အထားမှာ ရှင်းလင်းပါသည် - ခန့်မှန်းခြေအားဖြင့် လူဦးရေ၏ (၇၀) ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ကျေးလက်အိမ်ထောင်စုများ၏ (၈၄) ရာခိုင်နှုန်းတို့သည် အစိုးရဓာတ်အားပေးစနစ်မှ လျှပ်စစ် ဓာတ်အား မရရှိကြပါ။^{၂၅} တိုင်းပြည်အနေနှင့် ရေအားလျှပ်စစ် ဓာတ်အား ထုတ်လုပ်ရန်အတွက် အလား အလာများစွာရှိပြီး သဘာဝဓာတ်ငွေ့နှင့် ရေအားလျှပ်စစ်အရင်းအမြစ် ပေါကြွယ်ဝ သော်လည်း အခြေခံအဆောက် အအုံတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု မလုံလောက်သောကြောင့် ဖြန့်ဖြူးမှုသည် တိုင်းပြည်၏ လိုအပ် ချက်ထက် များစွာနည်းနေသည်။ ထိုအခြေအနေအား ပို၍

ဆိုးရွားစေသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံအနေနှင့် ၎င်းထုတ်လုပ်သည့် စွမ်းအင်များအား တရုတ်နိုင်ငံနှင့်ထိုင်းနိုင်ငံတို့ထံသို့ တင်ပို့ နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။^{၂၆} ထိုအဟန့်အတားများအား ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းခြင်းဖြင့် တိုင်းပြည်အနှံ့ လူနေမှုအဆင့် အတန်းများကို မြှင့်တင်ပေးနိုင်ရုံသာမက စီးပွားရေးကြီးထွားမှုကို လည်း ပို၍ကျယ်ပြန့်စွာတွန်းအားပေးရာတွင် အထောက်အကူ ပြုနိုင်မည်ဖြစ်သည်။^{၂၇}

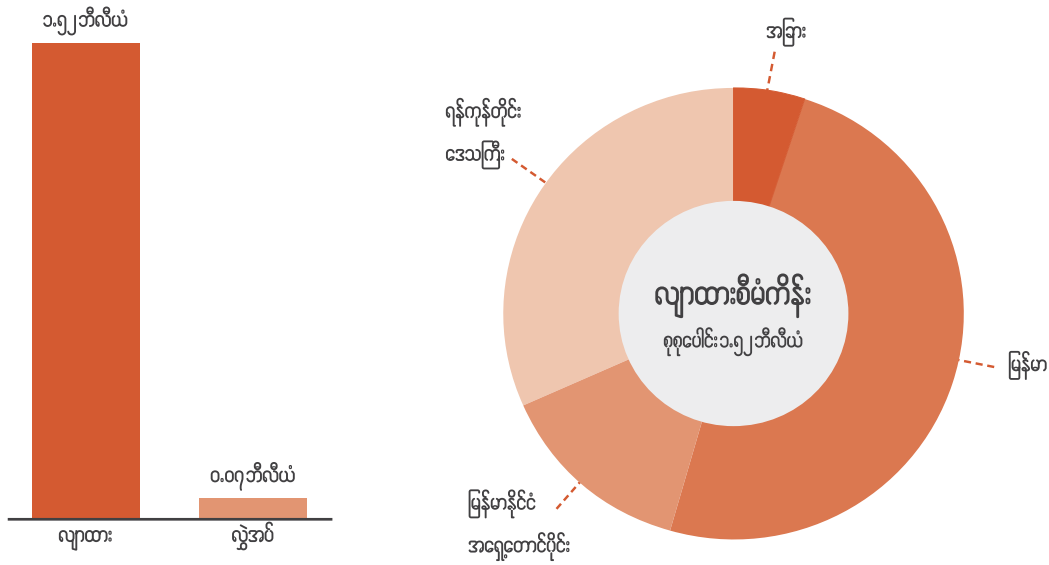
အစိုးရသည် ဤကဏ္ဍတွင် မဟာဗျူဟာတစ်ခုအား သတ်မှတ် ရန်အတွက် ခြေလှမ်းများယူလျက်ရှိသည်။ ၎င်းသည် ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် အချက်ကိုးချက်ပါ အမျိုးသားစွမ်းအင်မူဝါဒအား ချမှတ်ခဲ့ပြီး၊^{၂၈} မြန်မာစွမ်းအင်ဆိုင်ရာ မဟာစီမံကိန်းအား ဂျပန် နိုင်ငံနှင့် ADB တို့ထံမှ နည်းပညာထောက်ပံ့မှုဖြင့် မူကြမ်းရေးဆွဲ ခဲ့သည်။^{၂၉} စွမ်းအင် ထုတ်လုပ်ရန်နှင့်ဖြန့်ဖြူးရန်အတွက် အမျိုး သားလျှပ်စစ်ဓာတ်အားပေးရေးအစီအစဉ်တစ်ခုလည်းရှိပြီး ၎င်း သည် ၂၀၃၀ ခုနှစ်တွင် တစ်နိုင်ငံလုံး အစိုးရ၏လျှပ်စစ်ဓာတ် အားပေးစနစ်အား လက်လှမ်းမီရန် ရည်ရွယ်ပြီး ၎င်း ဦးတည်ချက်ရရှိရန်အတွက် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၅.၈) ဘီလီယံလိုအပ်မည်ဖြစ်သည်။^{၃၀}

လက်ရှိတွင် စွမ်းအင်ကဏ္ဍအတွက် ထောက်ပံ့ကူညီမှု ကတိကဝတ် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁.၅) ဘီလီယံရှိသည်။^{၃၁} ထိုရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများအား ဂျပန်နိုင်ငံ (အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၈၁၆ သန်း)၊ ကမ္ဘာ့ဘဏ် (အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၅၄၀ သန်း) နှင့် အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ် (အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁၄၅ သန်း) တို့က ဦးဆောင်သည်။ ပုံ (၁၉) တွင် မြင်နိုင်သည့်အတိုင်း ထိုကတိကဝတ်များအား သုံးစွဲမှုသည် အကန့်အသတ်ဖြင့်သာ ရှိနေသေးသည်။ သီးခြားပထဝီ အနေအထားဆိုင်ရာ စင်္ကြံများတွင် ပြုလုပ်သည့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများကကြီးစိုးသော အောက်ဖော်ပြပါသယ်ယူပို့ ဆောင်ရေးကဏ္ဍနှင့် မတူညီ သည်မှာ စွမ်းအင်ကဏ္ဍအတွက် ထောက်ပံ့မှုများ၏ ခန့်မှန်းခြေ (၅၀) ရာခိုင်နှုန်းမှာ အမျိုးသား စီမံကိန်းများအတွက်ဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် စွမ်းအင်ဖော်ထုတ်သည့်နေရာမှ နိုင်ငံအနှံ့ရှိ အိမ်ထောင်စုများဆီသို့ ဖြန့်ဖြူး ရာတွင် စိန်ခေါ်မှုများ ရှိနေသည် ကို ဖော်ပြနေသည်။

အလှူရှင်များသည် စွမ်းအင်ထုတ်လုပ်မှုအတွက် ကျယ်ပြန့်သည့် နည်းလမ်းမျိုးစုံအား ထောက်ပံ့လျှက်ရှိသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံအနေနှင့် ကယားပြည်နယ်ရှိ ဘီလူးချောင်းရေအားလျှပ်စစ်ထုတ်လုပ်ရေး ယန္တရားများအား အသစ်ပြု ပြင်ရာတွင် ငွေကြေးထောက်ပံ့ သကဲ့သို့^{၃၂} ကမ္ဘာ့ဘဏ်သည်လည်း မွန်ပြည်နယ်တွင် ဓာတ်ငွေ့ ဓာတ်အားပေး စက်ရုံတစ်ခုအား ထောက်ပံ့ခဲ့သည်။^{၃၃} ADB ၏ ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍထံ ငွေချေးပြီးအမြတ်အစွန်းထွက်အောက် ဆောင်ရွက်သည့် လက်အောက်ခံအဖွဲ့ အစည်းတစ်ခုသည် လည်း မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးရှိ မြင်းခြံဓာတ်ငွေ့ ဓာတ်အားပေး စက်ရုံအတွက် အမေရိကန်ဒေါ်လာ(၁၅၂) သန်းချေးခဲ့သည်။^{၃၄}

ပုံ - ၁၉

စွမ်းအင်ကဏ္ဍရှိ ထောက်ပံ့မှုညီမျှတကိစ္စများ၊ သုံးစွဲမှုများ (ဘယ်) နှင့် တည်နေရာအလိုက် ကိစ္စကိစ္စများ (ညာ)

ရင်းမြစ် - The Asia Foundation Aid Data Verification Survey 2017

နိုင်ငံတကာဘဏ္ဍာရေး ကော်ပိုရေးရှင်း (IFC) သည်လည်း စီမံကိန်းအတွက် ထောက်ပံ့ငွေ အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း(၄၀) ပေးခဲ့ပြီး Asian Infrastructure Investment Bank သည်လည်း နောက်ထပ် အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း(၂၀) ထောက်ပံ့ခဲ့သည်။^{၁၁၅} IFC သည် ၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် ထိုကဏ္ဍ အတွင်း နောက်ထပ်ဖွံ့ဖြိုးမှုများ၏အတိုးအတားအား သတ်မှတ်ရန် ရေအားလျှပ်စစ်အတွက် မဟာဗျူဟာမြောက်ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ အကဲဖြတ်လေ့လာမှုတစ်ခုအား ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။^{၁၁၆}

စွမ်းအင်ထုတ်လုပ်မှုအတွက် နိုင်ငံတကာထောက်ပံ့မှုအတွက် အဓိကပစ်မှတ်မှာ မန္တလေးအနီးရှိ မိတ္ထီလာမှ ရန်ကုန်အထိ မြောက်-တောင်ဖြန့်ဖြူးမှုအား ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေရန် ဖြစ်သည်။ တိုင်းပြည်၏စွမ်းအင်အများစုအား မြန်မာနိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းမှ ထုတ်လုပ်ပြီး ထိုနေရာတွင် ရေအားလျှပ်စစ်စက်ရုံ အများအပြားရှိသော်လည်း စွမ်း အင်အများစုအား ရန်ကုန်က အသုံးပြုသောကြောင့်^{၁၁၇} ထိုလမ်းကြောင်းအတွင်း စွမ်းအင် စီးဆင်းမှုအား များစွာ အဆင့်မြှင့်ရန် လိုအပ်သည်။ အဆင့်မြှင့် ရာတွင် အဆင့်သုံးခုခွဲထားပြီး ဆားဗီးယား၊ ကိုရီးယား သမ္မတ နိုင်ငံနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံတို့က အသီးသီးထောက်ပံ့ကြသည်။^{၁၁၈} ဂျပန်တစ်နိုင်ငံတည်းကပင် ထိုလိုင်းအား အဆင့်မြှင့်ရန်နှင့် လမ်း ကြောင်းတလျှောက် စခန်းခွဲများ တည်ဆောက်ရန် အတွက် အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း(၅၅၀) ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ ခဲ့သည်။^{၁၁၉}

သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး

မြန်မာနိုင်ငံတွင် စွမ်းအင်အခြေခံအဆောက်အအုံနည်းတူ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး အခြေခံအဆောက်အအုံတွင်လည်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု နည်းခြင်းသည် ပြဿနာနှစ်ခုဖြစ်ပေါ်စေသည် - ၎င်းသည် ပြည်သူတို့၏လူနေမှုအဆင့်အတန်းအပေါ် တိုက်ရိုက် ထိခိုက်စေပြီး စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုကိုလည်း များစွာ အဟန့်အတား ဖြစ်စေသည်။^{၁၂၀} မြန်မာနိုင်ငံ၏လမ်းကွန်ရက် (၄၀) ရာခိုင်နှုန်း ကိုသာ လမ်းခင်းထားပြီး ကျေးလက်လူဦးရေ၏တစ်ဝက်ခန့်မှာ ရာသီတိုင်းသွားလာနိုင်သည့် လမ်းများကို လက်လှမ်းမီခြင်း မရှိပါ။ ၎င်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏အိမ်နီးချင်းများထက် များစွာပို၍ ဆိုးရွားပြီး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် အာဆီယံ၏ပျမ်းမျှလမ်းသိပ်သည်းမှု မှာ လူ (၁၀၀,၀၀၀) လျှင် (၁၁) ကီလိုမီတာဖြစ်သော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံတွင် (၂) ကီလိုမီတာသာရှိသည်။^{၁၂၁} ၁၉၈၀ ခုနှစ် များမှစပြီး ရထားလမ်းကွန်ရက်သည် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုပို၍ရရှိ ခဲ့သော်လည်း ဦးတည်ချက်မှာ စီးပွားရေးအကျိုးအမြတ်အစား အမျိုးသားပေါင်းစည်းမှုအတွက်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုတိုးချဲ့မှု များအား အကျိုးအမြတ်မြင့်မားသည့်နေရာများတွင် ပြုလုပ်ခြင်း မဟုတ်ပါ။^{၁၂၂} ပြည်တွင်းရေးကြောင်းနှင့် ရေနက်ဆိပ်ကမ်းများ သည်လည်း မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးဆိုင်ရာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုအတွက် အရေးကြီးသည့်ပစ်မှတ်များဖြစ်သည်။^{၁၂၃} ခြုံငုံ၍ ပြောရလျှင် ADB ခန့်မှန်းသည်မှာ ၂၀၁၆-၂၀၃၀ အတွက် သယ်ယူပို့ ဆောင်ရေးအခြေခံအဆောက်အအုံ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၆၀) ဘီလီယံ လိုအပ်သည်။^{၁၂၄}

သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအား အစိုးရက ဦးစားပေးမှုတစ်ခုအနေနှင့် သတ်မှတ်သော်လည်း ထိုနယ်ပယ်အတွက် မူဝါဒသည် မရှင်းလင်းသေးပါ။ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနှင့်ဆက်သွယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာနသည် အမျိုးသားသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးကဏ္ဍမူဝါဒ ထုတ်ပြန်ချက်အား မူကြမ်းရေးဆွဲခဲ့သော်လည်း ၎င်းအား တရား ဝင်အတည်ပြုခြင်းမရှိသေးပါ။^{၁၄၅} အမျိုးသားသယ်ယူပို့ဆောင် ရေးဆိုင်ရာဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ်^{၁၄၆} အား ဖော်ထုတ်ရန်အတွက် JICA က အစိုးရနှင့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး၊ KOICA သည် အမျိုးသား ပင်မလမ်းများမဟာအစီအစဉ်^{၁၄၇} အား ဖော်ထုတ်ရန် ထောက်ပံ့ခဲ့သော်လည်း ၎င်းတို့၏အကြံပြုချက်များအပေါ် မည်သို့သော တုံ့ပြန်အရေးယူဆောင်ရွက်မှုများ ပြုလုပ် ထားသည် ဆိုသည်မှာ မရှင်းလင်းပါ။ ADB ၏ ၂၀၁၆ Transport Sector Policy Note ၏ အဆိုအရ လက်ရှိ ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ကဏ္ဍအတွင်းပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများအပေါ် ကတိကဝတ်များအား အချက်ပြရန်နှင့် စီမံကိန်းအသစ်များ အတွက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုအစီအစဉ်ရေးဆွဲခြင်းအား လမ်းညွှန် ပေးရန် ထိုစာရွက်စာတမ်းများအပေါ် ၎င်း၏ နှစ်မြှုပ်မှုကို အစိုးရက အတည်ပြုသည်။^{၁၄၈}

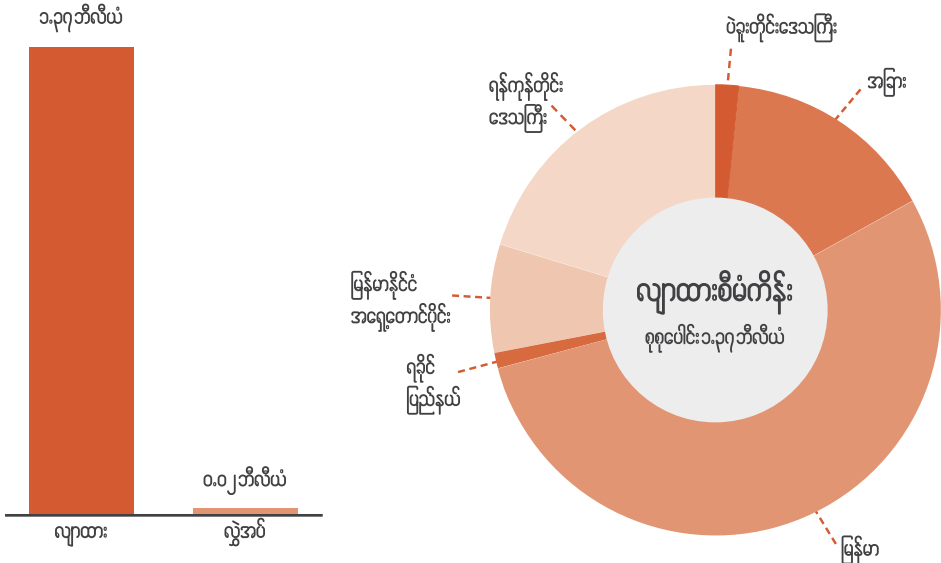
ပုံ (၂၀) တွင် ပြသထားသည့်အတိုင်း သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ကဏ္ဍအတွက် ထောက်ပံ့မှုကူညီမှုကတိကဝတ် အမေရိကန် ဒေါ်လာ (၁.၄) ဘီလီယံနီးပါးရှိသည်။^{၁၄၉} စွမ်းအင်ကဏ္ဍနည်းတူ ထိုစီမံကိန်းများ၏သုံးစွဲမှုသည် အကန့်အသတ်ဖြင့်သာ ရှိသေးသည်။ လက်ရှိတွင် ထိုကဏ္ဍ၌ ထောက်ပံ့ရန် ကတိ ကဝတ်ပြုထားသော အလှူရှင်နှစ်ဦးသာရှိသည် - ဂျပန်နိုင်ငံ သည် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁.၁၈) ဘီလီယံဖြင့်နှင့် ADB က

အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၈၃) သန်းဖြင့် ဖြစ်သည်။ ထိုအခြေခံအေ ဆောက်အအုံစီမံကိန်းများအား ပထဝီအနေအထားအရ ခွဲ၍ ကြည့်သည့်အခါတွင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးနှင့် မွန်ပြည်နယ်နှင့် ကရင်ပြည်နယ်တို့ကြား ဖြတ်သန်းသွားသည့် အရှေ့-အနောက် လမ်းကြောင်းကို ပိုမိုရှင်းလင်းစွာ အလေးပေးထားသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအတွက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများတွင် ဂျပန်ထောက်ပံ့သည့် သီလဝါ အထူးစီးပွားရေးဇုန်က ကြီးစိုးသည်။ ၎င်းသည် ဂျပန်နိုင်ငံ အတွက် အဓိကဦးစားပေးမှုဖြစ်ပြီး ထိုတည်နေ ရာအတွက် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၂၄) သန်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားကာ ပဲခူးမြစ်တံတားအတွက်လည်း အမေရိကန် ဒေါ်လာ (၂၆၆) သန်း ထောက်ပံ့ပြီး ၎င်းသည် ကုန်ပစ္စည်းများစွာတို့အား ရန်ကုန်အလယ်ပိုင်းသို့ ပို့သည့်လမ်း ကြောင်းကို အထောက် အကူဖြစ်စေသည်။^{၁၅၀} အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း(၄၀) အား အသေးစားသာကေတတံတားအပြင် မြို့လယ်ဆီသို့သွားသည့် လမ်းကြောင်းအတွက် ထောက်ပံ့ပေးသည်။^{၁၅၁}

အရှေ့- အနောက်သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးလမ်းကြောင်းသည် ADB ၏ မဟာမဲခေါင်ဒေသခွဲအရှေ့-အနောက် စင်္ကြံ အစီအစဉ်၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် စတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ရည်ရွယ်သည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံရှိ မော်လမြိုင်မှ ထိုင်းနိုင်ငံနှင့်လာအိုနိုင်ငံတို့အား ဖြတ်သန်း၍ ဝီယက်နမ်နိုင်ငံရှိ Danang ဆီသို့ သွားရန်ဖြစ်သည်။^{၁၅၂} မြန်မာနိုင်ငံဘက်အပိုင်းအား ဆောက်လုပ်ရန်အတွက် ထောက် ပံ့မှုသည် ADB၊ ဂျပန်နိုင်ငံနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံတို့ထံမှ လာသည်။

ပုံ - ၂၀
သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးကဏ္ဍရှိ ထောက်ပံ့မှုကူညီမှု ကတိကဝတ်များ (ဘယ်)နှင့် တည်နေရာအလိုက်ကတိကဝတ်များ (ညာ)
နိုင်ငံအား ၂၀၁၆

ရင်းမြစ် - The Asia Foundation Aid Data Verification Survey 2017

ဤစီမံကိန်းအတွက် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၂၈၄) သန်း ကတိကဝတ်သည် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးကဏ္ဍတွင် အကြီးဆုံး ထောက်ပံ့ကူညီမှု ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဖြစ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံ မွန်ပြည်နယ်နှင့် ကရင်ပြည်နယ်တို့တွင်ရှိသော ဂျိုင်း ကော့ကရိတ်၊ အတ္တရံနှင့် ဂျိုင်း ဇာသပြင်လမ်းကြောင်း တလျှောက်ရှိ တံတားများအား အဆင့်မြှင့်ခြင်းကို ထောက်ပံ့ရန် ရည်ရွယ်သည်။^{၁၅၇} ADB သည် ကရင်ပြည်နယ်ရှိ အိန္ဒိယနှင့် ကော့ကရိတ်အကြား (၆၆) ကီလိုမီတာရှိသည့် အဝေးပြေး လမ်းမအား ငွေကြေးထောက်ပံ့ပြီး^{၁၅၈} နယ်စပ်တွင် ကော့ကရိတ်နှင့်မြဝတီတို့အား ချိတ်ဆက်ပေးသည့် အခြားလမ်းမကို အိန္ဒိယ-မြန်မာ-ထိုင်း သုံးဦးနှင့်သက်ဆိုင် သော အဝေးပြေးလမ်းမကြီး၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအနေနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံက ငွေကြေးထောက်ပံ့သည်။^{၁၅၉}

နောက်ထပ်အကြီးစားသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးစီမံကိန်းမှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ Kaladan Multimodal Transport Project ဖြစ်သည်။ ၎င်းအား ရည်ရွယ်သည်မှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံရှိ Kolkata ဆိပ်ကမ်းနှင့် Mizoram ပြည်နယ်အရှေ့ မြောက်ပိုင်းတို့အား မြန်မာနိုင်ငံကို ဖြတ်၍ချိတ်ဆက်ရန်ဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် စစ်တွေနှင့် ပလက်ဝတို့အား ဖြတ်သန်း သည့် ရှုပ်ထွေးသောပင်လယ်၊ မြစ်နှင့် ကုန်းလမ်းသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးကွင်းဆက်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယသံရုံး၏ အစီရင်ခံစာအရ ထိုလမ်းကြောင်း အတွက် ပျမ်းမျှအမေရိကန်ဒေါ်လာ (၄၈၄) သန်း ရင်းနှီး မြှုပ်နှံမည်ဖြစ်ပြီး^{၁၆၀} ၎င်းနှင့်တွဲ၍ နောက်ထပ်အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း (၃၆၀) အား ချင်းပြည်နယ်နှင့်စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတို့ အား အိန္ဒိယနိုင်ငံနယ်စပ်နှင့်ချိတ်ဆက်မည့် ကုန်းလမ်းစီမံကိန်း များအတွက် အသုံးပြုထားသည်။^{၁၆၁}

ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး

“ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး” ဆိုသည်မှာ တိုင်းပြည်၏ ကျေးလက်လူဦးရေ၏ လူနေမှုအဆင့်အတန်းများ မြင့်မား လာရန် ကြိုးပမ်းမှုမျိုးစုံကို ဆိုလိုသည်။ OECD ၏ sector-coding scheme တွင် ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးအမျိုး အစား မပါဝင်သော်လည်း ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးဟူသောဝေါဟာရ သည် အစိုးရနှင့်အလှူရှင် နှစ်ဦးစလုံး၏ မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ဖွံ့ဖြိုးရေး ဦးစားပေးမှုများဆိုင်ရာ ဆွေးနွေးမှုများတွင် ပါဝင် သည်။^{၁၆၂} ၎င်းမှာ ရှင်းလင်းစွာဖြင့် နိုင်ငံအတွက် အရေးကြီးသည့် ကိစ္စရပ်တစ်ခုဖြစ်ပြီး လူဦးရေ အထူးသဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ များ၏အများစုမှာ ကျေးလက်ဒေသများတွင် နေထိုင်သူ များဖြစ်ပြီး ခန့်မှန်းခြေအားဖြင့် လူဦးရေ၏ (၇၀) ရာခိုင်နှုန်း ဖြစ်ကာ၊ လူဦးရေ၏ (၇၆) ရာခိုင်နှုန်းသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု အနေအထားတွင်ရှိပြီး ကျေးလက်ဒေသများတွင် နေထိုင်ကြ သည်။^{၁၆၃} ထို့ပြင် မြန်မာနိုင်ငံ၏လုပ်အား၏ (၅၀) ရာခိုင်နှုန်း ကျော်မှာ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ကြသည်။^{၁၆၄}

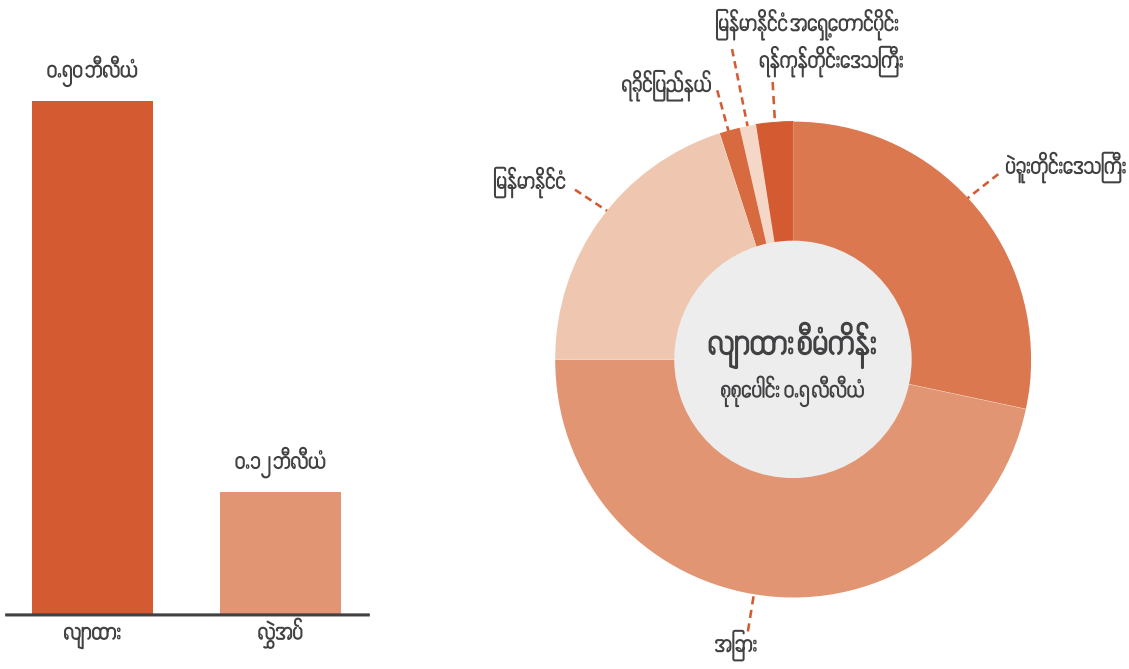
ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် တာဝန်ရှိသူမှာ မွေးမြူရေး၊ ရေလုပ်ငန်းနှင့်ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးဝန်ကြီးဌာနဖြစ်ပြီး ၎င်းအောက်တွင် သီးခြားကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး ဦးစီးဌာန ရှိသည်။ ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုး ရေးအတွက် ဝန်ကြီး ဌာနများ သို့မဟုတ် ဦးစီးဌာနများ ထားရှိခြင်းမှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံနှင့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတို့ကဲ့သော ကျေးလက်ဒေသလူဦးရေများစွာ ရှိသည့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများတွင် သမားရိုးကျဖြစ်သည်။^{၁၆၅} ၂၀၁၃ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၅ ခုနှစ်အထိ ထိုကဏ္ဍအတွင်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု များအား တစ်စိုက်တစ်မတ်နှစ်မြှုပ်ထားသည့် ကျေးလက်ဒေသ ဖွံ့ဖြိုးရေးမဟာမူဘောင်က လမ်းညွှန်မှုပေးသည်။^{၁၆၆} ၎င်းအား ဆန်းစစ်ပါးကဏ္ဍဖွံ့ဖြိုးရေးမဟာဗျူဟာကဲ့သို့သော အဓိကကျေး လက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးနယ်ပယ်များအတွက် ကဏ္ဍအလိုက် မဟာဗျူဟာများဖြင့် ဖြည့်ပေးသည်။^{၁၆၇}

ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာထောက်ပံ့မှုများအား တိုင်းတာရန်ခက်ခဲသော်လည်း ၎င်း၏ကဏ္ဍများအား ဖြတ် ကျော်သည့်ဘာသာဝကြောင့် စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍသည်လည်း အရေးကြီးသည့် အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သည်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍအတွက် အကန့် အသတ်မရှိသည့်ကတိကဝတ်များအနေနှင့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၄၉၉)သန်းရှိပြီး ၎င်းကြောင့် တိုင်းပြည်၏ ငါးခုမြောက်အကြီးဆုံး ကဏ္ဍ ဖြစ်စေသည်။^{၁၆၈} ထိုကဏ္ဍအတွက် ဘဏ္ဍာရေး ဖွဲ့စည်းပုံမှာ အသေးစားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများသည် ယေဘုယျ အားဖြင့် အလားအလာ မရှိသည့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနှင့် စွမ်းအင်ကဏ္ဍတို့နှင့် မတူပါ။ စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍတွင် အသေးစား စီမံကိန်းအချို့သည် ဘဏ္ဍာရေး ကိန်းဂဏန်းများအပေါ် ဆက်လက်ကြီးစိုးလျှက်ရှိပြီး ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတွင် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ဆည်မြောင်းဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ထောက်ပံ့မှုနှင့် ကမ္ဘာ့ဘဏ်၏ အစိုးရထံပေးသည့် အဓိကစိုက်ပျိုးရေးဆိုင်ရာ ထောက်ပံ့မှုချေးငွေတို့ပါဝင်သော်လည်း အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၆၂,၀၀၀) မှ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၂၇) သန်းအကြား ဘတ်ဂျက်များရှိသည့် အကန့်အသတ်မရှိသည့်စီမံကိန်း (၃၃) ခုလည်းရှိသည်။ ထို့အပြင် သက်မွေးဝမ်း ကျောင်းမှုနှင့်စားနပ် ရိက္ခာဖူလုံရေး ရန်ပုံငွေ (LIFT) အတွက် ထောက်ပံ့မှုများသည် အလှူရှင်များ၏ စိုက်ပျိုးရေး ကဏ္ဍရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု၏ အဓိက အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သော်လည်း ထိုရန်ပုံငွေသည် အဓိကအားဖြင့် အသေးစားစီမံ ကိန်းလေးများအတွက် ရန်ပုံငွေခွဲလေးမှ တစ်ဆင့် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သည်။

LIFT ရန်ပုံငွေသည် ကျေးလက်ဒေသဆင်းရဲမွဲတေမှု ပပျောက်ရေးအတွက် အဓိကကျသည့်အလှူရှင်များက ပံ့ပိုး သော ယန္တရားဖြစ်သည်။ LIFT အား ၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် ထူထောင် ခဲ့ပြီး အလှူရှင် (၁၄) ဦးမှ စုစုပေါင်းအမေရိကန် ဒေါ်လာ (၄၄၅) သန်း ဖြင့် ၂၀၁၈ ခုနှစ်အထိ ဘဏ္ဍာရေး ထောက်ပံ့မှုများပေးသည်။ ရန်ပုံငွေသည် စိုက်ပျိုးရေးစီမံကိန်း များသို့ ဘဏ္ဍာရေးညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုများအတွက်

ပုံ - ၂၁

စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍရှိထောက်ပံ့ကူညီမှုကတိကဝတ်များ၊ သုံးစွဲမှုများ (ဘယ်) နှင့် တည်ငံ့အာရုံစိုက်ကတိကဝတ်များ (ညာ) နိုဝင်ဘာ၊ ၂၀၁၆

ရင်းမြစ် - The Asia Foundation Aid Data Verification Survey 2017

ယန္တရားတစ်ခုအနေနှင့်အပြင် အစိုးရသို့ သုတေသနနှင့် နည်းပညာထောက်ပံ့မှုများအတွက် စင်မြင့်တစ်ခုအနေနှင့်လည်း အကျိုးသက်ရောက်သည်။^{၁၆၅} LIFT ရန်ပုံငွေ တွင် အပိုင်း သုံးပိုင်း ပါဝင်သည့် မဟာဗျူဟာရှိသည် - စိုက်ပျိုးရေး ထုတ်လုပ်မှုကို မြှင့်တင်ခြင်းမှတစ်ဆင့် ကျေးလက် အိမ်ထောင်စု များ တန်ဖိုးလေ့ခါးကို "အဆင့်မြင့်" ရန်၊ စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍမှ "အပြင်သို့ထွက်ပြီး" ပိုမိုထုတ်လုပ် အားကောင်းသည့် အလုပ် များလုပ်ကိုင်ရန်နှင့် ကြီးထွားမှုအလားအလာ အကန့်အသတ် ဖြင့်သာ ရှိသောအခါမျိုးများတွင် အားကောင်းသည့်စိုက်ပျိုးရေး လုံခြုံမှုပိုက်ကွန်ဖြင့် "တောင့်ခံ" ထားနိုင်ရန်တို့တွင် ကူညီထောက်ပံ့ရန် ဖြစ်သည်။^{၁၆၆}

အလှူရှင်အများအပြားသည်လည်း သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင် စိုက်ပျိုးရေးဆိုင်ရာ သို့မဟုတ် ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာ စီမံကိန်းများ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ဖြစ်ပြီး ထိုကဏ္ဍတွင် တက်ကြွ လှုပ်ရှားနေသည့် သီးခြားထောက်ပံ့ရေး အေဂျင်စီ (၁၄) ခုရှိ သည်။ စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍတွင် တစ်ခုတည်းသော အကြီးဆုံး စိုက်ပျိုးရေးစီမံကိန်းမှာ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအနောက်ဘက်တွင် ဆည်မြောင်းလုပ်ငန်းများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာစေရန်အတွက် ဂျပန်နိုင်ငံမှပေးသော အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၄၂) သန်း ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ်သည် ၎င်း၏စိုက်ပျိုးရေးဆိုင်ရာဖွံ့ဖြိုးရေး ထောက်ပံ့မှု အစီအစဉ်အတွက် အမေရိကန်ဒေါ်လာသန်း(၁၀၀) ဖြည့်ဆည်းပေး၍ ၎င်းသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးနှင့်ဆည့် မြောင်းဝန်ကြီးဌာန၏ စိုက်ပျိုးရေးနှင့်ရေနုတ်မြောင်း စီမံခန့်ခွဲရေး

အပြင် စိုက်ပျိုးရေးခြံအကြံပေးဝန်ဆောင်မှုများအတွက် ထောက်ပံ့မှုများပေးသည်။^{၁၆၇} ကမ္ဘာ့ဘဏ်၏ NCDDP သည်လည်း မြန်မာနိုင်ငံ၏ကျေးလက်ဒေသရှိ ဆင်းရဲမွဲတေသူ များ၏ လူနေမှုဘဝများအား မြှင့်တင်ရန်အတွက် ရှင်းလင်းစွာ ရည်ရွယ်သည်။^{၁၆၈} မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကိုရီးယားနိုင်ငံ၏ ထောက်ပံ့ ကူညီမှုစီမံကိန်းအားဦးဆောင်သည့် Saemaul Undong သည် ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ်သီးသန့်ဖြစ်ပြီး ငွေကြေး ထောက်ပံ့မှု အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၂၂) သန်းရှိသည်။^{၁၆၉} စိုက်ပျိုးရေးဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် နိုင်ငံတကာ ရန်ပုံငွေသည်လည်း ကဏ္ဍအတွက်ချေးငွေ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၉.၅) သန်း ဖြည့် ဆည်းပေးပြီး ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် နောက်ထပ်ချေးငွေ အမေရိကန် ဒေါ်လာသန်း (၅၀) ဖြင့် တိုးချဲ့ခဲ့၍ ထပ်မံဖြည့်ဆည်း ပေးသည်။^{၁၇၀}

၃.၂။ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် လူသားချင်း စာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာ ထောက်ပံ့ကူညီမှု

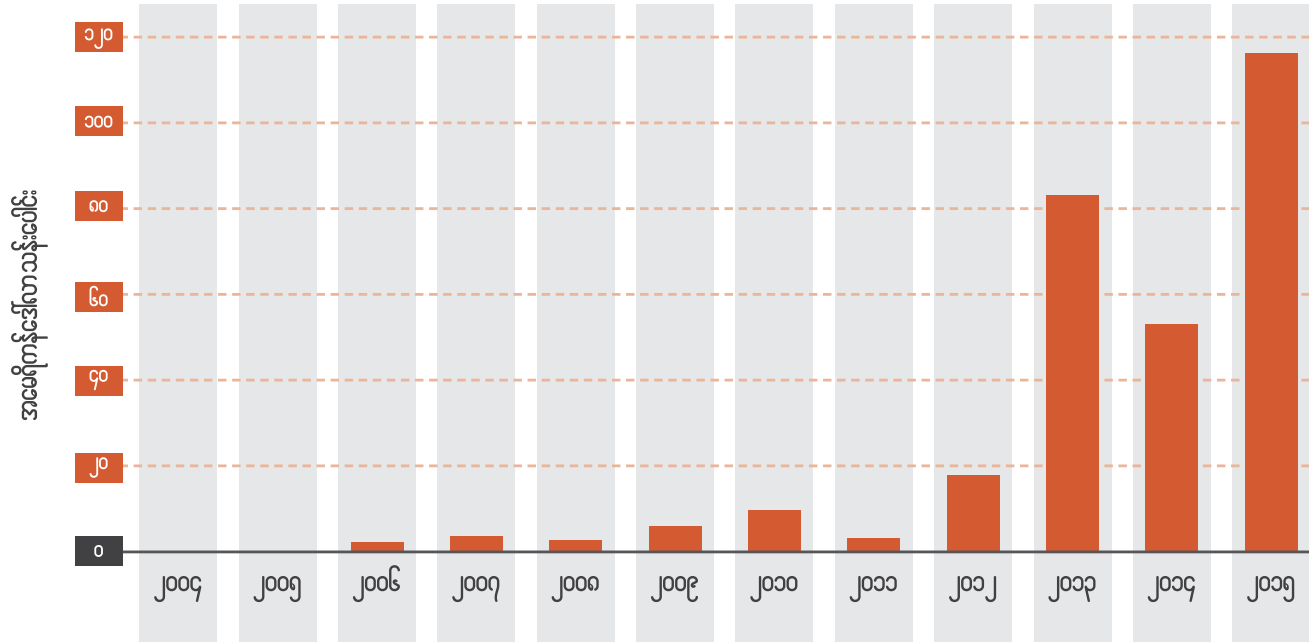
ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးထောက်ပံ့မှု ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်နှင့် တိုင်းပြည်တဝန်း လုံခြုံရေးတိုးတက်ကောင်းမွန်လာစေခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရနှင့်နိုင်ငံ တကာအသိုင်းအဝိုင်း နှစ်ခုစလုံးအတွက် ဦးစားပေးမှုများဖြစ်သည်။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် ဦးသိန်းစိန်အစိုးရက ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်အား ပြန်လည်အသက်သွင်းခဲ့သည့်အ ချိန်မှစ၍ နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်းသည် ထိုကဏ္ဍအတွက်

ငွေကြေးထောက်ပံ့မှုများ အဆက်မပြတ်တိုးချဲ့ပြီးပေးခဲ့ကာ ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၁၆) သန်းအထိ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် အမေရိကန် ဒေါ်လာ (၂၇၂) သန်းရှိသည့် ကတိကဝတ်များအား ထိုကဏ္ဍ အတွက်ဖွင့်ပေးခဲ့ပြီး ၎င်းထဲမှ အမေရိကန်ဒေါ်လာသန်း (၁၀၀) အား သုံးစွဲခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။^{၁၇၁} သတိပြုရမည်မှာ ထိုငွေကြေး ထောက်ပံ့မှုများ တိုးချဲ့လာသည်ဖြစ်သော်လည်း အခြား ထောက်ပံ့မှုများ သည်လည်း တစ်ပြိုင်တည်းတိုးမြှင့်လာသောကြောင့် ရာခိုင်နှုန်းဖြင့်ကြည့်လျှင် ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ် အတွက် ပေးသည့်ထောက်ပံ့မှုမှာ နှိုင်းယှဉ်လျှင် နည်းနေသေးပြီး မြန်မာနိုင်ငံအတွက်ပေးသည့် ထောက်ပံ့မှုအားလုံး၏ (၁.၃) ရာခိုင်နှုန်းနှင့် (၃) ရာခိုင်နှုန်းအကြားတွင်သာ ရှိသည်။^{၁၇၂} ၎င်းသည် တစ်ကမ္ဘာလုံးအနေအထားတွင် ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် လုံခြုံရေးအတွက် ပေးသည့် ထောက်ပံ့မှုကတိကဝတ် များ၏ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။^{၁၇၃} ယင်းသည် နည်းသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း ၎င်းသည် ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်း စဉ်ထောက်ပံ့မှု၏ နိုင်ငံရေးသဘာဝနှင့် မြန်မာနိုင်ငံငြိမ်းချမ်းရေး လုပ်ငန်းစဉ်၏ နိုင်ငံတော်ဆောင်သည့်သဘာဝတို့အား သက်ရောက်မှုရှိသည်။ ကောင်းမွန်သည့်နိုင်ငံတကာ စောင့်ကြည့်ရေး၊ ငြိမ်းချမ်းမှုထိန်းသိမ်းရေး သို့မဟုတ် ပဋိပက္ခအလွန်ပြန် လည်တည်ဆောက်ရေးများ မရှိသောကြောင့် ထောက်ပံ့ရေးအေဂျင်စီများအနေနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးအား ထောက်ပံ့ရန်အတွက် နည်းလမ်းအကန့်အသတ်ဖြင့်သာ ရှိပြီး ရန်ပုံငွေ ပမာဏများစွာတို့အား အသုံးပြုရန်အတွက် ရုန်းကန်ရ မည်ဖြစ်သည်။

ဤကဏ္ဍအတွင်းရှိ ထောက်ပံ့မှုအများစုမှာ အမျိုးသားစီမံ ကိန်းများမှတစ်ဆင့်သွားပြီး ၎င်းသည် ကတိကဝတ်ပြု ထားသည့် ထောက်ပံ့မှုအများ၏ ၈၄ ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်။ ထောက်ပံ့မှုအများ၏ပမာဏအစား စီမံကိန်း၏ အရေအတွက် ကိုသာ ထည့်သွင်းစဉ်းစားသည့်အခါတွင်ပင် အမျိုးသား စီမံကိန်းများသည် လုပ်ငန်းအားလုံး၏ (၅၀) ရာခိုင်နှုန်း ရှိနေ သေးသည်ဖြစ်ပြီး ၎င်း၏နောက်တွင်တော့ (၁၆) ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိစီမံကိန်းများ ဖြစ်သည်။^{၁၇၄} တစ်နိုင်ငံလုံးအနှံ့ အကျိုးအမြတ်လက်ခံရရှိသူတို့ထံ မှန်ကန်စွာ တိုက်ရိုက် ရောက်နိုင်သည့် စီမံကိန်းများ ရှိသည့် စွမ်းအင် သို့မဟုတ် ကျန်းမာရေးကဏ္ဍတို့နှင့်မတူဘဲ ငြိမ်းချမ်းရေးစီမံကိန်းများ အတွက် “အမျိုးသားရေး” ဆို သောအမျိုးအစားခေါင်းစဉ်ကို အသုံးပြုခြင်းသည် ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်ဆက်စပ်သည့် အလှူရှင် ပေါင်းစုံ ရန်ပုံငွေ ကဲ့သို့ သော တင်းကျပ်မှုနည်းသော အမျိုး သားရေးဆိုင်ရာ ပလက်ဖောင်းများအတွက် ထောက်ပံ့ရန် ကတိကဝတ်ပြုခြင်း သို့မဟုတ် သီးခြားပထဝီ အတိအကျ မရှိသော သုတေသနနှင့်အကြံပေးအစီအစဉ်တို့အား ပံ့ပိုးခြင်း တို့ကို ဆိုလိုသည်။

လက်ရှိအချိန်တွင် ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်အားထောက်ပံ့ရန် အထင်ရှားဆုံး နိုင်ငံတကာကြိုးပမ်းမှုမှာ ပူးတွဲငြိမ်းချမ်းရေး ရန်ပုံငွေ (JPF) ဖြစ်ပြီး ၎င်းမှာ သီးခြားအလှူရှင် (၁၁) ဦးတို့က ထောက်ပံ့ကာ ခန့်မှန်းခြေဘတ်ဂျက် အမေရိကန်ဒေါ်လာသန်း (၁၀၀) ရှိသည့် အလှူရှင်ပေါင်းစုံ ရန်ပုံငွေ ဖြစ်သည်။^{၁၇၅} ပေါင်းစပ်ထားသည့် ရန်ပုံငွေ တစ်ခုအ နေနှင့် JPF အား

ပုံ - ၂၂
ပဋိပက္ခဖြေရှင်းရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် လုံခြုံရေးဆိုင်ရာ အကူအညီကတိကဝတ်များ၊ ၂၀၀၄ - ၂၀၁၅

ရင်းမြစ် - OECD Creditor Reporting System Aid Activity Database

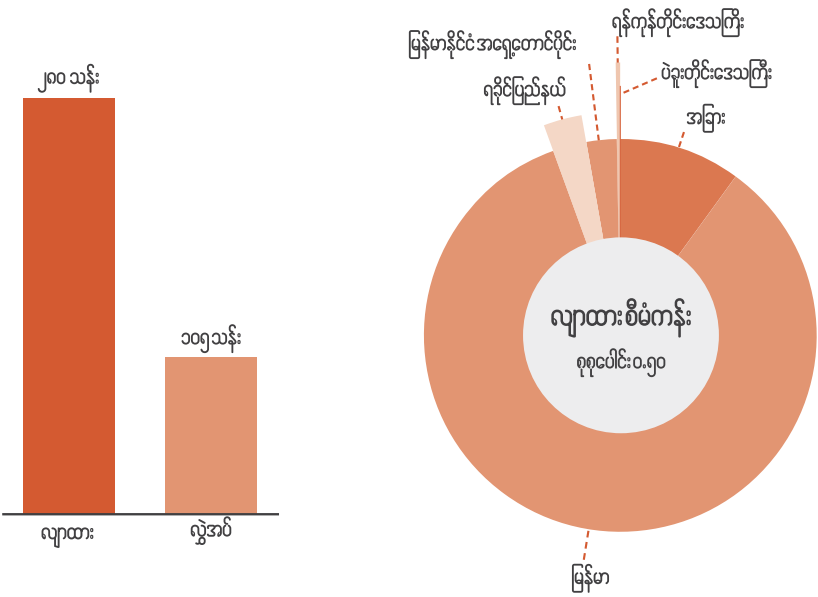
ရည်ရွယ်သည်မှာ ယခင်လုပ်နိုင်သည်ထက် ငြိမ်းချမ်းရေး လုပ်ငန်းစဉ်ကို ပို၍ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက် ပြီးထောက်ပံ့သွား ရန်ဖြစ်ကာ လုပ်ငန်းသည် ခြောက်နှစ်ကြာမည်ဟု မျှော်မှန်း ထား၍ ထောက်ပံ့ကူညီမှုအရာရှိများ သို့မဟုတ် သံတမန်များ၏ ပံ့ပိုးမှုအပံ့အပေးသည် ကာလထက် ပိုမိုရှည်လျားသည့် ကာလအတွင်း ထိတွေ့ခြင်းဖြစ် သည်။ JPF တွင် အဓိကအစီအ စဉ်အကောင်အထည်ဖော်ရေးလမ်းကြောင်း သုံးခုရှိသည် - ငြိမ်းချမ်းရေးတည် ဆောက်ပုံနှင့် အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးမှုများ အတွက် တိုက်ရိုက်ထောက်ပံ့ပေးခြင်း၊ ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ် ကို အားဖြည့်ရန်အတွက် ငြိမ်းချမ်းရေးတည်ဆောက်ခြင်းနှင့်အား ထုတ်မှုများနှင့် သုတေသနနှင့်တီထွင်ကြံဆခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။ ရန်ပုံငွေ သည် ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်အတွင်း ပိုမိုပါဝင်မှုအား မြှင့်တင်ရန် ရှင်းလင်းစွာကတိကဝတ်ပြု ထားပြီး ၎င်းသည် ပို၍ရေရှည်တည်တံ့သည့်ရလဒ်များ ရရှိစေသည်ကို သက်သေ ပြကာ၊ အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီးများ၊ လူငယ်များနှင့် ပဋိပက္ခ ဒဏ်ခံရသည့် ရပ်ရွာလူထုများ၏ပါဝင်မှုကို ထောက်ပံ့သည်။^{၁၇၆}

နောက်ထပ်ထောက်ပံ့မှုများအား Paung Sie Facility (PSF) မှတစ်ဆင့် ဖြည့်ဆည်းပေးပြီး ၎င်းသည် UN Platform for the Joint Monitoring Committee ဖြစ်ကာ တိုက်ရိုက်နှင့်နှစ်ဘက် သဘောတူကြိုးပမ်းမှုများ ပါဝင်သည်။ PSF အား ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်၊ ဩစတေးလျနှင့် ဆွီဒင်နိုင်ငံတို့က ထူထောင်ခဲ့ပြီး တစ်နှစ်လျှင် လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုဘတ်ဂျက် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၆) သန်း ရှိသည်။^{၁၇၇} တရားဝင် အပြန် အလှန်ဆွေးနွေး မှုလုပ်ငန်းစဉ်အား ထောက်ပံ့ရန်အတွက် တာဝန်ကို JPF က ယူပြီးနောက် PSF ၏ အခန်းကဏ္ဍသည်

အမျိုးသမီး များပါဝင်မှုအပါအဝင် ပိုမိုကျယ်ပြန့်သည့် အရပ်ဘက် လူ့အဖွဲ့အစည်းပါဝင်မှုအစီအစဉ်အား ထောက်ပံ့ ရန်နှင့် လူမျိုးရေးအကြမ်းဖက်မှုများအား တုံ့ပြန်ရန်အတွက်ဆီသို့ ပြောင်းသွားသည်။^{၁၇၈} UN Platform to Support the Joint Monitoring Committee သည် သီးခြားအဖွဲ့အစည်း တစ်ခု ဖြစ်ပြီး ပေါင်းစည်းထားသည့် ရန်ပုံငွေများအား ညှိနှိုင်း ဆောင်ရွက်ရန်နှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးဆိုင်ရာစောင့်ကြည့်မှု များ ဆောင်ရွက်နေသည့် နိုင်ငံ၏အမြင့်ဆုံး အဖွဲ့အစည်း၏ရုံးကို နည်းပညာပံ့ပိုးမှုများပေးရန်အတွက် ၎င်းအား ရည်ရွယ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်အ လယ်ပိုင်းတွင် ထိုကိစ္စရပ်များအတွက် ရန်ပုံငွေ အပြည့်အဝချပေးနိုင်ခဲ့သည်။^{၁၇၉} ထို့ကြောင့် နှစ်ဘက် သဘောတူကြိုး ပမ်းမှုမျိုးစုံရှိပြီး ၂၀၁၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ထိုကဏ္ဍများအတွင်း၌ တက်ကြွလှုပ်ရှားနေသည့် သီးခြား အလှူရှင် ၁၀ ဦးရှိသည်။ ၎င်းတို့ထဲမှအများအပြားသည် သမိုင်းကြောင်းတလျှောက် အကြမ်းဖက်မှုများ၏အကျိုးဆက် များအား ခံစားနေရမှုများ သို့မဟုတ် ပဋိပက္ခဖြစ်စေသည့် အရာများကို ဖြေရှင်းရန်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းဒေသကြီးများမှ ပဋိပက္ခဒဏ်ခံရသော ဒေသခံများနှင့် တိုက်ရိုက်လုပ်ကိုင်ခြင်းများ ပါဝင်သည်။

NLD အစိုးရသည် ဤကဏ္ဍအား ပိုမိုနီးကပ်စွာစီမံခန့်ခွဲနိုင်ရန် အတွက် ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ရန်ပုံငွေဆိုင်ရာ ပေါင်းစပ် ညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့ (အတိုကောက်ဖြစ်သည့် 'JCB' ဖြင့် သိရှိကြသည့်) အား ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ထိုအဖွဲ့သည် ၂၀၁၆ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ (၁၉) ရက်နေ့တွင် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် တွေ့ဆုံ ခဲ့သည်။^{၁၈၀} ကဏ္ဍလေးခုအနက်တွင် ထောက်ပံ့မှုများခွဲဝေ

ပုံ - ၂၃
ပဋိပက္ခဖြေရှင်းရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် လုံခြုံရေးဆိုင်ရာ အကူအညီကတိကဝတ်များ၊ သုံးစွဲမှုများ (ဘယ်) နှင့် စီမံကိန်းများ (ညာ) ၊ နိုဝင်ဘာ ၂၀၁၆

ရင်းမြစ် - The Asia Foundation Aid Data Verification Survey 2017

သွားမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ထိုအစည်းအဝေး၌ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က ပြောခဲ့ပြီး၊ ၎င်းတို့မှာ - အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကဏ္ဍ၊ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးမှုနှင့်အပြန်အလှန်ဆွေးနွေးမှုကဏ္ဍ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးထောက်ပံ့မှု ဖွံ့ဖြိုးရေးကဏ္ဍနှင့် အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးနှင့်ငြိမ်းချမ်းရေးဌာန၏ ငြိမ်းချမ်းရေး တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်း စဉ်တို့ ဖြစ်သည်။^{၁၁၁} ထို့ပြင် ငြိမ်းချမ်းရေး လုပ်ငန်းစဉ်အတွက် နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်း၏ထောက်ပံ့မှုအပေါ် မချင့်မရဲဖြစ်မိကြောင်းကိုလည်း သူမက ဖော်ထုတ် ပြောဆိုခဲ့ပြီး ရန်ပုံငွေထောက်ပံ့မှုများအား "အလှူရှင်ဇောင်း ပေးမှုအပေါ် အခြေခံမည့်အစား အခြေအနေအစစ်အမှန်အပေါ် အခြေပြု၍" ကဏ္ဍများသို့ခွဲဝေရမည်ဟုဆိုသည်။^{၁၁၂} JCB အား အစိုးရမှ ကိုယ်စားလှယ်ရှစ်ဦးနှင့် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများမှ ကိုယ်စား လှယ်များနှင့်ဖွဲ့စည်းထားပြီး ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က ကမကထပြုကာ မဲအရေအတွက် တူညီနေသည့်အခါ များတွင် သူမအနေနှင့် ဆုံးဖြတ်ချက် ချသည့်မဲကို ပေးနိုင်သည်။^{၁၁၃} JCB ၏ဒီဇိုင်းနှင့်လုပ်ငန်းတာဝန်များအပေါ် ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်အား ထောက်ပံ့ရန်အတွက် လုပ်ကိုင်နေသော ဆောင်ရွက်သူအချို့က စိုးရိမ်လျက်ရှိကြသည်။^{၁၁၄}

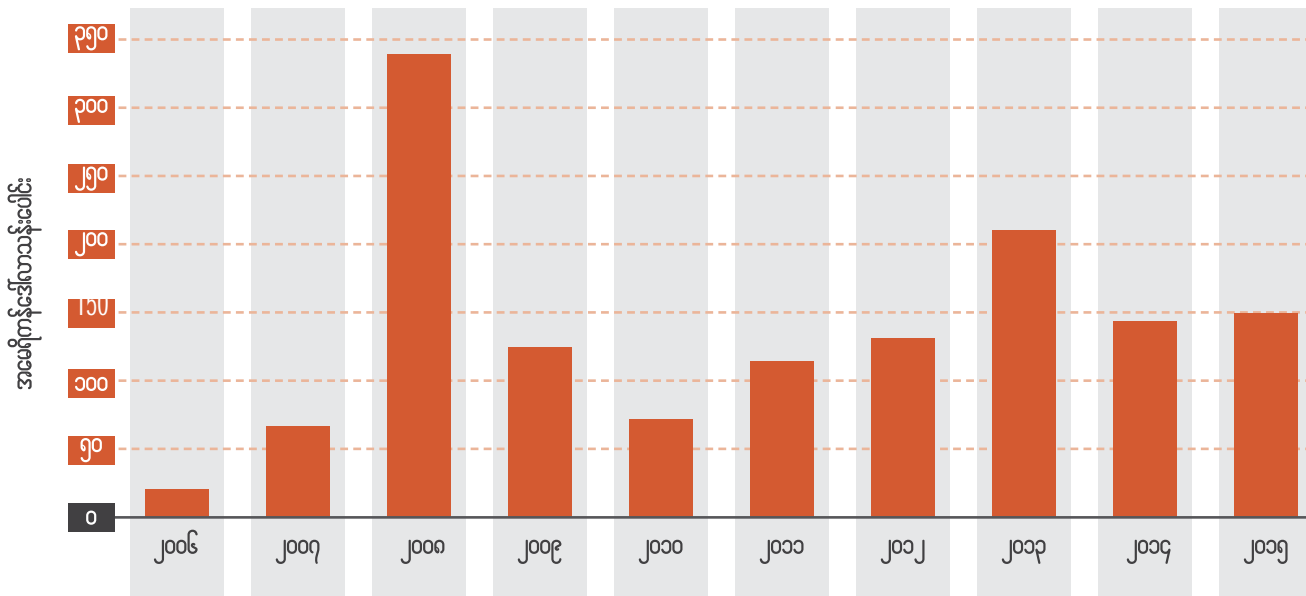
လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာထောက်ပံ့ကူညီမှု

လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာထောက်ပံ့ကူညီမှုအား သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များ သို့မဟုတ် အကြမ်းဖက်ပဋိပက္ခတို့အား တုံ့ပြန်ရန်ကဲ့သို့သော အကျပ်အတည်းများတွင် ဆင်းရဲဒုက္ခများလျော့ပါးစေရန်အတွက် သီးခြားရည်ရွယ် ထားခြင်းဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာ

အနေအထားမှာ ရှုပ်ထွေးလှပြီး မြန်မာနိုင်ငံသည် လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာထောက်ပံ့ကူညီမှုများကို ကြာမြင့်စွာကပင် လက်ခံရရှိနေသောနိုင်ငံဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေး ဖိနှိပ်မှုနှင့်လက်နက်ကိုင်ပဋိပက္ခများကြောင့် ၁၉၉၀ ခုနှစ်အစောပိုင်းကပင် ထိုင်းနိုင်ငံနှင့်နယ်စပ်တလျှောက်တွင် စခန်းများရှိခဲ့သည်။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံ၏မြောက်ပိုင်း၌ အကြမ်းဖက်မှုများ ပြန်လည်စတင်ပေါ်ပေါက်လာသည့် အချိန်မှစ၍ လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာစခန်းအသစ်များအား ရှမ်းပြည်နယ်နှင့် ကချင်ပြည်နယ်တို့တွင် တည်ဆောက်လာသည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းတွင် အကျပ်အတည်းများပေါ်ထွက်လာပြီး ဆိုးရွားသည့်လူသားချင်းစာနာ ထောက်ထားမှုအခြေအနေတစ်ခုဖြစ်ကြောင်းကို ပြသနေသည်။ နောက်ဆုံးအနေနှင့် မြန်မာနိုင်ငံသည် အရှေ့ တောင်အာရှတွင် ဘေးအန္တရာယ်အကျရောက်ဆုံးနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်ပြီး ရေကြီးမှု သို့မဟုတ် မြေတိုက်စားမှု၏ ဒုက္ခများ လျော့ပါးစေရန်အတွက် အရင်းအမြစ်များစွာ ပုံမှန်လိုအပ်လျက်ရှိသည်။^{၁၁၅}

မြန်မာနိုင်ငံ၏ နယ်စပ်အခြေပြုသည့်လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုလုပ်ငန်းများနှင့် နယ်စပ်ဖြတ်ကျော်လူသားချင်း စာနာထောက်ထားမှု လုပ်ငန်းများသမိုင်းသည် အထူးဖြေရှင်းချက်လိုအပ်သည်။ ၁၉၉၀ ခုနှစ်များအစောပိုင်းတွင် ထိုင်းနိုင်ငံ နယ်စပ်ဆီသို့ လူအများအပြားရွှေ့ပြောင်းလာပြီး သည့်အခါတွင် ထိုလုပ်ငန်းတွင်ပါဝင်ခဲ့သည့်အဖွဲ့အစည်းများ သည် နယ်စပ် ၏ ထိုင်းနိုင်ငံဘက်ခြမ်းတလျှောက်တွင် အခြေစိုက်ခဲ့ကြပြီး ထိုင်းနိုင်ငံအတွင်းရှိ စခန်းများမှလူများကို ဝန်ဆောင်မှုပေးခြင်း သို့မဟုတ် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ ဖြတ်ကျော်၍ ဝန်ဆောင်မှု

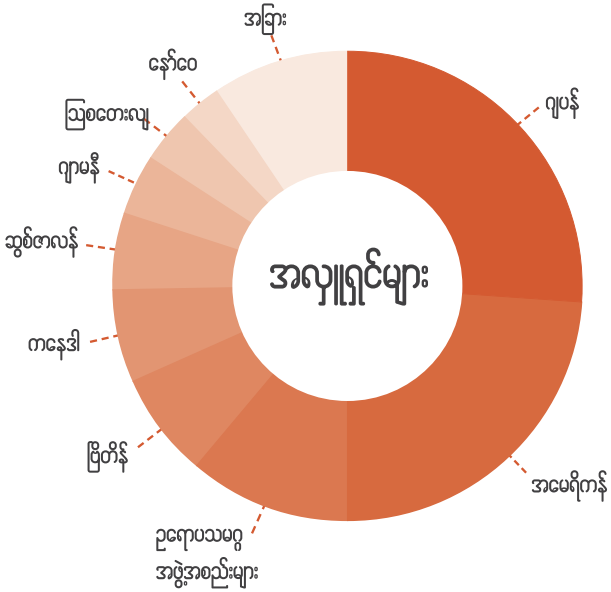
ပုံ - ၂၄
လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာအကူအညီကတိကဝတ်များ၊ ၂၀၀၆ - ၂၀၁၅

ရင်းမြစ်—OECD Creditor Reporting System Aid Activity Database

ပုံ - ၂၅

၂၀၀၈ ခုနှစ်အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာ ကဏ္ဍအတွက် အလှူရှင်များ

ရင်းမြစ် - OECD Creditor Reporting System Aid Activity Database

ပေးခြင်းများ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။^{၁၀၆} နိုင်ငံခြား အစိုးရအများစုသည် မြန်မာအစိုးရနှင့် ထိတွေ့လုပ်ကိုင်ရန် ငြင်းဆန်ကြသော်လည်း အများအပြားမှာ နယ်စပ်တလျှောက်နှင့် ထိုင်းနိုင်ငံအတွင်းရှိ လူထုအသိုင်း အပိုင်းများအား ထောက်ပံ့မှုများ ပေးလျှက်ရှိသည်။^{၁၀၇}

၂၀၀၈ ခုနှစ် နာဂစ်ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်းနှင့်အတူလာသည့် လူသားချင်း စာနာထောက်ထားမှုတုံ့ပြန်ချက်များကြောင့် လုပ်ကိုင်ပုံများ စတင်ပြောင်းလဲလာသည်။ ထိုနှစ်တွင်လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာ အထောက်အပံ့များစွာ မြင့်တက်လာပြီး ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၆၇) သန်း ရှိရာမှ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၃၃၈) သန်း အထိ ခုန်တက်သွားသည် (ပုံ ၂၄)။^{၁၀၈} ပုံ (၂၅) တွင် ဖော်ပြထားသကဲ့သို့ ထိုကယ်ဆယ်မှုများအတွက် အဓိကအလှူရှင်များမှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ အင်္ဂလန်နိုင်ငံနှင့် ဩစတေးလျနိုင်ငံတို့ ဖြစ်သော်လည်း ကယ်ဆယ်မှု၏နည်းပညာဆိုင်ရာ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုအား Tripartite Core Group မှတစ်ဆင့် စီမံခန့်ခွဲပြီး ၎င်းအား အာဆီယံက မြန်မာအစိုးရနှင့်ကုလသမဂ္ဂ တို့နှင့်အတူ ဦးဆောင်ခဲ့သည်။^{၁၀၉} သို့သော် နာဂစ်ဆိုင်ကလုန်း မုန်တိုင်းအပေါ် တုံ့ပြန်မှုသည် သိပ်ကြာရှည်ခံခြင်း မရှိဘဲ ၂၀၀၉ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၀ ခုနှစ်တို့တွင် ထောက်ပံ့မှုများ တဖြည်းဖြည်း သိသာထင်ရှားစွာ ကျဆင်းသွားသည်။

သို့သော်လည်း နာဂစ်ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်းတုံ့ပြန်မှု နောက်မှသာ ထိုင်းနိုင်ငံရှိ နယ်စပ်အခြေပြုအဖွဲ့အစည်းများသည် ထောက်ပံ့

ကူညီမှုများအား နိုင်ငံအတွင်းလုပ်ကိုင်နေသည့်အလှူရှင်များမှ ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်းသို့ အသွင်ကူးပြောင်းခြင်းကို စတင်မြင်ယောင်လာကြသည်။ နယ်စပ်တွင်အခြေပြုသော အဖွဲ့အစည်းများ၏ ကြာမြင့်စွာကပင် အလှူရှင်ဖြစ်သော နော်ဝေအစိုးရက နောက်ဆုတ်ပြီး ၎င်းတို့၏ ထောက်ပံ့မှုအားလုံးကို နိုင်ငံအတွင်းသို့ရွှေ့ပြောင်းသည့်အခါတွင် ၎င်းတို့၏စိုးရိမ်မှုများ ပို၍မြင့်တက်လာသည်။^{၁၁၀} ခြုံငုံ၍ကြည့်လျှင် ထိုလူသားချင်းစာနာမှု ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများပင် ၎င်းတို့၏ ရုံးများအား မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ရွှေ့ပြောင်းပြီးနောက် ထောက်ပံ့မှုများစွာ ဆက်လက်ရရှိခဲ့သော်လည်း ယခင်ထိုင်းနိုင်ငံတွင် အခြေပြုသောမီဒီယာနှင့် advocacy ပြုလုပ်သည့် အဖွဲ့အစည်းများသည် ဘတ်ဂျက်များစွာ ဖြတ်တောက်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။^{၁၁၁} မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုနယ်စပ်နေရာများတွင် လုပ်ကိုင်သည့်အဖွဲ့အစည်းများသည် အထောက်အပံ့များ ပေးပို့ရန်အတွက် အစိုးရမဟုတ်သည့် လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်ခြေရှိပြီး အထောက်အပံ့များ ထိုင်းနိုင်ငံနယ်စပ်မှဖြတ်ကျော်ပြီး သယ်ဆောင်ခြင်းသည် ပို၍အားသာနိုင်သည်။ အဖွဲ့အစည်းများအနေနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် မှတ်ပုံတင်ရန်မလိုအပ်ဘဲ ထိုင်းဘက်စာရင်းများဖြင့် လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်နိုင်ပါက NGO များနှင့် ပတ်သက်သည့် လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများအနေနှင့် ထိုထောက်ပံ့မှုများအပေါ် အစိုးရ၏နိုင်ငံရေးရည်ရွယ်ချက်များကြောင့်ပြုလုပ်သည့် ကန့်သတ်ချက်များမရှိဘဲ ယုံကြည်မှုစွာ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း စတင်လုပ်ကိုင်လာသည့် ထိုအသွင်ကူးပြောင်းမှုနောက်တွင် မြန်မာနိုင်ငံရှိ လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာ ကဏ္ဍသည် ဒေသတွင်း စံချိန်ဖြင့် ကြည့်လျှင် ပို၍ကြီးထွားလာပြီး ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် ခန့်မှန်းခြေအမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း(၁၅၀) အား ထောက်ပံ့ရန် ကတိကဝတ်ပြုခဲ့သည်။ ဆီးရီးယား (၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁.၇ ဘီလီယံ) သို့မဟုတ် ဆူဒန်တောင်ပိုင်း (အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၈၆၂ သန်း) ကဲ့သို့သောနိုင်ငံများ၏ လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာအထောက်အပံ့များ၏အတိုင်းအတာသို့ မရောက်ရှိသော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံသည် အရှေ့တောင်အာရှ၌ မတိမ်းမယိမ်းအဆင့်ဖြစ်သည့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၆၇) သန်းရရှိခဲ့သော ဗီယက်နမ်နိုင်ငံ နောက်တွင် ဒုတိယအများဆုံး လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံဖြစ်သည်။^{၁၁၂}

နောက်ထပ်အများဆုံးရရှိသည့် နိုင်ငံမှာ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၆၆) သန်းဖြင့် ထိုင်းနိုင်ငံဖြစ်သည်။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံ လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာ ကူညီမှုအစီအစဉ်တွင် ထောက်ပံ့ငွေများအား အဓိကနေရာသုံးခုအနက်မှ ခွဲဝေပေးခဲ့သည် - ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ကချင်ပြည်နယ်နှင့် ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းတို့ဖြစ်သည်။ ထောက်ပံ့မှုအား ပြည်တွင်း NGO (၂၅) ခု၊ နိုင်ငံတကာ NGO (၃၄) ခုနှင့် ကုလသမဂ္ဂ အေဂျင်စီ

ဇယား - ၅

ကဏ္ဍအလိုက်ရန်ပုံငွေလိုအပ်ချက်များ၊ ၂၀၁၇

လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာ	လိုအပ်ချက် (၂၀၁၇)
ပညာရေး	၇.၁ သန်း
စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံရေး	၅၀ သန်း
ကျန်းမာရေး	၁၆.၅ သန်း
အာဟာရ	၁၄.၁ သန်း
အကာအကွယ်ရရှိရေး	၂၀.၂ သန်း
နေရာထိုင်ခင်း / အစာမဟုတ်သည့်ပစ္စည်းများ / စခန်းညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့်စီမံခန့်ခွဲခြင်း	၂၀.၃ သန်း
ဂေဟစနစ်ဆိုင်ရာစနစ်နှင့်တက်ကြွစွာဆောင်ရွက်ရေး	၁၇ သန်း
ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့်အဓိကဝန်ဆောင်မှုများ	၅.၁ သန်း

(၈) ခုတို့၏ကူညီပံ့ပိုးမှုဖြင့် ပို့ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။ ဇယား (၅) တွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာလုပ်ငန်း အုပ်စုမျိုးစုံအတွင်းတွင် အထောက်အပံ့အလိုအပ်ဆုံးမှာ အခြေခံအစားအစာ ဖူလုံမှုဖြစ်ပြီး ၎င်းနောက်တွင် အကာအကွယ်ရရှိရေး၊ နေထိုင်စရာနှင့် အစားအသောက် မဟုတ်သည့်အရာများ ဖြစ်သည်။

လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်သူများ ရင်ဆိုင် ရသည့် အဓိကလုပ်ငန်းအတွင်းစိန်ခေါ်မှုတစ်ခုမှာ အကျပ် အတည်းဒဏ်ခံနေရသည့် လူဦးရေအား လက်လှမ်းမီနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပြီး ထိုပြဿနာသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကြာမြင့်စွာကပင် ရှိနေသည်။ အဖွဲ့အစည်းများအနေနှင့် လိုအပ်ချက်များ အများဆုံးလိုအပ်သည့်နေရာအများ အပြားထံသို့ သွားရောက်

ဇယားကွက် (၇)

GPEDC စောင့်ကြည့်ခြင်းမူဘောင်၊ ထိရောက်သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု အညွှန်းများ

- ၁။ ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုသည် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ၏ဦးစားပေးမှုများနှင့် ကိုက်ညီမညီရလဒ်များကို အာရုံစိုက်သည်။
- ၂။ အရပ်ဘက်လူ့အဖွဲ့အစည်းသည် ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ၎င်း၏ထိတွေ့ ဆောင်ရွက်မှုနှင့်ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်မှုတို့အား အများဆုံးရရှိနိုင်သည့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုအတွင်းတွင် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သည်။
- ၃။ ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍသည် ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ထိတွေ့ဆောင်ရွက်ပြီးဖြည့်ဆည်းပေးသည်။
- ၄။ ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့်ပတ်သက်သောအချက်အလက်များအား အများပြည်သူက လက်လှမ်းမီသည် (ပွင့်လင်းမြင်သာမှု)။
- ၅။ ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုသည် ပို၍ခန့်မှန်းလို့ရသည်။
- ၆။ လွှတ်တော်၏ဆန်းစစ်မှုအောက်တွင်ရှိသောဘတ်ဂျက်များတွင် ထောက်ပံ့မှုရှိသည်။
- ၇။ ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သူများအကြား အပြန်အလှန်တာဝန်ခံယူမှုကို အားလုံးပါဝင်သည့် ပြန်လည် လေ့လာသုံးသပ်မှုတစ်ဆင့် အားဖြည့်ပေးသည်။
- ၈။ ကျား-မရေးရာတန်းတူညီမျှမှုနှင့် အမျိုးသမီးများ ပူးပေါင်းပါဝင်မှုတို့အတွက် ထောက်ပံ့မှုရှိသည်။
- ၉။ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ၏စနစ်များကို အားဖြည့်ပြီးအသုံးပြုသည် (ထိရောက်သည့်အင်စတီကျူးရှင်းများ)။
- ၁၀။ ထောက်ပံ့မှုကူညီမှုတွင် ချည်နှောင်ခြင်းမရှိ။

ဂယားကွက် (ဂ)

ထောက်ပံ့ကူညီမှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးထိရောက်မှုဆိုင်ရာ ကမ္ဘာ့ မူဝါဒ

ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအား မည်ကဲ့သို့ ပို၍ကောင်းမွန်စွာပို့ဆောင်နိုင်သည်ကို နားလည်ခြင်းနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှု အား ပို၍ကျယ်ပြန့်စွာစီမံခန့်ခွဲနိုင်ခြင်းတို့သည် လွန်ခဲ့သောဆယ်စုနှစ် နှစ်ခုတွင် နိုင်ငံတကာအသိုင်း အဝိုင်းအတွက် မြင့်မား သည့်ဦးစားပေးမှုတစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်အများစုတွင် ထိုကဏ္ဍအတွင်း မူဝါဒဖော်ထုတ်ရန်အတွက် အဓိကနည်းလမ်းမှာ OECD ၏ ထောက်ပံ့ကူညီမှုထိရောက်မှုဆိုင်ရာအလုပ်အဖွဲ့ဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် ဤအစီအစဉ်၏အဓိကမူဝါဒအား ဖော်ထုတ်ပေးသည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုထိရောက်မှုဆိုင်ရာ အဆင့်မြင့်ဖိုရမ်ဖြစ်သော အခြေခံနိုင်ငံတကာဆွေးနွေးပွဲများအား စီစဉ်ပေးသည်။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၁ ခုနှစ်များအကြားတွင် အလုပ်အဖွဲ့ကစီစဉ်သည့် အဆင့်မြင့်ဖိုရမ် လေးခုရှိခဲ့ပြီး တစ်ခုချင်းစီသည် ထောက်ပံ့ ကူညီမှု၏ထိရောက်မှုအား ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေခြင်းအပေါ် ဆွေးနွေးပွဲ၏သဘောထားကို ထင်ဟပ်စေသည့် သီးခြားရလဒ် မှတ်တမ်းကို ဖော်ထုတ်ပေးသည်။

ဤမူဝါဒအစီအစဉ်၏ရလဒ်မှာ Busan Partnership on Effective Development Cooperation ဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံရှိ Busan မြို့တွင် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၌ ကျင်းပခဲ့သော စတုတ္ထအဆင့်မြင့်ဖိုရမ်၏ရလဒ်ဖြစ်သည်။ Busan Partnership သည် ရောမ၊ ပြင်သစ်နှင့် အက္ကရာမြို့များတွင် အရင်ပြုလုပ်ခဲ့သည့် ဖိုရမ်များ၏ ရလဒ်များတွင် ပြုလုပ်ခဲ့ သောကတိကဝတ်များအား အတည်ပြုပေးသကဲ့သို့ အရေးကြီးသည့်အသွင်ကူးပြောင်းမှု များကိုလည်း ဖော်ထုတ်ပေးသည်။ ပထမဆုံးအနေနှင့် “ထောက်ပံ့ကူညီမှုဆိုင်ရာထိရောက်မှု” မှ “ဖွံ့ဖြိုးရေးထိရောက်မှု” ဆီသို့ အသွင်ကူးပြောင်းမှုကို တရားဝင် အချက်ပြခြင်းဖြစ်ပြီး ထောက်ပံ့ကူညီမှုသည် ဖွံ့ဖြိုးရေးကို တွန်းအားပေးသည့်အကြောင်းရင်းတစ်ခုမျှသာဖြစ်ကြောင်းကို သတိပြုခြင်းဖြစ်သည်။ ဒုတိယအနေနှင့်အပြင် ပထမအိအကျိုး ဆက်အနေနှင့် ၎င်းသည် ထိရောက်သည့်ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှု ရရှိရန်ကြိုးပမ်းနေသည့် လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်သူများအား ပိုမိုကျယ်ပြန့်စွာထိတွေ့ရန်လိုအပ်ကြောင်းကို ပို၍ အလေးပေးပြီး၊ ထိုအထဲတွင် ပုဂ္ဂလိက ကဏ္ဍနှင့်အရပ်ဘက်လူ့အဖွဲ့အစည်း ပါဝင်သည်။ Busan Partnership တွင် လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ကတိကဝတ်များ၏စာရင်းရှည်တစ်ခုပါဝင်သော်လည်း ၎င်းသည် ထိရောက်သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု၏ အခြေခံအုတ်မြစ်အနေနှင့် အဓိကမူလေးခုကိုလည်း ဖော်ပြပေးထားသည် -

- ၁။ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ၏ဖွံ့ဖြိုးရေးဦးစားပေးမှုများအပေါ် ပိုင်ဆိုင်မှု - နိုင်ငံ၏သီးခြားအနေအထားများနှင့်လိုအပ်ချက်များနှင့် ကိုက်ညီအောင် ပုံဖော်ထားသည့်နည်းလမ်းများဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများကိုယ်တိုင်ဦးဆောင်မှသာလျှင် ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက် များအနေနှင့် အောင်မြင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။
- ၂။ ရလဒ်များအပေါ် အာရုံစိုက်မှု - ဖွံ့ဖြိုးရေးကြိုးပမ်းမှုများသည် ဆင်းရဲမွဲတေမှုပျောက်ခြင်းနှင့်မညီမျှမှုများအား လျှော့ချခြင်း၊ ရေရှည်တည်တံ့သည့်တိုးတက်မှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ၏ လုပ်နိုင်စွမ်းရည်များအား မြှင့်တင်ခြင်းတို့အပေါ် ရေရှည် တည်တံ့သည့် သက်ရောက်မှုရှိရမည်။
- ၃။ အားလုံးပါဝင်သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက်များ - ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သူအားလုံးအကြား အပြန်အလှန် ယုံကြည်မှုနှင့် သင်ယူမှု လိုအပ်ပြီး တစ်ဦးချင်းစီတွင် မတူညီသည့် အပြန်အလှန်ပံ့ပိုးပေးသောအခန်းကဏ္ဍများ ရှိရမည်။
- ၄။ အပြန်အလှန်ပွင့်လင်းမြင်သာမှုနှင့်တာဝန်ခံယူမှု - အလှူရှင်များနှင့်အစိုးရများအကြား တာဝန်ခံယူမှုသည် အကျိုးအမြတ် ရရှိ မည့်သူများအပေါ် တာဝန်ခံယူမှုကဲ့သို့ ရလဒ်များပေါ် ထွက်လာရန်အတွက် အဓိကကျသည်။

OECD ၏ Working Party on Aid Effectiveness ၏အခန်းကဏ္ဍအား အသိပညာများဝေငှပြီး Busan Partnership ၏ အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းကို စောင့်ကြည့်ရန်အတွက် နှစ်မြှုပ်ထားသောအလုပ်အဖွဲ့အသစ် ဖြစ်သည့် Global Partnership on Effective Development Cooperation (GPEDC) သို့ ပြောင်းခြင်းဖြင့် Busan-အလွန် ဖွံ့ဖြိုးရေးထိရောက်မှုအစီအစဉ် အတွက် ထိုသဘောတူညီချက်က အုပ်ချုပ်ချပေးသည်။ OECD-UNDP ပူးတွဲဖွဲ့စည်းခြင်းဖြင့် GPEDC သည် အသွင်ကူးပြောင်းမှုအား ပိုမိုပါဝင်မှု ရှိသည့် ကုလသမဂ္ဂဦးဆောင်သောနည်း လမ်းဆီသို့ပြောင်းခြင်းကို ပြသသည်။ GPEDC သည် ၎င်းပေါ်လာချိန်မှစ၍ အဆင့်မြင့် အစည်းအဝေးနှစ်ခု စီစဉ်ခဲ့ပြီး - ပထမမှာ ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် Mexico City တွင်ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ဒုတိယကို ၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် Nairobi တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ထိုအစည်းအဝေးများအား အားလုံးပါဝင်မှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး၏ ထိရောက်မှုအား စဉ်းစားခြင်း တို့ကြောင့် ချီးမွမ်းမှု များရရှိသော်လည်း Mexico Communiqué နှင့် Nairobi Outcome Document နှစ်ခုစလုံးတို့သည် ရှေ့ဆက်သွားရန်အတွက် မူဘောင်အသစ်တစ်ခုအား ချမှတ်နိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ အထက်တွင်ဆွေးနွေးခဲ့သော မူလေးခု အပေါ်အခြေပြု၍ ၂၀၁၃/၂၀၁၄ နှင့် ၂၀၁၆ ခုနှစ်တို့တွင် စောင့်ကြည့်မှုနှစ်ကြိမ်ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ၂၀၁၇ ခုနှစ် မေလတွင် ကျင်းပခဲ့သော မဟာဗျူဟာမြောက် အစည်း အဝေး၌ GPEDC သည် ၎င်း၏ ၂ နှစ်ကာလအမြင် အာရုံစိုက်မှုအစား နိုင်ငံအဆင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအား ထောက်ပံ့ ရေးနှင့် ကောင်းသောအလေ့အထ များအား ဖော်ထုတ်ပြီး သက်သေအထောက်အထားများဝေငှခြင်းတို့ကို ပို၍အာရုံစိုက်ခဲ့သည်။

ရန်အတွက် ခရီးသွားပါမစ်များလိုအပ်ပြီး ထိုကဲ့သို့သော လက်လှမ်းမီမှု မည်သည့်အချိန် တွင် ရရှိမည်ဆိုသည်ကို အစိုးရက ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ပေးသည်။ လွန်ခဲ့သော (၁၂) လအတွင်းတွင် အစိုးရအနေနှင့် ပို၍သွားလာခွင့်များပေးရန် တောင်းဆိုမှုများစွာကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ ဥပမာအနေနှင့် ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၁၉) ရက်နေ့တွင် ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ မောင်းတောမြို့နယ်တွင် မြန်မာရဲများအား တိုက်ခိုက်မှု ဖြစ်ပေါ်ပြီး ပေါ်ထွက်လာ သည့်အကြမ်းဖက်မှုများကြောင့် ထိုနယ်မြေအတွင်း လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်း များ၏ အလုပ်လုပ် ပိုင်ခွင့်ကို ဆိုင်းငံ့ထားခဲ့ကာ အကျပ်အတည်း အပေါ် နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်း၏တုံ့ပြန်မှု၏ အဓိကအစိတ် အပိုင်း အနေနှင့် ထိုနယ်မြေများအား ပြန်လည်ဖွင့်ပေးရန် ဆော်ဩလျက်ရှိသည်။^{၁၆၇} တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းတွင် လုပ်ကိုင်နေသည့် အဖွဲ့အစည်း အများ အပြားသည် ထိုနေရာများတွင် ပဋိပက္ခများပြင်းထန်လာ သည်နှင့်အတူ လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများ၏လက် လှမ်းမီမှု ကန့်သတ်ခံရခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ စိုးရိမ် မှုများ ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြသည်။^{၁၆၈} နိုင်ငံတကာလူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများသည် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ပြည်တွင်းအဖွဲ့အစည်း များနှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်အနေနှင့်တွဲ၍လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြပြီး အကြောင်းမှာ ၎င်းတို့သည် ပို၍ လွတ်လပ်စွာသွားလာနိုင် သောကြောင့်ဖြစ်ပြီး၊ သို့သော် လတ်တလောပြုလုပ်သည့်ခရီး သွားကန့်သတ်မှုများသည် ထိုပြည်တွင်းဆောင်ရွက်သူများ၏ လိုအပ်နေသူများအား လက်လှမ်းမီနိုင်ခြင်းကိုပါ တန်းတူဟန့်တားလာသည်။^{၁၆၉}

၃.၃။ ထောက်ပံ့ကူညီမှု၏ ထိရောက်မှု

ထောက်ပံ့ကူညီမှု ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်းအား ပို၍အားပေး ခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံရှေ့ဆက်သွားရာတွင် ထိရောက်သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု၏ အဓိကကျသည့်အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်လာမည်။ လက်ရှိအစိုးရ၏သက်တမ်း ပိုရှည်လာသည်နှင့် အညီ တိုင်းပြည်၏ထောက်ပံ့ကူညီမှုတည်ဆောက်ပုံအသစ် သည်လည်း ပို၍ခိုင်မာလာမည် ဖြစ်ပြီးမြန်မာနိုင်ငံအတွက် အနာဂတ်ဦးစားပေးမှုများအား ဖော်ထုတ်ရန် နိုင်ငံတကာ ဖွံ့ဖြိုးရေး ထိရောက်မှုစံများအား ကြည့်သင့်သည်။ သို့သော် လည်း ဤအကဲဖြတ်မှုအား အစမှစရန် မလိုအပ်ပါ။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ လုပ်ငန်းစဉ် များနှင့်တည့်ဆောက်ပုံများအပေါ် ပြုလုပ်ထားသည့်အကဲဖြတ်မှုအား ၂၀၁၆ ခုနှစ် စောင့်ကြည့် လေ့လာမှုအတွက် GPEDC ၏ မြန်မာအစီရင်ခံစာတွင် တွေ့ရှိ နိုင်သည်။^{၁၇၀} ထိုစောင့်ကြည့်လေ့လာမှုသည် ထိရောက်သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအတွက် ၂၀၁၁ Busan Partnership Agreement နှင့် ချိတ်ဆက်နေပြီး ဇယားကွက် (၇) တွင် ပြသထားသည့်အတိုင်း ညွှန်းကိန်း (၁၀) ခုအနေနှင့် ဖော်ပြထားသည်။ GPEDC ၏ အကဲဖြတ်မှုအား NLD အစိုးရ၏ ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအားစီမံခန့်ခွဲမှုကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်း

မတိုင်မီ ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဖြစ်သော်လည်း တွေ့ရှိချက် အများအပြားမှာ ယနေ့အထိ အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိနေ သေးသည်။ အောက်ဖော်ပြပါအခန်းခွဲ များသည် Busan မှ မူလေးခုအောက်တွင် လက်ရှိစွမ်းဆောင်ရည်အပေါ် ကနဦး အကဲဖြတ်မှုအား ဖော်ပြပေးထား သည့်အပြင် အကဲဆတ်၍ ပဋိပက္ခဒဏ်ခံနေရသောပြည်နယ်များထံ ထောက်ပံ့ကူညီမှုများ ပေးပို့ခြင်းနှင့်ပတ်သက် သည့် မြန်မာနိုင်ငံအတွက်လမ်းညွှန်မှု များ၏ ဆီလျော်မှုရှိမရှိအပေါ် ဆွေးနွေးမှုလည်း ပါဝင်သည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် ပြုလုပ်သော စောင့်ကြည့်လေ့လာမှုမှ တွေ့ရှိသည်မှာ နိုင်ငံ၏ပိုင်ဆိုင်မှုအတွက် ရွေးချယ်ထား သည့်ဆောင်ရွက်မှုများသည် အမှတ်အနည်းငယ်သာ ရရှိသည်။ အကြောင်းတစ်ခုမှာ သက်ဆိုင်သည့်မူဝါဒများ၏ အနေအထား သည် အသစ်ဖြစ်နေသောကြောင့် ဆက်စပ်သည့်ဦးတည်ချက် များနှင့်ရလဒ်များ၏မူဘောင်များတွင် ရှင်းလင်းမှုမရှိကြောင်း ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက်များက သတင်းပို့ကြသည်။^{၁၇၁} ထိုအချိန်တွင် ရှိသောဖွံ့ဖြိုးရေး မိတ်ဖက်များသည်လည်း အများအားဖြင့် ၎င်းတို့၏ ထောက်ပံ့ကူညီမှုများပို့ဆောင်ရာတွင် အစိုးရအား ရှောင်ရှားခဲ့ပြီး၊ စောင့်ကြည့်လေ့လာမှုအတွက် သုတေသန ပြုလုပ်သည့်အဖွဲ့အစည်း (၁၅) ဖွဲ့မှ (၁၁) ဖွဲ့တို့သည် မည်သည့်ထောက်ပံ့ငွေကိုမှ အစိုးရ၏ဘတ်ဂျက်မှတစ်ဆင့် သွားခြင်းမရှိပါ။ စာတမ်းက အကြံပြုသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာ ငွေကြေးထောက်ပံ့မှုများအတွက် ပိုမိုခိုင်မာ သည့်လွှတ်တော်ဆိုင်ရာကြီးကြပ်မှု မည်ကဲ့ သို့ရရှိနိုင်သည်ကို အစိုးရနှင့်အလှူရှင်တို့ စတင်ဆွေးနွေးကြရန်ဖြစ်သည်။

ဇယား - ၆ မြန်မာနိုင်ငံရှိနိုင်ငံပိုင်ဆိုင်မှု၏အညွှန်းများအားစောင့်ကြည့်ခြင်း၊ ၂၀၁၆

အညွှန်းများ	ရလဒ်
ရည်ရွယ်ကဏ္ဍများအားချိန်ညှိမှု	၅၇%
ရလဒ်များအားချိန်ညှိမှု	၅၆%
အစိုးရအချက်အလက်များအားအသုံးပြုခြင်း	၃၈%
ပူးတွဲအကဲဖြတ်ခြင်း	၅၂%
ဘတ်ဂျက်အတွင်းရှိရာခိုင်နှုန်း	၄၄%
ဘတ်ဂျက်	၂၃%
ဘဏ္ဍာရေးအစီရင်ခံစာရေးဆွဲခြင်း	၂၃%
စာရင်းစစ်ခြင်း	၂၃%
ဝယ်ယူဖြည့်တင်းရေး	၁၉%
CPIA	၃.၅%
နှောင်ကြီးပဲ့ထောက်ပံ့ကူညီမှု	၈၈%

သမိုင်းရှုထောင့်ကကြည့်သော် နိုင်ငံ၏ပိုင်ဆိုင်မှုအဆင့်သည် နှိုင်းယှဉ်ရလဒ်အရ နည်းနေခြင်းမှာ မထူးဆန်းပါ။ ပြီးခဲ့သော အခန်းများတွင် အသေးစိတ်ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ထောက်ပံ့ ကူညီမှုသည် ၂၀၁၁ ခုနှစ်ထက်စာလျှင် နိုင်ငံ၏ပိုင်ဆိုင်မှုအတွက် ထိုနိုင်ငံတကာစံနှုန်းများနှင့် ပို၍နီးကပ်စွာရွေ့လျားလာသည်။ သို့သော် အချို့သော ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက်များသည် ဆက်လက် တွန့်ဆုတ်နေဆဲဖြစ်သည်။ အစိုးရကိုယ်တိုင်ပါဝင်သည့် လက်ရှိ ဖြစ်ပွားနေသော အကြမ်းဖက်မှုပဋိပက္ခများ၏ အနေအထား ကြောင့် အစိုးရအနေနှင့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုပေးသူများက လိုအပ်နေသည့်အချို့လူဦးရေများထံ ကူညီပေးခြင်း၊ သို့မဟုတ် ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်အား ဘက်မလိုက်ဘဲ ထောက်ပံ့မှု ပေးခြင်းမှ ဟန့်တားနိုင်သည်။ ထို့အပြင် လျှော့ပေါ့မှုများစွာ ရှိခဲ့သော်လည်း အချို့သောအလှူရှင်များသည် အစိုးရ၏ စစ်တပ်အစိတ်အပိုင်းကို အထောက်အကူပေးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သတိမိရိယာဆက်လက် ထားလေ့ရှိသည်။ အလှူရှင်များ၏ ဘတ်ဂျက်ထောက်ပံ့မှုသည် လိုသလို အသုံးပြု နိုင်သော အခြေအနေရှိပြီး အစိုးရ အစီအစဉ်များအတွက် အလှူရှင်များ၏ ဘဏ္ဍာငွေ တိုးမြှင့်ထောက်ပံ့ခြင်းသည် တပ်မတော်ဆီသို့လည်း ဘဏ္ဍာငွေ အထောက်အပံ့များ ဆက်လက်ရောက်ရှိသွားနိုင်သည့် စိုးရိမ်ဖွယ်ရှိသည်။ နိုင်ငံရေးအပေါ် စစ်တပ်၏လွှမ်းမိုးမှု ဆက်လက်ရှိနေသော ကြောင့် "နိုင်ငံပိုင်ဆိုင်မှု" အား နားလည်ရန် အရေးကြီးကြောင်း အချို့သောအလှူရှင်များက အကြံပြုပြီး၊ အကြောင်းမှာ "အစိုးရ၏ပိုင်ဆိုင်မှု" အစား "နိုင်ငံ အတွင်း အကျိုးသက်ရောက် သူများ၏ပိုင်ဆိုင်မှု" ဖြစ်ရန်လိုအပ်ပြီး ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှုထဲတွင် သက် ဆိုင်သည့်နိုင်ငံအတွင်းအကျိုး သက်ရောက်သူအားလုံး၏အသံရှိရန်အတွက် အားလုံးပါဝင် သည့်ဆွေးနွေးတိုင်ပင် ခြင်းဆိုင်ရာလုပ်ငန်းစဉ်အား ထည့်သွင်း ရန် လိုအပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။^{၁၉၀}

ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အားလုံးပါဝင်သည့် မိတ်ဖက်များ "အားလုံးပါဝင်သည့် မိတ်ဖက်များ" ၏ အဓိကအင်္ဂါရပ်နှစ်ခုမှာ ဖွံ့ဖြိုးရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုတွင် အရပ်ဘက် လူ့အဖွဲ့ အစည်းနှင့်ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍတို့ ပါဝင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ် စောင့်ကြည့်လေ့လာရေး အစီရင်ခံစာသည် ထိုနယ်ပယ် နှစ်ခုစလုံးအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံ၏တိုးတက်မှုကို အားရကျေနပ် သော်လည်း^{၁၉၁} အခြားရင်းမြစ်များအနေနှင့် လုံလောက်သည့် ခွင့်ပြုမှုများ ပြုလုပ်ပြီးသည်နှင့်ပတ်သက်၍ ယုံကြည်မှု သိပ်မရှိကြပါ။ အထက်တွင် အသေးစိတ်ဖော်ပြထားသည့် အတိုင်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဆိုင်ရာ မိတ်ဖက်များအဖွဲ့ သည် အရပ် ဘက်လူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့် နိုင်ငံတကာ NGO များနှင့် ထိတွေ့ခြင်းတွင် နောက်ထပ်တိုးတက်မှုများ မည်ကဲ့သို့ပြု လုပ်နိုင်သည်နှင့်ပတ်သက်၍ စူးစမ်းရန် လုပ်ငန်းစဉ်များ ထူထောင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍအား ထိတွေ့ရန် အတွက် ယခင်အစိုးရလက်အောက်တွင် ကျင်းပခဲ့သည့် နောက်ဆုံး Myanmar Development Cooperation Forum

တွင် ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍကိုယ်စားပြုသူများ တက်ရောက်ခဲ့သော် လည်း ၎င်းအား ရှေ့ဆက်မည်ကဲ့သို့ ပါဝင်လုပ်ဆောင်သွားစေ မည်ဆိုသည်မှာ မရှင်းလင်းလှပါ။^{၁၉၂}

ကျား-မဆိုင်ရာ ပူးပေါင်းပါဝင်မှု မြှင့်တင်ခြင်းသည် အားလုံး ပါဝင်သည့်မိတ်ဖက်ဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်း၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ အချို့သောထောက်ပံ့ရေးအေဂျင်စီများသည် ကျား-မရေးရာ တန်းတူညီမျှမှုအပေါ် ၎င်းတို့၏ထောက်ပံ့ ရေးအစီအစဉ်များ၏ သက်ရောက်မှုပိုကောင်းစေရန်နှင့် အစီအစဉ်များသည် အမျိုးသမီးများနှင့် အမျိုးသမီးငယ်များ ဆီသို့ ရောက်ရှိစေခြင်းအတွက် ခြေလှမ်းများ လှမ်းခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့သောပေါင်းစည်းမှုအား စီမံနိုင်ရန်အတွက် နည်းလမ်းအချို့ရှိပြီး၊ ထိုအထဲတွင် ကျား-မရေးရာကိစ္စရပ်များကို ခွဲခြားပြသသည့်ညွှန်းကိန်းများအား စီမံကိန်း၏ စွမ်းဆောင် ရည်ကို တိုင်းတာရန်အတွက် သတ်မှတ်ချက်များအပြင် ကျား-မရေးရာနှင့် ပတ်သက်သည့် အစီအစဉ်ပြုလုပ်ခြင်း အတွက် သီးခြားထောက်ပံ့ငွေများအား စူးစိုက်နှစ်မြှုပ်ခြင်း များလည်း ပါဝင်သည်။ GPEDC စောင့်ကြည့်လေ့လာမှုအတွက် တိုင်းတာသည့်ညွှန်းကိန်းများမှာ အစိုးရအနေနှင့် ဘတ်ဂျက် ခွဲဝေမှုများအား ကျား-မရေးရာတန်းတူညီမျှမှုနှင့် အမျိုးသမီး များ၏ ပူးပေါင်းပါဝင်လုပ်ပိုင်ခွင့်များအတွက် ချပေးခြင်းရှိ၊ မရှိ ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးစောင့်ကြည့်လေ့လာမှု အစီရင်ခံစာအရ အစိုးရ၏စနစ်ထဲတွင် ထိုကဲ့သို့သော အစိတ်အပိုင်း မရှိပါ။^{၁၉၃}

ပွင့်လင်းမြင်သာမှုနှင့်တာဝန်ခံယူမှု

၂၀၁၆ ခုနှစ် စောင့်ကြည့်လေ့လာမှုတွင် မြန်မာနိုင်ငံသည် ထိုမှဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ချက်အားဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ဆောင်နိုင် ခဲ့ပြီး၊ အကြောင်းမှာ အလှူရှင်၏အထောက်အပံ့အား ကြိုတင် ခန့်မှန်း၍ရသည်ဟု မြင်ကြပြီး (ထောက်ပံ့ကူညီမှုသည် တာဝန် ခံယူမှုရှိပြီး ပွင့်လင်းမြင်သာမှုရှိခြင်းအတွက် ကောင်းသော ရလဒ်ဖြစ်သည်)။ တစ်ဘက်နှင့် တစ်ဘက် တာဝန်ခံယူစေ နိုင်ရန် အတွက်လည်း အားကောင်းသည့်စနစ်များ ရှိခဲ့သည်။ အစီရင်ခံစာက မှတ်ချက်ပေးသည်မှာ ကာလလတ်ကြိုတင် ခန့်မှန်းနိုင်မှုအား ပိုမိုကောင်းမွန်အောင် ပြုလုပ်သွားနိုင် သော်လည်း ဖွံ့ဖြိုးရေး မိတ်ဖက်များ၏ ၁၈% ကသာလျှင် အစိုးရအား ၎င်းတို့၏အစီအစဉ်များအကြောင်း တစ်နှစ်ကြိုတင်၍ အသိပေးသည်။^{၁၉၄} အပြန်အလှန်တာဝန်ခံယူမှုအတွက် DACU သည် နယ်ပယ်တိုးချဲ့နိုင်ခြေရှိပြီး၊ အကြောင်းမှာ ၎င်းအနေနှင့် အစိုးရနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက်များအကြား ပုံမှန်အဆင့်မြင့် ဆက်ဆံမှုများ ပြု လုပ်နိုင်ရန်အတွက် အခင်းအကျင်းနေရာ တစ်ခုဖန်တီးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် ခိုင်မာသည့်အစီအစဉ် များနှင့်ဦးစားပေးမှုများအား ဖော်ထုတ်ထားခြင်းမရှိပါက ထိုအပြန်အလှန်ဆွေးနွေးမှုများသည် တာဝန်ခံယူမှုအတွက် အကန့်အသတ်ဖြင့်သာ အသုံးဝင်မည်။ ဇယားကွက် (၁၀) တွင် အသေးစိတ်ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ထောက်ပံ့ရေးအချက်

ဂယားကွက် (၉)

အပြန်အလှန်တာဝန်ယူမှုအတွက် လိုအပ်ချက်များ

Paris Declaration နှင့် Accra Agenda for Action တို့ထဲတွင် ထောက်ပံ့ကူညီမှု၏ထိရောက်မှု ကတိ ကတိများအား အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းတွင် အပြန်အလှန်တိုးတက်မှုအား ပူးတွဲအကဲဖြတ်မှုပြုလုပ်ရန် ကတိကဝတ်များ ပါဝင်သည်။ ထိုလုပ်ငန်းစဉ်ထဲတွင် ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုပြုလုပ်သူအားလုံး၏ပါဝင်မှု နှင့် တိုးတက်မှုအား စောင့်ကြည့်လေ့လာရန် အတွက် နိုင်ငံဦးဆောင်သည့်မူဘောင်များအသုံးပြုခြင်းကို Busan Partnership Agreement က အားပေးသည်။ GPEDC စောင့်ကြည့်လေ့လာရေး မူဘောင်ထဲတွင်^{၂၀၂} အောက် ဖော်ပြပါစံနှုန်းငါးခုထဲမှ အနည်းဆုံးလေးခု လိုအပ်သည် -

- ၁။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု ဦးစားပေးမှုများအားဖော်ပြသည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှု သို့မဟုတ် မိတ်ဖက် မူဝါဒတစ်ခု တည်ရှိခြင်း၊
- ၂။ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံ၏အစိုးရနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဖြည့်ဆည်းပေးသူများ နှစ်ဦးစလုံးအတွက် ထိရောက်သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအတွက် နိုင်ငံအဆင့်ရွေးချယ်လုပ်ငန်းများရှိခြင်း၊
- ၃။ အစိုးရနှင့်ဖြည့်ဆည်းသူများအနေနှင့် ထိပ်တန်းအဆင့် လွန်ခဲ့သော (၂) နှစ်အတွင်း ပူးတွဲဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ထိုလုပ်ငန်းများအား အကဲဖြတ်ခြင်း၊
- ၄။ ထိုကဲ့သို့သောပြန်လည်လေ့လာသုံးသပ်မှုတွင် ဒေသခံအစိုးရများနှင့်အာဏာပိုင်မဟုတ်သည့်အကျိုးသက်ရောက်သူ များ၏ တက်ကြွစွာပါဝင်မှု၊
- ၅။ ထိုကဲ့သို့သောလုပ်ငန်းများမှ ပြည့်စုံသည့်ရလဒ်များအား အများပြည်သူထံ ဖော်ပြခြင်း။

အလက်စီမံခန့်ခွဲမှုစနစ်အား ပိုမိုကောင်းမွန်အောင်လုပ်ရန် ရှိနေ နိုင်သေးသော်လည်း ၎င်းသည် ပွင့်လင်းမြင်သာမှုနှင့် တာဝန်ခံ ယူမှုတို့အတွက် အားကောင်းသည့်ကိရိယာတစ်ခုဖြစ်သည်။ အကဲဆတ်၍ ပဋိပက္ခဒဏ်ခံနေရသည့်နိုင်ငံများတွင် ထောက်ပံ့ ကူညီမှု၏ထိရောက်မှု အကဲဆတ်၍ ပဋိပက္ခဒဏ်ခံနေရသည့် နိုင်ငံများအား ထောက်ပံ့ကူညီမှုပိုဆောင်ခြင်း၏ ထူးခြားသည့် စိန်ခေါ်မှုများကြောင့် ထောက်ပံ့ကူညီမှု၏ထိရောက်မှုစံများ အတွက် သီးခြားအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုဖော်ထုတ်ခြင်းဆီသို့ ဦးတည် ခဲ့သည်။ ထိုဆွေးနွေးမှုများအတွက် ယခုအချိန် ကိုးကားသည့် အရာမှာ အကဲဆတ်သည့်နိုင်ငံများအား ထိတွေ့ပြီး လုပ်ကိုင်ရန် အတွက် သဘောတူညီချက်အသစ် (New Deal for Engagement in Fragile States) ဖြစ်ပြီး ၎င်းကို ၂၀၁၁ ခုနှစ်၌ Busan တွင် ကျင်းပသည့် အဆင့်မြင့်ဖိုရမ်က အတည်ပြုခဲ့ပြီး အောက်တွင်ရှိသည့် ဇယား ကွက် (၁၁) တွင် ခြုံငုံပြီးဖော်ပြ ပေးထားသည်။ ထိုမူဘောင်များသည် လုံခြုံရေးအာမခံ အမြဲမရှိသည့်အပြင် ထိုလူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်း လက်နက် ကိုင်သူများအကြား သဘောထားကွဲလွဲမှုများစွာရှိသည့် ပတ်ဝန်းကျင်များတွင် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရသည့် ထူးခြားသည့် နိုင်ငံရေးရှုပ်ထွေးမှုများအား ဆုပ်ကိုင်နိုင်ရန် ရည်ရွယ်ထား ခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့က အကြံပြုသည်မှာ ဂရုတစိုက် စေ့စပ်ဆွေးနွေးထားသည့် နိုင်ငံရေးကျေအေးမှုနှင့် နိုင်ငံ၏ စွမ်းရည်ကို မြှင့်တင်ရန်ကြိုးပမ်းမှုများအား ပေါင်းစည်း၍ အကဲဆတ်သည့်အနေအထားအောက်မှ အသွင်ကူးပြောင်းပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ရေရှည်တည်တံ့သည့်ဖွံ့ဖြိုးရေးဆီသို့သွားရန်

ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏အနေအထားမှာ ရှုပ်ထွေးပြီး အကဲဆတ်၍ ပဋိပက္ခဒဏ်ခံနေရသည့်နိုင်ငံများအတွက် နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်း၏ ပုံမှန်တုံ့ပြန်မှုများနှင့် ဟပ်စပ်ခြင်း ရှိချင်မှရှိမည်။ နိုင်ငံရေးအသွင်ကူးပြောင်းမှုသည် နှိုင်းယှဉ်ခြင်း အားဖြင့် စနစ်တကျရှိပြီး အကြမ်းဖက်မှုများသည် နိုင်ငံ၏ မြို့ပြပဟိုနေရာများကို သက်ရောက်မှုနည်းကာ အလှူရှင်များ သည်လည်း ပဋိပက္ခသက်ရောက်မှုမရှိသည့် နိုင်ငံများတွင် ပြုလုပ်သကဲ့သို့ အစိုးရနှင့်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုယန္တရားများ ထူထောင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် နိုင်ငံ၏အစိတ်အပိုင်းအများ အပြားတွင် ပဋိပက္ခနှင့်အကဲဆတ်မှုများသည် အမှန်ကတယ် ရှိသည့် ဖိစီးမှုများဖြစ်သည်။ နိုင်ငံ၏အစိတ်အပိုင်းအများအပြား သည် အစိုးရမဟုတ်သည့် လက်နက်ကိုင်အုပ်စုများ၏ ထိန်းချုပ် မှုအောက်တွင် ရှိနေသေးပြီး လက်ရှိကချင်ပြည်နယ်နှင့်ရှမ်းပြည် နယ်မြောက်ပိုင်းတို့တွင် ဖြစ်ပွားနေသောတိုက်ပွဲများကြောင့် ကျယ်ပြန့်သည့် နေရာရွှေ့ပြောင်းမှုများ ဖြစ်ပေါ်စေလျက်ရှိသည်။ နိုင်ငံအတွင်းရှိ အကြီးဆုံးလက် နက်ကိုင်အုပ်စုများတွင် တပ်ဖွဲ့ဝင်များ ထောင်ပေါင်းများစွာရှိပြီး၊ ဥပမာအနေနှင့် ရှမ်းပြည်နယ်အရှေ့ဘက်ရှိ 'ဝ' ပြည်သွေးစည်းညီညွတ်ရေးတပ် မတော်တွင် အင်အား (၃၀,၀၀၀) အထိရှိပြီး ၎င်းတို့သည် အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်မှုများရှိ သကဲ့သို့ တပ်မတော်နှင့်လည်း တိုက်ခိုက်မှုများရှိသည်။ လက်ရှိတရားဝင်ငြိမ်းချမ်းရေး လုပ်ငန်းစဉ်ထဲသို့ ပါဝင်ရန် ကြိုးပမ်းနေသော လက်နက်ကိုင် အုပ်စု (၂၀) အပြင် နိုင်ငံ၏နေရာအနှံ့တွင် လှုပ်ရှားနေသော ရေတွက်လို့မရသည့် လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့များလည်းရှိသည်။^{၂၀၃}

ဂယားကွက် (၁၀)

မြန်မာနိုင်ငံရှိ ထောက်ပံ့ကူညီမှုဆိုင်ရာ အချက်အလက်များနှင့် ပွင့်လင်းမြင်သာမှု

တိကျပြီးစုံလင်သည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုအချက်အလက်များအား ပုံမှန်ထုတ်ဝေခြင်းသည် ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု၏ ပွင့်လင်းမြင်သာမှုနှင့် တာဝန်ခံယူမှုအတွက် အဓိကကျသည်။ နိုင်ငံတကာအဆင့်တွင် အထင်ရှားဆုံး အချက်အလက် ရင်းမြစ်တစ်ခုမှာ OECD ၏ Creditor Reporting System (CRS) Aid Activity Database ဖြစ်ပြီး၊ ၎င်းအား ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ထူထောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤ dataset များသည် ဖွံ့ဖြိုးမှုအကူအညီများကော်မတီ (DAC) အဖွဲ့ဝင်အားလုံးအတွက် dataset နှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ရပြီး၊ အချက်အလက်များအား နှစ်စဉ်ထုတ်ပြန်သော်လည်း ၂ နှစ် နောက်ကျလျက်ရှိသည်။ အချိန် နှောင့်နှေးမှုသည် ပြဿနာမဟုတ်ပါက CRS သည် နိုင်ငံများအနွဲ့ ထောက်ပံ့ကူညီမှုများစီးဆင်းမှုကို နှိုင်းယှဉ်ရန်အတွက် သို့မဟုတ် တိကျသည့်ပေါင်းစည်းထားသော ကိန်းဂဏန်းများအတွက် အကောင်းဆုံးရင်းမြစ်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အချက် အလက်များအား နိုင်ငံအနွဲ့နှိုင်းယှဉ်ရန်လိုအပ် သောကြောင့် သီးခြားနိုင်ငံတစ်ခုအတွက် မည်မျှနီးစပ်အောင် ပုံဖော်နိုင်ခြင်းတွင် အကန့်အသတ်ဖြင့်သာရှိကာ နိုင်ငံအဆင့်တွင် အချက်အလက်များစုစည်းရန် လိုအပ်နေပြီးမည်ဖြစ်သည်။ CRS အပြင် နောက်အရေးကြီးသည့် နိုင်ငံတကာရင်းမြစ်တစ်ခုမှာ International Aid Transparency Initiative ဖြစ်သော်လည်း ၎င်းသည် စာရင်းအင်းဆိုင်ရာ ပိုင်းခြားစိတ်ဖြာမှုအား အထောက်အကူပြုရန်အစား စီမံကိန်းအချက်အလက်အတွက် ကိုးကားရန် ရင်းမြစ်တစ်ခုအနေနှင့်သာ ဒီဇိုင်းဆွဲထားခြင်းဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းတွင် ထောက်ပံ့ကူညီမှုလုပ်ငန်းများအား နားလည်ရန်အတွက် အဓိကအချက်အလက် ရင်းမြစ်နှစ်ခုရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံအတွက် Mohinga Aid Information Management System (AIMS) အား နိုင်ငံခြားစီးပွားဆက်ဆံရေးဌာနက အလှူရှင်များ၏ပံ့ပိုးမှုဖြင့် စီမံခန့်ခွဲသည်။ AIMS သည် OECD CRS တို့နှင့် ကိုက်ညီ သည့် စံကိုက်ထားသော အစီရင်ခံစာ တင်သွင်းသည့်စနစ်အား အသုံးပြုသော်လည်း အစီရင်ခံစာတင်သွင်းခြင်းသည် နိုင်ငံအဆင့်တွင်သာ ဖြစ်သောကြောင့် AIMS အချက်အလက်များ၏အရည်အသွေးသည် ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ဖော် ကိုင်ဘက်များအနေနှင့် ၎င်းတို့၏ အချက်အလက်များအား မည်မျှပုံမှန်နှင့်တိကျစွာ update ပြုလုပ်ခြင်းအပေါ် မူတည်သည်။ ဤစာတမ်းအတွက် ကောက်ယူထားသည့် အချက် အလက်များမှ တွေ့ရှိရသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံရှိ အကြီးဆုံးအလှူရှင် (၂၁) ဦးမှ လေးဦးသည် ၎င်းတို့၏စီမံကိန်းနှင့်ပတ်သက်သည့် အချက်အလက်အစုံအလင်ကို AIMS ပေါ်တွင် ဖော်ပြထားပြီး အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၂) ဘီလီယံရှိသည့် ထောက်ပံ့ ကူညီမှုများအား ဖော်ပြထားခြင်းမရှိပါ။ သို့သော်လည်း AIMS သည် အွန်လိုင်းစင်မြင့်တစ်ခုမှတစ်ဆင့် အချက်အလက် များစွာကိုပေးထားပြီး ၎င်းသည် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု၏ပွင့်လင်းမြင်သာမှုကို များစွာ ဖြည့်ဆည်းပေးသည်။

Who, What, Where (3W) database ထဲတွင် နိုင်ငံအနွဲ့ထောက်ပံ့ကူညီမှုစီမံကိန်းများနှင့်ပတ်သက်သည့် အချက် အလက်များပါဝင်သော်လည်း အချက်အလက်များအား အလှူရှင်များအစား အကောင်အထည်ဖော်သည့် အဖွဲ့အစည်းများက update လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းအား မြန်မာသတင်းအချက်အလက်စီမံခန့်ခွဲမှုယူနစ်က ထုတ်ဝေပြီး ခြောက်လတစ်ကြိမ် update လုပ်သည်။ ၂၀၁၇ ခုနှစ် မတ်လ 3W data ထဲတွင် အဖွဲ့အစည်း (၂၁၈) ခုမှ အချက်အလက်များပါဝင်ပြီး နိုင်ငံအနွဲ့ရှိ ၎င်းတို့၏လုပ်ငန်းများအား သတင်းပို့ကာ၊ ထိုအထဲတွင် နိုင်ငံတကာ NGO (၉၁) ခု၊ ပြည်တွင်း NGO (၆၀)၊ နယ်စပ်အခြေစိုက် အဖွဲ့အစည်း (၃၈) ခု၊ ကုလသမဂ္ဂအေဂျင်စီ (၁၆) ခုနှင့် ကြက် ခြေနီအေဂျင်စီ (၈) ခုတို့ ပါဝင်သည်။ 3W data ထဲတွင် ပထဝီ အနေအထားဆိုင်ရာအသေးစိတ်အချက်အလက် များပါဝင်ပြီး အကောင်အထည်ဖော်ရေးအဖွဲ့အစည်းများအနေနှင့် သူတို့လုပ် ကိုင်နေသည့်ကျေးရွာများအား တိကျစွာဖော်ထုတ်နိုင်ပြီး၊ ၎င်းသည် အဖွဲ့အစည်းများအကြား လုပ်ငန်းများ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက် ရာတွင် အသုံးဝင်သည်။ သို့သော် စီမံကိန်းများအတွက် မည်သည့်ဘဏ္ဍာရေးအချက်အလက်များမှ မှတ်တမ်းတင်ထားခြင်းမရှိ သောကြောင့် ကဏ္ဍတစ်ခုတွင် ပေးထားသည့်အထောက်အပံ့များ၏ အတိုင်းအတာအား ခန့်မှန်းရန်ခက်ခဲသည်။

အာရှ၏အစိတ်အပိုင်းအများအပြားတွင် အလားတူဖြစ်ရပ်များ ရှိပြီး ထိုနေရာများတွင် ဖွံ့ဖြိုးရေးအထောက်အပံ့များအား နိုင်ငံ၏ နေရာအများအပြားတွင် ပုံမှန်အတိုင်းဖြည့်ဆည်းပေး သော်လည်း နိုင်ငံအောက်အဆင့်ရှိ ပဋိပက္ခ ဖြစ်ပွားနေသည့်

နေရာများတွင် စိန်ခေါ်မှုများနှင့်လိုက်ဖက်ညီအောင် လုပ်ဆောင်ရသည်။^{၂၀၅} အရေးကြီးသည်မှာ ထောက်ပံ့ရေး အေဂျင်စီများအနေနှင့် ထိုကဲ့သို့သောအနေအထားများတွင် အဓိပ္ပာယ်ပြည့်ဝသည့် ထောက်ပံ့မှုများ ဖြည့်ဆည်းပေးရာ၌

ရင်ဆိုင်ရသည့်စိန်ခေါ်မှုများအား ရုန်းကန်ရမည်ဖြစ်ပြီး ပုံမှန်အတိုင်းလုပ်ငါးက ပဋိပက္ခပိုမို ဆိုးရွားစေသည့် အနေအထားများအား ကိုင်တွယ်ခြင်းမရှိနိုင်၊ သို့မဟုတ် ဖွံ့ဖြိုးရေး ရှေ့ဆက်သွားနေချိန်တွင် နိုင်ငံ၏ အစိတ်အပိုင်းအများအပြားသည် နောက်ကျကျန်ရစ်ခဲ့နိုင်ပါသည်။ စီးပွားရေး အခြေအနေများအား တိုးတက်အောင်မြင်လုပ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဗဟိုအစိုးရအား ဒီမိုကရေစီအသွင်ကူးပြောင်းခြင်းတို့ဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ပဋိပက္ခများအား ရပ်ဆိုင်းသွားစေသည့် သို့မဟုတ် ထိုနေရာများရှိပြဿနာများ ပြေလည်သွားမည်ဟု ယူဆခြင်းသည် မလုံလောက်ပါ။

မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဖွံ့ဖြိုးရေးဆောင်ရွက်သူများသည် ထိုစိန်ခေါ်မှုများအား အသေအချာ သိမြင်ထားနိုင်ရန်အတွက် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ အစိုးရမဟုတ်သည့်လက်နက်ကိုင်အုပ်စုများသည် ၎င်းတို့၏ နယ်မြေများအား လက်ရှိအချိန်နှင့် သမိုင်းတလျှောက်တွင် အုပ်ချုပ်သည့်အစဉ်အလာရှိခဲ့သော အနေအထားတွင် နိုင်ငံတည်ဆောက်ခြင်းအတွက် ပုံမှန် New Deal အညွှန်းများ (ဇယားကွက် ၁၁) အား သိမ်မွေ့စွာ ကွဲပြားခြားနားရန် လိုအပ်သည်။ ထိုဖြစ်ရပ်များတွင် ပြဿနာမှာ အုပ်ချုပ်မှု ပုံမှန်မဟုတ်ခြင်းနှင့်လုံလောက်အောင်ဖြည့်ဆည်းမပေးခြင်းတို့ရှိနေသော်လည်း ၎င်းတို့သည် အဓိကမဟုတ်ဘဲ

ဂယားကွက် (၁၁)

အကဲဆတ်သည့် နိုင်ငံများအား ထိတွေ့ပြီး လုပ်ကိုင်ရန်အတွက် ဆက်ဆံမှုပုံစံသစ် (New Deal)

အကဲဆတ်၍ပဋိပက္ခဒဏ်ခံနေရသည့်နိုင်ငံများဆီသို့ ထောက်ပံ့ကူညီမှုများ ထိရောက်စွာပို့ဆောင်ခြင်း၏စိန်ခေါ်မှုများအား အသိအမှတ်ပြုရင်း ထိုနိုင်ငံများသည် ကမ္ဘာ့ဖွံ့ဖြိုးရေးတွင် နောက်ကျကျန်ခဲ့နိုင်သော အန္တရာယ်ရှိပြီး ထိုအနေအထားများတွင် ဖွံ့ဖြိုးရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ကမ္ဘာ့မူဝါဒကို ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေရန် နှစ်မြှုပ်ထားသည့် ကြိုးပမ်းမှုများရှိပါသည်။ International Dialogue on Peacebuilding and Statebuilding (IDPS) သည် ထိုမူဝါဒဆွေးနွေးမှုများအတွက် အဓိကဖိုရမ်ဖြစ်ပြီး ၎င်းအား ပူးတွဲဆောင်ရွက်ပြီးကျင်းပသူများမှာ -

- G7+ ၊ အခြေမခိုင်မှုဒဏ်ခံနေရသည့်နိုင်ငံ (၂၀) ပါဝင်သောအုပ်စုတစ်စု၊
- OECD International Network on Conflict and Fragility နှင့်
- Civil Society Platform for Peacebuilding and Statebuilding တို့ ဖြစ်သည်။

အပြန်အလှန်ဆွေးနွေးမှုမှရရှိသည့် တွေ့ရှိချက်များသည် အခြေမခိုင်သည့်နိုင်ငံများအား ထိတွေ့ပြီးလုပ်ကိုင်ရန် အတွက် သဘောတူညီချက်အသစ်အား ဖော်ထုတ်ခြင်းဆီသို့ဦးတည်ခဲ့ပြီး ၎င်းအား ၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် Busan မြို့ ၌ ကျင်းပခဲ့သော စတုတ္ထအဆင့်ဖိုရမ်တွင် တင်ပြခဲ့ကာ Busan Partnership Agreement တွင် တရားဝင်အသိ အမှတ်ပြုခဲ့သည်။

ဆက်ဆံရေး ပုံစံသစ် (New Deal) တွင် အဓိကအစိတ်အပိုင်းသုံးခုရှိပြီး ၎င်းတို့အား ဇယား (၈) တွင် ခြုံငုံပြီးဖော်ပြပေးထားသည်။ ပထမ အစိတ်အပိုင်းမှာ ငြိမ်းချမ်းရေးတည်ဆောက်ခြင်းနှင့်နိုင်ငံတည်ဆောက်ခြင်းဆိုင်ရာဦးတည်ချက် ငါးခုဖြစ်ပြီး အကဲဆတ်သည့်နိုင်ငံများတွင် မြှင့်တင်သင့်သည့်အမြင်တစ်ခုအား ဖော်ထုတ်ပေးသည်။ ဒုတိယအစိတ်အပိုင်းမှာ ထိတွေ့လုပ်ဆောင်သည့် အမျိုးအစားအသစ်ငါးခုဖြစ်ပြီး ရှင်းလင်းသည့် စူးစိုက်မှု (FOCUS) အောက်တွင်ရှိကာ အကဲဆတ်မှုအနေအထားမှ နိုင်ငံဦးဆောင်သည့် အသွင်ကူးပြောင်းမှုကို ထောက်ပံ့ရာတွင် အသုံးပြုရန်ဖြစ်သည်။ တတိယအစိတ်အပိုင်းမှာ နောက်ထပ် မူငါးခုဖြစ်ပြီး ရှင်းလင်းသည့် ယုံကြည်မှု (TRUST) အောက်တွင်ရှိကာ ထိုအသွင်ကူးပြောင်းမှုများကို ပံ့ပိုးရာတွင် ထောက်ပံ့ကူညီမှုအား စီမံခန့်ခွဲခြင်းကို ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေရန် သီးခြားရည်ရွယ်သည်။

G7+ သည် New Deal စတင်ဖော်ထုတ်ပြီးသည့်အချိန်မှစ၍ ၎င်းအား ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက်များ၏ကျင့်သုံးမှုအတွက် အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းနှင့် ထောက်ခံအားပေးခြင်းတို့ကို တက်ကြွစွာစောင့်ကြည့်လေ့လာလျက်ရှိသည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ပြုစုခဲ့သည့် အစီရင်ခံစာကတွေ့ရှိသည်မှာ စံများအားကျင့်သုံးခြင်းသည် အကန့် အသတ်ဖြင့်သာရှိသည်။^{၂၀၂} ၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် Stockholm ၌ ကျင်းပသည့် ပဉ္စမမြောက် IDPS အစည်းအဝေး သည် New Deal ၏မူများအား ပြန်လည်အတည်ပြုခြင်း၊ ၎င်းတို့အား အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းကို အားဖြည့်ခြင်းနှင့် အကဲဆတ်၍ပဋိပက္ခဒဏ်ခံနေရသည့်ပတ်ဝန်းကျင်များတွင် ရေရှည်တည်တံ့သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ၂၀၃၀ ခုနှစ် အစီအစဉ်အား အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန် အားထုတ်လျက်ရှိသည်။

ဇယား - ၇

အကဲခတ်သည့်နိုင်ငံများအားထိတွေ့ပြီးလုပ်ကိုင်ရန်အတွက် ဘက်သံမှုပုံစံသစ် (New Deal)၏ အစိတ်အပိုင်းများ

ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်နိုင်ငံတည်ဆောက်ရေးဦးတည်ချက်များ	စူးစိုက်မှု	ယုံကြည်မှု
တရားဝင်သည့်နိုင်ငံရေး	အကဲခတ်မှုကိုအကဲဖြတ်ခြင်း	ပွင့်လင်းမြင်သာမှု
လုံခြုံရေး	တစ်ခုတည်းသောအမြင်၊ တစ်ခုတည်းသောအစီအစဉ်	စိုးရိမ်မှုကိုမျှဝေခြင်း
တရားမျှတမှု	စုစည်းညှိနှိုင်းခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်း	နိုင်ငံ၏အစီအစဉ်များအား အသုံးပြုပြီး အားပြည့်ပေးခြင်း
စီးပွားရေးအခြေခံအုတ်မြစ်များ	စောင့်ကြည့်ရန်အတွက် ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်နိုင်ငံတည်ဆောက်ရေး ဦးတည်ချက်များအား အသုံးပြုခြင်း	စွမ်းဆောင်နိုင်ရည်အား မြှင့်တင်ခြင်း
ဝင်ငွေများနှင့်ဝန်ဆောင်မှုများ	နိုင်ငံရေးတွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုနှင့် ဦးဆောင်မှုတို့အား ထောက်ပံ့ခြင်း	အချိန်ကိုက်ပြီး ကြိုတင်ခန့်မှန်းနိုင်သည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှု

အုပ်ချုပ်ပိုင်ခွင့်အပေါ် ယှဉ်ပြိုင်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။^{၂၀၆} လူမှုဝန်ဆောင်မှု ဖြည့်ဆည်းပေးရာတွင် ထိုအုပ်စုများ၏ အခန်းကဏ္ဍအား အသိအမှတ်ပြုခြင်း၊ ဥပမာအနေနှင့် အနာဂတ်တွင် ၎င်းတို့အား ဖြည့်ဆည်းပေးမည့် ယှဉ်တွဲ နေနိုင်သည့်စနစ်တစ်ခုအား တည်ဆောက်ရန်အတွက် လုပ်ကိုင်ခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ငြိမ်းချမ်းရေးတည်ဆောက်ခြင်း၏ အရေးကြီးသည့်အစိတ်အပိုင်းဖြစ်နိုင်သည်။ တစ်နည်းပြောရလျှင် အစိုးရမဟုတ်သည့်လက်နက်ကိုင်အုပ်စုများ ကြာမြင့်စွာ ကပင် အုပ်ချုပ်ရေး၌ အဓိကအခန်းကဏ္ဍမှပါဝင် ခဲ့သော နေရာများတွင် အစိုးရ၏ဝန်ဆောင်မှုပေးသူများ တိုးချဲ့လာခြင်းသည် ဒေသတွင်းတင်းမာမှု၏ရင်းမြစ်ဖြစ်ကြောင်း မှတ်တမ်းများစွာရှိသည်။

အကြီးစားအခြေခံအဆောက်အအုံဆိုင်ရာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများသည် တစ်နည်းအားဖြင့် အငြင်းပွားဖွယ်ဖြစ်သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးပုံစံလည်းဖြစ်သည်။ ဥပမာအနေနှင့် အကြီးစားအဝေးပြေးလမ်းမကြီးများနှင့် ရေအားလျှပ်စစ်အဆောက်အအုံစုစည်းများ ဆောက်လုပ်ခြင်းနှင့်ဆက်နွယ်သည့် အကြမ်းဖက်မှုများ ရှိသည်။^{၂၀၇} မဟာဗျူဟာမြောက်အကြောင်းရင်းများကြောင့် ၎င်းတို့သည် အစိုးရမဟုတ်သည့်လက်နက်ကိုင်အုပ်စုများအပေါ် ခြိမ်းခြောက်မှုများဖြစ် စေနိုင်ပြီး၊ အကြောင်းမှာ ထိုနေရာများတွင် တပ်မတော်ရှိနေမှုတိုးချဲ့လာခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့ သည် အများပြည်သူကန့်ကွက်မှုများ ပြုလုပ် ဖြစ်ပေါ်စေပြီး၊ အကြောင်းမှာ ဒေသခံလူဦးရေအပေါ် အကျိုးအမြတ် သိပ်မရှိဟု မြင် ကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ရေအားလျှပ်စစ်ကဏ္ဍအပေါ် IFC ၏မဟာဗျူဟာမြောက်ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ အကဲ ဖြတ်မှုက ၎င်း၏သုတေသနလုပ်ငန်းစဉ်တွင် ပဋိပက္ခဖြစ်စေသည့်စိုးရိမ်မှုများအား စူးစမ်းလေ့လာခြင်းဖြင့် ထိုပြဿနာများကို ထိတွေ့ရန်ကြိုးပမ်းခဲ့သော်လည်း အကြောင်းအရာများ၏ထိရလွယ်မှု အလွန်ကြီးမားသော ကြောင့် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်း

မှုများပြုလုပ်ခြင်းတွင်ပင် များစွာသောတုံ့ပြန်မှုများ ရင်ဆိုင်ရသည်။^{၂၀၈} မြန်မာနိုင်ငံတွင် စီမံကိန်းအသစ်များ စီစဉ်ရာ၌ ဖွံ့ဖြိုးရေးအေဂျင်စီများအနေနှင့် ထိုကဲ့သို့ပင် နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာကိုင်တွယ်ရန် လိုအပ်မည်။

ဖွံ့ဖြိုးရေး အဖွဲ့အစည်းအများအပြားသည် ၎င်းတို့၏ ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက်မှုများကြောင့် ပဋိပက္ခများတိုးပွားလာနိုင်သည့် အန္တရာယ်ကို လျော့ပါးစေရန်အတွက် ပဋိပက္ခကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားသည့်မူဘောင်အား ကျင့်သုံးကြသည်။ ထိုမူဘောင်များသည် ပုံမှန်အားဖြင့် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးမှုများစွာပြုလုပ်ခြင်းကိုအလေးပေးပြီး အနေအထားကို နှုတ်စွာ အကဲဖြတ်ကာ အန္တရာယ်အား အနည်းဆုံးဖြစ်ရန်အတွက် တစ်ဆင့်ချင်းဆောင်ရွက်သွားသည်။ ထောက်ပံ့ရေး အေဂျင်စီအများအပြားသည် ထိုကိစ္စရပ်များတွင် မဟာဗျူဟာမြောက်သည့် လမ်းညွှန်မှုပေးရန် တစ်စိုက်တစ် မတ်နှစ်မြှုပ်ထားသည့် ပဋိပက္ခဆိုင်ရာအကြံပေးများကိုခန့်အပ်ပြီး ပဋိပက္ခထည့်သွင်းစဉ်းစားသည့် သတ်မှတ်ချက်များကို အကောင်အထည်ဖော်ရေးအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပြုလုပ်သည့် ထောက်ပံ့ရေးဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက်များထဲတွင် ထည့်သွင်းသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အချို့သောအဖွဲ့အစည်းများက ကန့်ကွက်သည်မှာ ထိုမူဘောင်များအား မည်သို့သော စီမံကိန်းများကို ထောက်ပံ့မည်ကဲ့သို့သော ထိရလွယ်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်များ ချမှတ်ပြီးမှသာ အသုံးပြုလေ့ရှိသည့်အပြင် အခြားနေရာများရှိစီမံကိန်းများတွင် ပဋိပက္ခသက်ရောက်မှုများစွာ ရှိသော်လည်း ထိုစီမံကိန်းများအား ပဋိပက္ခနယ်မြေများတွင် လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်တတ်ကြသည်။^{၂၀၉}

တိုင်းပြည်၏ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်လုံခြုံရေးအနေအထားကြောင့် ပေါ်ထွက်လာသည့်စိန်ခေါ်မှုများအား မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ဖွံ့ဖြိုးရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအနေနှင့် ထိရောက်စွာ

ကိုင်တွယ်နိုင်ရန်အတွက် နောက်ထပ်သုတေသနနှင့် အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးမှုများပြုလုပ်ရန် လိုအပ်မည်။ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဆိုင်ရာ မိတ်ဖက်များအဖွဲ့၏ ဖွံ့ဖြိုးရေး၊ လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းအသစ်များ သည် ထိုကိစ္စရပ်များနှင့်ပတ်သက်၍ အလှူရှင်များစုစည်း၍ စဉ်းစားခြင်းကို ပိုမိုကောင်းမွန်စေရန်အတွက် အသုံးဝင်သည့် အခင်းအကျင်းတစ်ခု ဖြည့်ဆည်းပေးသင့်သော်လည်း ကဏ္ဍအလိုက် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေး အဖွဲ့တစ်ခုချင်းစီအတွက် နှစ်မြှုပ်ထားသည့် အရင်းအမြစ်များလည်း လိုအပ်ပြီး ထိုကိစ္စရပ်များ၏ ဒေသအလိုက်ရှုပ်ထွေးမှုများကြောင့် ပြည်နယ် နှင့် တိုင်းဒေသကြီးအဆင့်များတွင် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်သည့် အစီအစဉ်ရေးဆွဲခြင်းနှင့်အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းတို့အတွက် နှစ်မြှုပ်ထားသည့် အရင်းအမြစ်လည်း များစွာလိုအပ်မည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဘေးဖယ်ခံထားရသည့်သမိုင်းနှင့် ပဋိပက္ခသက် ရောက်မှုရှိသည့်နေရာအများအပြားအပေါ် ခရီးသွားကန့်သတ် ချက်များကြောင့် ထိုကိစ္စရပ်များသည် နိုင်ငံအနှံ့တွင် မည်ကဲ့သို့ ပေါ်လွင်စေသည်ကို နားလည်ရန် ယေဘုယျအားဖြင့် သုတေသနနှင့် ပိုင်းခြားစိတ်ဖြာမှုများ ပို၍ပြုလုပ်သွားရန် လိုအပ်မည်။ ထို့ကြောင့် မည်သည့်ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက် မှုအား ဦးစားပေးသင့်သည်နှင့် ၎င်းအား ကြပ်မတ်ရန်အတွက် မည်သည့်လုပ်ငန်းစဉ်များရွေးချယ်မည်ကို သတ်မှတ်ရန်အတွက် ထိတွေ့မှုအား အစိုးရတစ်ခုတည်းနှင့် ပြုလုပ်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ လက်နက်ကိုင်အုပ်စုများနှင့်ပါ ပြုလုပ်ရန်လိုအပ်သည်။

၃.၄။ အိမ်နီးချင်းထောက်ပံ့ကူညီမှု ဖြည့်ဆည်းပေးသူများ

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု တိုးတက်လာ စေရန်အတွက် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများနှင့် နီးကပ်စွာ ထိတွေ့ သွားရန်လိုအပ်မည်။ တရုတ်၊ အိန္ဒိယနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံတို့မှ ပေးသည့် အထောက်အပံ့များအား နည်းစနစ် ပိုင်းအားဖြင့် ODA အနေနှင့်အမျိုးအစားမသတ်မှတ်နိုင်သော်လည်း ထိုနိုင်ငံ အားလုံးသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အရေးကြီးသည့်ထောက်ပံ့ကူညီ မှုဆောင်ရွက်သူများဖြစ်ပြီး သူတို့အား ပိုမိုနားလည်ပြီး ထိတွေ့ရန် လိုအပ်ခြင်းကို နိုင်ငံတွင်းရှိ OECD အလှူရှင်များက မကြာခဏမီးမောင်းထိုးပြခဲ့သည်။ သို့သော် အစဉ်အလာရှိသည့် အလှူရှင်များနှင့် အစိုးရနှစ်ဦးစလုံးတို့က ၎င်းအား မြှင့်တင်ရန် အတွက် ကြိုးပမ်းသော်လည်း ယခုအချိန်အထိ ထိုနိုင်ငံများနှင့် အခြားအစဉ်အလာမရှိသည့်အလှူရှင်များ၏ တရားဝင် ညှိနှိုင်း ဆောင်ရွက်ရေး ဖွဲ့စည်းပုံများထဲတွင် အကန့်အသတ် ဖြင့်သာ ရှိသည်။^{၂၁၀} ၎င်း၏ဖွံ့ဖြိုးရေးဦးတည်ချက်များ ရရှိနိုင်ရန်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံအားထောက်ပံ့ရာတွင် ထိုအုပ်စု နှစ်စုလုံးအနေနှင့် ပို မိုကောင်းမွန်စွာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် အားထုတ် ရန်လိုအပ်မည်။ အောက်ဖော်ပြပါ အခန်းများသည် ထိုင်း၊ တရုတ်နှင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံတို့၏ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ပြုလုပ်သည့် ဖွံ့ဖြိုး ရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများအား မိတ်ဆက်ပေးသည်။

ထိုင်းနိုင်ငံ

ထိုင်းနိုင်ငံသည် မြန်မာနိုင်ငံအတွက် အရေးကြီးသည့် အိမ်နီးချင်းဖြစ်ပြီး လူရွေ့ပြောင်းမှုနှင့်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု စီးဆင်းမှု တို့၏ အချိုးအစားအများစုသည် ထိုင်းနိုင်ငံမှဖြစ်သည်။ ထိုင်းနိုင်ငံမှလာသည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးထောက်ပံ့မှုများသည် အဓိက အားဖြင့် Neighboring Countries Economic Development Cooperation Agency (NEDA) မှတစ်ဆင့် လာသော်လည်း အချို့သောစီမံကိန်းများအား Thailand International Cooperation Agency (TICA) က ကိုင်တွယ်သည်။^{၂၁၁}

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ထိုင်းထောက်ပံ့မှုများ၏အဓိကအာရုံစိုက်မှုမှာ လက်ရှိတွင် အရှေ့-အနောက်စီးပွားရေးစင်္ကြံဖြစ်ပြီး ၎င်းတွင် ထိုင်းနိုင်ငံသည် ထိုင်းနယ်စပ်တွင်ရှိသောမြဝတီမှ ကရင်ပြည်နယ်ရှိ ကော့ကရိတ်မြို့အထိရှိသော လမ်းအပိုင်း အတွက် ငွေကြေးထောက်ပံ့မှုပေးသည်။ လမ်း၏ထိုအပိုင်းကို ပြုပြင်အဆင့်မြှင့်ရန်အတွက် စုစုပေါင်း အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၃.၄) သန်း သုံးစွဲခဲ့သည်။^{၂၁၂} NEDA သည်လည်း နည်းပညာ အထောက်အပံ့အနေနှင့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၇၈၅,၀၀၀) ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့ပြီး၊ ထိုအထဲတွင် ရန်ကုန်၌ စွမ်းအင် စီမံကိန်း တစ်ခုအတွက် ဖြစ်နိုင်ခြေ လေ့လာမှုနှင့် ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်ရှိ ဘုရားသုံးစုတွင် နယ်စပ်ဖြတ်ကျော်ရန်အတွက် အထောက် အကူပစ္စည်းများ အား ဖော်ထုတ်ရန်တို့အတွက် ပါဝင်သည်။ NEDA သည် ထားဝယ်အထူးစီးပွားရေးဇုန်အား ဖော်ဆောင် ရာတွင် မြန်မာနှင့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သည့် ထိုင်းအစိုးရအေဂျင် စီလည်းဖြစ်သည်။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ထိုင်းအစိုးရသည် ထားဝယ် မှထိုင်းနိုင်ငံသို့သွားသည့် လမ်းတစ်ခုဆောက်လုပ်ခြင်းကို ထောက်ပံ့ရန် အမေရိကန်ဒေါ်လာသန်း (၁၃၀) ချေးရန် လိုလားကြောင်း ထိုင်းအစိုးရက ကြေညာခဲ့သည်။^{၂၁၃}

တရုတ်နိုင်ငံ

တရုတ်နိုင်ငံသည် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများပေးခြင်း သမိုင်းရှည်တစ်ခုရှိသော်လည်း နှစ်နိုင်ငံအကြား စီးပွားရေး ဆက်ဆံမှုများသည် လွတ်လပ်ရေးရပြီးချိန်မှစ၍ ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်သည့် ကာလများနှင့် တင်းမာသည့်ကာလများ အလှည့်ကျ ဖြစ်နေသည်။^{၂၁၄} ၁၉၈၈ ခုနှစ်အဖြစ်အပျက်များ နောက်ပိုင်းတွင် အစိုးရအသစ်အား ပထမဆုံး အသိအမှတ် ပြုသည့်နိုင်ငံမှာ တရုတ်နိုင်ငံဖြစ်ပြီး နိုင်ငံနှစ်နိုင်ငံသည် ဆက်ဆံရေးတစ်ခုတည်ဆောက်လာခဲ့ကာ၊ ၎င်းတွင် တရုတ် နိုင်ငံသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏သဘာဝနှင့် စွမ်းအင်သယံဇာတများနှင့် အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာသို့ မဟာဗျူဟာမြောက်သည့်လက်လှမ်းမီမှုများ ကို ရရှိခဲ့ပြီး မြန်မာနိုင်ငံသည် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု၊ ကုန်သွယ်မှုနှင့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုပုံစံများဖြင့် နိုင်ငံရေးနှင့်စီးပွားရေးထောက်ပံ့မှု များအတွက် တရုတ်နိုင်ငံအား များစွာမှီခိုလာရသည်။^{၂၁၅} ၁၉၉၀ ခုနှစ်များ အစောပိုင်းတွင် အလှူရှင်အများအပြားသည်

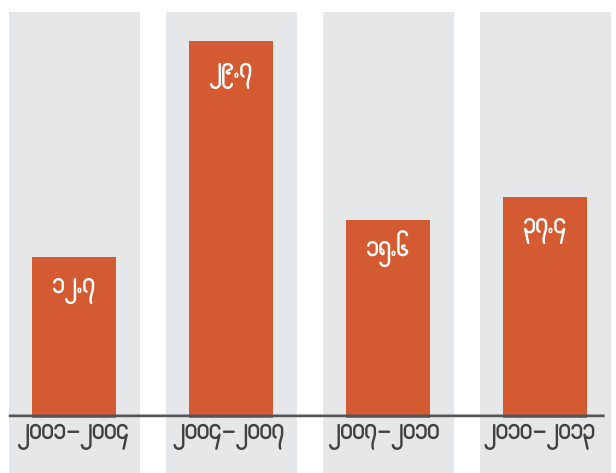
မြန်မာနိုင်ငံမှ ထွက်ခွာသွားကြသော်လည်း တရုတ်နိုင်ငံသည် ၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၈.၉) သန်းရှိသည့် ပထမဆုံးအဓိကထောက်ပံ့ငွေများပေးရန် ကတိကဝတ်ပြုခဲ့သည်။ ၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် တရုတ်နိုင်ငံသည် အတိုးမပါသည့် ချေးငွေအဖြစ် နောက်ထပ်အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၈.၆) သန်းအားပေးရန် ကတိကဝတ်ပြုခဲ့ပြီး ရန်ကုန်-သံလျင်တံတားအား တရုတ်ချေးငွေ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၂၉.၁) သန်းဖြင့် ထိုနှစ်တွင်ပင် တည်ဆောက်ခဲ့သည်။^{၂၀၇} ၁၉၉၇ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၀၆ ခုနှစ်များအကြားတွင် တရုတ်နိုင်ငံသည် ထောက်ပံ့ငွေအနေနှင့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၂၄.၂) သန်းအားလည်းကောင်း၊ အမေတော်ကြေးအနေနှင့် အကြွေးအမေရိကန်ဒေါ်လာ (၄၈၂.၇) သန်းအားလည်းကောင်း၊ အကြွေးသက်သာခွင့်ပေးခြင်းအနေနှင့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁.၂) သန်းအားလည်းကောင်း မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပေးခဲ့သည်။^{၂၀၈}

၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် အသွင်ကူးပြောင်းမှုများစတင်သည့်အချိန်မှစ၍ မြန်မာနိုင်ငံသို့ တရုတ်နိုင်ငံမှပေးသည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအတွက် စုံလင်သော မှတ်တမ်းမရှိပါ။ ၂၀၁၁ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလမှစ၍ AIMS သည် မှတ်တမ်းတင်လောက်သည့် စီမံကိန်း (၁၃) ခုရှိပြီး ကတိကဝတ်များ၏ စုစုပေါင်းတန်ဖိုးမှာ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၆၇) သန်းဖြစ်သည်။^{၂၀၉} ပို၍ ပမာဏများသည့် ငွေများအား အစိုးရထံ ချေးငွေများအနေဖြင့်ပေးခဲ့ပြီး ထိုချေးငွေများ သည် ODA ၏စံနှုန်းများနှင့်ကိုက်ညီရန် လိုအပ်သည့်လိုက်လျောမှုမရှိသော်လည်း ၎င်းတို့အား ဖွံ့ဖြိုးရေး ထောက်ပံ့ငွေအဖြစ် ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အထင်ကရ ဥပမာ တစ်ခုမှာ China Exim Bank မှပေးသည့် စိုက်ပျိုးရေး အတွက်ချေးငွေများဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့ထဲမှ ၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် မြန်မာအစိုးရသည် အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း (၄၀၀) လက်ခံခဲ့သော်လည်း နောက်ထပ်အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း (၃၀၀) အား သဘောတူညီချက်တွင်ပါဝင်သည့် သတ်မှတ်ချက်များသည် အခြားအလှူရှင်များထက် တင်းကျပ်သောကြောင့် ငြင်းပယ်ရန်စဉ်းစားခဲ့သည်။^{၂၁၀} သို့သော် ၎င်းသည် မြန်မာနိုင်ငံမှ တရုတ်နိုင်ငံထံပေးရမည့်ကြွေးမြီများ၏ သေးငယ်သော အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသာဖြစ်သည်။ International Monetary Fund က ခန့်မှန်းသည်မှာ ၂၀၁၅/၂၀၁၆ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်တွင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁.၅) ဘီလီယံရှိသည်။ သို့မဟုတ် တရုတ်ဘဏ္ဍာရေးအင်စတီကျူးရှင်းမှ ရရှိသော ချေးငွေများအား ထည့်တွက်ပါက အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၄.၃) ဘီလီယံရှိသည်။^{၂၁၁} နောက်ထပ်ခက်ခဲမှုတစ်ခုမှာ တရုတ်ထောက်ပံ့ကူညီမှုများသည် - ဗဟိုအစိုးရ ပြည်နယ် သို့မဟုတ် ဒေသခံအစိုးရတို့သို့သော အဆင့်မျိုးစုံမှလာခြင်းဖြစ်သည်။ ဥပမာအနေနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အရှေ့မြောက်ပိုင်းတွင် လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များအား တုံ့ပြန်သည့်အခါတွင် အဓိကတုံ့ ပြန်မှုမှာ ဒေသခံအစိုးရနှင့် အရပ်ဘက် လူ့အဖွဲ့အစည်းဆောင်ရွက်သူများထံမှ လာသည်။^{၂၁၂}

အိန္ဒိယနိုင်ငံ

မြန်မာနိုင်ငံသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ အစိုးရမှ ထောက်ပံ့ငွေနှင့် ချေးငွေများစွာလက်ခံရရှိပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံအနေနှင့် စုံလင်သည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးထောက်ပံ့မှုအစီအစဉ်များ ပေးသည့် နိုင်ငံသုံးနိုင်ငံအနက် တစ်နိုင်ငံဖြစ်သည်။^{၂၁၃} နိုင်ငံရေးအသွင်ကူးပြောင်းမှုစတင်သည့်အချိန်မှစ၍ အခြားအလှူရှင်များနည်းတူ အိန္ဒိယနိုင်ငံသည် မြန်မာနိုင်ငံထံသို့ ၎င်း၏ ကတိကဝတ်များအား တိုးမြှင့်ခဲ့သည်။ ဇယား (၉) တွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း အိန္ဒိယနိုင်ငံသည် ၎င်း၏ချေးငွေများနှင့် ထောက်ပံ့ငွေများအား ၂၀၀၇-၂၀၁၀ နှင့် ၂၀၁၀-၂၀၁၃ ခုနှစ်များ အကြားတွင် နှစ်ဆတိုးမြှင့်ခဲ့သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံသည် ၎င်း၏ချေးငွေနှင့်ထောက်ပံ့ငွေများအား အကြီးစား အခြေခံအဆောက် အအုံဖွံ့ဖြိုးရေး၊ စွမ်းဆောင်ရည်မြှင့်တင်ရေးနှင့် ပို၍နည်းပါးသည့် အတိုင်းအတာဖြင့် ကျန်းမာရေးတို့အပေါ် အာရုံစိုက်ခဲ့သည်။ သိသာထင်ရှားသည့်စီမံကိန်းများထဲတွင် အိန္ဒိယ၊ မြန်မာနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံတို့အား ချိတ်ဆက်ပေးမည့် သုံးဦးနှင့်သက်ဆိုင်သော အဝေးပြေးလမ်းမကြီး၊ မြန်မာသတင်းအချက်အလက် နည်းပညာတက္ကသိုလ်အား ထူထောင်ခြင်းနှင့် သတင်းအချက်အလက်နည်းပညာကျွမ်းကျင်မှုများမြှင့်တင်ခြင်းအတွက် အိန္ဒိယ-မြန်မာစင်တာအား ထူထောင်ခြင်းနှင့် တိုးချဲ့ခြင်းတို့ ပါဝင်သည်။ ထို့ပြင် အကြီးစား ချေးငွေများအား စိုက်ပျိုးရေးကို ခေတ်မီအောင် ပြုလုပ်ခြင်းဆီသို့ ဦးတည်ခဲ့သည်။^{၂၁၄}

ပုံ - ၂၆
မြန်မာနိုင်ငံသို့ပေးသည့် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှချေးငွေများနှင့်ထောက်ပံ့ငွေများ (အပေရီကန်ဒေါ်လာသန်းပေါင်း) ^{၂၂၅}

ရင်းမြစ် - Mullen 2013: 4

နိဂုံးချုပ်သုံးသပ်ချက်များ

နိုင်ငံရေးနှင့်စီးပွားရေးအသွင်ကူးပြောင်းမှု ခြောက်နှစ်ရောက်ရှိလာပြီးနောက် ယနေ့တွင် မြန်မာနိုင်ငံသည် နိုင်ငံတကာ ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအား အဓိကလက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံဖြစ်လာသည်။ ဤစာတမ်းသည် ယနေ့ခေတ်မြန်မာနိုင်ငံတွင် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများ ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်း၏ ခက်ခဲရှုပ်ထွေးမှုအချို့အား ဆုပ်ကိုင်ပြီး အတတ်နိုင်ဆုံး ရှင်းပြရန်ဖြစ်ပြီး ထိုအနေအထားတွင် အခွင့်အလမ်းများစွာရှိသလို အန္တရာယ်များစွာလည်းရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အကန့်အသတ်ဖြင့်သာရှိသည့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့် ပတ်သက်သည့် အခြေအနေသည် ထူးခြားပြီး အစိုးရနှင့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးမိတ်ဖက်များသည် ထိုအနေအထားအောက်တွင် လက်ရှိစနစ်သို့ သွားရန် ကောင်းမွန်စွာပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ဒေသ၏ တစ်ဦးချင်းထောက်ပံ့ကူညီမှု အနည်းဆုံးလက်ခံရရှိသူအဖြစ်မှ အကြီးဆုံးတစ်ခုသို့ ပြောင်းလဲလာရန်အတွက် နှစ်ဘက်စလုံးမှ အားထုတ်မှုများစွာလိုအပ်ခဲ့သည်။ ထောက်ပံ့ကူညီမှုများသည် ဒီမိုကရက်တစ်အသွင်ကူးပြောင်းမှုနှင့်ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်တို့ကို အားဖြည့်ရန် မည်ကဲ့သို့ လုပ်မည်နှင့်ပတ်သက်၍ မေးခွန်းများကျန်ရှိနေသော်လည်း နိုင်ငံအနှံ့ရှိ သန်းနှင့်ချီသောလူတို့သည် ယခုအချိန်တွင် နိုင်ငံတကာ ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက်များ၏ အထောက်အကူဖြင့် ပိုမိုကောင်းမွန်သည့်ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေးနှင့် အခြေခံအဆောက်အအုံတို့မှ အကျိုးအမြတ်များ ရရှိနေပြီဖြစ်သည်။ အရပ်ဘက်လူအဖွဲ့အစည်းအတွက် ထောက်ပံ့မှုများဆက်လက်ထိန်းသိမ်းရန် လိုအပ်သော်လည်း အစိုးရမှတစ်ဆင့်ပေးသည့် တိုးမြှင့်လာသော အထောက်အပံ့များသည် ဗျူရိုကရေစီအား ခေတ်မီအောင် အကူအညီပေးနေပြီး လူမှုဝန်ဆောင်မှုများအား အများလက်လှမ်းမီစေကာ အားလုံးပါဝင်ပြီးပြည့်သူပဟိုပြုသည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ် ရေးဆွဲသည့် အလေ့အထများကို အားပေးလျှောက်ရှိသည်။ သို့သော် ၎င်းသည် အစပင်ဖြစ်နိုင်ပြီး၊ အကြောင်းမှာ ကျန်ရှိနေသည့် စိန်ခေါ်မှုများအား ကျော်လွှားရန်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ဆင်းရဲမွဲတေသူများအတွက် ရလဒ်များကောင်းများ ယူဆောင်ပေးရန် လုပ်ငန်းများစွာ ကျန်ရှိနေသေးသည်။

ယနေ့တွင် မြန်မာနိုင်ငံတွင်ရှိသည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုစနစ်သည် ဒေသတွင်းရှိနိုင်ငံအများအပြားနှင့်ဆင်တူပြီး - အများအားဖြင့် တူညီသည့်စိန်ခေါ်မှုများရှိကြသည်။ ထောက်ပံ့ကူညီမှုများပေးသည့်အဖွဲ့အစည်းများစွာရှိသော်လည်း အားလုံးမှာ မဟာဗျူဟာမြောက်သည့် လမ်းကြောင်းအား ဖော်ထုတ်ရန်အတွက် အစိုးရအနေနှင့် တွဲလုပ်ရမည့် အဓိကဖြည့်ဆည်းပေးသူများ မဟုတ်ပါ။ အမျိုးသားစီးပွားရေးနှင့်အစိုးရအသုံးစရိတ်တို့ဖြင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများ၏ပမာဏသည် သေးငယ်လျှက်ရှိပြီး အကျိုးသက်ရောက်မှုအများဆုံးရရှိရန်အတွက် အသေအချာစဉ်းစားပြီး သတ်မှတ်ထားရန် လိုမည်ဖြစ်သည်။ အလှူရှင်များသည် လွယ်ကူစွာလက်လှမ်းမီသည့် ရန်ကုန်နှင့် ၎င်း၏အနီးအနားနေရာများသို့ အာရုံစိုက်လေ့ရှိပြီး မြန်မာနိုင်ငံ၏ဝေးလံခေါင်ဖျားပြီး ကျေးလက်လူဦးရေများရှိသည့် နေရာများအတွက် ဖွံ့ဖြိုးရေးအားမြှင့်တင်ဖို့ ဂရုစိုက်ရန်လိုအပ်သည်။ ယခုအချိန်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပြင်ပအစိုးရကြွေးမြီများသည် စိတ်ချရသည့်အကန့်အသတ်များအတွင်းတွင် ရှိနေပြီး လွှတ်တော်အနေနှင့် အစိုးရ၏ ချေးငှားမှုနှင့် ပတ်သက်သော ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ဆက်လက်ကြပ်မတ်သွားရန်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံပြည်သူများအတွက် အကောင်းဆုံးပြန်မရရှိနိုင်မည့် ရွေးချယ်စရာနည်းလမ်းများကို ပြန်တွန်းထုတ်ရန်လိုအပ်မည်။

အနာဂတ်တွင် အထူးအာရုံစိုက်ရန်လိုအပ်မည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုမူဝါဒ၏ကျယ်ပြန့်သည့်နယ်ပယ်သုံးခုရှိသည် -

- ၁။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အမြော်အမြင်နှင့်မဟာဗျူဟာချမှတ်ခြင်း။ ခိုင်မာသည့် ကဏ္ဍအလိုက်အစီအစဉ်ရေးဆွဲမှုများ မှုများ ပိုမိုလုပ်ခြင်းသည် အထောက်အကူပြုသော်လည်း၊ စုံလင်သည့်အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးရေး အစီအစဉ်တစ်ခုမရှိခြင်းသည် ဖွံ့ဖြိုးရေး မိတ်ဖက်များ၏ ပါဝင်ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ခြေကို များစွာကန့်သတ်စေသည်။ အစီအစဉ်တစ်ခုတည်းရှိခြင်းသည် ရည်ရွယ်ချက် အလွန်အကျွံကြီးမားနိုင်သော်လည်း ကဏ္ဍအလိုက်အစီအစဉ်ရေးဆွဲခြင်းအား ကျော်လွန်ပြီး စပ်ဆက်လျက်ရှိသော ဦးစားပေးမှုများအား ပါဝင်လုပ်ဆောင်သူအားလုံးကို နားလည်မှုပေးခြင်းနှင့် ကျား-မရေးရာကိစ္စရပ်များ၊ လက်နက်ကိုင်ပဋိပက္ခနှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးနယ်ပယ်များကဲ့သို့သော အရေးကြီးသည့်ကဏ္ဍဆိုင်ရာ ကိစ္စရပ်များအတွက် မူဘောင်တစ်ခုရှိရန် လိုအပ်သည်။ အစိုးရအသစ်အနေနှင့် တည်ရှိနေသော စုံလင်သည့်အမျိုးသား ဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ်အား အသုံးပြုရန် မလိုလားလျှင် ၎င်း၏ ကိုယ်ပိုင်အမြော်အမြင်အား အဆိုပြုခြင်းသည် တရားဝင်သည်ဖြစ်ပြီး အခြားနည်းလမ်းတစ်ခုကို ဖော်ထုတ်ရန် အချိန်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက်အားလုံးက နားလည်သည်။ ထို့ကြောင့် ကဏ္ဍအလိုက် အစီအစဉ်များနှင့် ပတ်သက်၍ အစိုးရ၏ ရည်ရွယ်ချက်များအား ရှင်းပြခြင်းသည် အသုံးဝင်ပြီး မူဝါဒအသစ်များရေးဆွဲရာတွင် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှု နှင့် မဟာဗျူဟာမြောက်သည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများအား ပံ့ပိုးဖြည့်ဆည်းပေးရန် လိုအပ်မည်။

၂။ ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်အတွင်း ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအား ပိုမိုကောင်းမွန်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း။ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး မိတ်ဖက်များသည် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားနေသည့်နေရာများအား အများအပြားဖြင့် ရှောင်ရှားကြပြီး အကြမ်းဖက်မှု များနှင့်လုံခြုံမှုမရှိခြင်းတို့သည် လူဦးရေ၏အစိတ်အပိုင်း အများအပြားအပေါ် သက်ရောက်မှုဆက်လက်ရှိနေပြီး ၎င်းသည် ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အဟန့်အတားများစွာ ဖြစ်စေသည်။ ထိုပဋိပက္ခများ သိသိသာသာလျော့ကျသွားရန်အတွက် နှစ်ပေါင်းများစွာ လိုအပ်ဦးမည်ဖြစ်ကာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး မိတ်ဖက်များအနေနှင့် ထိုအခြေအနေများအောက်တွင် လူနေမှု အဆင့်အတန်းများအား မျှတစွာတိုးတက်လာစေခြင်းကို မည်ကဲ့သို့မြှင့်တင်ရန် ရည်ရွယ်သည်နှင့် မည်ကဲ့သို့သော ဖွံ့ဖြိုးမှုပုံစံအား ထောက်ပံ့ရန်လိုလားသည်တို့ကို မဟာဗျူဟာမြောက်စွာဖြင့် စဉ်းစားရန်လိုအပ်မည်။ ငြိမ်းချမ်းရေး လုပ်ငန်းစဉ်အတွက် တစ်စိုက်မတ်မတ် နှစ်မြှုပ်ထားသည့် ပံ့ပိုးမှုများပေးခြင်းသည် အရေးကြီးသော်လည်း ကြားအနေအထားတွင် ငြိမ်းချမ်းရေးကို ပံ့ပိုးသည့် အထောက်အပံ့အား မည်ကဲ့သို့ဖြည့်ဆည်းပေးမည်ဆိုသည်ကို ပိုမိုနားလည်နိုင်စေရန်အတွက် ဖွံ့ဖြိုးရေးနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် လုံခြုံရေးအသိုင်းအဝိုင်းများ ပို၍နီးကပ်စွာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သွားရန် လိုအပ်မည်။

၃။ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးမိတ်ဖက်အားလုံးတို့အကြား တူညီသည့်နားလည်မှုနှင့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုတို့အား တည်ဆောက်ခြင်း။ မြန်မာနိုင်ငံရရှိခဲ့သော ကြီးမားသည့်အခွင့်အလမ်းတစ်ခုမှာ အစိုးရအများအပြားသည် အထောက်အပံ့များကမ်းလှမ်းမှုကို တိုးမြှင့်ပြီး ဆောင်ရွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ဖွံ့ဖြိုးရေးပူး ပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအား ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ပြီး တူညီသည့် မဟာဗျူဟာမြောက်သော အမျိုးသားဦးတည်ချက်ဆီသို့ ဇောင်းပေးရန်အတွက် ထိုဆောင်ရွက်သူများအနေနှင့် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ထိတွေ့ ပြောဆိုရန်နှင့် အစိုးရနှင့်အတူတကွ အပြန်အလှန်ဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်သွားရန် လိုအပ်မည်။ ထောက်ပံ့မှုသည် တစ်ပိုင်းတစ်စီ ဖြစ်နေပါက အစိုးရအတွက် အပေးအယူကုန်ကျစရိတ်များသည် မြင့်နေမည်ဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် ထောက်ပံ့မှု ညီမှုအစီအစဉ်၏ ပမာဏနှင့်အရည်အသွေးတို့အား ကျဆင်းစေနိုင်သည်။ ၎င်းအား အသိအမှတ်ပြုခြင်းမှတစ်ဆင့် အစိုးရအနေနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်အားလုံးကို တူညီသည့်လမ်းကြောင်းများမှ တစ်ဆင့်သွားရန်အတွက် ဖိအားပေးရန်လိုအပ်မည်။ OECD အလှူရှင်များ အထူးသဖြင့် တရားဝင်ညှိနှိုင်း ဆောင်ရွက်ရေး တည်ဆောက်ပုံတွင် ဦးဆောင်သည့်အခန်းကဏ္ဍများမှ ယနေ့အထိပါဝင်သည့် အနောက်တိုင်းမှ အလှူရှင်များသည် အလွတ်သဘောအပြင်၊ ဖြစ်နိုင်သည့်အခါများတွင် တစ်စိုက်မတ်မတ် အဆိုပြုတရားဝင် ယန္တရားများမှတစ်ဆင့် အခြားပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး မိတ်ဖက်များအား ကမ်းလှမ်းရန်အတွက် တာဝန်လည်းရှိသည်။ ၎င်းတွင် အလှူရှင်များကို အတူဆွဲခေါ်စေသည့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်ရန်အတွက် NGO များကဲ့သို့သော တတိယပတ်ဝန်းကျင်ဖွဲ့စည်းပုံပေါင်းနိုင်သည်။ သို့သော် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ပါဝင်မှုတွင် လက်ရှိရပ်ဆိုင်းထားသည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးမိတ်ဖက်များအနေ နှင့် အခြားသူများနှင့်ထိတွေ့မှု မလုပ်ခြင်း၏ မမြင်သာသည့်ဆုံးရှုံးမှုနှင့် အစိုးရနှင့်အခြားပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး မိတ်ဖက်များ၏ ကြိုးပမ်းမှုများတွင် ပါဝင် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့အတွက် ပိုကြီးမားသည့် ထိရောက်မှုများရှိမည်ကို အသိအမှတ်ပြုရန်လိုအပ်သည်။

ထိုအချက်သုံးချက်သည် ပြုလုပ်နိုင်သည့်အပေါ် ယုံပြင်ဆင်ချက်များသာဖြစ်သော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖွံ့ဖြိုးရေး ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှုအား ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေရန်ဖြစ်သည့် အရေးကြီးသောလုပ်ငန်းအတွက် အစပင်ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် ၂၀၁၁ ခုနှစ်မှစပြီး များစွာတိုးတက်လာသော်လည်း ဒေသတွင်းရှိ အဆင်းရဲဆုံးနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံအနေနှင့် ဆက်လက်ရှိနေကာ ပဋိပက္ခများစွာနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးစီနီခေါ်မှုများရှိသည့်အပြင် ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရန်လိုအပ်သည့် အခြေခံအဆောက်အအုံနှင့်လူမှုဝန်ဆောင်မှုတို့တွင် လိုငွေပြုလျက်ရှိသည်။ သို့သော် ၂၀၁၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် မြန်မာနိုင်ငံအတွက် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၆.၃) ဘီလီယံရှိ အသုံး မပြုရသေးသော ထောက်ပံ့မှုညီမှု ကတိကဝတ်များရှိပြီး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးမိတ်ဖက်များသည် ထိုအချိန်မှစပြီး ထောက်ပံ့ငွေ များအတွက် ပို၍ဆက်လက်ကတိကဝတ်ပြုလျက်ရှိသည်။ ယခုအချိန်တွင် ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအတွက် အခြေခံ အုတ်မြစ်အား ချပြီးဖြစ်သော်လည်း လာမည့်နှစ်များတွင် မြန်မာပြည်သူအများအပြား ဆင်းရဲမွဲတေမှုမှ မည်မျှလွတ်မြောက် သည်ဆိုသည်မှာ အစိုးရနှင့်ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရေးလုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်တို့၏ အားထုတ်မှုနှင့် ထိုစီနီခေါ်မှုများ၏ အဖြေများ၏ အရည်အသွေးတို့က အဆုံးအဖြတ်ပေးသွားမည်။

နောက်ဆက်တွဲ (က)

ထောက်ပံ့မှုစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့အစည်းပြုခြင်းဆိုင်ရာ စစ်တမ်းအတွက် နည်းစနစ်

ဤစီမံခန့်ခွဲမှုအချက်အလက်လိုအပ်ချက်များအား ဖြည့်ဆည်းပေးရန်အတွက် သီးခြားလွတ်လပ်သည့် ထောက်ပံ့မှုစီမံခန့်ခွဲမှုစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့အစည်းဆိုင်ရာ စစ်တမ်းတစ်ခု ကောက်ယူခဲ့သည်။ ဤလေ့လာမှုပြုသည့်အချိန်တွင် OECD CRS Aid Activity Database အား ၂၀၁၅ ခုနှစ်အတွက်သာ ထုတ်ပြန်ထားပြီး မြန်မာနိုင်ငံ၏ သတင်းအချက်အလက်စီမံခန့်ခွဲရေးယူနစ်၏ 3W dataset တွင်လည်း စီမံခန့်ခွဲမှုအတွက် လိုအပ်သည့်ဘဏ္ဍာရေးအချက်အလက်များ မပါရှိပါ။ AIMS သည် စီမံခန့်ခွဲမှုအတွက် လိုအပ်သည့် အချက်အလက်အမျိုးအစားကို ကောက်ယူသော်လည်း ထောက်ပံ့ရေးအေဂျင်စီတစ်ခုချင်းစီသည် မည်သည့်အချိန်တွင် ၎င်းတို့၏အချက်အလက်များအား update လုပ် ထားသည်ကို အတည်ပြုရန်နည်းလမ်းမရှိသောကြောင့် မပြည့်စုံသော လွှမ်းခြုံမှုအတွက် စိုးရိမ်မှုများရှိသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေသည့် အဓိကအလှူရှင်များအတွက် AIMS ကိန်းဂဏန်းများအား အတည်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ စီမံခန့်ခွဲမှုအချိန်ကန့်သတ်မှုအပေါ်အခြေပြု၍ ထိုစစ်တမ်းအား ၂၀၁၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် အကောင်အထည်ဖော်လျက်ရှိသည့်စီမံခန့်ခွဲမှုအပေါ် အာရုံစိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ဤစစ်တမ်းအတည်ပြုမှုလေ့ကျင့်ခန်းအတွက် ဖော်ထုတ်ထားသည့်ပုံစံသည် AIMS အချက်အလက်အပေါ်အခြေပြုကာ ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်တစ်ဦးချင်းစီအတွက် download လုပ်နိုင်ပြီး တစ်ဘက်တွင်လည်း OECD ၏ အစီရင်ခံခြင်းညွှန်ကြားချက်များအပေါ် အခြေပြုထားသည်။ အလှူရှင်အဖွဲ့အစည်းများအကြား အစီရင်ခံစာရေးဆွဲခြင်းနှင့်ပတ်သက်သည့်နွမ်းလျမှုအား မျှော်လင့်ထားသောကြောင့် ပိုမိုရိုးရှင်းသည့်ပုံစံဖြင့်ဖြန့်ဝေခဲ့ပြီး ၎င်းတွင် ကဏ္ဍရှစ်ခုသာပါဝင်သည်။

ထိုစစ်တမ်းအတွက် အလှူရှင်အေဂျင်စီ (၂၅) ခု၏စာရင်းရှည်အား OECD နှင့် AIMS အချက်အလက်များကို အခြေပြုသည့် ခန့်မှန်းချက်များမှတစ်ဆင့် စုစည်းခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ထိုအထဲမှ ကုလသမဂ္ဂအေဂျင်စီတစ်ခု၏ အဓိကဖြည့်ဆည်းမှုများအား dataset ထဲတွင် ထည့်သွင်းခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ စစ်တမ်းအတွက်လိုအပ်သည့်ပုံစံဖြင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို အစီရင်ခံရန်အတွက် ဖြစ်နိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်းကို အိန္ဒိယနိုင်ငံသံရုံးနှင့် ဆွေးနွေးမှုများက အတည်ပြုသော်လည်း စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၏ ခြုံငုံသုံးသပ်မှုကို သံရုံး၏ website မှ ရရှိနိုင်သည်။ စီမံခန့်ခွဲမှုအချိန်ကန့်သတ်မှုအတွင်း ဆွေးနွေးမှုပြုလုပ်ရန်အတွက် တရုတ်သံရုံးရှိသက်ဆိုင်ရာဝန်ထမ်း များအား မဆက်သွယ်နိုင်ခဲ့ပါ။ ကျန်ရှိနေသောအလှူရှင်အေဂျင်စီ (၂၁) ခုတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အဖွဲ့ ပို့ပေးထားသောပုံစံအား ဖြည့်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ အလှူရှင်များသည် ပုံစံအား နိုဝင်ဘာလပထမပတ်တွင် ရရှိခဲ့ကြပြီး အချက်အလက်စုစည်းမှုအား ၂၀၁၇ ခုနှစ် မေလတွင် အပြီးသတ်ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ အေဂျင်စီ (၂၁) ခုထဲမှ (၇) ခုသည် ၎င်းတို့၏ AIMS အချက်အလက်အား အသုံးပြုရန် တောင်းဆိုခဲ့ပြီး ကျန် (၁၄) ခုသည် ထည့်သွင်းရန်အတွက် အချက်အလက်အသစ်များ ဖြည့်ဆည်းပေးသည်။ ဖော်ပြပါအချက်အလက်များသည် အနီးစပ်ဆုံး ခန့်မှန်းခြေများဖြစ်ပြီး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု မိတ်ဖက်အဖွဲ့၏ ကူညီငွေများအားလုံးအား ကိုယ်စားပြုသည်ဟု မဆိုနိုင်ပါ။

နောက်ဆက်တွဲ (၁)

OECD ဝေါဟာရများနှင့် မိတ်ဆက်ခြင်း

တရားဝင်ဖွံ့ဖြိုးရေးအကူအညီသည် ဘာကို ဆိုလိုသနည်း။

OECD စနစ်တွင် ထောက်ပံ့ကူညီမှုအား တိုင်းတာခြင်းကို တရားဝင်ဖွံ့ဖြိုးရေးအကူအညီ (official development assistance - ODA) ဟု ခေါ်သည်။

ODA စီးဆင်းမှုများအား ထောက်ပံ့ကူညီမှုစီးဆင်းမှုများဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပြီး ၎င်းတို့သည် ODA လက်ခံသူများ ၏ DAC စာရင်းတွင် ပါဝင်သည့်နိုင်ငံများနှင့်နယ်နိမိတ်များအပြင် အောက်ဖော်ပြပါစံနှုန်းများနှင့်ကိုက်ညီသည့် ဘက်ပေါင်းစုံဖွံ့ဖြိုးရေးအင်စတီကျူးရှင်း များလည်း ပါဝင်သည်။ -

၁။ ၎င်းတို့အား တရားဝင်အေဂျင်စီများက ဖြည့်ဆည်းပေးပြီး ထိုအထဲတွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရနှင့်ဒေသခံအစိုးရ များ သို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏အုပ်ချုပ်ရေးအေဂျင်စီများ ပါဝင်သည်။

၂။ စီးဆင်းမှုတစ်ခုချင်းစီအား -

- (က) စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးနိုင်ငံများ၏ကောင်းကျိုးအား ၎င်း၏အဓိကဦးတည်ချက်အနေနှင့် မြှင့်တင်ခြင်းဖြင့် စီမံအုပ်ချုပ်ရမည်။
- (ခ) ကိုယ်ပိုင်လက္ခဏာအနေနှင့် လိုက်လျောမှုရှိရမည်။ တရားဝင်ကဏ္ဍဆီသို့ နှစ်ဘက်သဘောတူညီသည့် ချေးငွေများ အတွက် DAC စာရင်းအင်းများပါဝင်ပြီး၊ ဆိုလိုသည်မှာ ထောက်ပံ့ငွေပါဝင်မှုအနည်း ဆုံး အောက်ပါအတိုင်းရှိရမည် -
 - ဖွံ့ဖြိုးမှုအနည်းဆုံးနိုင်ငံများနှင့်အခြားဝင်ငွေနည်းသည့်နိုင်ငံများထံသို့ ချေးငွေများတွင် (၄၅) ရာ ခိုင်နှုန်း (လျှော့ပေးငွေနှုန်း (၉) ရာခိုင်နှုန်းဖြင့်ဖြန့်ဝေသည်)၊
 - အနိမ့်နှင့်အလယ်အလတ်ဝင်ငွေရှိသည့်နိုင်ငံများထံသို့ ချေးငွေများတွင် (၁၅) ရာခိုင်နှုန်း (လျှော့ ပေးငွေနှုန်း (၇) ရာခိုင်နှုန်းဖြင့်ဖြန့်ဝေသည်)၊
 - အထက်နှင့်အလယ်အလတ်ဝင်ငွေရှိသည့်နိုင်ငံများထံသို့ ချေးငွေများတွင် (၁၀) ရာခိုင်နှုန်း (လျှော့ပေးငွေနှုန်း (၆) ရာခိုင်နှုန်းဖြင့်ဖြန့်ဝေသည်)။^၆

တရားဝင်ဖွံ့ဖြိုးရေးအကူအညီ ဆိုသည်မှာ ကျယ်ပြန့်သည့်ဝေါဟာရဖြစ်သော်လည်း နိုင်ငံများအကြား ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှု ပုံစံအမျိုးအစား ထည့်သွင်းထားခြင်းမရှိပါ။ ဘဏ္ဍာရေးအား နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏အစိုးရ သို့မဟုတ် ဘက် စုံဖွံ့ဖြိုးရေးအင်စတီကျူးရှင်း ကဲ့သို့သော "တရားဝင်" လမ်းကြောင်းတစ်ခုမှပေးရမည်။ ထိုအထဲတွင် ပုဂ္ဂိုလ်များကပေးသည့် ပုဂ္ဂလိကအလှူဒါနတို့ ပါဝင်ခြင်းမရှိဘဲ ၎င်းတို့အား ပုဂ္ဂလိကစီးဆင်းမှုများဟု ခေါ်ဝေါ်သည်။ ဒုတိယစံနှုန်းအနေနှင့် အခြားတရားဝင်နိုင်ငံတကာငွေကြေးလွှဲပြောင်းမှုမျိုးစုံတို့ ပါဝင်ခြင်းမရှိကာ ၎င်းတို့အား OECD DAC စနစ်က အခြားတရားဝင်စီးဆင်းမှုများအနေနှင့် အမျိုးအစားခွဲခြားသတ်မှတ်သည်။ ထိုအထဲတွင် စွမ်းဆောင်ရည် မြှင့်တင်သည့်အစိတ်အပိုင်းမပါဝင်သော ပုဂ္ဂလိကရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများ၊ စစ်ရေးထောက်ပံ့မှုနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဖလှယ်ခြင်းများအတွက် တင်ပို့မှုချေးငွေများနှင့်ထောက်ပံ့မှုများ ပါဝင်သည်။

ODA ၏အရေးကြီးသည့် အစုခွဲတစ်ခုမှာ နိုင်ငံအတွင်း အစီအစဉ်အကောင်အထည်ဖော်နိုင်သည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှု (country-programmable aid - CPA) ဖြစ်သည်။ ၎င်းထဲတွင် ဖွံ့ဖြိုးရေးနိုင်ငံများအတွက် မရောက်ရှိနိုင်သည့် ODA များ ပါဝင်ခြင်းမရှိပဲ ထိုအထဲတွင် အလှူရှင်နိုင်ငံများတွင် အခြေစိုက်သည့် NGO များအတွက်ပေးသော အုပ်ချုပ်ရေးကုန်ကျစရိတ်များနှင့်အဓိကရံပုံငွေများ ပါဝင်သည်။ ထို့ပြင် ဒေသခံအစိုးရများက အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံ တစ်ခုသို့ သီးခြားလွတ်လပ်စွာဖြင့် အရင်းအမြစ်များအား ကတိကဝတ် ပြုသည့်အခါမျိုးကဲ့သို့ အစိုးရများအကြား ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးသဘောတူညီချက်များ၏အစိတ်အပိုင်းမဟုတ်သည့် ထောက်ပံ့ ကူညီမှုများလည်း မပါဝင် ပါ။ ထို့ပြင် လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာထောက်ပံ့ရေးကဲ့သို့သော ကာလရှည်အချိန်ကန့်သတ်မှုများဖြင့် မစီစဉ်နိုင် သည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများလည်း ပါဝင်ခြင်းမရှိပါ။ CPA အား တိုင်းတာခြင်းသည် နိုင်ငံတစ်ခုချင်းအဆင့် လုပ်ကိုင်နေသူများအတွက် အသုံးဝင်ပြီး၊ အထူးသဖြင့် အစိုးရ၏ စီမံကိန်းအတွက်ဖြစ်သည်။

ထောက်ပံ့ကူညီမှုအား မည်သူက ပေးသနည်း။

အရေးကြီးသည့် ကနဦးကွဲပြားချက်မှာ Bilateral aid (နှစ်ဘက်သဘောတူစာချုပ်ဖြစ်မှရသည့်ထောက်ပံ့ကူညီမှု) နှင့် Multilateral aid (ဘက်ပေါင်းစုံအစီအစဉ်ဖြစ်မှရသည့်ထောက်ပံ့ကူညီမှု)များအကြား ဖြစ်သည် -

- Bilateral aid အား အစိုးရများမှ အခြားနိုင်ငံများသို့ တိုက်ရိုက်ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်းဖြစ်ပြီး၊ များသောအားဖြင့် အမေရိကန် နိုင်ငံတကာဖွံ့ဖြိုးမှုအေဂျင်စီ (USAID) သို့မဟုတ် နိုင်ငံတကာဖွံ့ဖြိုးရေးဌာန (DFID) ကဲ့သို့သော ရည်ရွယ်ဖွဲ့ စည်းထားသည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုဌာနများမှတစ်ဆင့် သွားခြင်းဖြစ်သည်။
- Multilateral aid အား ဥရောပသမဂ္ဂ၊ ကမ္ဘာ့ဘဏ်နှင့် အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်ကဲ့သို့သော အစိုးရများပါဝင်သည့် နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းများ၏ ဘတ်ဂျက်များမှ ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ Multilateral ထောက်ပံ့ကူညီမှုအဖွဲ့အစည်းအားလုံးသည် ၎င်းတို့၏ထောက်ပံ့မှုများအား bilateral အလှူရှင်များထံမှ ရရှိသော်လည်း ထိုရန်ပုံငွေများအား အဖွဲ့အစည်း၏ စီမံမှုအောက်တွင် စုစည်းရမည်ဖြစ်ပြီး multilateral အဖွဲ့အစည်းများထံသို့ ကတိက ဝတ်များပြုလုပ်ပြီးနောက် ထောက်ပံ့ငွေများစီးဆင်းမှုကို bilateral အလှူရှင်အေဂျင်စီများအနေနှင့် ထိန်းချုပ် နိုင်မှု အကန့်အသတ်ဖြင့်သာရှိသည်။ Multilateral အဖွဲ့အစည်းများမှ တစ်ဆင့် သုံးစွဲသော်လည်း မူလအ လှူရှင်က ကြိုတင်လျာထားသည့်ရန်ပုံငွေအား bilateral ဟု သတ်မှတ်သည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ODA အများစုအား bilateral လမ်းကြောင်းများမှ ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်းဖြစ်သည်။² အလှူရှင်များ အနေနှင့် ၎င်းတို့၏ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအတွက် bilateral နှင့် multilateral လမ်းကြောင်းများ ပေါင်းစပ်မှုကို ရွေးချယ်ခြင်းအတွက် အကြောင်းများစွာရှိသည်။ Bilateral လမ်းကြောင်းများသည် ဖြည့်ဆည်းပေးသည့်နိုင်ငံ များ၏ သီးခြားနိုင်ငံရေးနှင့်စီးပွားရေးအကျိုးအမြတ်များကို ပို၍ထည့်သွင်းစဉ်းစားပြီး ၎င်းသည် သူတို့၏စုစုပေါင်း ဖွံ့ဖြိုးရေးသက်ရောက်မှုအတွက် မကောင်းသည့်အကျိုးဆက်များရှိနိုင် သည်။ လက်ခံသည့်နိုင်ငံများအနေနှင့် multilateral လမ်းကြောင်းများကို ပို၍နှစ်သက်မည်ဖြစ်ပြီး၊ အကြောင်းမှာ ၎င်းတို့သည် နိုင်ငံရေး သို့မဟုတ် ခေတ်သစ်ကိုလိုနီစနစ်ဆိုင်ရာအကျိုးအမြတ်များနှင့် ပို၍နည်းပြီးပတ်သက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ၂၀၁၅ ခုနှစ် တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည့် အဓိကစစ်တမ်းတစ်ခုတွင် တွေ့ရှိသည်မှာ လက်ခံသည့်အစိုးရများ၏အရာရှိများသည် multilateral အလှူရှင်များအား ၎င်းတို့၏အကြံဉာဏ်များအသုံးဝင်မှု၊ အပြုသဘောဆောင်သည့်အစီအစဉ်များ ဖော်ထုတ်နိုင်မှုနှင့် စီမံကိန်း အကောင်အထည် ဖော်ရာတွင် အထောက်အကူပြုမှုတို့နှင့်ပတ်သက်ပြီး အမြဲပို၍ အမှတ်ပေးလေ့ရှိသည်။^{၂၂} ထို့ပြင် multilateral အဖွဲ့အစည်းများသည် အထောက်အပံ့များအား တစ်ကွဲတစ်ပြား ဖြစ်ခြင်းမှ ကာကွယ်ရန်အတွက် အခင်းအကျင်းတစ်ခုကို ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့သော်လည်း ၎င်းတို့သည် ပို၍ထိရောက် မှုနှင့်ပတ်သက်၍ သက်သေအထောက်အထားအကန့်အသတ်သာရှိသည်။^{၂၃}

ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအား ဘဏ္ဍာရေးအရ မည်ကဲ့သို့ ထောက်ပံ့ပေးသနည်း။

အလှူရှင်များအနေနှင့်လည်း လက်ခံသည့်နိုင်ငံသို့ အထောက်အပံ့ပေးပို့ရန်အတွက် ၎င်းတို့ အသုံးပြုနိုင်သည့် ဘဏ္ဍာရေး အင်စတီကျုရှင်းမျိုးစုံရှိသည်။ အဓိကထောက်ပံ့ကူညီမှုစီးဆင်းမှုကို မြင်သာသည့် ကျယ်ပြန့်သော အမျိုးအစားသုံးခုမှာ^{၂၄} -

- Grants (ထောက်ပံ့ငွေ) များသည် လွှဲပြောင်းငွေများဖြစ်ပြီး ငွေသား သို့မဟုတ် အလားတူတစ်ခုခု (in-kind) ဖြစ်ကာ လက်ခံသူအပေါ် မည်သည့်ကြွေးမြီမှ သက်ရောက်ခြင်းမရှိပါ။
- Debt Instruments (ကြွေးမြီသဘောတူညီချက်များ) မှာ ဘဏ္ဍာရေးလွှဲပြောင်းငွေများဖြစ်ပြီး လက်ခံသူအတွက် တရားဝင်ကြွေးမြီများရှိစေကာ၊ ထိုအထဲတွင် ချေးငွေများ၊ ပြန်လည်ထုတ်ယူရသည့် ထောက် ပံ့ငွေများ၊ ငွေချေးစာချုပ်များနှင့် ခံဝန်ချုပ်များပါဝင်သည်။
- Debt relief (အကြွေးသက်သာခွင့်ပေးခြင်း) သည် လက်ခံရရှိသည့်နိုင်ငံ၏ကြွေးမြီများ၏ အလုံးစုံဝန် ထုပ်ဝန်ပိုးကို လျော့ကျစေရန်အတွက် ကြွေးမြီများချေဖျက်ခြင်း သို့မဟုတ် ပြန်လည်စီစဉ်ခြင်းများ အသုံးပြုသည်။

ထောက်ပံ့ငွေများသည် သမိုင်းတလျှောက်တွင် OECD အလှူရှင်များက ဖြည့်ဆည်းပေးသည့် ဖွံ့ဖြိုးရေး အထောက်အပံ့၏ အဓိကပုံစံဖြစ်ပြီး - ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် ODA ဖြင့် ကတိကဝတ်ပြုသည့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၉၁) ဘီလီယံအနက် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၂၆) ဘီလီယံသည် ထောက်ပံ့ငွေပုံစံဖြင့်ဖြစ်ပြီး အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၆၃) မီလီယံသာလျှင် ချေးငွေအသစ်များပုံစံဖြင့်ဖြစ်သည်။^{၂၅}

လက်ခံသည့်နိုင်ငံများ ကြွေးမြီများပြန်လည်ပေးချေခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အခက်အခဲရှိသည့်အတိုင်းအတာနှင့် ပတ်သက်၍ အတိတ်တွင် အငြင်းပွားစရာများ ရှိခဲ့သည်။^{၂၆} ကမ္ဘာ့ဘဏ်နှင့်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာငွေကြေးရန်ပုံငွေ အဖွဲ့တို့သည် ယခုအခါတွင် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများအနေနှင့် မည်သည့်အခါမှ ၎င်းတို့မကိုင်တွယ်နိုင်သည့် ကြွေးမြီဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကို ရင်ဆိုင်ရတော့မည်မဟုတ်ကြောင်း

ကတိကဝတ်ပြုခဲ့ပြီး၊ Heavily Indebted Poor Countries Initiative ကဲ့သို့သော အစီအစဉ်များမှတစ်ဆင့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံ အများအပြား၏ ကြွေးမြီဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးများကို စနစ်တကျ လျှော့ချခဲ့သည်။ သို့သော် လတ်တလောတွင် ချေးငွေအစိတ်အပိုင်းကို ၎င်းတို့၏ portfolios များထဲတွင် တိုး၍ ထည့်ရန်အတွက် OECD အဖွဲ့ဝင်အချို့အပေါ် ဖိအားများပို၍များလာသည်။^{၂၃၃}

ငွေကြေးများအား မည်ကဲ့သို့သုံးစွဲခဲ့သနည်း။

အလှူရှင်များသည် ၎င်းတို့၏ထောက်ပံ့ကူညီမှုအစီအစဉ်များ၏ ဦးတည်ချက်များရရှိရန်အတွက် အကောင်အထည်ဖော်ရေးမိတ်ဖက် တစ်ဦး၏အထောက်အကူကို လိုအပ်သည်။ (အချို့သောအကောင်အထည်ဖော် ရေးမိတ်ဖက်များသည် နောက်ဆုံးတွင် အခြားမိတ်ဖက်အဖွဲ့အစည်းများသို့ ရံပုံငွေများ အား လွှဲပြောင်းပြီးသုံးစွဲနိုင်သည်။)။ ပေးပို့ခြင်း၏လမ်းကြောင်းများအတွက် OECD ၏အစီရင်ခံခြင်းမူဘောင်က အကောင်အထည်ဖော်ရေးလုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်အမျိုးအစားခုနစ်မျိုးကို အသိအမှတ်ပြုသည် -

- အစိုးရကဏ္ဍအင်စတီကျူးရှင်းများ
- အစိုးရမဟုတ်သည့်အဖွဲ့အစည်းများနှင့်အရပ်ဘက်လူ့အဖွဲ့အစည်း
- အစိုးရ-ပုဂ္ဂလိကမိတ်ဖက်များနှင့်ကွန်ရက်များ
- ဘက်ပေါင်းစုံအဖွဲ့အစည်းများ
- တက္ကသိုလ်များ၊ ကောလိပ်များနှင့် အခြားသင်ကြားရေးအင်စတီကျူးရှင်းများ၊ သုတေသနတက္ကသိုလ်များနှင့် think tank များ
- ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍအင်စတီကျူးရှင်းများ
- အခြား။

အုပ်ချုပ်မှုအားနည်းသည့်နိုင်ငံများတွင် အလှူရှင်များသည် အစိုးရမဟုတ်သည့်လက်ခံသူများမှတစ်ဆင့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအား ပေးလေ့ရှိပြီး၊ သဘောဆောင်သည်မှာ အလှူရှင်များအနေနှင့် ဖြန့်တီးမှုများအား လျှော့ချရန်နှင့် ရလဒ်များ အမြင့်ဆုံးဖြစ်ရန် တို့အတွက် လက်ခံမည့်သူများအား ရွေးချယ်လေ့ရှိသည်။^{၂၃၄}

ထို့ပြင် OECD သည် ထောက်ပံ့ကူညီမှုအမျိုးအစားဟုခေါ်သော ပြောင်းလဲသည့်အရာတစ်ခုအပေါ် အခြေခံ၍ အချက်အလက်များ စုစည်းသည်။ ဇယား (၈) တွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ထောက်ပံ့ကူညီမှုအများစုအား စီမံကိန်းပုံစံကြားဝင်ဆောင်ရွက်မှုများမှ တစ်ဆင့် ဖြန့်ဝေခဲ့ပြီး ၎င်းတွင် ထောက်ပံ့မှုအား မည်ကဲ့သို့အသုံးပြုမည်နှင့် မည်သည့်ရလဒ်များရရှိမည်နှင့်ပတ်သက်သည့် ရှင်းလင်းသော သတ်မှတ်ချက်များ ပါဝင်သော်လည်း အချက်အလက်တွင် အခြားအမျိုးအစားခြောက်ခုလည်းရှိသည် -

- **Budget support (ဘတ်ဂျက်အထောက်အပံ့)။** အလှူရှင်များသည် အစိုးရ၏ဘတ်ဂျက်ကို ဖြည့်ဆည်း ပေးခြင်းဖြင့် ထောက်ပံ့ငွေများအား သီးခြားထိန်းချုပ်ခြင်းကို စွန့်လွှတ်သည်။ ၎င်းတို့အား သီးခြားကဏ္ဍ အလိုက် သို့မဟုတ် ယေဘုယျဖြည့်ဆည်းမှုများ၊ သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိသည့် ဖြည့်ဆည်းမှုများအနေနှင့် ထပ်မံအမျိုးအစားခွဲနိုင်သည်။
- **Core contributions (အဓိကဖြည့်ဆည်းမှုများ)။** အလှူရှင်သည် အခြားအဖွဲ့အစည်းများအား ဖြည့် ဆည်းပေးခြင်းဖြင့် ထောက်ပံ့ငွေများအား သီးခြားထိန်းချုပ်ခြင်းကို စွန့်လွှတ်သည်။ ၎င်းထဲတွင် NGO များ၊ ဘက်ပေါင်းစုံအင်စတီကျူးရှင်းများ သို့မဟုတ် အခြားအလှူရှင်များနှင့်ပေါင်းစပ်သည့် ရံပုံငွေ ယန္တရားများပါနိုင်သည်။
- **Project-type interventions (စီမံကိန်းပုံစံ ကြားဝင်ဆောင်ရွက်မှုများ)။** စီမံကိန်းတစ်ခုဆိုသည်မှာ သတ်မှတ်ထားသည့်ဘတ်ဂျက်နှင့် အချိန်အကန့်အသတ်တစ်ခုအတွင်း သီးခြားဦးတည်ချက်များနှင့် ရလဒ်များရရှိရန်အတွက် မိတ်ဖက်နိုင်ငံတစ်ခုနှင့် သဘောတူညီချက်ပြုလုပ်ထားသည့် ထည့်သွင်းမှု များ၊ လုပ်ငန်းများနှင့် ရလဒ်များဖြစ်သည်။
- **Experts and other technical assistance (ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်များနှင့် အခြားနည်းပညာဆိုင်ရာ အထောက်အပံ့များ)။** စီမံကိန်းမှသီးခြားလွတ်လပ်သည့် နည်းပညာဆိုင်ရာကျွမ်းကျင်မှုအား ဝန်ထမ်း၊ သင်တန်းပို့ချခြင်းနှင့် သုတေသနတို့ကဲ့သို့သောပုံစံမျိုးဖြင့် ဖြည့်ဆည်းပေးသည်။
- **Scholarships and student costs (ပညာသင်ဆုများနှင့်ကျောင်းသားစရိတ်များ)။** အလှူရှင်နိုင်ငံများ တွင် ကျောင်းသားများ ပညာသင်ယူရန်အတွက်ပေးသည့် ဘဏ္ဍာရေးထောက်ပံ့မှုဖြစ်သည်။
- **Debt relief (အကြွေးသက်သာခွင့်ပေးခြင်း)။** အကြွေးသက်သာခွင့်ပေးခြင်းထဲတွင် အကြွေးလျှော့ပေးသည့် ပုံစံမျိုးစုံပါဝင်ပြီး၊ ထိုအထဲတွင် လျှော့ပေးခြင်း၊ ပြောင်းလဲခြင်း၊ လဲလှယ်ခြင်း၊ ပြန်လည်ဝယ်ယူခြင်း၊ အချိန်ဇယားပြောင်းခြင်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးထောက်ပံ့မှုပြန်လည်ပေးခြင်းတို့ ပါဝင်သည်။^{၂၃၅}

ဇယား - ၈

ODA ကတိကဝတ်မှပေးသည့်ထောက်ပံ့ကူညီမှုအမျိုးအစားများ၊ ၂၀၁၅

ထောက်ပံ့ကူညီမှုအမျိုးအစား	အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း
ဘတ်ဂျက်အထောက်အပံ့	၁၄,၃၂၃
အဓိကဖြည့်ဆည်းပေးမှုများနှင့် ပေါင်းစည်းထားသည့်အစီအစဉ်များနှင့်ရန်ပုံငွေများ	၂၂,၁၁၃
စီမံကိန်းပုံစံကြားဝင်ဆောင်ရွက်မှုများ	၁၂၄,၂၂၁
ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်များနှင့်အခြားနည်းပညာဆိုင်ရာ အထောက်အပံ့များ	၆,၅၂၁
အလှူရှင်နိုင်ငံများရှိပညာသင်ဆရာများနှင့်ကျောင်းသားစရိတ်များ	၂,၉၄၈
အကြွေးသက်သာခွင့်ပေးခြင်း	၆၄၁
အခြားတွင်ပေါသည့်စီမံကိန်းကျစရိတ်များ	၈,၇၉၆
အလှူရှင်နှင့်ပတ်သက်သည့်အခြားကုန်ကျစရိတ်များ	၁၂,၆၃၁
စုစုပေါင်း	၁၉၁,၅၁၇

အငြင်းပွားအများဆုံး ဆွဲဆောင်သည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှု အမျိုးအစားမှာ ဘတ်ဂျက်ထောက်ပံ့မှုဖြစ်ပြီး ၎င်းတွင် အလှူရှင် ထောက်ပံ့ငွေများအပေါ် ထိန်းချုပ်မှုအား လက်ခံရရှိသည့် အစိုးရထံသို့ လုံးဝစွန့်လွှတ်ပြီး လွှဲပြောင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အခြားအထောက်အပံ့ပုံစံများကိုလည်း အစိုးရက အကောင်အထည်ဖော်ပြီး အစိုးရဘတ်ဂျက်ထံတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြ နိုင်သော်လည်း ဘတ်ဂျက်အထောက်အပံ့ တစ်ခုတည်းမှာသာ လျှင် ရန်ပုံငွေထိန်းချုပ်မှုအား အလှူရှင်က လုံးဝ စွန့်လွှတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဘတ်ဂျက်ထောက်ပံ့မှုအား နိုင်ငံပိုင်ဆိုင်မှုကို မြှင့်တင်ရန်နှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးအထောက်အပံ့ ရေရှည်တည်တံ့မှုတို့အား မြှင့်တင်ရန်အတွက် အထိရောက်ဆုံးနည်းလမ်းဟု သတ်မှတ်သော်လည်း အစိုးရများသည် ငွေကြေးများအား ထိရောက်စွာသုံးစွဲနိုင်သည့်အနေအထားရှိမရှိ ဆိုသည်မှာ မရှင်းပါ။^{၂၃၆} ဥပမာအနေနှင့် DFID ၏ ဘတ်ဂျက် အထောက်အပံ့လုပ်ငန်းများအပေါ်ပြုလုပ်သည့် ၂၀၁၂ ခုနှစ် လေ့လာသုံးသပ်မှုတွင် တွေ့ရှိရသည်မှာ ဘတ်ဂျက်ထောက်ပံ့မှု၏ ထိရောက်မှုသည် လက်ခံသည့်နိုင်ငံအပေါ်မူတည်၍ များစွာခြားနားတတ်ပြီး လက်ခံသည့်နိုင်ငံအနေ၏ အစိုးရ ဘဏ္ဍာရေး ထိန်းချုပ်မှုအပေါ် မှန်ကန်စွာပြုလုပ်ရန် ကတိကဝတ်ပြုမှုအပေါ် အကောင်းမြင်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဘက်လိုက်သည့်လက္ခဏာများရှိသည်။^{၂၃၇}

ငွေကြေးသုံးစွဲမှုအပေါ် မည်သည့်ကန့်သတ်မှုများ ရှိသနည်း။

ချည်နှောင်ခြင်းရှိမရှိအပေါ်မူတည်၍ ထောက်ပံ့ကူညီမှုသုံးစွဲခြင်းတွင် အကန့်အသတ်ရှိနိုင်သည်။ မည်သည့်နည်းလမ်းဖြင့် သုံးစွဲနိုင်မည်နှင့်ပတ်သက်၍ သတ်မှတ်ချက်များဖြင့်ချည်နှောင်ထားသည့် ထောက်ပံ့ကူညီမှုတွင် ပုံမှန်အားဖြင့် လုပ်အားနှင့် ကုန်ကြမ်းများအား အလှူရှင်နိုင်ငံမှ ရှာဖွေရန် လိုအပ်သည်။ ချည်နှောင်မှုမရှိသည့်ထောက်ပံ့ကူညီမှုများမှာမူ ထိုကန့်သတ်ချက်များမှ လုံးဝကင်းလွတ်သည်။ ထောက်ပံ့ကူညီမှုအပေါ် ထားရှိသည့် ချည်နှောင်မှုများ ဖယ်ရှားခြင်းအား နိုင်ငံတကာ ထောက်ပံ့ကူညီမှု မူဝါဒအဖွဲ့ အစည်းအများအပြားက ထိရောက်မှုကို ပိုမိုကောင်းမွန်စေရန်အတွက် ထင်ရှားသည့်အခွင့်အလမ်းတစ်ခုဟု ယူဆကြသည်။^{၂၃၈} ၂၀၀၁ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၈ ခုနှစ် အတွင်း ထောက်ပံ့ကူညီမှုများအပေါ် ချည်နှောင်မှုများ ဖယ်ရှားရန်ကြိုးပမ်းမှုများမှ တွေ့ရှိရသည့်ရလဒ်မှာ ODA အားလုံးတွင် ချည်နှောင်မှုမရှိသည့်ကတိကဝတ်များသည် (၄၆) ရာခိုင်နှုန်းမှ (၈၂) ရာခိုင်နှုန်းအထိ မြင့်တက်လာသည်။^{၂၃၉}

သုံးစွဲမှု၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အဘယ်နည်း။

ထောက်ပံ့ကူညီမှု၏ပုံစံမျိုးစုံအား နားလည်ရန် လိုအပ်သည့်နောက်ဆုံးအင်္ဂါရပ်မှာ ကဏ္ဍများအယူအဆဖြစ်သည်။^{၂၄၀} OECD သင်္ကေတစနစ်သည် ဂဏန်းငါးခုပါဝင်သည့် အနိမ့်အမြင့်ဖြင့်ဖော်ပြသောသင်္ကေတစနစ် တစ်ခုဖြစ်သည်။ ပထမဦးဆုံး ဂဏန်းသုံးခုအား သင်္ကေတစာအုပ်တွင်ရှိသည့် DAC 5 code အနေနှင့် သတ်မှတ်ထားပြီး ဂဏန်းငါးခုစလုံးသည် CRS code ဖြစ်သည်။ ဥပမာအနေနှင့် သင်္ကေတ (၁၁၀) သည် ပညာရေးကို ရည် ညွှန်းပြီး (၁၂၀) သည် ကျန်းမာရေးကိုရည်ညွှန်းကာ ကြားတွင်ရှိသည့် မည်သည့်ဂဏန်း (i) မဆိုသည် ပညာရေး၏ အခွဲတစ်ခုကိုရည်ညွှန်းသည်။ ဥပမာ - ၁၁၂-အခြေခံပညာရေး (ဇယား ၉)။

သို့သော် သတိပြုရမည်မှာ မည်သည့်ထောက်ပံ့ကူညီမှု သို့မဟုတ် ကတိကဝတ်တစ်ခုချင်းမဆို နောက်ကွယ်တွင် ရှိသော ရည်ရွယ်ချက်ကို နားလည်နိုင်ရန်အတွက် ဤစနစ်သည် ပြည့်စုံမည်မဟုတ်သောကြောင့် စီမံကိန်းအဆင့်တွင် ပို၍နီးကပ်စွာ အကဲဖြတ်ခြင်းအား စီမံကိန်းတစ်ခု၏သီးခြားဦးတည်ချက်များနှင့် ရည်ရွယ်ထားသည့်ရလဒ်များကို နားလည်ရန်အတွက်

လိုအပ်မည်ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် OECD အစီရင်ခံစာတင်သွင်းခြင်းသည် ကဏ္ဍတစ်ခုတည်းကိုသာ ရွေးချယ်ခွင့်ပြုသော်လည်း စီမံကိန်းအများအပြားသည် ကဏ္ဍအများအပြားအတွက် သက်ရောက်မှုရှိသောကြောင့် စီမံကိန်းအတွက် ကဏ္ဍတစ်ခုတည်းကိုသာ ရွေးချယ်ခြင်းသည် အထင်အမြင်မှားစေနိုင်သည်။

၎င်း၏ရှုပ်ထွေးမှုအား ပို၍ဆုပ်ကိုင်နိုင်ရန်အတွက် OECD သည် သင်္ကေတများ၏ရည်ရွယ်ချက်အား ကျော်လွန်သည့် မူဝါဒ ညွှန်မှတ်များထားရှိသည်။ ကျား-မရေးရာတန်းတူညီမျှမှု၊ ရာသီဥတုပြောင်းလဲမှုအား လိုက်ဖက်ညီ အောင်ပြုလုပ်ခြင်း သို့မဟုတ် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဖွံ့ဖြိုးမှုကဲ့သို့သော မူဝါဒရလဒ်မျိုးစုံတို့အား မြှင့်တင်ခြင်းကို တိုက်ရိုက် သို့မဟုတ် သွယ်ဝိုက်သည့်ကြိုးပမ်းမှု စီမံကိန်းတွင် ရှိမရှိအား ဆုပ်ကိုင်နိုင်ရန်အတွက် ညွှန်မှတ်များအား ထားရှိခြင်းဖြစ်သည်။^{၂၄၁} မူဝါဒဦးတည်ချက်သည် စီမံကိန်း၏ အဓိကဦးတည်ချက်ဖြစ်ခြင်း၊ အရေးကြီးသည့် ဦးတည်ချက်ဖြစ်ခြင်း သို့မဟုတ် စီမံကိန်း၏ဒီဇိုင်းတွင် ပစ်မှတ်ထားခြင်းရှိ၊ မရှိနှင့်ပတ်သက်၍ ညွှန်မှတ်တစ်ခုချင်းစီသည် အသုံးပြုသူအား သတ်မှတ်ပိုင်ခွင့်ပေးသည်။

ဇယား - ၉
OECD ထောက်ပံ့ကူညီမှုအမျိုးအစားသတ်မှတ်ခြင်းဆိုင်ရာရည်ရွယ်ချက်ဥပမာ

၁၁၀ - ပညာရေး	၁၁၂- အခြေခံပညာရေး	၁၁၂၂၀ မူလတန်းပညာရေး
		၁၁၂၂၀ လူငယ်များနှင့်လူကြီးများအတွက် အခြေခံအသက်ရှင်သန်ရန်အတွက်ကျွမ်းကျင်မှုများ
		၁၁၂၄၀ အစောပိုင်းကလေးသူငယ်ပညာရေး

ကိုးကားရင်းမြစ်များ

1. Steven Radelet, *A Primer on Foreign Aid*, Center for Global Development Working Paper No. 92 (Washington, DC: Center for Global Development, 2006), https://www.cgdev.org/files/8846_file_WP92.pdf.
2. Organization for Economic Cooperation and Development, Development Assistance Committee (OECD DAC), *Converged Statistical Reporting Directives for the Creditor Reporting System and the Annual DAC Questionnaire* (Paris: OECD DAC, 2016).
3. Nilima Gulrajani and Liam Swiss, *Why do countries become donors? Assessing the drivers and implications of donor proliferation* (London: Overseas Development Institute, 2017), <https://www.odi.org/publications/10747-why-do-countries-become-donors-assessing-drivers-and-implications-donor-proliferation>.
4. “The Lives and Livelihoods Fund,” website of the Third International Financing for Development Conference, July 13–16, 2015, accessed December 28, 2017, <http://www.un.org/esa/ffd/ffd3/commitments/commitment/the-lives-and-livelihood-fund.html>.
5. Task Team on South-South Cooperation, *Unlocking the Potential of South-South Cooperation: Policy Recommendations from the Task Team on South-South Cooperation* (Paris: Organization for Economic Cooperation and Development, 2011), <https://www.oecd.org/dac/effectiveness/TT-SSC%20Policy%20Recommendations.pdf>.
6. Donald M. Seekins, “Japan’s Aid Relations with Military Regimes in Burma, 1962–1991: The Konunaika Process,” *Asian Survey* 32, no. 3 (1992): 246–262, https://www.jstor.org/stable/2644937?seq=1#page_scan_tab_contents; David I. Steinberg, “Japanese Economic Assistance to Burma: Aid in the ‘Tarenagashi’ Manner?” *Crossroads: An Interdisciplinary Journal of Southeast Asian Studies* 5, no. 2 (1990): 51–107, https://www.jstor.org/stable/40860310?seq=1#page_scan_tab_contents.
7. Donald M. Seekins, “Japan’s Development Ambitions for Myanmar: The Problem of ‘Economics before Politics,’” *Journal of Current Southeast Asian Affairs* 34, no. 2 (2015): 122, <http://journals.sub.uni-hamburg.de/giga/jsaa/article/view/875>.
8. Trevor Wilson, *Eyewitness to Early Reform in Myanmar*, Asian Studies Series Monograph 7 (Acton, ACT: Australian National University Press, 2016), 20–21, <https://press.anu.edu.au/node/1820/download>.
9. U.S. assistance was closely tied to anticommunist struggle, and this ultimately led to Myanmar being expelled.
10. See David I. Steinberg, introduction to *The United States and Japan: Assisting Myanmar’s Development*, proceedings of the March 2015 conference hosted by Sasakawa USA (Washington, DC: Sasakawa USA, 2015), <https://spfusa.org/research/the-united-states-and-japan-assisting-myanmars-development/>.
11. Evelyn Goh, ed., *Rising China’s Influence in Developing Asia* (Oxford: Oxford University Press, 2016).
12. Seekins, “Japan’s Aid Relations,” 249.
13. Seekins, “Japan’s Development Ambitions,” 122; Steinberg, “Japanese Economic Assistance,” 60.
14. Mikio Oishi and Fumitaka Furuoka, “Can Japanese Aid Be an Effective Tool of Influence? Case Studies of Cambodia and Burma,” *Asian Survey* 43, no. 6 (2003): 890, http://www.jstor.org/stable/10.1525/as.2003.43.6.890?seq=1#page_scan_tab_contents.
15. World Bank, *Myanmar—Interim strategy note for the period FY13–14* (Washington, DC: World Bank, 2012), <http://documents.worldbank.org/curated/en/525641468323339122/Myanmar-Interim-strategy-note-for-the-period-FY13-14>.

16. Asian Development Bank (ADB), Myanmar: Interim Country Partnership Strategy (2012–2014) (Manila: ADB, October 2012), <https://www.adb.org/documents/myanmar-interim-country-partnership-strategy-2012-2014>.
17. European Commission, The EC-Burma/Myanmar Strategy Paper (2007–2013) (Brussels: European Commission, 2013), https://ec.europa.eu/europeaid/country-strategy-paper-burmamyanmar-2007-2013_en.
18. Steinberg, “Japanese Economic Assistance,” 69.
19. Seekins, Donald M, Japan’s Foreign Aid Relations with Military Regimes in Burma, 1962-1991: The Kokunaika Process. *Asian Survey* Vol. 32, No. 3 (1992): 246-262
20. Seekins, “Japan’s Aid Relations,” 258.
21. Seekins, “Japan’s Development Ambitions,” 126.
22. James Reilly, “China and Japan in Myanmar: Aid, Natural Resources and Influence,” *Asian Studies Review* 37, no. 2 (2013): 141–157, <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/10357823.2013.767310>.
23. Ibid.
24. Oishi and Furuoka, “Japanese Aid,” 899.
25. Toshihiro Kudo and Fumiharo Mieno, Trade, Foreign Investment and Myanmar’s Economic Development during the Transition to an Open Economy, IDE Discussion Papers 116 (Institute of Developing Economies, Japan External Trade Organization, 2007), <https://ideas.repec.org/p/jet/dpaper/dpaper116.html>.
26. Department for International Development (DFID), UKAID in Burma (London: DFID, 2010), <https://reliefweb.int/report/myanmar/ukaid-burma>.
27. Wilson, Eyewitness.
28. European Commission, EC-Burma/Myanmar Strategy Paper.
29. International Crisis Group (ICG), Myanmar: New Threats to Humanitarian Aid, Asia Briefing No. 58 (Yangon/Brussels: ICG, December 2006), <https://www.crisisgroup.org/asia/south-east-asia/myanmar/myanmar-new-threats-humanitarian-aid>.
30. Three Diseases Fund website, accessed December 28, 2017, <http://www.3dfund.org/>
31. Soubhik Ronnie Saha, Working Through Ambiguity: International NGOs in Myanmar, (Cambridge: The Hauser Center for Nonprofit Organizations at Harvard University, September 2011).
32. Thein Sein, “Myanmar’s Complex Transformation: Prospects and Challenges” (lecture, Chatham House, London, July 15, 2013), <https://www.chathamhouse.org/events/view/193003>.
33. Lex Rieffel and James W. Fox, Too Much, Too Soon? The Dilemma of Foreign Aid to Myanmar/Burma (Arlington, Virginia: Nathan Associates Inc., 2013), <https://www.brookings.edu/research/too-much-too-soon-the-dilemma-of-foreign-aid-to-myanmarburma/>.
34. Jasmine Burnley and Javier Pereira, Riding the Wave of Reform: Fast-tracking Myanmar’s future with good-quality aid (Oxford: Oxfam, 2014), <https://policy-practice.oxfam.org.uk/publications/riding-the-wave-of-reform-fast-tracking-myanmars-future-with-good-quality-aid-311405>.
35. Kelley Currie, Burma in the Balance: The Role of Foreign Assistance in Supporting Burma’s Democratic Transition (Arlington, Virginia: Project 2049 Institute, March 2012), https://project2049.net/documents/burma_in_the_balance_currie.pdf.
36. World Bank, Interim Strategy Note.

37. “Japan’s Abe ends Myanmar visit with aid, debt write-off,” Reuters, May 26, 2013, <http://www.reuters.com/article/us-myanmar-japan-idUSBRE94P04M20130526>.
38. Daniel Ten Kate and Kyaw Thu, “Myanmar Clears ADB, World Bank Overdue Debt With Japan Help,” Bloomberg, January 27, 2013, <http://www.bloomberg.com/news/articles/2013-01-27/myanmar-clears-ADB-world-bank-overdue-debt-with-japan-s-help>.
39. “Myanmar gets total debt relief of \$6 billion, aid flows set to rise,” Reuters, January 27, 2013, <http://uk.reuters.com/article/uk-myanmar-economy-debt-idUKBRE90R02A20130128>. On how this circumvented standard IMF SAP requirements, see Gwen Robinson, “Myanmar signs deal with foreign creditors, Financial Times, January 28 2013, <https://www.ft.com/content/9b2d6e4c-68b2-11e2-9a3f-00144feab49a>.
40. Financial Times, “Myanmar signs deal”.
41. “Cancellation of Arrears for Myanmar,” website of the Embassy of Japan in Myanmar, January 30, 2013, <http://www.mm.emb-japan.go.jp/profile/english/press/2013-01-30-1.html>.
42. World Bank, Myanmar—Interim Strategy Note.
43. Asian Development Bank, The Myanmar-Asian Development Bank Partnership (Yangon: ADB, 2016).
44. “About the EU Delegation to Myanmar,” website of the Delegation of the European Union to Myanmar, December 5, 2016, https://eeas.europa.eu/delegations/myanmar-burma/1568/about-the-eu-delegation-to-myanmar_en.
45. “History,” the history of USAID in Burma, USAID website, accessed December 27, 2017, <https://www.usaid.gov/burma/history>.
46. “About us,” the history of the Embassy of Denmark in Myanmar, website of the Embassy of Denmark in Myanmar, accessed December 27, 2017, <http://myanmar.um.dk/en/about-us/>.
47. “Bilateral relations Switzerland-Myanmar,” Swiss Government website, accessed December 29, 2017, <https://www.eda.admin.ch/countries/myanmar/en/home/switzerland-and/bilateral-relations.html>.
48. “Myanmar,” website of Gavi: The Vaccine Alliance, accessed December 27, 2017, <http://www.gavi.org/country/myanmar/>.
49. “Myanmar,” website of The Global Fund, accessed December 29, 2017, <http://www.theglobalfund.org/en/portfolio/country/?k=b3d59122-9d71-4df9-ae0e-9e4b1b315de8&loc=MMR>.
50. “Myanmar,” website of the Global Environment Facility, accessed December 27, 2017, <https://www.thegef.org/country/myanmar>.
51. The 17 sector working groups are: Education, Cultural Conservation, Agriculture and Rural Development, Environmental Conservation, Employment Opportunities, Electric Power, Health and Water Supply, Communications and Information Technology, Transportation, Social Protection and Disaster Risk Reduction, Public Administration and Reform Process, Public Financial Management, Gender Equality and Women’s Empowerment, Media, Hotels and Tourism, Statistical Quality Development, and Trade.
52. Ministry of National Planning and Economic Development (MNPED), Nay Pyi Taw Accord on Effective Development Cooperation (Nay Pyi Taw: MNPED, 2013), https://mohinga.info/static/docs/NPTA_Effective_Development_Cooperation.pdf.
53. Foreign Economic Relations Department, Ministry of National Planning and Economic Development, Guide to International Assistance in Myanmar (Nay Pyi Taw: Government of Myanmar, 2014), <https://www.norad.no/contentassets/d5817c07e14c45f2a21203686dd043ee/guide-to-international-assistance-in-myanmar-gad.pdf?id=21967>.
54. Lex and Rieffel, 2013.

55. Joni Hillman, “Myanmar endorses IATI,” International Aid Transparency Initiative website, June 3, 2014, <http://www.aidtransparency.net/news/myanmar-endorses-iatl>.
56. “Myanmar: Monitoring Profile—October 2016,” website of the Global Partnership for Effective Development Co-operation (GPEDC), accessed December 29, 2017, http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/10/Myanmar_14-10.pdf?s.
57. Further information on aid data and the AIMS can be found in box 10.
58. Partnership Group on Aid Effectiveness, Myanmar Donor Profiles, (Partnership Group on Aid Effectiveness, March 2013), http://www.themimu.info/sites/themimu.info/files/documents/RefDoc_DonorCoordination_PGAE_Myanmar%20Donor%20Profiles_Mar2013.pdf.
59. Myanmar Information Management Unit (MIMU), Myanmar’s Development Cooperation Architecture (MIMU, 2014), <http://www.themimu.info/aid-policy>.
60. Organization for Economic Co-operation and Development (OECD), “Creditor Reporting System,” OECD Stat website, accessed December 29, 2017, <https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CRS1>.
61. Simon Richards, Adrian Morrice, and Thomas Carr, Conflict Sensitivity Monitoring in Myanmar: Findings for OECD-DAC INCAF (Yangon and Prangins, Switzerland: PeaceNexus Foundation, January 2016), http://themimu.info/sites/themimu.info/files/documents/Report_Conflict_Sensitivity_Monitoring_in_Myanmar_PeaceNexus_Jan2016.pdf.
62. Kiyoshi Tankena, “Japan to provide \$7.73 billion in aid to Myanmar, PM Abe says,” Reuters, November 2, 2016, <https://www.reuters.com/article/us-myanmar-japan/japan-to-provide-7-73-billion-in-aid-to-myanmar-pm-abe-says-idUSKBN12X16I>.
63. “Visit to Burma/Myanmar by Jean-Marc Ayrault—200 million euros earmarked for development aid in 2016–2018,” France Diplomatie website, June 17, 2016, <https://www.diplomatie.gouv.fr/en/country-files/myanmar/events/article/visit-to-burma-myanmar-by-jean-marc-ayrault-200-million-euros-earmarked-for>.
64. European Commission, Elements for an EU strategy vis-à-vis Myanmar/Burma: A Special Partnership for Democracy, Peace and Prosperity (Brussels: European Commission, 2016), https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/11617/joint-communication-elements-eu-strategy-vis-vis-myanmarburma-special-partnership-democracy_en.
65. “Net ODA received per capita (current US\$),” World Bank website, accessed December 29, 2017, https://data.worldbank.org/indicator/DI.ODA.ODAT.PC.ZS?year_high_desc=true.
66. Note that as this survey was conducted at the country level, donors have not classified projects in the same way as for central OECD reporting.
67. World Bank, Myanmar—Ending poverty and boosting shared prosperity in a time of transition: systematic Country Diagnostic (Washington, DC: World Bank, 2014), <http://documents.worldbank.org/curated/en/871761468109465157/Myanmar-Ending-poverty-and-boosting-shared-prosperity-in-a-time-of-transition-systematic-Country-Diagnostic>.
68. OECD, “Creditor Reporting System”.
69. World Bank, Myanmar—Ending poverty ; Asian Development Bank, Myanmar: Interim Country Partnership Strategy .
70. This comparison is imprecise, because the Union budget is published for the Myanmar fiscal year, from April to March, whereas the OECD data is for the calendar year. See “Myanmar’s budget targets infrastructure and education,” Oxford Business Group website, April 27, 2015, <http://www.oxfordbusinessgroup.com/news/myanmar%E2%80%99s-budget-targets-infrastructure-and-education>.
71. Figures for Cambodia, Laos, and the Philippines drawn from the World Bank. <https://data.worldbank.org/indicator/DI.ODA.ODAT.XP.ZS>

72. Directorate of Investment and Company Administration (DICA), “Yearly Approved Amount of Foreign Investment (by Sector),” DICA website, accessed December 27, 2017, http://www.dica.gov.mm/sites/dica.gov.mm/files/document-files/year_sector.pdf. Note that the large spike in 2010 was driven by several major Chinese investments.
73. Ministry of Commerce, “Trade Situation of Myanmar in 2012–2013 Fiscal Year to 2017–2018 Fiscal Year (up to April Monthly),” Ministry of Commerce website, accessed December 27, 2017, <http://www.commerce.gov.mm/en/article/trade-situation-myanmar-2012-2013-fical-year-2017-2018-fical-year-april-monthly>.
74. World Bank, “Migration and Remittances Data,” World Bank website, November 16, 2017, <http://www.worldbank.org/en/topic/migrationremittancesdiasporaissues/brief/migration-remittances-data>
75. DICA, “Yearly Foreign Investment (by Sector)”.
76. Development Committee, *From Billions to Trillions: Transforming Development Finance—Post-2015 Financing for Development: Multilateral Development Finance* (Washington, DC: Development Committee, 2015), [http://siteresources.worldbank.org/DEVCOMMINT/Documentation/23659446/DC2015-0002\(E\)FinancingforDevelopment.pdf](http://siteresources.worldbank.org/DEVCOMMINT/Documentation/23659446/DC2015-0002(E)FinancingforDevelopment.pdf).
77. Guido Schmidt-Traub and Jeffrey D. Sachs, *The Roles of Public and Private Development Finance*, SDSN Issue Brief (Sustainable Development Solutions Network, 2015), <http://unsdsn.org/wp-content/uploads/2015/05/150529-The-Roles-of-Public-and-Private-Development-Finance.pdf>.
78. United Nations, *The Monterrey Consensus of the International Conference on Financing for Development*, March 18–22, 2002 (United Nations, 2003), <http://www.un.org/esa/ffd/monterrey/MonterreyConsensus.pdf>.
79. John McArthur, “What happened at the Addis financing for development conference?” Brookings Institution website, July 21, 2015, <https://www.brookings.edu/blog/up-front/2015/07/21/what-happened-at-the-addis-financing-for-development-conference/>.
80. Clár Ní Chonghaile, “Addis Ababa outcome: milestone or millstone for the world’s poor?” *Guardian*, July 16, 2015, <https://www.theguardian.com/global-development/2015/jul/16/financing-for-development-summit-outcome-addis-ababa-milestone-millstone-poverty>.
81. Asia Pacific Development Effectiveness Facility (AP-DEF), *Development Finance Assessment and Integrated Financing Solutions: Achieving the Sustainable Development Goals in the Era of the Addis Ababa Action Agenda* (Bangkok: AP-DEF, 2016), <http://www.asia-pacific.undp.org/content/dam/rbap/docs/meet-TheSDGs/Achieving%20the%20Sustainable%20Development%20Goals%20in%20the%20Era%20of%20the%20AAAA%20-%20DFAs%20as%20a%20tool%20for%20Linking%20Finance%20with%20Results.pdf>.
82. Donor interview, Yangon, 2016.
83. OECD, “Creditor Reporting System”.
84. “Aid by Donor” website of the Aid Information Management System, 2015, accessed December 28, 2017, <https://mohinga.info>.
85. OECD, “Creditor Reporting System”.
86. The Asia Foundation, *Myanmar Aid Verification Survey* (The Asia Foundation, 2016).
87. *Ibid.*
88. *Ibid.*
89. Susan Wong, “What have been the impacts of World Bank Community-Driven Development Programs?”, (Washington, DC: World Bank, 2012).

90. Patrick Barron, “Community-Driven Development in Post-Conflict and Conflict-Affected Areas: Experiences from East Asia”, World Development Report 2011 Background Papers (Washington, DC: World Bank, 2011).
91. Myat Nyein Aye, “JICA updates 2040 plan for Yangon development,” Myanmar Times, January 4, 2017, <http://www.mmmtimes.com/index.php/business/24405-jica-updates-2040-plan-for-yangon-development.html>.
92. Donor interview, Yangon, 2016.
93. For the purposes of this report, “southeastern Myanmar” refers to Kayah State, Kayin State, Mon State, and Tanintharyi Region.
94. World Bank, “Myanmar and World Bank Sign Agreement for Budget Support to Accelerate Economic Changes Needed for Long-term Peace and Prosperity,” press release, August 18, 2017, <http://www.worldbank.org/en/news/press-release/2017/08/18/myanmar-and-world-bank-sign-agreement-for-budget-support-to-accelerate-economic-changes-needed-for-long-term-peace-and-prosperity>.
95. European Commission, Elements for an EU strategy.
96. Khin Oo Tha, “Burma’s Parliament Approves \$100 Million Loan From China,” Irrawaddy, August 23, 2013, <https://www.irrawaddy.com/news/burma/burmas-parliament-approves-100-million-loan-from-china.html>.
97. Htoo Thant, “MPs approve next round of \$700 million China loan,” Myanmar Times, February 25, 2015, <http://www.mmmtimes.com/index.php/national-news/13271-parliament-approve-next-round-of-china-loan.html>.
98. Htoo Thant, “Govt mulls rejection of US\$300 million loan from China,” Myanmar Times, August 22, 2016, <http://www.mmmtimes.com/index.php/national-news/nay-pyi-taw/22069-govt-mulls-rejection-of-us-300-million-loan-from-china.html>.
99. San Yamin Aung, “Parliament Approves \$39Mln Chinese Loan to Boost Police Spending,” Irrawaddy, March 12, 2015, <https://www.irrawaddy.com/news/burma/parliament-approves-39mln-chinese-loan-to-boost-police-spending.html>.
100. Swan Ye Htut, “MPs question finance ministry over foreign loan,” Myanmar Times, August 15, 2016, <http://www.mmmtimes.com/index.php/national-news/21939-mps-question-finance-ministry-over-foreign-loan.html>.
101. Ei Ei Thu, “Ministry declines ADB infrastructure loans,” Myanmar Times, December 2, 2016, <http://www.mmmtimes.com/index.php/national-news/24013-ministry-declines-adb-infrastructure-loans.html>.
102. International Monetary Fund (IMF) and International Development Association, Staff Report for the 2016 Article IV Consultations—Debt Sustainability Analysis, IMF Country Report No. 17/30 (Washington, DC: IMF, 2016), <https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=2&ved=0ahUKEwipuJ3Isq3YAhWoiFQKHazwAQAFgguMAE&url=https%3A%2F%2Fwww.imf.org%2F~%2F-media%2FFiles%2FPublications%2FCR%2F2017%2Fcr1730.ashx&usg=AOvVaw3vRh3mevGQZq0IzCe-h7AI0>.
103. World Bank, International Debt Statistics 2017 (Washington, DC: World Bank, 2017), 27, <https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/25697/9781464809941.pdf>.
104. World Bank, Realigning the Union Budget to Myanmar’s Development Priorities: Myanmar Public Expenditure Review 2015 (Washington, DC: World Bank, 2015), <https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/24068>.
105. Zaw Oo et al., Fiscal Management in Myanmar, ADB Economics Working Paper Series, No. 434. (Manila: Asian Development Bank, 2015), <http://www.adb.org/publications/fiscal-management-myanmar>.
106. World Bank, Realigning the Union Budget.

107. EuropeAid Co-operation Office, Information Note on Multidonor Trust Funds Supported by the European Union (Brussels: European Commission, 2015), https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/multidonor-trust-funds-supported-by-the-european-union-2003-march-2015_en.pdf.
108. When formed, the PSG was called the Peace Donor Support Group. This was later changed to better reflect the political—not solely financial—elements of peace-process support.
109. See for example: Myanmar Humanitarian Country Team Terms of Reference – Revision October 2013 (Myanmar Information Management Unit, January 24, 2014), http://themimu.info/sites/themimu.info/files/documents/Myanmar_HCT_TOR.pdf.
110. Aid official interview, Nay Pyi Taw, 2016.
111. Flashpoint issues have fed into perceptions that the DACU may be too closely focused on oversight rather than budgeting, and there are reports of disputes between government and donors about issues such as consultant salaries.
112. Joe Sandler Clarke, “7 reasons the SDGs will be better than the MDGs,” *Guardian*, September 26, 2015, <https://www.theguardian.com/global-development-professionals-network/2015/sep/26/7-reasons-sdgs-will-be-better-than-the-mdgs>.
113. “The 169 commandments: The proposed sustainable development goals would be worse than useless,” *Economist*, March 26, 2015, <https://www.economist.com/news/leaders/21647286-proposed-sustainable-development-goals-would-be-worse-useless-169-commandments>.
114. United Nations Development Programme (UNDP), *Measuring Myanmar’s Starting Point for the Sustainable Development Goals: SDG Baseline Indicator Report* (Yangon: UNDP, 2017), http://www.mm.undp.org/content/myanmar/en/home/library/SDGs/Measuring_Myanmar_Starting_Point_for_the_SDGs.html.
115. “The Busan Partnership for Effective Development Co-operation,” website of the Organization for Economic Cooperation and Development (OECD), accessed December 28, 2017, <http://www.oecd.org/development/effectiveness/busanpartnership.htm>.
116. Organization for Economic Cooperation and Development (OECD) *Policy Challenges in Implementing National Development Plans: Myanmar* (Paris: OECD, 2015), <http://www.oecd.org/dev/asia-pacific/Myanmar.pdf>.
117. Aid official interview, Nay Pyi Taw, 2016.
118. Ministry of Health and Sports (MoHS), *Myanmar National Health Plan, 2017–2021* (MoHS, December 2016), <http://mohs.gov.mm/Main/content/publication/national-health-plan-2017-2021-eng>.
119. Thomas Kean, “Inside the National Education Strategic Plan,” *Frontier*, March 29, 2017, <http://frontier-myanmar.net/en/inside-the-national-education-strategic-plan>.
120. Myanmar News Agency, “Daw Aung San Suu Kyi: Transportation, electricity are keys to jobs, development,” *Global New Light of Myanmar*, April 26, 2017, <http://www.globalnewlightofmyanmar.com/daw-aung-san-suu-kyi-transportation-electricity-are-keys-to-jobs-development/>.
121. Government of Japan, “Meeting Between Prime Minister Abe and Myanmar State Counsellor Aung San Suu Kyi, November 2, 2016,” *Reliefweb*, November 3, 2016, <http://reliefweb.int/report/myanmar/meeting-between-prime-minister-abe-and-myanmar-state-counsellor-aung-san-suu-kyi>.
122. Asian Development Bank (ADB), *Myanmar, 2017–2021: Building the Foundations for Inclusive Growth, Country Partnership Strategy* (Manila: ADB, March 2017), <https://www.adb.org/documents/myanmar-country-partnership-strategy-2017-2021>.
123. World Bank, *Myanmar—Country partnership framework for the period FY15–17* (Washington, DC: World Bank, 2015), <http://documents.worldbank.org/curated/en/510151468280767634/Myanmar-Country-partnership-framework-for-the-period-FY15-17>.

124. Japan Ministry of Foreign Affairs, Japan-Myanmar Cooperation Program, accessed December 29, 2017, <http://www.mofa.go.jp/files/000203092.pdf>.
125. Asian Development Bank (ADB), Myanmar: Energy Sector Assessment, Strategy, and Road Map (Manila: ADB, 2016), <https://www.adb.org/documents/myanmar-energy-assessment-strategy-road-map>.
126. Tim Doberman, Energy in Myanmar (London: International Growth Centre, 2016), <https://www.theigc.org/wp-content/uploads/2016/04/Dobermann-2016-1.pdf>.
127. Ibid.
128. National Energy Management Committee (NEMC), Myanmar Energy Master Plan (NEMC, December 2015), p. 17, http://www.burmalibrary.org/docs22/2015-12-Myanmar_Energy_Master_Plan.pdf.
129. Ibid.
130. World Bank, Myanmar—Achieving universal access to electricity by 2030 (Washington, DC: World Bank Group, 2015), <http://documents.worldbank.org/curated/en/539131468189267649/Myanmar-Achieving-universal-access-to-electricity-by-2030>.
131. The Asia Foundation, Myanmar Aid Verification Survey.
132. Japan International Cooperation Agency, “Japan-Myanmar renewed 60-year long ties over historic power station,” press release, June 28, 2014, <https://www.jica.go.jp/myanmar/english/office/topics/press140628.html>.
133. Jeremy Mullins, “World Bank powers up in Mon State,” Myanmar Times, September 25, 2013, <https://www.mmtimes.com/business/8260-world-bank-powers-up-in-mon-state.html>.
134. “Myanmar: Myingyan Natural Gas Power Project,” Asian Development Bank website, accessed December 28, 2017, <https://www.adb.org/projects/48368-001/main>.
135. Ibid.; “Myanmar: Myingyan Power Plant Project,” Asian Infrastructure Investment Bank website, accessed December 28, 2017, <https://www.aiib.org/en/projects/approved/2016/myingyan-power-plant.html>.
136. “Strategic Environmental Assessment of the Hydropower Sector in Myanmar Meeting,” website of the World Bank’s International Finance Corporation, accessed December 28, 2017, http://www.ifc.org/wps/wcm/connect/industry_ext_content/ifc_external_corporate_site/hydro+advisory/news/events/strategic+environmental+assessment+of+the+hydropower+sector+in+myanmar+meeting.
137. ADB, Energy Sector Assessment.
138. Ibid.
139. Japan International Cooperation Agency (JICA), “Signing of Japanese ODA Loan Agreement with the Republic of the Union of Myanmar,” press release, March 26, 2015, https://www.jica.go.jp/english/news/press/2014/150326_02.html; JICA, “Japan provides ODA Loans totaling JPY 99,850 million for upgrading Railway, Electricity and Key Local Bridges,” press release, October 16, 2015, <http://www.mm.emb-japan.go.jp/profile/english/press/20151016.html>.
140. Asian Development Bank (ADB), Myanmar: Transport Sector Initial Assessment (Manila: ADB, 2012), <https://www.adb.org/documents/myanmar-transport-sector-initial-assessment>.
141. Ibid.
142. Ibid.
143. Ibid.
144. Asian Development Bank (ADB), Myanmar Transport Sector Policy Note: Summary for Decision Makers (Manila: ADB, 2016).

145. Ibid.
146. Japan International Cooperation Agency (JICA), The Survey Program for the National Transport Development Plan in the Republic of the Union of Myanmar (JICA, 2014), http://open_jicareport.jica.go.jp/pdf/12230728_01.pdf.
147. Myanmar Ministry of Information, “KOICA-funded master plan for arterial road network development in Myanmar launched,” press release, May 28, 2015, <http://www.moi.gov.mm/moi:eng/?q=news/29/05/2015/id-3656>.
148. ADB, Myanmar Transport Sector Policy Note: Summary for Decision Makers.
149. The Asia Foundation, Myanmar Aid Verification Survey.
150. Japan International Cooperation Agency, “Signing of Japanese ODA Loan Agreements with Myanmar: Building basic infrastructure and alleviating regional poverty,” press release, March 1, 2017, https://www.jica.go.jp/english/news/press/2016/170301_01.html.
151. Japan International Cooperation Agency, “Signing of Grant Agreements with the Republic of the Union of Myanmar: Assistance to Solve Traffic Congestion in Yangon and to Improve the Quality of Basic Education in Myanmar,” press release, June 10, 2014, https://www.jica.go.jp/english/news/press/2014/140610_01.html.
152. Asian Development Bank (ADB), Strategy and Action Plan for the Greater Mekong Subregion East-West Economic Corridor (Manila: ADB, 2010), <https://www.adb.org/publications/strategy-and-action-plan-greater-mekong-subregion-east-west-economic-corridor>.
153. Japan International Cooperation Agency, “Signing of Japanese ODA Loan Agreement with Myanmar: Support for the Yangon urban transportation network, a stable power supply to the Greater Yangon area and the East-West Economic Corridor,” press release, October 16, 2015, https://www.jica.go.jp/english/news/press/2015/151016_01.html.
154. “Myanmar: Greater Mekong Subregion East-West Economic Corridor Eindu to Kawkareik Road Improvement Project,” Asian Development Bank website, accessed December 28, 2017, <https://www.adb.org/projects/46422-003/main>.
155. Simon Lewis, “New highway is more than just a road for Myanmar,” Nikkei Asian Review, February 15, 2015, <http://asia.nikkei.com/Politics-Economy/Economy/Kawkareik>.
156. ‘Development cooperation projects undertaken by Government of India’, website of the Indian Embassy in Myanmar, accessed December 28, 2017, <https://embassyofindiayangon.in/>.
157. Ibid.
158. See for example, World Bank, Country partnership framework FY15–17.
159. Ibid.
160. Ibid.
161. For India, see Ministry of Rural Development website, <http://rural.nic.in/>. For Indonesia, see Ministry of Agriculture and Rural Development website, <http://www.moag.gov.il/>.
162. “Driving forward the rural development agenda in Myanmar,” Livelihoods and Food Security Trust Fund (LIFT) website, November 19, 2013, <http://www.lift-fund.org/eventnews-event/driving-forward-rural-development-agenda-myanmar>.
163. Ministry of Agriculture and Irrigation (MOAI), Myanmar Rice Sector Development Strategy (MOAI, 2015), <http://irri.org/resources/publications/brochures/myanmar-rice-sector-development-strategy>.
164. The Asia Foundation, Myanmar Aid Verification Survey.

165. Livelihoods and Food Security Trust Fund (LIFT), LIFT Strategy (LIFT, October 2014), <https://www.lift-fund.org/strategy>.
166. Ibid.
167. Paavo Eliste, Project Information Document (Concept Stage)—Agricultural Development Support Project, Report No. PIDC2158 (Washington, DC: World Bank, 2014), <http://documents.worldbank.org/curated/en/318231468278747991/Project-Information-Document-Concept-Stage-Agricultural-Development-Support-Project-P147629>.
168. World Bank, Project Information Document, Appraisal Stage: Myanmar—National Community Driven Development Project, Report No. AB7129 (Washington, DC: World Bank, 2012), <http://documents.worldbank.org/curated/en/684161468279348862/pdf/P1325000MM0PID0final.pdf>.
169. Shin Hyon-hee, “Myanmar emulates Korea’s rural development model,” Korea Herald, June 13, 2016, <http://www.koreaherald.com/view.php?ud=20160613000853>.
170. The Asia Foundation, Myanmar Aid Verification Survey.
171. Ibid.
172. OECD, “Creditor Reporting System”.
173. Ibid.
174. The Asia Foundation, Myanmar Aid Verification Survey.
175. Joint Peace Fund, “About Us,” Joint Peace Fund website, accessed December 28, 2017, <https://www.joint-peacefund.org/about.html>.
176. Joint Peace Fund, “Our Principles,” Joint Peace fund website, accessed December 28, 2017, <https://www.jointpeacefund.org/principles.html>.
177. NB. The PSF was the Peace Support Facility until mid-2017.
178. Interviews with donor officials, Yangon, 2017.
179. Interviews with donor officials, Yangon, 2017.
180. Myanmar News Agency, “Funds for peace process to be allocated into four sectors,” Global New Light of Myanmar, December 20, 2016, <http://www.globalnewlightofmyanmar.com/funds-for-peace-process-to-be-allocated-into-four-sectors/>
181. Ibid.; or “JCB for Peace Process Funding Needs to Ensure Transparency, Accountability,” website of the State Counsellor Office, December 30, 2016, <http://www.statecounsellor.gov.mm/en/node/567>.
182. Lun Min Mang, “Taskforce to manage donor-supplied peace fund,” Myanmar Times, December 23, 2016, <http://www.mmtimes.com/index.php/national-news/24346-taskforce-to-manage-donor-supplied-peace-fund.html>.
183. Soe Thu Aung, “Government and ethnic groups form Joint Coordinating Body for Peace Process Funding,” Mizzima, December 21, 2016, <http://www.mizzima.com/news-domestic/government-and-ethnic-groups-form-joint-coordinating-body-peace-process-funding>.
184. First, though the platform has some of the features of mechanisms established to coordinate funding in other conflict-affected contexts, critics allege that these are most appropriate after a comprehensive peace agreement has been signed. In Myanmar, where there are military operations occurring in parts of the country, and only fragile ceasefires in many others, a joint platform is significantly more controversial. Decisions taken by the body may prevent certain groups from receiving the support they require to participate in peaceful negotiations, or may limit the kinds of support provided by the international community, potentially

impeding their ability to apply lessons from comparative best practice. For example, there has been concern that the NLD government sees a limited role for civil society in the peace process, and this may prevent donors from following through on their commitments to greater inclusion.

185. Pyae Thet Phyo, “Myanmar most disaster-prone in Southeast Asia: official,” Myanmar Times, October 19, 2016, <https://www.mmtimes.com/national-news/23166-myanmar-most-disaster-prone-in-southeast-asia-official.html>.
186. Aung Zaw, “The Need for Border-based Aid,” *Irrawaddy Magazine* 17, no. 7 (October 2009), http://www2.irrawaddy.com/article.php?art_id=16895.
187. *Ibid.*
188. OECD, “Creditor Reporting System”.
189. Saha, *Working Through Ambiguity*.
190. Norwegian Church Aid, *Do No Harm: Cross-Border and Thailand-Based Assistance to Refugees, IDPs and Migrants from Myanmar—Report on Findings from Consultancy*, (Yangon: Norwegian Church Aid, 2012) http://www.burmalibrary.org/docs13/NCAMyanmar_consultancy_report-public-ocr-red.pdf.
191. Gwen Robinson, “Myanmar’s dissident media feels pinch amid reforms,” *Financial Times*, February 2 2012, <https://www.ft.com/content/e0ac2826-4bb4-11e1-b980-00144feabdc0>.
192. OECD, “Creditor Reporting System”.
193. Oliver Snow, “Two months on, renewed humanitarian access call in northern Rakhine,” *Frontier*, December 12, 2016, <http://frontiermyanmar.net/en/two-months-on-renewed-humanitarian-access-call-in-northern-rakhine>.
194. Non-governmental organisations collectively call for immediate cessation of armed conflict and protection of civilians in Kachin and Northern Shan States (Letter from involved NGOs, Yangon: 25 January 2017), https://www.trocaire.org/sites/default/files/resources/policy/joint-ngo-statement-kachin-shan_final.pdf.
195. Interview with NGO worker, Yangon, 2017.
196. Global Partnership for Effective Development Co-operation (GPEDC), *Myanmar: Monitoring Profile—October 2016* (New York: GPEDC, 2016), http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/10/Myanmar_14-10.pdf?s.
197. *Ibid.*
198. Interviews with donor officials, Yangon, 2017.
199. GPEDC, *Myanmar Monitoring Profile*.
200. Interview with aid official, Nay Pyi Taw.
201. GPEDC, *Myanmar Monitoring Profile*.
202. Global Partnership for Effective Development Co-operation (GPEDC), *Monitoring guide 2015–2016: Monitoring the effective development co-operation commitments* (New York: GPEDC, 2015), <http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/08/2015-2016-GPEDC-Monitoring-Guide.pdf>.
203. GPEDC, *Myanmar Monitoring Profile*.
204. John Buchanan, *Militias in Myanmar* (Yangon: The Asia Foundation, 2016), <https://asiafoundation.org/wp-content/uploads/2016/07/Militias-in-Myanmar.pdf>.
205. Thomas Parks, Nat Colletta, and Ben Oppenheim, *The Contested Corners of Asia: Subnational Conflict and*

- International Development Assistance (San Francisco: The Asia Foundation, 2013), <https://asiafoundation.org/publication/the-contested-corners-of-asia-subnational-conflict-and-international-development-assistance/>.
206. Kim Jolliffe, *Ethnic Conflict and Social Services in Myanmar's Contested Regions* (San Francisco: The Asia Foundation, 2014), <https://asiafoundation.org/publication/ethnic-conflict-and-social-services-in-myanmars-contested-regions/>.
207. International Dialogue on Peacebuilding and Statebuilding, *New Deal Monitoring Report 2014*, (IDPS, November 2014).
208. Adam Burke et al., *The Contested Areas of Myanmar: Subnational Conflict and International Development Assistance* (San Francisco: The Asia Foundation, 2017), <https://asiafoundation.org/publication/contested-areas-myanmar-subnational-conflict-aid-development/>.
209. Su Myat Mon, "Breaking Myanmar's hydropower deadlock," *Frontier*, March 13, 2017, <https://frontiermyanmar.net/en/breaking-myanmars-hydropower-deadlock>.
210. Burke et al., *Contested Areas of Myanmar*.
211. Interviews with donor officials, Yangon, 2017.
212. See for example JICA-TICA-Myanmar triangular cooperation: "Japan/Thailand/Myanmar Signed General Agreement for Triangular Cooperation," Japan International Cooperation Agency website, July 8, 2015, <https://www.jica.go.jp/thailand/english/office/topics/150708.html>.
213. Neighboring Countries Economic Development Cooperation Agency (NEDA), *NEDA Annual Report 2015* (Bangkok: NEDA, 2016), www.neda.or.th/home/en/e-book.php?id=28.
214. Japan International Cooperation Agency, "Myanmar, Japan and Thailand signed the General Agreement on Triangular Development Cooperation," press release, July 2, 2015, <https://www.jica.go.jp/myanmar/english/office/topics/press150702.html>.
215. Goh, *Rising China's Influence*.
216. Reilly, "China and Japan in Myanmar".
217. *Ibid.*
218. *Ibid.*
219. "Aid by Donor: China" website of the Aid Information Management System, 2015, accessed December 28, 2017, <https://mohinga.info>.
220. Thant, "Government mulls rejection".
221. International Monetary Fund (IMF) Asia and Pacific Dept., *Myanmar: 2016 Article IV Consultation—Press Release; Staff Report; and Statement by the Executive Director for Myanmar*, Country Report No. 17/30 (Washington, DC: IMF, 2017), <https://www.imf.org/en/Publications/CR/Issues/2017/02/02/Myanmar-2016-Article-IV-Consultation-Press-Release-Staff-Report-and-Statement-by-the-44612>.
222. Transnational Institute (TNI), *China's Engagement in Myanmar: From Malacca Dilemma to Transition Dilemma*, Myanmar Policy Briefing No. 19. (Amsterdam: TNI, 2016), <https://www.tni.org/en/publication/chinas-engagement-in-myanmar-from-malacca-dilemma-to-transition-dilemma>.
223. Gottschlich, Pierre (2015), *New Developments in India-Myanmar Bilateral Relations?* *Journal of Current Southeast Asian Affairs*, Vol. 34 No. 2.
224. Rani D Mullen, *India's Development Assistance: Will It Change the Global Development Finance Paradigm?*, paper prepared for the Workshop on Innovation in Governance of Development Finance: Causes,

225. Ibid.
226. OECD DAC, Converged Statistical Reporting Directives.
227. Nilima Gulrajani, *Bilateral versus multilateral aid channels: strategic choices for donors* (London: Overseas Development Institute, 2016), <https://www.odi.org/publications/10371-bilateral-versus-multilateral-aid-channels-strategic-choices-donors>.
228. Custer, S., Rice, Z., Masake, T., Latourell, R. and Parks, B. (2015) *Listening to Leaders: Which Development Partners do they Prefer and Why?* Williamsburg, VA.
229. Gulrajani, *Bilateral versus multilateral*.
230. The OECD directives also allow for three other forms of finance: mezzanine finance instruments, equity and shares in collective investment vehicles, and guarantees and other unfunded contingent liabilities.
231. OECD, “Creditor Reporting System”.
232. Matthew Odedokun, “Multilateral and Bilateral Loans versus Grants: Issues and Evidence,” *World Economy* 27, no. 2 (2004): 239–263, <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1467-9701.2004.00598.x/abstract>.
233. International Monetary Fund website, “Debt Relief Under the Heavily Indebted Poor Countries (HIPC) Initiative,” factsheet, October 2017, <http://www.imf.org/en/About/Factsheets/Sheets/2016/08/01/16/11/Debt-Relief-Under-the-Heavily-Indebted-Poor-Countries-Initiative>.
234. Simone Dietrich, “Bypass or Engage? Explaining Donor Delivery Tactics in Foreign Aid Allocation,” *International Studies Quarterly* 57, no. 4 (2012): 698–712, <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/isqu.12041/abstract>.
235. Excluded from this list are “administrative costs” and “other in-donor expenses.”
236. IOB, *Budget Support: Conditional Results*, IOB Evaluation No. 369 (The Hague: Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands, 2012), <https://www.government.nl/documents/reports/2012/09/01/iob-budget-support-conditional-results>.
237. Independent Commission for Aid Impact (ICAI), *The Management of UK Budget Support Operations*, Report 9 (London: ICAI, 2012), <https://www.oecd.org/derec/50359937.pdf>.
238. Ibid.
239. Edward J. Clay, Matthew Geddes, and Luisa Natali, *Untying Aid: Is it working? An Evaluation of the Implementation of the Paris Declaration and of the 2001 DAC Recommendation of Untying ODA to the LDCs* (Copenhagen: Danish Institute for International Studies, 2009), <http://www.oecd.org/dac/untied-aid/untyingaidisitworking.htm>.
240. In the OECD reporting system, this sector is known as the “purpose” of the aid.
241. OECD DAC, Converged Statistical Reporting Directives.

The Asia Foundation

အာရှဖောင်ဒေးရှင်း (The Asia Foundation) သည် အကျိုးအမြတ်မယူသည့် နိုင်ငံတကာ ဖွံ့ဖြိုးရေးအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုဖြစ်ပြီး အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် နေသည့် အာရှဒေသနေပြည်သူများ၏ လူနေမှုဘဝမြှင့်တင်ရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်း များကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။ ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများအား နိုင်ငံပေါင်း ၁၈ နိုင်ငံ တွင် လုပ်ဆောင်နေပြီး ဆယ်စုနှစ်ခြောက်ခုကြာ ကာလအတွင်း ရရှိထားသည့် လုပ်ငန်းနှင့် ဒေသတွင်း အတွေ့အကြုံများအပေါ် အခြေခံ၍ ၂၁ ရာစုတွင် အာရှ ဒေသတွင်း တွေ့ကြုံနေရသည့် စိန်ခေါ်မှုများကို ရင်ဆိုင်ရာတွင် စီမံအုပ်ချုပ်မှု အားကောင်းစေရေး၊ စီးပွားရေး အခွင့်အလမ်းများ ကျယ်ပြန့်စေရေး၊ သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ ခံနိုင်ရည်မြှင့်တင်ရေး၊ အမျိုးသမီး စွမ်းဆောင်ရည်မြှင့်တင်ရေးနှင့် နိုင်ငံတကာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု မြှင့်တင်ရေးတို့အတွက် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေး လျက်ရှိပါသည်။